

ROBERTI ROTHOMAGENSIS
PROLOGUS IN SEQUEMTEM
DIFFICILUM
PLINII EXPLANATIONEM
PARIS, FÉLIX BALIGAUL. C.A. 1500

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.6.33

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.6.33

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.6.33

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.6.33

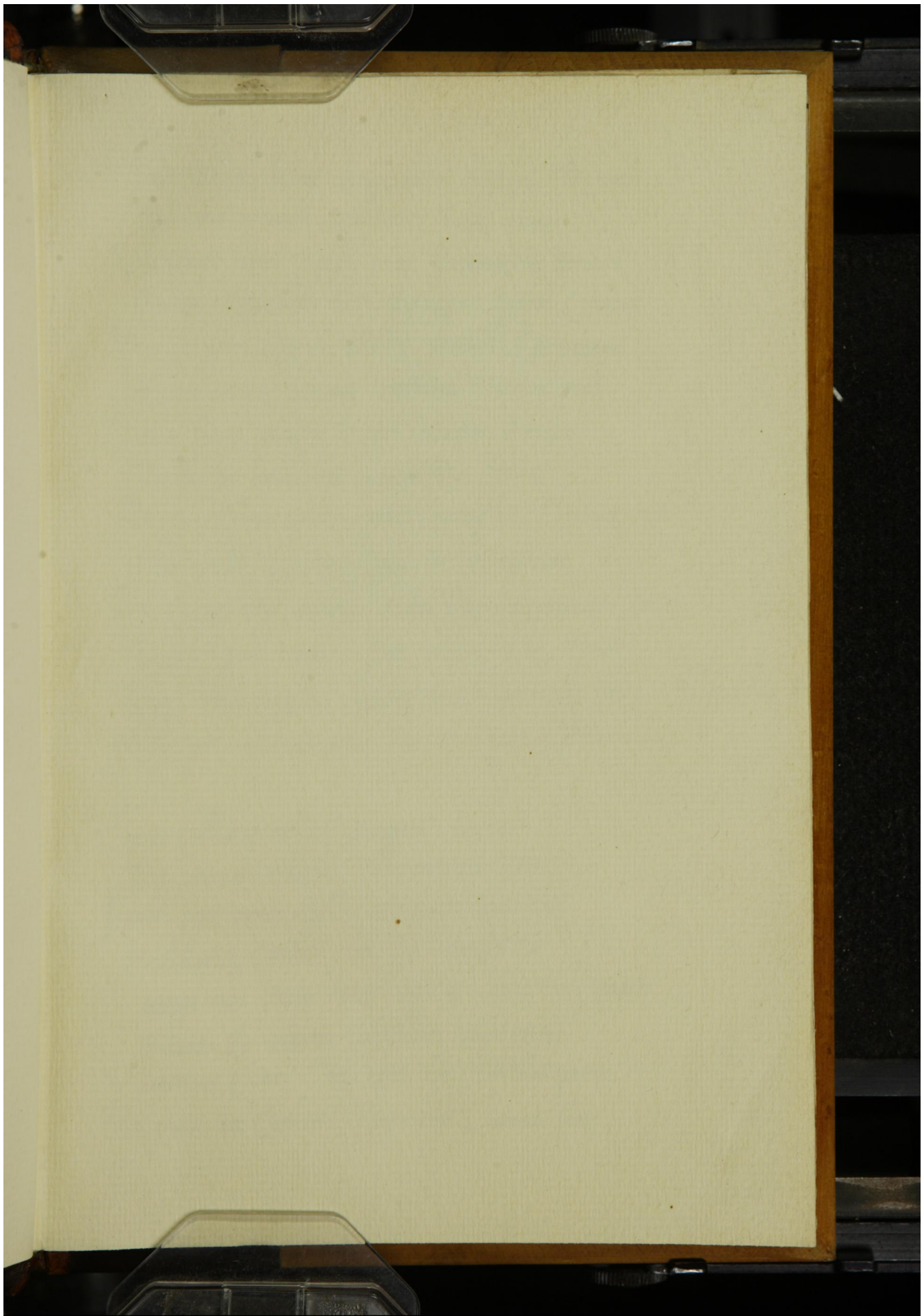
P
6
33
BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE - FIRENZE

P. 6. 33.

BMC VIII, 176

[Pangr, Felix Ball,
gault], ed. Durand
Gehler [c. 1500]

BIB
CEN

BIB
CEN

Huc me sy'dereo descendere iussit Ol'ym'po
Hic me crudeli vulnere' fixit amor
Languedo nec quisq' meo succurrit amori
Quem nequeunt dire frangere Iura Crucis
Pongentem Capiti dñum gestare Coronam
Fortis amor docuit verbera Tanta' patj
Felle' situm magni Regis satiauit amaro
Pectus vt hauriret Lanca fecit amor
De' me solus amor potuit perferre' Trimpum
Ille' pedes Clavis fixit / et ille manus
Si Cupis ergo animi mihi signa rependere' gratj
Dilige pro tantis / Sat mihi solus amor.
Fige dñi Cordi dulcis tua vulnera' Jesu / Ats meo
Xp'e face' ut moriar / plenus amore' Tuo ;

Exue pullatas vestes Regina' deor
Et velum vultu tolle maria' Tuo
Indue' purpureas foelix te uirgo lacernas
Insidatq' Comis alta Corona sacris
Quippe tuus stigio redit modo victor ab antro
Filius : Et mortis substulit Imperium
Viuimus Ecce' Tuo Leti virguncula' partu
Et patet in Coelum que' uia Clausa fuit ;

Hic me exilium descendere vestit Olympe
Hic me cruce vinctum fuit quoniam
Languore nec Quasi meo succumbere quoniam
Quoniam mediantem dicitur fuisse fuisse
Pondus meum Caput dicitur dicitur
Totum meum dicitur dicitur dicitur
Telle fuisse meum dicitur dicitur
Telle fuisse meum dicitur dicitur
De me fuisse dicitur dicitur
Ile pedes dicitur dicitur
Si Caput dicitur dicitur
Dicitur dicitur dicitur
Fide dicitur dicitur
Xpist dicitur dicitur

Ex me dicitur dicitur
Et meum dicitur dicitur
Iste dicitur dicitur
Iste dicitur dicitur
Iste dicitur dicitur
Iste dicitur dicitur
Iste dicitur dicitur
Iste dicitur dicitur
Iste dicitur dicitur
Iste dicitur dicitur

Roberti de valle Rotho

magenfis Prologus in sequentem difficilium plinii explanationē.

Uscepto huius pliniane elucidationis officio Reuerē
de in christo pater Regnate carnotensis meritissime
presul: non ignoro q̄ sit difficile atq; operosum/rem
propositam absolvere. Arduum namq; est opus at
q; altiori ingenio & doctrina copiosissimo debitum
Plinius siquidem de naturalibus agit/ non cōmuni
tractatione & summatim: sed de omni re singulatim naturā habē-
te: in omnibus terre plagis & climatibus. Quidam probe satis na-
ture partem volumine complexi sunt: vt de plantis vnus. De mine-
ralibus alius: librum edidit. de animalibus alter. Hic solus ac
primus vniuersam naturam miro & fecundo ingenio: validissimo
est animo aggressus. In qua ob rerum difficultatē: infinitam pe-
ne multitudinem. varietatē: occultam nobis potestatem: nomina
quoq; difficilia sint oportet. abdita & varia que res ipsas designēt.
Ob hoc magnam herbarum porcionem lapidum plantarum & me-
tallicorum: grecis ob latinorum inopiam/nominibus pronūciauit
Et ante omnia nichil confundendo: singula incredibili sua dilige-
tia mira proprietate exequitur Eam operis grauitatem satis pro in-
genii mei tenuitate cognoscens: non michi arrogauit opus elucida-
tionis absolutum aut integrum perficere. Noui illud esse copiosio-
ris doctrine viri officium. Imo vero pene supra hominem puto. Et
enim plinii mentem naturali scientia plenam & opertarum signi-
ficationum veritatem doctissimi quidam non absq; difficultate cō-
sequuntur: sed in quibusdam ab eius elegantia aberrare videntur.
vt sequenti aperiam declaratione. Non vt eos probem reprehē-
sione dignos: quos agnosco doctrina me superiores. sed vt rei ipsi
us pateat difficultas. Et si laboriosis in rebus ac dubiis spes sola
ciūq; afferatur: cum presto sint / qui presidio esse valeant: certum
est onus fore molestius: vbi nulla est in finitimis ferendi auxilii fa-
cultas. sed a distantibus querendum qui difficulter adiri possunt.
Non enim vllum in presente difficilium explanatione per ianuen-
sis dictionarium (quem catholicon appellant) nec alios qui sunt in
vulgato nostrorum grāmaticorum vsu: michi poruit afferri solaciū
Parandi michi amplioris potētie fuerūt adiutores. quos vt habēā
fauentes: acris michi labor diligentiaq; adhibenda fuit. Patronos
aduocaui probatissimos auctores ac legitimos testes Varronē in
origine lingue latine. In re rustica & aliis eius libris. Ciceronem
Aulum gelium Festum pompeium. Seruium. Nonium

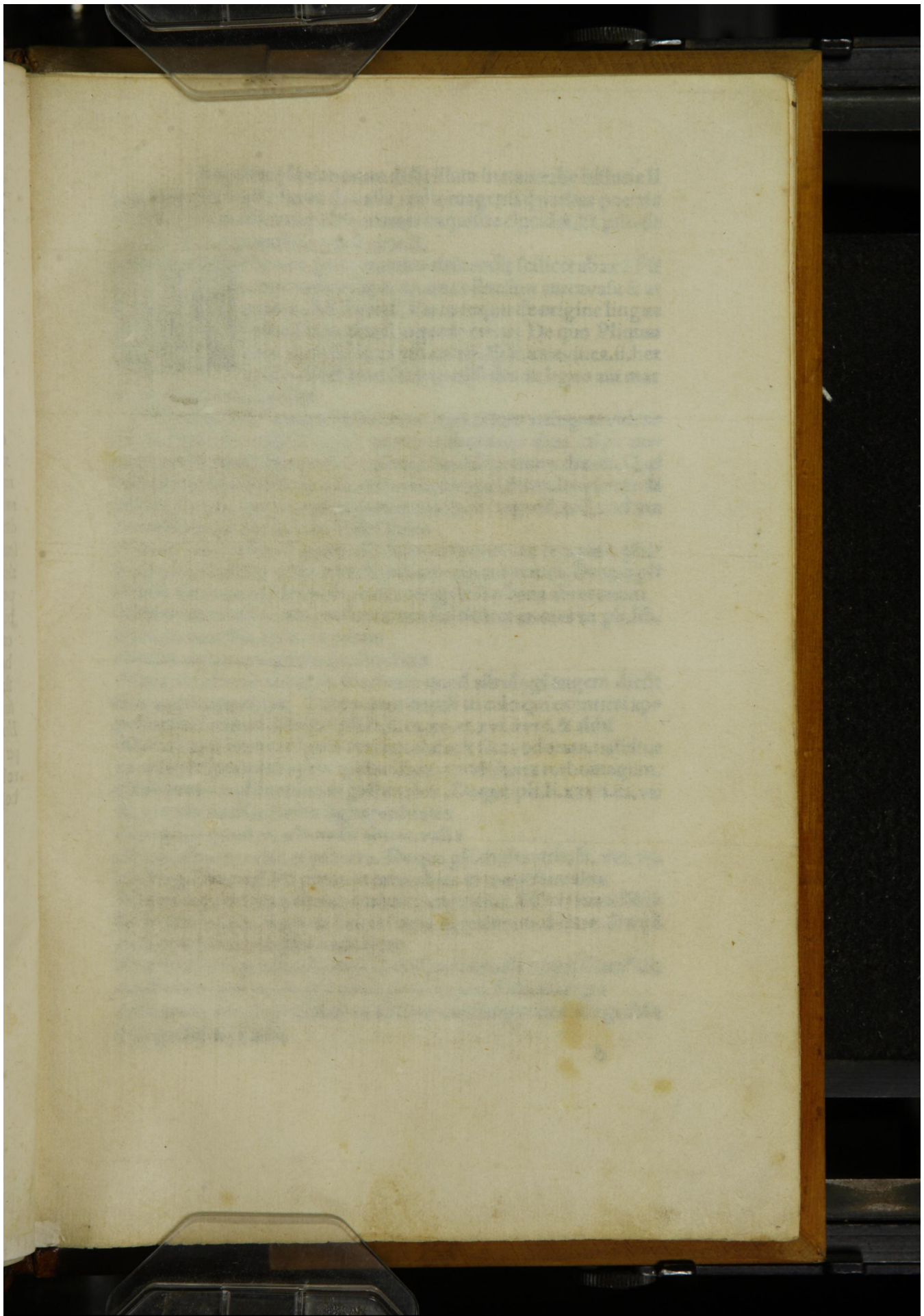
marcellum. Priscianum. Papiam. Columelam. Pala-
dium. Macrobiū. Tortelium. Perottum Simpontinū
Hermolaum barbarum. Aphilosophis ac phificis multa sum-
psimus. Aplatone. Aristotele Diascoride Galieno Serapio
ne Cornelio celfo. Ab ysaac qui de dietis & febribus scripsit
Mesue Constatino medico Simone ianuenfi. Plateario. Nico-
lao oresme decano Rothomagensi. Mattheo filuatico. Arnol-
do cui de villa noua est cognomen Gabriele in gerentocomia ad
innocentium papam octauum Marcilio ficino. Policiano. bero-
aldo Historiographis quoq; Herodoto Titoliuius Iustino. Laer-
tio. Suetonio Salustio. Diodoro siculo; a quibus exponendo
multa exempli gratia recepi. Poete michi causa eadē auxilio fue-
re. Terentius Oratius. Virgilius Iuuenalis. Ouidius. Lu-
canus Marcialis. Ab aliorum sapientum archanis multa addu-
ximus Apomponio mella. Strabone de situ orbis. Ptolomeo
in topographia Solino de mirabilibus. Lactēcio. Ambrosio. Je-
ronimo Isidoro. Boccatio. Sequentia certe exponendo non mo-
dica frequentiq; detentus sum anxietate que dubia potissimum es-
sent quibus explicandis insisterem. Cum quod vnus dicit obscurū
alter lucidum putet. Quedam vt verum fatear exposui nō magno
pere abdita. quia de illis fuerim quādoq; a nō indoctis tanq; de du-
biis rogatus. Sed nō tanti hoc meum opus existimo. vt multorum
careat reprehensione. Aliqui enim vt altiora sapere videantur la-
borem hunc meum coarguent; quos vituperio non afficiendos exi-
stimem; si meliora attulerint. Alii inuidia turbati me temerarium
fuisse clamitabunt; onus me supravires gloria ductum assumendo.
Hi mea scripta maligna interpretatione deprauare studebūt. Qzq;
per iniuriā famatos arguam auctores. Horū mordaciavera contē-
no firmis prefatorū sapientūz columnis sustentatus; vbi precipue
hoc meū opus pspicacissimo tuo iudicio grauissimoq; pbaueris.

Finis prologi Roberti Rothomagensis in
plinianorum difficultium elucidationem.

In commedationem sequentis operis; obscuriora vo-
cabula plinii naturalis historie elucidantis A iudo-
co Extemporaneum epigramma

Quisquis nosse deum totumq; ab origine mundum
Percupit; & varium cunctipotentis opus
Sidera cum cælis; & eorum cursibus; atq;
Effectu vario; multiugisq; viis
Terrarum tractus; diuersa fluentia; lacusq;
Et populos; & opes; egregiosq; viros
Omniaq; in cunctis animantia degere terris
Sueta; feras pecudes; non sine reptilibus
Et que marmoreo fert monstra sub equore pontus
Queq; natant volucres fluctibus aereis
Terrarum fetus & humi nascentia cuncta
Radices; frutices; frondiferumq; nemus
Semina cum plantis variis; varios & odores
Vnguenta; & quicquid Pharmacopolla tegit
Omnia nominibus propriis hec tradidit vnus
In naturali plinius historia
Hunc legat & discat. Quæ si quis forte minerua
Pertenui fultus non capit atq; fugit
Ecce iam pandit facilem de valle Robertus
Rothomagensis eum deligat ille ducem
Difficiles siquidem voces & nomina cunctis
Exponit gradiens ordine grammatico
Hunc igitur quisquis phœbeam diligit artem
Siue aliam quanuis; perlegat atq; colat

Finis Epigrammatis

BIE
CEI

In nomine domini Amen
Canticum de laudibus
sancti spiritus

Quoniam tu solus sanctus
tu solus dominus

tu solus altissimus

tu solus immortalis

tu solus verus dominus

tu solus pater omnipotens

Et populus tuus

Omnipotens in cunctis

Sans fin et sans commencement

Regis in eternum

Qui non habes finem

Qui non habes finem

Et dices in eternum

Beatus qui plantat

Verget in eternum

Omnipotens in cunctis

Et dices in eternum

Beatus qui plantat

Verget in eternum

Omnipotens in cunctis

Et dices in eternum

Beatus qui plantat

Verget in eternum

Omnipotens in cunctis

Et dices in eternum

Beatus qui plantat

Sequitur plinianorum difficilium in naturalis historie li
bris expositio a Roberto de valle rothomagensi q̄ multas poetrie
philosophie medicineq; obscuritates exquisite elucidat. Et prio de
vocalibus incipientibus per A ante B.

Abacus a greco nomine descendit scilicet abax: Est
autem mensa super quam collocatur aurea vasa & ar
gentea. Ait Tortel. Varro inquit de origine lingue
latine. Sicut abacū argento ornari De quo Plinius
li. xv. ca. vi. Et li. xxxiii. ca. xii. Et li. xxxvii. ca. ii. her
molaus Barbarus dicit q̄ est sedes ex ligno aut mar
more, concordare si potes

Abila mons est in mauritania: altus ita ut celum attingere videat
tur in finibus occidentis. cui correspondet mons alius calpa no
mine in hispania. Hos mōtes colūnas herculis veteres dixere. Qui
montem vnum fuisse scripserunt et continuum; hercule a virtute di
uisum. Et tunc primum oceanum terras fuisse ingressus. Quod ma
re mediterraneum dicitur. Vide Gades

Abrotonum herba est quam esse duarum specierum serapion phi
sicus scripsit. Mas enim est et feminayt raq; aromatica. De qua pli
nius li. xxi. ca. xxi. Hermola. vult corrigere scribens abrotonum
Abusorum medicinam profitentium stulticie et errores in pli. lib.
xxvi. ca. iii. et lib. xxix. ca. primo

Abissus aquarum ignota profunditas

Abis absidis; ab antiquis dicebatur quod astrologi augem dicūt
siue augis oppositio. Sunt autem circuli in celo qui exentrici ap
pellantur; hermol. De quo pli. li. ii. ca. xv. et. xvi. xviii. & alibi

Absinthium herba vulgata amara; calida; & sicca odorata. nascitur
in ortis; & sponte in agris quibusdam ut vidi iuxta rothomagum.
Et abunde apud santonium gallie vrbes. De quo pli. li. xxvii. ca. vii
& viii. vbi multas herbe signat utilitates

Abiegnus quod ex arbore fit abiete. valla

Abies arbor excelsa et procera. De qua pli. multavtilia li. xvi. ca.
xli. Virgil. buccol. Est pinus in ortis abies in montibus altis

Abatos insula ultra paludes ciuitati siene vicina. Est aut inaccessibi
lis Inquit seneca. Agēs de situ et sacris egiptiorum. dicitur ab a qd
est siene et bates accessus. vide siene

Abdomen pinguedo est porci. Quod ex iuuenale cognoscem⁹ di

Abdomine porce. De quo pli. li. xxviii. ca. ix. Vide axungia

Abhorrere a re aliqua; est ab ea alienus esse; semper autē iungi abie
tuo postulat. Valla.

A

ante

C

Acacia prunelorum immaturorum succus coagulatus et induratus
de quo pli. li. xx. ca. vi.

Acacium dicitur hermolaus quod est nauigii genus. De quo pli. libro
ix. capitulo. xxx.

Achademia oppidum prope Athenas quo natus plato. quo quod postmo
dum philosophatus. unde sumptum nomen achademicorum philosophorum
Quo nomine ait pli. li. xxxi. villam in italia nominant

Achantum vel achatus flos croceus in quem singunt poete puerum muta
tum eius nominis. Virg. buc. Et circumtextum croceovelamen achanto.
Nascitur ex arbore semper frondente. Virg. in geor. Et baccas semper
frondentis achati Seruius dicit ibi quod est arbor ipsa. Sed Math. siluat.
dicit quod est vitice fenum. De achati medicinis li. xxii. ca. xxi.

Achatum nauigii genus inquit hermolaus. de quo pli. li. ix. ca. xxx.
hermolaus autem in castigationibus legi vult achacium.

Acopa remedia sunt contra lassitudines inuenta inquit hermolaus si
cut apona. Quod apona non tam quia contra morbos sunt dicuntur: quod quia
citratum huius dolore afferant remedium. unde patavi nos fontes apona di
cunt: quia blanda per eos medicina conferunt. Sunt enim sine tormento cure: si
ne horrore remedia Que ideo aponon greca lingua nominavit an
tiquitas. hec hermolaus in castig. pli.

Acinus granum vult Seruius in geor. nec solum vult sed aliarum arborum &
herbarum ut sambuci hedere Ebuli. hec platanorum nomina. vide inferi. Cum
baccis autem acinus conuenit. vide bacca Continet autem acinus intra gra
nula que arili vocantur ab ariditate. de quo pli. li. xxiii. ca. i. & alibi.
Acinosum acinos ferens ad vult similitudinem. pli. li. xii. ca. xiii. Alia
rum acinosum est

Acidum acetosum vel acerbum

Aculeata animalia que pungunt ut quedam musce quorum multa veneno ma
lo inficiunt. pli. li. xxiii. ca. iii. dicit quod acetum valet contra omnium
aculeatorum venena

Acer acris arbor cuius lignum album planum musicis aptum instrumentis.

Acer aeris et hominum ingenio et saporibus tribuit his significatio
bus pli. variis utitur locis. de arbore li. xvi. ca. xliii. et ca. lxiii.

Acernus acernum quod ex acere arbore vel ligno constructum. virg. si
eneidos. Cum hic trabibus conceptus acernis staret equus. Scribitur
p. n. non per. vv. duplicem. Iunianus

Aceratum lutum cum paleis mixtum. festus pomp.

Acta et gesta differunt. Gesta enim sunt que in arduis rebus et in magis
gratibus geruntur atque in rebus maioribus que ad publicam utilitatem pertinet.

Acta vero rerum etiam priuatoꝝ sunt & familiarium. laurētius val.

Acore sunt parua foramina in cute capitis. Oribasius.

Aconitum veneni prauis species de quo pli. mira. li. xxvii. ca. ii

Achates assiduus enee comes virgil. p. eneid. Ipe vno gradif comitatus achate. grecū est nomen quod latine sonat curā & sollicitudinā. Ea siquide principes assidue comitat prudētes. est etiā lapis preciosus. de quo pli. lib. xxxvii. Iunianus dicit q̄ est fluuius in sicilia in quo solent tales reperiri lapides.

Acorus herba est aquosis locis nata siue eius radix q̄ aromatica ē ad rubedinē declinans. Serapion. de quo pli. li. xxv. ca. xi.

Acetarium non ab aceto: vt videretur: sed ab accipiendo flectitur. Sunt autem acetaria herbe hortolane qm̄ parate semper sūt: vt accipiantur. hermol. pli. lib. ix. ca. iiii.

Acteabulum etiam ab accipiendo dicit. hermol. ibidē i castig. pli.

Aceti multe pprietates & vires ad medicinā lib. xxiii. ca. iiii.

Accessio id est res accessoria non necessaria nec magnopere utilis pli. plogo. lib. xxiii. vtinam posset e vita totum abdicari aurum vt non solum accessionis loco habitum vilesceret. In ipsius autem plogi initio libri impressi habent accessu. hermol. corrigit accessio.

Aliud quoq; significat. Vide accessus.

Acedion nobile medicamentū quod ex papaueris lachrima conficitur. ait pandulphus

Acalantis auis quā quidam esse lucineam volunt alii carduelum que spinis & carduis pascitur. Seruius in georg. lib. iii. virgil. resonant calantida dumī.

Acaron ciuitas que nūc appellatur cesaria. Sita in palestina regione. Strabo de situ orbis.

Accessus est appropinquatio ad rem aliquam. Tereñ. in eunucho

Accede ad ignem hunc et caleices plus satis id est appropinqua. Sed accessio est additio siue incrementum valla.

Accidere in bonam et malam sumitur significationem. Terenti.

Interea aliquid acciderit boni. Cicero. Nichil mali accidisse scipioni.

Acrimonia in saporibus inuenitur. ingenii etiam viuacitas est nominata. Vide Saporum spēs in littera. S.

Accipenser piscis genus. fest. Pomp. de quo pli. li. ix.

Accola qui iuxta locum aliquem habitat: incolā vero qui in loco ipso est siue inhabitat. Lauren^o valla.

De A ante. D.

b ii

Adesum consumptum nonius.

Adolere exurere vel accendere: virgil. bucol. verbenas adole pingues et mascula thura. Est etiam augere nonius.

Adenes ait hermolaus i plinianis castig. dicit a grecis idē quod parotides a latinis. Secundum tamen antiqua exemplaria corrigit parodontides: que correctio cornel. celsi non consonat.

Adolesco cresco virgil. n. georg. at dum prima nouis adolescit frōdibus etas

Adnuere dicit hermolaus id ēē qđ adiuuare de quo li. xv. ca. xviii.

Ador frumenti genus quod epulis et sacris immolationibus putabatur pium. vnde adorare propiciari religionis est. Nonius marcellus ait. varro de re rustica lib. priō far adoreū poti⁹ feri q̄ triticū.

Adoreum quoq; inuenitur. Est autē ait columela lib. de agricult. Idem quod far. quod varroni consonat de quibus pli. lib. xviii. ca. iii. & viii.

Adsciscere est adiungere vel assumere festus:

Ad vnum id est nullo excepto virgil. lib. v. Iuppiter omnipotens sinondum exosus ad vnum.

Aduersum contra significat vt notum est. Significat etiam idem quod apud tereñ. in andria id gratum fuisse aduersum te habeo gratiam.

Adamas lapis preciosus durissimus de quo pli. lib. xxxvii.

Adulterari aliquid relictā vulgari significatione que non est ad ppositum est ipsum per rei alterius ignobilioris admixtionem a p̄pria natura transmutari manente similitudine pli. lib. xxvi. ca. vi.

Adulteratur nil eque vt crocus. Et alibi idem de balsamo & multis preciosis aliis rebus.

Adiātum herba est quam medici vocant capillos veneris alio nomine politricum auctore diascor. de quo pli. lib. xxii. ca. xxi.

Adeo multas habet significationes. Est enim verbum adeo adis vt adeo patrem. id est eo ad patrem festus. Est etiam multū aut valde. Tereñ in eunuchio adolescentem adeo nobilem donatus.

De. A. ante. E.

Aera morbus est frugum. vide vocabulo morbus

Aeram etiam hermol. dicit significare numerum.

Atq; etiam apud astrologos initium temporis a quo supputationes incipiunt hermol. in castig. pli.

Aestus vide. estus aliqua voluia habent cū dipthongo. plura absq; dipthongo.

Aegeum mare vide egeum.

Aegilopa fistula oculi. Cornel. Celsus. vide egilopa
Aegina. vide ægina: quidam enim absq̃ dipthongo scribi volunt.

A ante F

Affines agris vicini aut consanguineitate iuncti. festus

Affodilus herba foliis porro similibus sera.

Affrosia grece acorus est. ait siluat. vide acorus. Aliqui scribūt as-
frodisia.

Affrodísíus fluui⁹ in pirea qui potus; mulieres reddit steriles. bos-
catius.

A ante G

Agiram species est nardi. De quo pli. li. xii. ca. xii.

Agaricus estyt fungus albus circa radices arborum nascens medi-
cina laxatiua est. Dioscorides de quo pli. li. xxvi. ca. xii. et alibi

Agrimonia herba est quā diascor. noiat ferrariā minorē. similēq̃
esse in oib⁹ aggreſti papaueri discernit quia caput latius habet & se-
rius floret Hec aut cū noib⁹ que sunt in vsu apothecariorū nō cōue-
niunt. Pli. dicit argemoniam li. xxvi. ca. xiii. et alibi

Ager est circūadiacens vrbi territorium Tum locus in rure qui coli-
tur sine arando siue cōserēdo Ab hoc secūdo significato pluralem
habet numerū. agros em̃ dicimus. In primo aut significato singu-
lariter dī. Cū em̃ agrū rothomagēsem dicimus; nemoravalles pa-
scua Saltus et reliqua includim⁹ Cāpus vero planicies terre ampla
Inde cāpus marcius qui est rome. Area vero terre planicies est an-
gustior. Laus. De his. pli. li. xiii. xiiii. xv. xvi. xvii. xviii. xix. Ab agē-
do dictus ager; quia in eo multa sunt agēda. Terē. in adelph. lādus-
dum aliquid ruri arbitror.

A ante L

Alluione fieri dī quod adiicit paulatim; vt intelligere nō possu-
mus q̃tū momento quolibet temporis adiiciatur.

Alphiates passio que timorem somnis incutit ex multo cibo indi-
gesto. pueniēs. Oribasius.

Alaia & alga idē. ait siluat. herba est longa in aquis nata. dicta alga
qa alligat pedes. Cois est in fluuitis & vilis. Virg. buc. Et vilior alga.

Algere a verbo greco descēdit qd̃ significat frigare. Torteli⁹. inde.

Algor frigiditas rigor. Iuuenal. Virtus laudat et alget. Vide rigor.

Alciosus frigidus aut frigus amās. pli. li. xxi. ca. iiii. Alciosa admo-

dum sunt et sole leduntur. Item lib. xxii. ca. xxi. Inuenio potum. s.

aque et mellis bibēdū alciosis. in egritudinibus frigidis. Cōtrariū

sentit hermolaus inquiens alciosa sunt que frigus ferre nō possunt

Iuuenalis. virtus laudatur et alget.

biii

Aliphon est species nardi. pli. li. xii. ca. xii.

Aliter. i. contra. donatus. Terē. comed. i. verum aliter euenire multo intelligit. i. in contrarium.

Alexāder magnus aīo suo & voluptatibus impauit li. xxxv. ca. ix.

Alumen lapis est mineralis cui⁹ naturā habes lib. xxxv. cap. xii.

Alterare alteratio in oratorū vsu nō est. et philosophis ægre cōcedit nisi pro eo quod est alternare. ait hermo^l. in castig. pli. Qd omnium philosophorum sermoni repugnat.

Alcion auis quē in littoribus marinis fet⁹ edit in arenis ou⁹ deponens. Ambrosius exameron de quo li. x.

Alanus fluuius sithie. a quo alani populi nominantur

Alpho. vide vitilig o.

Alictus aquile species. de qua pli. li. iiii. ca. iiii.

Alpes grecum nomen a candore dictum. Niuibus enim teguntur perpetuis. ait festus pompeius. Iunianis dicit q^d alpes lingua gallo rū mōtes alti vocant mōtes sunt a gallia et germania. italiam claudētes muro inaccessibili. Illas hānibal prius immeabiles igne et acet^o aperuit. Iuuenal. Et mōtes rupit acet^o. Sed eos lōge prius aperuerūt galli auctore titoliui^o. Hi montes alio nomine apoenini dicti sunt quasi apoenis aperti. de his pli. li. ii. ca. lxxxii. et li. vii. ca. xlix. Aluini sunt hi. quos cœlicos greci appellant. inquit hermolaus. vide celiaci.

Althea que dicitur malua maior. & eius⁹ ait siluat. De hac pli. li. xx. ca. xxi. mira tradit.

Aloe gummi est triplex / scilicet aloē cicotrinum epaticum caballianum. Precipuum ē cicotrinu³. De eo pli. libro. xxvii. capitulo quarto. Grecum est habet q^d aloes in genitiuo. Iuuenalis. Plus aloes q^d mellis habet

Alo santhus pargamen. quod super aquas inuenitur stantes. Alio nomine flos salis. super aquas inuenitur. diascorides

Alternatio. p^{er}vicem successio. festus

Alopicia casus capillorum ex egritudine procedens non senu caluities. Constaⁿ. ad quam plinius plura remedia libro. xxix. capitulo quinto. et alibi hermolaus correxit. Alopecia dicit q^d q^d est fere morbus vulpinus.

Acola oris egritudo. Siluaticus. cui dicit. pli. valere bactael ob ei⁹ acetositatem. vide bactael

Aluearium capi potest pro loco in quo sunt multi apum aluei. Posterior tamen significatio est pro copia alueorum eodem in loco melificantium. yalla.

Aleptophilon grecum nomen id quod buglossa latinum nomē significat, Siluaticus, vide lingua bouis.

Alnus arbor aquatica, de qua pli, lib, xvi, & aliis locis,

Albugo vide argenia.

Altilis adiectiue Altilia papias dicit volatilia studio saginata pli, lib, iiii, c, l, ne quid volucrum pponeretur nisi gallina que non esset altilis.

Alumen vena terre albaque que fracta similis cristallo est & cois est de quo pli, lib, xxxv, ca, xii.

Alectorius lapis in ventriculo gallinacei inuentus diasco, de quo pli, lib, xxxvii.

Alexandrie sunt tres ciuitates ab alexandro edificate vna ppe noli hostia a dimochrate architecto, Alia in asia. Alia super tanayn Tortel.

Album inquit hermol, in castigatione plini, tabula in qua scripta sunt iudicium noia. Et etiam tabula in qua singulorum annorum acta, litteris mandabantur a pontifice maximo, pponebaturque domi eius ut potestas esset populo cognoscendi, hinc anuales dicti hec hermolauis.

A ante m.

Amphion filius fuit mercurii, Thebane conditor urbis, ait, horati. Inde finxere poete quod lira a mercurio suscepta adeo suauiter canebat quod ad struendos urbis muros saxa catus suauitate traxerit, hor. saxa mouere sono testudinis & pce blanda, de quo pli.

Ambultorum remedia, lib, xxvi, ca, xiii.

Amaracus idem quod sansuccus siue maiorana, ait marcellius ficinus vide maiorana.

Amanfores dicuntur a grecis obscuritates oculorum cum, s, sine euidenti oculorum vicio lumen eripit, hermol, Cui similis est Amblyopia in obscuritate, Sed constat quemadmodum euenerit, hermolauis.

Ambrosia herba aromatica fortis odoris quasi comata, virgil, buccol, Ambrosieque come, Diascor, Artemesia dicit Galie, sipl, phar, dicit noari apium siluaticum siue rusticum siue themidis siue thanacetum magnamque inueniri in actoribus diuersitatem.

Amphimala sunt; que vtraque parte vilosa, hermol, in castig

Amphimascala sunt ab axillis dicta et ingentis, dicata sicut ethero malcala in seruitutis, hermolauis in castigatione plinii.

Amasis egypti quondam rex, Cuius tumulus fuit vna pyramidum quam pli, describit lib, xxxvi, ca, xii.

Amatorium genus veneni amoris infamiam ingerentis, valla de quo pli, lib, xxliii, ca, xiii.

b iiii

Amoris infani remedia lib. xxx. ca. vi.

Amasones nomen compositum ex grecis dictionibus ab a quod est sine et mason mamma femine quibus ab infantia secabantur mamme: ne sagitationem impedirent: fuerunt ex sithia orbe que cum armis excurrentes: magnam olim asie partem occuparunt. A viris abstinebant Solo. veris tempore cum eis. miscebantur quousque essent grauidae Iustino teste. de h's pli. li. vi

Amiclae laconie ciuitas In eanati sunt castor & polux fratres gemini. que fuit a serpentibus deleta.

Amielios similiter a muribus fugatos de vtroque pli. li. viii. c. xxix

Amamomum herba flagrantis odoris virgil. buccol. vulgo nascitur amomum de quo pli.

Ambusta sunt adustiones & adusta hermolaus in castigatione. plinii

Amphora nomen mensure maxime liquidorum. s. octuaginta octo vini librarum. hermolaus festum allegans. frater iocundus dixit michi quod continet quantum vas pedale ex omni dimensione. et quadratus. Vrna dimidium est amphore: ut idem dixit.

Anaranthus flos purpureus spicatus. non marcescit faciliter: atque ubi flores aruerunt: madefactus reuiuiscit diascorides. de quo plinius libro vicesimo primo.

Aminon grecum est quod a latinis arena dicitur. Cum siquidem per arenas libie liber pater deuicta iam per eum india cum exercitu procederet: ibique siti flagraret a ioue tanquam a patre auxilium petit. Tunc illi occurrisse dicitur aries: qui exercitum in fontem perduxit liquidum. Liber existimans fuisse iquem edificauit in huius admirationis memoriam sumptuosum templum quod iouis amonis nuncupauit ob arenam in qua tanti periculi refugium inueuit ait lucanus. de quo pli. lib. vi. ca. xxviii. & alibi.

Amphictiona fuit publicum grecie consilium: ut ait cicero in rethoricis. Constabat autem id consilium siue conuentus ex septem grecie ciuitatibus precipuis: de quo amplius strabo lib. ix. Sic notatum est ab amphictione heleni filio qui id consilium instituit. Ibique leges ordinauit quas amphictionicas vocarunt quibus ciuitates ad concordiam inuitabantur. de quo pli. lib. vii. inquit. grammatica apolodorus enituit cui amphictionis grecie honorem habuerunt.

Ammonicatum gummi seu lachrimis ex arboribus manans: quod sunt circa predictum amonis templum de quo pli. lib. xii. vide armoniacum.

Ambitio in animo est honores et laudem preter modum cupiente.

Ambitus est in exteriori actu eius qui non propria virtute confidit.

sed precibus aut muneribus honorē aut beneficium assequi nitit̃
hec a verbo pueniunt quod significat circuire concludere, noni⁹
Ambire etiam est blanditiis circumuenire, virgil. in eneid. Quo
nunc reginā ambire furētē audeat affatu, nonius.

Amputata, i. circūputata, festus dicit de an quod est circum.

Amphimala q̃ vtrac̃ parte sint villosa. Nam ex altera tantum
partevillosus heteromalon vocabant et mallogen, hermol, in casti
gatione pliniana.

Amuletum. Amula vas quod religionis & expiādoiū malorū gra
tia gestatur, dictū a molliendis periculis, Ait simpōtinus sup mar
tialem, pl. ait. Infantibus alligatur succinū amuleti gratia, & lib.
xxviii. ca. iiii. Inter amuleta est edite quēq̃ vrine expuere, & libro
xxx. ca. iiii. amuletum esse magis dicūt domus totius.

Ametistus lapis coloris purpurei, Isidorus de quo pl. lib. xxxvii.
Amomū dicit seruius q̃ est flos assirius in buccol. quod plinio dis
sonat qui lib. xii. numerat amomū inter arbores peregrinas, dicit
q̃ ferre yuas.

Amurca fex olei, de q̃ plinius multas dat vtilitates lib. xv. ca. viii.
Iunianus dicit q̃ sordes olei que sequūtur vocari debēt: nō, amur
ca que solum dicitur de sordibus que precedunt.

Ambra res aromatica et cordialis que ex mari eicit̃ aliqui dicūt
esse sparma ceti piscis maximi, Auicenna lib. de viribus cordis di
cit q̃ confortat cor.

Amphimerinos febris quedam est, hermol, in castigatione plinii
vide Effimera.

A. ante. n.

Annorum vsus quo tempore cepit lib. xxxiii. ca. p.

Annulus anivnius, dicim⁹ enim annulus puer, puella annicu
la, Iumētū anniculū: nec solum de aialibus dicit̃ sed etiam de in
aiatis: vt vinū anniculū Laurentius valla.

Annuus quod singulis euenit annis, vt reditus. Centum aureorū
quod quidem annuetsariū dicūt, quēadmodū quotidianū quod
quotidie euenit. Sed minus pprie dicit̃ quod panū sit: vt meum
opus est annuū id est anni spacio elaboratū, quēadmodū dicerem⁹
opus diurnum quod vna die: et nocturnum quod nocte vna elabo
ratum Laurentius valla.

Annus vt tradit macrobius in saturnalibus a circuitu temporis di
ctus est, veteres enī ponebant an pro circū: vt ambire p̃ circuire.
Veterum scripta miranda sunt in annorum assignatione. Cū plato
dicat in thimeo codices in egipto legisse ab ānis, xx. milibus scri

ptos de quo plinius differit lib. vii. ca. xlvii.

Androgynes qui vir est & seia; Tortel. vide hermaphroditus

Anubis lingua egyptiaca canis est. in cuius forma mercurius colabatur facit in genituo anubidis. festus ait. de quo pli. lib. xxxiiii. cap. ix. Sed festo non displiceat non habet in genituo anubidis. sed anubis. patet in eo capitulo. Tingit inquit non celat argentus egyptus vt in vasis anubem suum spectet.

Anates aues aquatice. vide mergi.

Anisum semen dulce aromaticum feniculo simile ventosas pelles vulgare est. de quo pli. lib. xix. & lib. xx.

Animalium varie proprietates quo pacto aristoteli; Innotuerint: vt copiosum librus; de animalibus componeret habes libro septimo capitulo decimo sexto.

Animalium minimorum tanta est admiratio: vt maximorum libro xi. capitulo. ii.

Animalium partes earumq; varie dispositiones libro vndecimo. capitulo. xxxvii.

Adragne grece portulaca latine. Siluatic⁹. de quo plinius libro vicesimo. capitulo. xx.

Anetum herba est que cum suo semine simillima feniculo est sua uissimi odoris. virgil. buccol. Et florem bene oletis aneti. de eo pli lib. xx. capitulo. xviii.

Anguis vocabulum est omnium serpentiū generi cōmune. Isido. quia angulosus sit nunq̃ rectus. Precipue sunt aquarum serpētes. Virgilius secundo eneid. Immensisq; orbibus angues; incūbunt pelago Inde anguila que est angui similis.

Antimonium corpus metallicum ferro simile minus durum: quia teri potest. pli. de eo lib. xxxiii. & xxxiiii.

Antera semen rose aut lanugo eius. Siluat.

Antipodes sunt in contrarium situm terre habitantes. de quibus pli. lib. ii. ca. lxviii.

Antidorum medicina aduersus expectatam egritudinem preueniens. pli. lib. xxiiii. componit antidotum mitridatis regis quo tota vita preseruatus est a veneno & peste cum tamen multi id in eius temptassent. ait iustinus in epithomate. Aliaq; multa antidota ab egritudinibus preseruantia libro. xx. capitulo. xxiiii. et libro. xxiii capit. viii. & alibi

Anodina que dolorem vehementem tolerabiliorem efficiunt se

renum prestando, Cornelius celsus libro suo quinto capite, xxv. fe
re eodem dicit hermolus, vide apoca.

Androsenium herba hipericon similis, vide hipericon

Anagalis maiorana est arabica, ait Siluaticus, vide maiorana.

Anaphore scansiones vocantur siue ascensiones signorum ab oriē
ti; circumactu mundi quotidiano facte. Porro cuz non equales sint
vbiq; scansiones; sed ex inclinatione celivaria; nunc maiores; nūc
minores. Mirum non est si nonagesima illa pars anaphore; vitam
alio tractu prorogat; alio diminuit, hec hermol. de quo plinius lib.
vii. ca. xlix. Ad cuius elucidationem facit qđ ab aulo gelio scriptū
est libro tertio, chaldei inquit climatheras appellant; pericula vi
te fortunarūq; hominum; que fieri grauissima dicuntur quolibet se
ptenario. Ideo apparet septimum quenq; annū periculosum; & cri
smo esse id est iudiciale. Chrisis enim a grecis iudicium dicitur.
Genethliaci autem; septenarios aliquos aliis difficiliore putant;
potissimum illi quos terne ebdomade conficiūt; eosq; maxime pu
tant; obseruandos; scilicet vigesimum primum, Quadagesimum se
cundum. Et sexagesimum tertium. Postremo octuagesimum quar
tum. In quo Sthascas vite terminum defixit. Aliqui eorum vnum
ex his difficillimum annum scilicet quinquagesimum vno minus
quem complēt anni septies septem; qui sunt quadrati numeri; qui
potentissimi habentur. Alii; periculosissimum dicunt annum sexa
gesimum tertium; qui ex septenario et nouenario permixtus est.

Quod approbans Gelius libro decimo quarto dicens. Annum sex
agesimum tertium vite nostre; annum cuz periculo et clade aliqua
euenire senioribus fere; omnibus. Quod augustus cesar in epistola
ad Caiū, nepotē satis; expressit his verbis. Nam vt vides climatera
cōem seniorum omnium; tertium et sexagesimum annum euasim?
de quo pli. lib. vii. ca. xlix.

Anagalida est id quod achorus aliqui scribunt acheron. vide acho
rus. de quo pli. li. xxv. ca. xi.

Anquirere circum querere. Sic anquisitio, hermol. in castigati. pli.
festum pompe, allegans

Angina latina est morbi dictio quam greci sinanchen rubor est fa
ciei. Simpont. super martialem. Plin. dat aduersus eam remedium
libro vicesimo quarto capitulo decimo tertio, et libro tricesimo octa
uo. capitulo quarto. Et multis aliis. Cornel. tamen Simpontino re
pugnat qui in faucibus assignat ille in facie. Cornelio concordat
festus qui dicit anginam esse squinantiam et faucium dolorem
Anciades sunt id quod consile Hermol. in castig. pli.

Bi
Ci

CI

10

Apes dicunt quia sine pedibus nascantur. virgil. quarto georg.
Trunca pedū prius vel quia pedibus tenentes seinuicem; pēdere
soleant. virgil. Ibidem ille pedibus connexe ad limina pendūt. de
quibus pli. tractat lib. xi. multis caplis & lib. xxi. ca. xii.

Apibus mella eximētes ne pungantur. lib. xxx. ca. vi. ne etiam ves-
pe puncturis venenosis inficantur. vide vespe

Apoplexia vide atoniti.

Apostema tumor membro nociuus Siluat.

Apprimēdo fortiter siue stricte iungendo. pli. lib. viii. ca. xxxvi.

Appelles phūs & pictor eximius de quo lib. xxxv. ca. ix.

Aquilarum multa genera siue species assignat lib. x. ca. iii.

Aquilo ventus est a vehementi volatu dictus instar aquile festus.
de quo pli. li. ii. & aliis per multa capitula.

Aquitani populi qui a pireneis mōtibus versus septentrionem vs-
q; ad garunnam fluuium secundum cesaris diuisionē. Strabo alia
qui extendunt vsq; ad fluuium ligerim. pli. lib. iii. & iiii.

Aquarum nature varie hñtur lib. xxxi. ca. ii. & iii.

Aquarum multe medicine ibi.

Aquarum bonarum et malarum signa ibi.

Aquarū spume & spisse viriditates & reumata quā medicine vim
habeant ibi.

A. ante. R.

Arabia secundum ptolomei doctrinam duplex est. Vna iudeaz ab
egypto distinguens in parte asie q̄ ad affricā vergit. Alia in india
inter tigrim & eufratem; q̄ felix dicit̄ auro optimo abūdans; vt ex
psalmis colligit̄. Dabitur ei de auro arabie; cuius est pars sabba re-
gio thure abundans p̄cipuo. Iuuenal. Et thure sabeo. habet duas
estates et duas hyemes & vmbras frequentes ad meridiem. Cū ce-
tere regiones vmbras habeant septentrionales. Lucanus. Ignorū
vobis arabes venistis in orbem. Vmbras mirati nemorum non ire
sinistras. de quo pli. lib. vi. ca. xxx. Silē. eodem libro. ca. xxii. de ta-
probane insula. Itē de arabia et eius preciosis habes lib. xii. c. xix.

Argenteus pondus est vide talentum.

Ardea auis alte adeo volans vt visum fallat vel fugiat. Virgilius.

Atq; altam superuolat ardea nubes. Aristoteles Multas ardee spe-
cies assignat de quo plinius libro decimo capitulo. lxxiii.

Ardea etiam ciuitas est in mauritania rutulorū colonia super lau-
rentum: stadiis septuaginta a mari distans strabo

Armoniacum gummi est plante siluestris galbano similis a cuius
radice vulnerata egreditur lacrimus qui fit gummy. diascor. Et

etiam sal aurifabrorum. Sed absq; salis addito gummy est aurifa
bri siquidem sal armonicum nominant

Argemoma herba nota que ferraria minor dicitur similis est agre
sti papaueri; sed discernitur; quia caput superius latius habet et se
rius floret; estq; illi flos croceus, radix emitit croceum succum
Nascitur in campis et iuxta Sepes siluaticus, de qua plinius libro
vicesimosexto, capitulo vndecimo.

Arctissus lacus est graui pondera sustinens nec immerguntur stra
bo de situ orbis hermolaus corrigit arretissa, de quo plinius libro
secundo, capitulo sexto.

Armus scapula bestiarum est, plinius libro octauo, capitulo. xlix.

Armis inquit q; vilosissimis.

Armilinus vide brachiale.

Architectum edificium est. Inuenitur etiam pro architectore, vtro
q; accipitur modo libro decimosexto, capitulo quadragesimo se
cundo. Est autem architector qui precipit opus deq; eo ordinat.
Ab architecton grece q; est magister operis latine

Articulorum morbis medetur plinius libro vicesimosexto, capi
tulo, xii. & xiii.

Arboracea genus raphani inquit diasco. Isido. dicit q; est lapsa
na de qua plinius libro. xx.

Argemonia vide agrimonia

Aries vide veruex.

Argenia egri oculi quam greci irim dicunt latini albuginem. Sima
pontinus in marcialem. De quo plinius libro vicesimooctauo, ca
pitulo octauo. Et libro trigesimo tertio, capitulo quinto. hermola
us castigat argemon quod argemon differt a lenconiate; hoc est al
bugine; quia argemon vlcus est eius orbis qui vocatur Iris id est
arcus celestis in oculo extra rubeus; intra candidum. Albugo cica
trix est oculorum altiuscula: sicut vtrq; in summo nubecula didia
mus tamen argemon dicebat idem esse q; lenconia, verba sunt her
molai in finali castigationum epistola.

Argena argenti spuma per candina, hermolaus in castigat. plia
nians,

Arundinetum arundinum multitudo vel locus in quo arundines
abundant. De quo plinius libro decimosexto, capitulo trigesimo
septimo. Et libro decimoseptimo, capitulo vicesimo.

Arturus stellaverfus septentrionem, oritur autumnī tempore, pri-
die ydus septembris, occidit in ydus mayas. De qua plinius libro
secundo, capitulo vndecimo, et capitulo decimo octavo, et libro, xi
capitulo, xvi, et libro, viii, capitulo, xlvii.

Arua campī culti et seminati, quod deducitur nomen ab aro aras,
Varro de re rustica, Generaliorem habet ager significationem siue
aretur aut feratur siue non. Omnes enim rusticas comprehendit
possessiones qualia sunt salicta/vineta/pascua, vide ager.

Area, vide ager

Artemisia herba que nomen vsurpauit a nomine regine artemis
que multas eius herbe vires docuit de quibus habes libro vicesimo
sexto, capitulo decimo sexto.

Armilini, vide brachiale.

Arbustum, Seruius in bucco, dicit locum esse in quo multe sunt ar-
bores, in quo videtur errare; quia silua arbustum non nominatur.

Sedybi sunt arbores plantate. Docet enim columela quemadmo-
dum arbustum sit faciendum

Arte picture olim instruebantur iuuenes tanq̃ artibus ceteris libera-
libus libro, xxxv, ca. ix.

Aris caltea idem quod althea sic vocata ab excellentia virtutis, Sil-
uat, vide althea.

Argentiviui naturam habes libro tricesimo tertio, capitulo sexto.

Arteriarum officium li, xi, ca, xxxvii.

Aromata omnia odorifera dicta; quia aris imponebantur ad cula-
tum diuinum, Siluat, Marcilius ficinus libro de vita longa dicit ea
omnia habere stipticam et acutam qualitatem, de quibus pli, pluri-
mis libris et capitulis

Arnoglossa, plantago est ait discorides, de qua plinius libro vices-
simosexto, capitulo duodecimo. Siluat, dicit q̃ est lingua arietis
latine.

Aristologia herba que duplici figura consistit longa et rotunda, p-
diascor, Aliqui libri habent aristolochia, de qua plinius libro vices-
simosexto, capitulo duodecimo.

Axilus quod a grecis dicitur gargata, ait Siluat, vide acinus

Arista spica est, Spica tamē proprie dicitur ante maturitatem, a spe-
futuri fructus, Arista vero quando arida est et matura, Serui⁹ in
georgicis.

Arctosyrsa, inde arcticus polus. Assignant astrologi vrsam duplicem maiorem et minorem. Sunt autem vrsae ex septem stellis quae septentriones quasi septem boues a grecis dicuntur quia tarde mouentur. De quo plin. lib. ii.

Arcere prohibere, festus, Plin. lib. xv. ca. xvi. austros specularibus accere.

A ante S

Aspergo asperginis, odor est edificii clausi et quod perflatum non habet; quod odoris genus imperita plebs rheumaticus appellat, hermolaeus in castigationibus. De quo plinius li. xxi. ca. xix.

As assis, vide talentum magnum

Asphaltum lapis creta nigra siluat. Serapion vero dicit quod est bitumen Hermolaus in castigationibus quod est monopolium quod vix credo Vide monopolium

Asparagus herba cuius radix esui apta diuretica est; nec bene digeritur, ait Galienus, lib. simpli. De quo plin. li. xix. ca. viii.

Asinum consulere, li. xxviii. ca. x.

Afarum ex isidoro herba est floribus casiae similis iuxta radices purpureis in quo semen continetur vis simile paruis. Siluaticus siluestrem nardum appellat. De quo plin. li. xii. ca. xiii.

Asterion, herba nocte lucens. Galienus, simpli. pharmacorum dicit quod a quibusdam dicitur bubonium; quia bubones sanat

As assis est quicquid diuidi potest in partes equales. Et est generale nomen. Qua ratione as libra vocatur; quia diuidi potest in duodecim uncias et in partes quattuor equales & in tres veteres equide; duodecim. duntaxat uncias libra assignabant. Quo ritu medici libravuntur, vide talentum

Assulaytitur vitruuius pro fragmentis quae marmorarii ex operibus denciunt; sciros a grecis appellatur. E ligno autem schidia Idem auctor appellat sicut epichidion pro cuneo, id quoque a grecis tractum Hermolaus in castigationibus pliniani. De quo plin. li. xii. ca. xxiii. Asturcones sunt equi minores. Hermolaus in castigationibus pliniani.

Asa gummy est; quedam est asa fetida quae provenit ex herba vehementis igneatis quae etiam alio nomine vocatur lasar. Siluat.

Ascalonia cepis genus; dicta inquit isidorus ab urbe palestinae quae ascalon dicitur; unde primo aduecta est. De qua plin. li. xix.

Asma pulmonis egritudo. Asmaticus qui ea grauat. De remediis eius plin. xx. li. ca. xxi. et aliis locis. vide suspiriosi, et orpthonici

A ante T

Athelete luctatores pugnatōres & qui longis sunt itineribus assue-
ti. Pli. lib. xi. ca. liii. Et lib. xxiii. ca. viii.

Athlas mons in occidente scilicet in mauritania ab athlante vetu-
sto mauritanie rege nominatus ad meridiem situs. mons est rotō-
dus tante altitudinis: vt summitas videri non possit: quia nubibus
semper nedum hyeme: sed estate tegitur. Ab incolis columna cre-
ditur celum sustinens. Ideo poete fingunt esse gigantem celū hu-
mero gestantem. Quod videbis in eneid. de quo plinius libro. v.
ca. p. Et libro. xxi.

Athlantes populi athlantis montis accole. dicitur etiam mare ath-
lanticum. Tortellius. de his pli. li. v. ca. p.

Attoniti sunt quorū corpus & mens stupet fit interdum ictu fulmi-
nis interdū morbo. Appoplexiā greci vocāt. Cornelius. celsus li-
bro suo tertio capit. xxvi.

Attramentū triplex est nū dicit vitriolum quod ad viride accedit
colorem. Sed simpliciter positum de nigro intelligitur. Ab atos
grece quod est nigrum. Siluat. De quo pli. li. xxv. ca. vi. Itē li. xx. di-
cit pli. verrucas ocymo colli cū ceramento sutorio. hermolaus cor-
rigit atramento. dicit autem q̄ atramentū sutoriū est calchātū

Atropos grece vocāt cōualescentiā ab egritudine maxime pulmo-
nis et anhelitus. Siluat. de quo pli. li. xxviii. ca. ix.

Atrogenis herba ramis iuniperi similis foliis & semine. succ⁹ eius
lacteus nascit in crete insulis. Siluat.

A ante V

Auis que oua parit et habet plumas volucris. autem generaliore
habet enim significationem. Est enim quecunq; volat. vespertilio
autem volucris est non auis. cum nec pennas habeat: nec oua pa-
riat. Etiam musce volucres sunt que volāt. de his lib. x. & xi.

Aura flatus vel spiramen. virg. enei. At puer ascanius superat & ve-
scitur aura

Auscera sunt que ad stipticum declināt. Siluat. Idem dicit marci-
ficinus. vide stipticū.

Aureus pond⁹ dragme vnus et semis. vide talentū

Auariū locus in quo multe aues hominū industria nutriende clau-
duntur. Virgilius georgic. libro secundo. Sanguineis inculta ru-
bent auaria baccis. Seruius dicit q̄ auaria sunt secreta nemora
que aues frequentant. prima tamen significatio magis plinio con-
sonat. Et etiam varroni libro de re rustica. De quo plinius libro.
xvii. capitulo. ix.

Auena cū plura significat ad propositum presens viciū est fru-
gum. virgili. Infelix lolium et steriles nascuntur auene. vide mor-
c

bi frugum

Auctio est augmentatio rerum per mercaturam.

Auctionarius qui res emit vili precio. vt carius vendat. Plinius lib.
xviii. capitulo. xii. Auctionibus adhiberi fabam lucrosam putant.
Simpontinus in marcialem q̄ auctio venditio est in publico pl^o of-
ferenti. Quod parum plinio concordat: quia sic vendi fabe non
solent.

Auctoratus est miles ad periculum et mortem conductus: si casus fo-
rat. Exauctorati qui rationabili causa militie sacramento solvuntur.
Resignati vero sunt milites quibus ob delictum adimitur stipendi-
um. hermolaut. de quo pli. li. xxxvi. In mentione theatri versatilis.
Sed apparet ex pli. lib. xiiii. quod non solum de militibus. auctora-
ti dicuntur: sed etiam de agricolis. Sic enim scribit ab auctorato vin-
demitore rogū et tumultum excipi. Cuius sensus ab intelligentib^o
assignatur: si vindemitor operam suam locasset in altis vitet que ad
summum altarū arborū cacumen ascendunt. si inde cadens moria-
tur: ultra constitutā mercedem illud quoq̄ mereri: vt funeris impē-
sam dominus exoluat.

Aues pictura decepte. li. xxxv. ca. ix.

Auium cantus immoderatos pictura compescere li. eodē. ca. x

Auster meridionalis ventus. qui grece nothos nominatur quonias
est nebulosus atq̄ humectus. nothus enim grece humor nomina-
tur. Aulus gelius. De quo plinius libro secundo. Et libro decimo-
quinto. capitulo. decimosexto. dicit austrum aduersari fluctibus ses-
uandis.

Auium amicitie et inimicitie libro decimo. ca. lxxiiii.

Aura multas significationes habet: que ad naturalia pertinent. Au-
ra ventus est. Virgilius in georgicis. Per ramos aura refulsit. noni^o.
Aura splendor. hinc aurum dictum a splendore qui metallo inest.
Seruius. Aura fauor. Et aurarii sunt fautores. Virgilius sexto enei-
dos. Nunc quoq̄ iam nimium gaudens popularibus auris Aura. i.
vita. virgilius. At puer ascanius superat et vescitur aura.

Auis restrictiorem habet significationem q̄ volucris. volucris siqui-
dem est omne animal volans siue pennas habeat siue non. vt locu-
ste apes vesp̄e absq̄ pennis volant. Aues autem solum dicunt que
pennas habent ouaq̄ generant. De quibus plinius libro quarto
per totum. Volucris etiam adiectiue capitur: sed parum ad proposi-
tum plinianum.

Aurum remedia habes libro vicesimonono, capite, quinto. Et libro, xxxiii, capitulo, iiii.

Auri multiplex vsus multeq; eius virtutes habentur libro trigesimo tercio, capitulo, ii.

Auri inuentendi ratio & industria eodem libro capitulo, iiii.

Auri extractio ab antris pfundis libro, ix, capitulo, xxv.

Aurifodina locus mineralis in quo effoditur aurum de quo plini^o libro, xxxiii, capitulo, iiii, & alibi.

A ante x

Axungia pinguedo maxime porci, dicitur ab vnctione inquit papias. Ali q; ab axe; quia ea maxie pinguedine, rotarum axes vnguntur. de quo plinius libro vicesimo octauo, capitulo nono. Nota q; multa nomina per æ diptongon a quibusdam scribuntur; que alii per e simplicem vocalem incipiunt. Ea siquidem in noim per e incipientium ordine reperies

Axis plures habet significationes. Est enim pars celi, & stipes circa quem rota vertitur, & tabula sectilis, festus, de quo pli, lib, ii.

Axes vnde coaxacio & cantabulatio. Nam asseres auctore vitruvio tabule non sunt; sed crassior materia & angusta in modum paruettrabis ab assidendo parietibus atq; tignis appellati. Quibusdã coaxatio non per, x, sed per, ii, videtur scribendum quemadmodũ assamenta & assule, hermolai, verba in castigationibus plinianis, de quo plinius tangit libro, xxxvi, ca, xxv.

Axinomancia id est per hsecures dolabellasq; facta diuinatio capite, xix. Sicut catopromantia diuinatio est per specula, cum pueri preligatis oculis incantando ventura respicere putantur Quod ludibrium adhuc a quibusdam seruari dicitur

De littera B, ante A

Bactria regio est circa assiriam cui^o populi bactriani appellati. Scetius, bactrius fluuius circa assiriam a cuius nomine bactria regio & bactriani populi, herodotus.

Bacca fructus paruus vt oliue lauri & similium, ponitur etiam p fructibus arborum siluestrium, Siluat. Iuuenalis hausit auentini bacca nutrita sabina, scribi debet sine aspiratione

Baccula parua bacca, de quo plinius lib, xv, & xvi, laurentius val-la dicit q; inter acinos & baccas differentia est q; acini inter fruct^o munitiores densius nascantur vt vue grana edere sambuci.

**Bacce vero dispersius & rarius; vt fructus lauri oliue. Supra hec en
c ii**

tem pomum dicitur. vt cerasum/prunum/mespilum/nuces/castaneae. vide pomum.

Bactar arbor radicis odorate quam nonnulla nardum rusticam appellant falso. tamen. creditur valere contra fastinationes. virgilius. buccol. Baccare frötem cingit. ne vati noceat mala lingua futuro de hac pli. lib. xxv. ca. viii.

Baccael grece latine lupula. herba que vulgo panis cuculi dicitur saporis acetosi. Siluat.

Balaustia flos mali granati. Serap.

Baiocassi populi gallie baiocensis. oppidi in normania gallice. baieux. Iunianus. de quo pli.

Balbutire est cum quadam hesitatione & confusione trepide vocem emittere. Nonius. Pli. li. x. ca. xxxi. hyeme balbutit.

Babilon vrbs in asie regione. condita a semiramide assiriorum regina. Ouidius in methamorpho. Altam coctilibus muris cinxisse Semiramis urbem. vide semiramis. de hoc pli. lib. vi.

Balanus vocatur id genus alui subducende quod clisteris loco subditur. hermol. in castiga. pli.

Balii equi generosi. hermol. in castig. pli.

Balsamus est arbor. balsamum est gummy ab ea nascentis arbore. xilobalsamum eius arboris lignum est. Carpobalsamum fructus. Sophisticatur autem sepe ex fructu: scilicet carpobalsamo & terebentina: aliisq; fraudibus. Diascor. de quo plinius li. xii. ca. xxvi. Et libro. xvi. ca. xxxiii. vide opobalsamum.

Baleares insule primo gymnesie dicte sunt post a grecis occupate. baleares dicte: quia lapidibus funda rotante aduersarios summoauerint. Strabo de situ orbis. Sunt in hispanico mari. vbi funda primum inuenta. ita vt matres non sinerent filios edere nisi funda primum pane aut cibum alium percussissent. vegecius.

Baccus fuit iouis. filius. de quo multa ovidius in. iiii. methamorp.

Ayerbo greco deriuatur quod insanire significat. Illi a poetis cornutum caput fingitur: quia vini nimio vsu truces fiunt homines.

Ait varro de origine lingue latine. vnde sapho poetissa Accedant capiti cornua bacchus eris. Inuenitur se muliebri veste. ornasse.

Quod ad moralem sensum reducit bocatius libro de genealogia deorum: quia in expeditioe aduersus indos vsus sit bellatricibus feminis. Pli. de eo lib. vii.

Basiliscus a grecis serpens vocatur: qui a latinis dicitur regulus: quia sit rex serpētum & venenosorum. Ait isidorus. Auicenna dicit ideo quia caput habet coronatum. Alii siquidem serpentes eius.

fugiunt. Et aues superuolantes visu interficit
 Batus herbe genus, festus pompeius.
 Barba iouis, vide vermicularis, et grassula.
 Balias color est ab euripide videtur accipi pro vario, quidam p spa
 dice capiunt, hoc est palmeo qualis equorum apud maronem, nam
 et baius vulgo dicitur is color qui sunt in spadices hoc ē palmaris
 cum suo fructu, Termites greci vocāt, hermol, in castig. pli.
 Barbaston, Diascor dicit q̄ est id quod stomos pro quib⁹ vide, Ta
 psus barbatus.
 Bdelium arbor nigra oleæ magnitudine apud bactrianos nomina
 tissima, Tortel, de qua pli.
 Bene id est multum, Tereñ, in andria, bene celatum amorem faci
 le cerneret, hic sermo in gallia parisiensi & rothomagensi visitatus
 caro hec bene cocta, i. multum cocta.
 Bedegar spina alba siue eius fructus qui restrictius est Serap.
 Brberis species rubi vel eius fructus qui est parvus rubeus oblon
 gus a cerosus frigidus et ficcus, diascor.
 Belona inquit hermolus est piscis quem nos acum et aciculam di
 cimus.
 Betonica herba calida et sicca folia ferre in modum habens q. den
 tat vt folia quercus aut hierobotani, de qua plinius mira tradit li
 bro. xxv. capitulo. viii.
 Bdelium arbor nigra est magnitudine oleæ, Siluat, Aliquando ca
 pitur pro gummy ab ipsa arbore manante, de his pli, lib. xii, c. xxii
 Betica regio in hispania ad occidentem a fluuio eius magno qui
 bethis dicitur nominata, Ab accolis turdetana dicitur, Extenditur
 vsq. ad columnam herculis que in europa est Strabo, vide Gades,
 de betica plinius libro tertio, capitulo secundo et tertio.
 Betulus hispanie fluuius cuius aqua est ad ferri temperamentum
 aptissima, Strabo.
 Bibliotheca librorum repositorium festus, greci enim biblis librū
 vocant, Eam athenis primus instituit ad publicam utilitatem, Piss
 stratus rex, quam postmodum athenienē auxerunt, At gelius de no
 tibus actis, De quo pli, lib. xxxv. ca. ii.
 Bistorta herba similis pentaphili: nisi q. pentaphilon quinq.
 bisiona septem habet folia, hec cōsolida dicitur, Siluaticus, A gre
 cis nominatur eptaphilon.
 Biscultus id significat quod in duas partes diuisus, Plinius libro
 decimo, capitulo primo et sexagesimo tertio, Que animalia solis
 das habent yngulas singulos pariunt, que biscultas geminos.

Bilis id apud latinos significat, quod apud grecos colera, ait mar-
cilius ficinus. Plinius libro. xx. capitulo quarto. Iuuenalis. hinc sto-
macho bilis rufanus siluestris bilem detrahit. Et libro tricesimo
primo. capitulo. sexto. ait ad purganda corpora bilemque atram id
est coleram nigram.

Bipalium instrumentum ferreum genus ligonis vulgare in italia no-
men. ait frater iocundus vir multe doctrine, de quo plinius. xliii. &
multis libris sequen.

Bimatus. vide Trimatus.

Bigenera dicuntur animalia ex diuerso genere nata, vt leopardus
ex leone et panthera. Cicur ex apro et strophia domestica, festus.

Gabriel in gerento conia ad innoceñ. Papam vni scribit Cicuris.
de his pli. lib. vii. & viii.

Bonus bonum id est plenum pingue. Terentius in eunuchis. tam
si bona est natura facit curatura iuncea.

Bolis iaculum est ad cuius similitudinem faces ignee quandoque
bolide vocantur Simpentinus super marcialem. de quo plinius vo-
lumine secundo

Bolismus appetitus immensus qui quandoque peregrinantes inua-
dit, maxime cum incedunt pervias frigidas aut niuosas. Inuadit
quoque a longa egritudine exinanitos caninus dicitur appetitus a
medicis. Constanti.

Bombinatio est sonus apum, festus.

Bombus a quo eximendorum fauorum signum sumitur & coniec-
tura. varro. Pli. lib. vndecimo. vide fauus.

Boues vt toto anno valeant. habes lib. xxx. ca. vi.

Boum naturam & educationem habes li. vii.

Boreas grece latine aquilo dicitur. plinius libro. xviii. capitulo.
xxxiiii. vide aquilo.

Boletus fungi species ceteris esui melior. Iuuenalis: Ancipites
fungi dantur familie; boleti domino. de his plinius libro. xxii. ca.
xix. vide fungus.

Bolus species quedam terre armene que est ad rubedinem patulus
declinans. a medicis dicitur bolus armenicus. Inuenitur etiam
apud medicos pro frusto alicuius medicine: quod integrum os in-
greditur et deglutitur. Siluat.

Bombex vermis qui fila sericea texit siue componit ad vestes mole-
les et delicatas. ait Isidorus. de quo plini. li. xi.

Bothrus. vide ambrosia

Borith grec e latine saponaria vel herba fullonum. Iheremias. Si multiplicaueris tibi herbam borith & laueris te nitro Ex quo intel-
lige q̄ valet ad mundificandum. plinius dicit herbam esse coctā.
Botrus id quod racemus dicit Tortelius.

Brassica. aliqui scribunt bracica grece. Caulis siue olus latine. Ma-
cer libro de viribus herbarum. Caulis romana grecorum bracica li-
gua. de quo plinius libro decimonono. Et libro. xx. capitulo. ix. &
aliis multis locis. Caulis tamen pprie aliud significat. vide caulis
Bromus est viciū in frugibus & leguminibus. vide vocabulum
morbus.

Brancha vrsina. herba magnis foliis: vt olus sed incisa. In cui⁹ me-
dio oritur stipes. In capite sunt multi flores spinosi. Siluaticus.

Brochi dicuntur dentes prominentes. Ait nonius plinius lib. viii.
capitulo. xlii. brochitate dentium senectus in equis. At hermol.
vult corrigere bruncus brunci.

Brachiale ornamentum brachii: vt ab armo armila. ab armilis ar-
milini vocatur. Mures alpium et septentrionis quorum est. candor
eximius: quia ipsorum murium pellibus manice armile modo tes-
gebantur. Gallico sermone hermines. De hoc plinius libro octauo
capitulo. vii.

Bruma inepta gramaticorum ampliatiōe capiunt pro tota hyeme
Est tamen proprie dies vna: scilicet solsticii hyemalis a greca dicti
one que breue significat. Est enim dies breuissimus. Plinius libro
secundo. capitulo. xlii. Floret ipso brumali die arentis herba pule-
gii. vide solstitialis

Bractea tenuis auri lamina aut alterius metalli Simponi. sup mar-
tiale. Plinius de hoc libro trigesimo. capitulo sexto. Vbi docet
metalla inaurare. Q̄ tenuis esse debeat patet ex virgil. vi. eneidos
leni crepitabat bractea vento. Que tñ hoc a lamina differt que est
aliquanto crassior et spissior. Fit autem ex quolibet metallo. Tor-
telius.

Brutus bruta brutum adiectiue id est ebes obtusum. Nonius lucili⁹
libro quarto. Contractis in se partibus obrutescat. Bruta id est sine
sensu tarda et stolidi. horatius libro carminum. Quo bruta tellus
& vaga flumina. Non ignoras quid brutum substantie significet.

B ante V

Budestin herba que a grecis laudatur in cibo eam. Siluaticus dicit
coriandrū vide coriandī.

Bulbus id quod cepa. Cuius multe sunt species secundum diasco-
Quod ex plinio patet lib. xi. & multis locis. Isidorus dicit q̄ bul-
bi id est volui sunt appellati eo quod sunt volubiles & rotundi. Et
q̄ omnis radix tunicata bulbus appellatur.

Bupluron herba que in grecia nascitur. de qua plini⁹ agit inter her-
bas sponte nascentes.

Bubulus bubulum a boue dicitur. dicim⁹ enim caro bubula. Eo vo-
cabulo plinius frequentervtitur: vt libro. xi. ca. xx. Mortuis apibus
eas ventre bubulo reparari.

Bullans bullantis. bulla est aque rotunda inflatio. pli. lib. xxviii.

Mala bullantis et crasse yrine signa. Bulla etiam erat. insigne pue-
rorum pretextatorum: vt significaret eam etatem regendam alrea-
rius consilio. dicta a bullin grece quod est consilium latine. festus
pompeius. Sed hec significatio non est ad propositum naturale.

Bubones abscessus circa ignem siue inflationes nam inguina ipsa
vocant greci bubones. Ille autem inflationes inguinarie appellan-
tur. hermolaus.

Bux⁹ arbor est parua. solida semper virens fractu facilis. Semen fe-
rens amarum. Buxum eius arboris lignum quod durissimum est.

Buxosum buxo simile. plinius libro. xii. ca. xxvi. lignum balsami
optimum est quod buxosum & odoratissimum.

Bucefalus vocatus est equus Alexandri magni propter quandam
bubali capitis similitudinem. festus. De eo plinius libro octauo. ca-
pitulo quadagesimo secundo.

Bura pars aratri posterior decurua. varro de re rustica lib. primo.
Sepe fracta bura relinquunt vomeres in aruo. virgilius georgicon
libro primo. burim dicit. ait nonius. virgilius ibi. Continua in sila-
uis magna inflexa domatur in burim. de quo pli. li. xvi.

De littera C ante A

Cadiuum est quod per se cadit absq̄ auulsione aut violentia.

Cadiua poma que non manu anulla: sed que sponte cadunt. Cadi-
ua similiter folia. libro decimo quinto. capitulo deimosexto. Et ca-
pitulo decimo septimo. Plinius ait. Cetera mala folus ficulneis pre-
terq̄ cadiuis.

Caries putredo lignorum puluerulenta et vernuculosa. De cuius
virtute pli. lib. xvi ca. lviii.

Calamentum vide menta.

Cadurci populi gallie aquitane post petrocorios iuxta mobrigas

in auernis. Strabo de situ orbis.

Caper vide veruex.

Cacopromancia. vide aximomanxia.

Capus capi gallus castratus. Simponinus.

Capa aquo venit quod plinius dicit libro de climo quinto. capitulo decimo septimo. poma inquit includuntur capis. Vas est ad recludendū aliqua minuta. Sed marcus varro dicit capis in nominatiuo.

Capis inquit et minores capule a capule a capiēdo noīant q̄ ansate sint. hermol. dicit q̄ potest nomē trahi a calpim greco nomie quod est ansata crathera. De quo pli. lib. xxxvii. ca. ii.

Cara insula in egeo mari. nominata a caro titani filio. Seruius dicit Aristum monitu matris eam insulam primum habitasse. Inde cum dedalo in sardiniam iuisse. Cuius pars subito hiatu cum incolis absorbita est. Tortellius.

Calamitatem agricole dicunt grandinem proprie eo q̄ culmum & calamos comminuat. donatus. Terentius in andria. Nostri fundi calamitas.

Calendix conche genus. festus.

Calculus lapis brevis terre admixt^o dictus: q̄ sine molestia sui breuitate calcetur. Seruius.

Calculam et crocotulam vtrunq̄ a generibus florum: translatum a calca & croco. virgilius buccol. Pinguia luteola pingit yacinia calca. nonius marcellus.

Canopus insula in nilo fluuio egipti in qua alexandervrbem condidit eiusdem nominis ait seruius quinto eneidos. & quarto georgicorum in qua significatione capere videtur. Iuuenalis satyra prima. Cum pars iliace plebis cum verna canopi. de quo plinius libro quinto. capitulo nono. Est etiam sidus lucidum et magnum quod cernitur a meridianis populis. De quo libro sexto. capitulo vicesimo secundo. Et libro secundo. capitulo lxxii.

Caleti populi gallie habent a meridie fluuium secanam a septentrione mare. Siti in diocesi rothomagensi. vt ex plinio libro quarto. capitulo decimo octauo. Quibus propinquos dicit lexouios et velocasses. Nunc vulcassini dicuntur. Caletos etiam nominat libro decimo nono. capitulo primo. Aliqui textus habent galetos: quod idem est quia antiqui latini c. p. g. et e contra communiter scribebant: vt Caius. pro Gaius. Quibus consonant cesaris commentaria.

Cancer piscis. Cancer morbus ex adusta melancolia patus. De vtro q̄ plinius.

Catharrus a grecis dicitur quod a latinis distillatio. Descendit enim
 a verbo greco quod signat id quod defluo. Tortelius. Est enim
 humoris fleumatici distillatio siue descensus. Qui si ad nares reus-
 ma dicitur. Si ad pulmonem pthisis. ad fauces brāchon. alias mul-
 tas causat egritudines & varias secundum alia corporis membra su-
 per que cadit. his prestat pli. variis locis remedia
 Caluaria locus sepulture publicus hermolaus quē dicit grecos vo-
 care poliandria. in castigationibus plinianis
 Calix dicit hermolaus operimentum tectorum significat apud pli-
 nium libro decimosexto. capitulo septimo. Aliud significat sed nō
 ad propositum.
 Camedreos grece herba que latine quercula ab aliis Serrata. Na-
 scitur locis alperis. habet folia mente herbe similia maiora tamen
 Siluaticus.
 Callis pecorum. via est inter herbas et siluas. Semita vero hominū
 Virgilius ix eneidos. Raro per occultas ducebat semita callis. Ser.
 Cataphilon vide bistorta.
 Calendula herba cuius stipites plimos habet ramos. flos aureus si-
 milis bucalinos semina quā plurima ordinatim posita in capitulo
 quodā habentia formam corniculorum. Siluaticus. Aliqui dicūt
 calendulam esse florem omnium mensium
 Canopus sidus versus meridiem multo lumine fulgēs. de quo lib.
 secundo. Et lib. vi. ca. xxii.
 Canis rabidi morsus sanantur libro. xxix. capitulo. iiii. Et libro.
 xxviii. capitulo. x.
 Canum natura et mores hominibus propicii. de hoc libro octauo.
 capitulo. quadragesimo.
 Canum catuli ad cibum puri lib. xxix. ca. iiii.
 Carbunculi morbus in narboneñ prouincia ortum habuit. Et eius
 remedia libro. xxvi. ca. p.
 Cathaplasma fit quando herbe cum succo superponunt. Siluatic.
 de hoc plinius in libris medicinalibus.
 Capilli ad vsum valent medicine. habetur libro. vicesimo octauo.
 capitulo septimo.
 Carnem incorruptam estate seruari posse libro. xx. ca. xx.
 Camepitidis grece lingua latine. diciturq; propter abortus ab aliis
 thus terre. verba sunt plinii lib. xxxiii. ca. vi.
 Caloris excessum in itinere remedia libro. xx. ca. xlii.
 Calpe insula est versus occasum post gades angusto discreta. freto
 distans a turdetania stadiis octingentis. Strabo.

Cānarium augurium siue sacrificium. **hermolaus** in castigationibus **plinianis**. De quo **plinius** ipse libro decimo octauo. capitulo quarto.

Cacapo cium a deuorando: quoniam pillule modo prebeatur a medicis. **hermolaus** uerba in castigationibus **plinianis**.

Calathoides figura est **hermolaus** de qua libro secundo. capitulo decimo.

Cardiogmon. vide diaphorare ex **hermolai** sententia.

Camphora gummi frigidum et siccum in tertio gradu. nascitur in insulis **sarandinis**. Annis maxime quibus multa fulgura: tonitrua et terre motus fiunt: copiosa generatur. **Serap.**

Camphor arbor **camphoram** gignens. lignum habet album fragibile. Cuius umbra pardi insidunt. Eorum timore id gummy colligi nisi certo tempore non potest. **Auicēn.** lib. ii.

Caluata vinea est ut apud **Caronem** libro de agricultura in qua qui demyites sunt per paucos: ut in caluicio capillorum. Nam et greci loca plantis et fruticibus nuda phalacra quasi caluata appellant. **hermolaus**. de quo **pli.** lib. xvii.

Carcimonia duricies est cum inflammatione. **Cornelius celsus** distinguunt tria genera: que omnia morbi sunt

Cancasus mons in oriente versus **Sithiam** latissimus ita ut multas occupet regiones sermone & moribus differentes. mons est omnium altissimus. ait **herodotus**. Nam cum nox sit in plano: superioris partis incole solem vident. de quo libro sexto. capitulo vndecimo. et decimo quarto.

Casius mons in **siria** latitudine minor **cancaso**. altitudine pene equalis. de quo lib. vi. **pli.**

Cantabrum fursur tritici. **Siluat.**

Cautarides bestiole muscarum generis virides. **diascor.**

Camepdane arbor lauro similis. **Siluat.** **Camepdane** enim grece laurus est. **Came** autem infima vocatur **laureola**. vide ibi.

Caribdis marinum est periculum circa **siciliam**. **Seruius**. Causatur aquarum interceptione fluxu aquarum contrariis: ubi aque cum nubibus absorbentur. **Ouidius**. Et vomit epetas **sena** **caribdis** aquas. Nomen accepit a latrone femina eius nominis: que boues **herculis** furata: atque in id mare proiecta mari nomen dedit. De quo **pli.** libro. iii. capitulo. viii.

B
C
Calua et caluaria loca sepulture publica quas greci vocant polya-
ndria expolubio iulio poluce. zozimo &c. hermola. in castigatio-
nibus plinianis.

Caduci morbi remedia libro. xxvi. capitulo. duodecimo. vide. Co-
micialis morbus.

Calculorum remedia libro. xxx. capitulo iii.

Castelli vulgatam relinquo significationem. Sunt autem ad pro-
positum castella aque ductus nec aliud sunt q̄ fluentis p̄ formas et
fistulas aque diriuacula. Hermola. in plinianis castigationibus.

Catharrus latine fluxio differt a corriza et brancho. Corriza dicitur
cum pituita tantum obsidet grauedo latine dicta. Catharrus vero
cum fauces palatumq̄. At branchos cum et guttur et arteria corrip-
itur. Ob id et artericum quandoq̄ vt ait paulus id viciū appel-
lant. Omnia hec tamen hec ypocrates corrizas vocat; nostri distila-
tiones. hec hermolaus.

Calix quis multa significet; ad nostrum propositum foliolum est
quo fructus arborum teguntur. Tortelius.

Caldea regio in asia arabie cōtermina plana fontium indiga in qua
babilon magna. Strabo de situ orbis.

Caulis praua grammaticorum restrictione pro oleribus capitur. sed
etiam herbis et arboribus conuenit. plinius libro. vicesimo primo
capitulo quarto.

Caule conciso inferuntur rose. Vide frutex. Caulem autem capit
ysaac de dietis pro gradi olere quo fit hieme pulmētum. vocat aut
caulis ait Isidorus. quia tirsus eius plus coalescit. Quod plini. bras-
sicam vocat de quo libro. xx. ca. ix. vide tirsus.

Caprificus arbor dicta non a capra. sed a carpando. ficus est silue-
stris cuius fructus non maturantur. sed in fructibus ipsis culices et
muscule generantur que ad ficus bonas propinquarum arborum
vento deferuntur easq̄ apperunt sic sole penetrantur et maturantur
Caprificare autem fit cum prope ficus bonas desunt caprifici ar-
bores; suspendere oportet ficus siluestres immaturas; vt ab ipsis p̄-
deant culices in ficus bonas. et eas prefato modo aperiant. hoc est
caprificare. hec ex columela. De qua plini? libro decimo septimo.
capitulo. xxvii. et aliis multis capitulis. A qua arbore dicitur capri-
ficatio et caprificare de qua plinius libro. decimo quinto capitulo.
xix. vide sicomorus.

Canicula stella vehementer calorem influens. Circa medium iulii
diebus quadraginta. de hoc plinius libro secundo capitulo. quadra-
gesimo. et alibi.

Caputpurgium qui equid naribus imponitur, aut ore masticatur ad capitis purgationem. Siluaticus.

Carpobalsamus. Vide balsamus.

Carfiterides insule versus occidentē st anno abundantes: quas quidam dicunt esse de insulis fortunatis, de his plinius libro, iiii, et vi, circa finem.

Cardamus vide nasturcium.

Casia frutex suauissimi odoris, virgilius buccol'. Tuz casia atq; aliis: intexens suauib⁹ herbis, de quo plinius libro, x, ca. ii, phenicē casie thurisq; ramulis replere nidum. Et libro, xvi, ca. xxxiii.

Cassia fistula canne genus: cōcauum colore nigro in cuius cōcauo sunt arili siue grana multeq; cōcamerationes dulci implete succo.

Ex siluatico.

Canaria, herba est vide gramen.

Calibs, hispanie fluuius, et populi calibes dicti qui ferrū effodiunt.

Calibs etiā pro ipsa ferri massa, Tortelius.

Cambises, fluui⁹ hircanie, ortū habens in mōribus cancasī Strabo.

Cambises etiam fuit persarū rex, Sed prima significatio est magis ad propositum, Tortelius.

Camecissos genus hedere, Tortel, vide hedera¹.

Candet candidum est virgi, iiii, eneidos.

Candētis vacce media intercornua fundit, Nonius marcellus. Candet ignitum est, Cicero de officiis li, ii, Candēte carbone: vrebat capillum, nonius.

Cantherius equus castratus quo fit quietior scribitur p. n. hi sunt vt in gallinaceis, capi, nonius marc.

Capi sunt galli castrati nonius marcellus.

Cartilago inquit aristo, libro de aīalibus, p. xima est creationi ossis. Sed est cartilago flexibilis vt in aurib⁹ et naribus, Cartilagineū vero quod cartilaginem habet aut eius similitudinē, pli, li, xix, ca. v.

Cartilagineus est cucumis, De quo etiam lib, xi, ca. xxxvii.

Chamedaphne due sunt spēs, plāte sunt, vna dicitur laureola, alia dicitur vinca aut puinca, foliis lauro, minorib⁹ humi ad serpili morem reptans, flore ceruleo, inodoro, rotundo, ait panduph, de quo pli, li, xxi, ca. xxiii.

Cardus, herba filuestris est folus spinosis, Eius duo sūt gñā, Siluat.

Cancrorum mire virtutes habentur lib, xxxii, c, iiii.

Canalistsus, vide vua lupina.

Castoreon testiculi eius animalis quod castor dicitur viuit in aqua & aere, Seipsum castrat a venatoribus coactus, Serap.

Caprarum partes quedam valent contra venena. de hoc plinius li
bro. xxvi. capitulo. x.
Caper vide arica.

Caparis secundum diascorid. frutex est spinosus super terram ex
pansus. habet in summitatibus parua capita que ad splenis valēs
durici em.

Caca insula in mari egeo. de quo pli. lib. iii.

Cameleon serpens quidam pedes habens. de quo pli. lib. viii. Est
etiam herba: vt patet lib. xxvii. ca. vltimo.

Calus vas ex salice aut vimine. Inde calatus. virgil. buccol. vine
nouum fundavi Calatis aruisia nectar. Perotus super marcialem.
Plinius libro. xvii. ca. xiii. in calis aut vasis fictilibus defodere pro
pagines. Aliqui scribunt Qualua. p. Q.

Catapucia herba lata semper virens lac in fracturis emittens. folia
habet longa. duplex est autem maior & minor. Maior dicitur Cio
samis. Minor lecheris. Siluaticus.

Cacechia malus est corporis habitus quo alimenta in corpore cor
rumpuntur. hermol. in castig.

Capricornus ita vocatur signum zodiaci: quia ab inferis partibus
ad superiores solem reducit. capre naturam imitatus que dum pas
citur ab imis partibus semper preminentium scopulorum alta de
poscit. Macrobius in saturnalibus.

Capreolus vncinulus gracilis: quo se rebus ppinquis innectit aut
suspendit vitis: vt firma cum fructu sustentetur. deriuatur a capio:
quia vicinos capit ramos. perot. super marcialem.

Capadocia regio finitima maiori armenie. Eufrate fluuio diuisa: q̃
& minor armenia secundū ptolomeum dicitur.

Capus ex gallo gallinacco sic castrato. ait varro: nunc capo dicim.
Seruius.

Carbasus lini genus quod plerunq; pro velo ponitur abusiue tes
men. Seruius.

Cameactis vide Ebulus.

Caspii montes sunt in asia a quibus mare caspium nominatur.

Quod non proprie mare est: quia non habet fluxus exitum: sed ex magnis illic cōcurrentibus fluminibus: vastissima aquarum latitudo congeritur que videtur mare. Simile in euangel de mari tiberiadis.

Cataracta aqua in oculis superflua. Alia est eius significatio: sed non ad propositum. Cui egritudini dat plinius multis locis res media.

Calamus arundo minuta est: habens internodia. de qua plinius libro. xvi. capitulo. xxxvii. Significat etiam segetis stipulam que spicam sustinet. vtraque nostro proportio seruiens. Caicus fluuius in phrigia. de quo pli. lib. vi.

Carbunculus non solum preciosissimum ac lucidum lapidem significat. Et apostema pestiferum. sed etiam morbum arboribus aduententem: quo fructus adustivident. perotus super marcialem. pli. lib. xviii. capi. xxix. ait quidam tres caneros viuos cremari iubent in arbustis ut carbunculi non noceant. Est etiam carbunculus apostema siue morbus pestifer qui homines epidimiali tempore inuadit qui in narbone. prouincia ortum habuit. de quo et eius remediis habes libro. xxvi. ca. i.

Capuos. vide pes gallinaceus.

Candicans ad candorem accedens pli. lib. xviii. ca. xxx. Nube grandida candi caute grando imminet. Et lib. xxi. ca. xi. melilothos laudatissima recens nec candicans: sed croco simillima

Cataclisis vocabulum habetur lib. xxxv. ca. viii. Significare putat hermolaus caliginem. Allegans quod in adrianivita scribitur. Cataclianos obscurissimos scripsit anthimacum imitando.

Carcinomata carnis canationes cum rubore et sanie cancro similes. perotus in marcialem. pli. lib. xxii. ca. xiii. Carcinomata et fordidavlcera sanat vrtica. de quo etiam li. xxviii. ca. iiii.

Catuli non solum canum aut eorum: sed ferarum quoque siue inmanium siue mitium. Etiam serpentum: ut virgilius ait de colubro. Idem catulos tectis atque oua relinquens. Sed Foetus siue fetus ad omnia animalia muta pertinent. unde fetificare. pro parere & fetura pro partu. virg. buc. Si fetura gregem suppleuerit aureus esto

B
C
Caula munimentum et septum ouium siue receptaculum. virg. lib. ix. eneidos. At veluti pleno lupus insidiatur ouili. Cum fremit ad caulas. Seruius. Festus dicit q̄ a cauo siue cōcauitate dict̄; quia antevsum stabulorum; in antris collocabantur

Carpere eligere. Tereñ. in adelphis. Quicquid erit belissimum car-
pamus. Carpere ledere vel alicere. virgil. georgi. Carpit enim vires
paulatim vritq; videndo femina. Carpere frui. Virg. Carpamus du-
mane nouum dum flumina crescūt. his significationibus sepe pli.
Carecta loca caricibus plena. Virg. buc. Tu post carecta latebas.
Carex caricis. herba est acuta et durissima asparago similis. virgil.
geor. Et carice pastus acuta. Seruius. Tortel. & Siluat. de quo pli. li.
xvii. et li. viii. ca. xlii.

Carica ficus passa siue siccata

Cautes lapis durus asper; qualis in marinis rupibus A cautela & ca-
uendo dicitur. Eo q̄ a nautis cauere debeat. virg. buc. duris in cau-
ribus illū ismarus et ce. Pli. li. xxxvii. ca. vi. Circa oppidū. Thebai-
dis in collibus et cautibus

Caudex trunci pars inferior in arboribus. Pli. lib. xvii. ca. xxxviii.
Perunctis caudicibus formice fugantur ab arbore

Caustica medicamina sunt siccativa adustiva. Siluat. Pli. li. xxxiii
ca. xi. papiri carta cremata inter caustica est.

Calendula. vide kalendula.

Canna calamo similis. sed maior. vide calamus.

Carmine grandines auerti & fugari. lib. xxviii. ca. ii.

Cardiaca est cordis passio. Cardiacus qui ea vexatur passione. Car-
diacus etiam pro cordiali. Iuena. Cardiacō nūq̄ ciathum missurus
amico. Ad cordis passiones. dat plinius remedia multis locis. her-
mo. dicit q̄ cardiacus siue a corde siue ab ostio vel ore stomachi q̄
cardian quoq; greci vocant; morbus est ex nimia corporis imbeci-
litate. quod quidem stomacho languente nimio sudore digeratur.
prior tamen expositio medicorum sententiis magis conuenit.

Carenū vinū est artificiale per decoctionem. vide defrictum

Charta apud grecos pro eo quod librum vocamus accipitur Oui-
dius de trist. Nullus in hac charta versus amare docet. Pro mem-
branis etiā et papiro in qua scribim⁹ sumit apud pli. li. xiii. et alibi
Cadmia lapis metallic⁹ ex æris ysthione genitus. Siluat. de quo pli.
li. xxxiii. ca. x.

Cauterium vstio membri. Siluat. vide caustica

Causarii. hermolai traditōe in castig. valitudinarij dicunt siue son-
tici. Aut qui omnino causam habēt ex morbo senectute ve. de quo

plinius libro, xxv. capitulo, v. Si vera sit hermolai correctio. Textus siquidem vsitati habent caufaris. hermolao tamē consonat. Titus liuius ab vrbe condita libro vii. exercitus inquit ex caufarus senibusq; confectus.

Calcantum eris flos appellatur ait ysidorus. Corpus est metallicus adeo constrictive virtutis vt in vsorum et leonum ora cōspersum tantam vim habet constringendi: vt mordere non valeant. Plinius docet valere ad multa remedia. hermolaus dicit qd est atremētū sutorium. In vocabulo Cerrina.

Cassia herba suauissimi odoris iuxta Cynamis campos nascit. Tort. de qua pli. agit li. xti.

Cataracta quidā celi fenestrā quidā nubes alii subterraneas dicūt Tortellius

Ceruiæ colli pars posterior. vnde origo est omnibus neruis. Inguis anterior vnde vox procedit. Collum complectitur omnes partes. vnde dicimus hominem dure ceruicis. q. indomabilem: more ferocium bouis vel qui ceruice erecta et rigida contumaciam quandam et mentis rigorem pre se fert. Ceruices etiam pro ceruice dicimus. Laurentius. Item ceruix in singulari collum dicitur. In plurali superbia. Cicero in verrē. frange ceruices. Qua significatione yti sacra scriptura.

Cedua dicitur arbor siue silua que est apta vt cedatur cum facili re germinatione. libro enim digestorum dicitur silua cedua. Sic pli. lib. xvii. ca. xx. de castanea. Vide Silua.

Celiaci dicuntur qui patiuntur in ventriculo qui longus dicit. Sub hoc ventre durescit. Alius nichil reddit. at ne spiritum quidē transmittit. Cornelius celsus libro. iiii. Species est colice in intestinis qd greci celiakon: latini longaonem dicunt. Cui passioni dantur remedia lib. xxii. ca. ii. Et lib. xxviii. ca. vii. et libro. xxx. ca. iiii. et alibi. Hermolans vero dicit qd est passio stomachi.

Centrum galli species est Gerobothani. vide Gerobotanū.

Centinodia sanguinaria poligonia proserpinaca geniculata ides Siluaticus. vide geniculata

Cerorum medium est inter vnguentus et emplastrum. est enim spissius vnguento: mollius emplastro Siluaticus. vocatur enim cerorū quia cera illi administratur. Hermolaus. Ceramentum dicit acera deductum

Cerium vlcis genus. Pli.

ramifici vlceribus que

ceria vocantur illi iniuntur.

Cerusa pulvis albus ex laminis plumbi collectus. de quo plini. lib.

d

xxxiiii. & lib. xxxv. ca. vi.

Ceruleum viride cum nigro. Seruius. Est aut color maris. virgi. vii. eneid. Littus ad aufonium: tot pyada cerula vexit.

Celare. i. secretum seruare non est ad propositum. Celare est imprimere cum ferro in metallum aut lapidem aliquam figuram. Pli. li. xxxiiii. ca. ix. Egiptus purgit non celat.

Cerotas. vide Tenontes.

Centaurea herba amarissima que duplex est maior & minor. nominata ab yno de centauris scilicet chirone. ait perotus super martialem. de qua plinius multa lib. xxv. ca. vii. vide Rha.

Cesarea quedam est regio in mauritania que est pars affricae a qua pte existimant nilum flumen oriri. de quo pli. li. v. ca. ix. Sunt multe ciuitates eius nominis: sed non ad propositum.

Ceramentum a cera dicitur quia sit vnguentum cera mixtum. Pli. lib. xx. dicit verrucas ocymo tolli mixto ceramento sutorio. immo ut hermolaus corrigit attramento non ceramento. vide attramentum Cespes cespitis. Seruius dicit herbam cum ipsa terra euulsam. virgilius. congestum cespite culmen. Pli. lib. xvi. dicit donec pingui cespite obducantur.

Cephalica capitis egritudo. Constantinus.

Cercophitecus simia candata. Martialis in epigrammate. Callidus enixas elidere simia hastas. Si michi cauda foret cercophitecus eram.

Ceronia dicit hermolaus in casti. pli. oleum quo luctaturi se perfundunt.

Celte populi gallie eius que accidit ad hiberum fluvium qui est in finibus hispanie. inde celtiberi dicti. Titus liuius ab urbe condita. li. v. vide hiberus. de his pli. li. iii. Strabo li. de situ orbis dicit sunt populi ad massilie et narbonis mare. Sunt proprie celte quos narbonensem dicimus.

Cedrus arbor altissima cuius odor serpentes fugat. ex eo fit oleum quod cedrinum. dicitur quo si lignum aliud vngatur non putrescit. de quo pli. li. xiii.

Cedonia herba est lac emittens croceum. de qua pli. multas proprietates li. viii. ca. xxvii. & li. xxv. ca. viii. et aliis locis

Cerebri natura li. xxxi. ca. xxxvii.

Cerastes serpens habens cornua. ut Aries. de quo pli. li. viii.

Cestron grece betonica latine. eius descriptio et medicinales virtutes habent li. xxv. ca. viii.

Ceres. vide Seres.

Cenchris qui absque pedum usu in rectum graditur. ut dicit lucanus. Et se per recto lapsurus limite cenchris. de quo pli. li. viii.

Centrum duas habet significationes: medium circuli & simulacrum siue aculeum. Tortelius.

Cedere id est abire. Cedere locum victori dare Tullius de officiis li.

ii. Cui exercitus imperatoresq; nostri cepe cesserunt. Nonius, Cede
te succedere cedere dare, cedere obsequi, cedamus phebo: & moni
ti meliora sequamur. Cedere vitare, virgilius. v. eneidos. Ce leriq;
elapsus cerpere cessit Cedere incedere. Plautus in aulu, in hostem
absolutus cedas, Cedere occidere mactare, virgil. georg. baccho ca
per omnibus aris.

Ceditur, virgil. eneidos libro. v. ceduntur vigilēs.

Cedite dicite, Nonius, Cedo p dic singularis tantum modo nume
ri, cedite id est dicite tantum pluralis; vt salue saluete, donatus.

Cedere concedere; cedo tibi concedo tibi id est non repugno, cede
re flagellare, cuius preteritum cecidi flagellauī. Nonius. Alias ha
bet significationes que non sunt ad ppositum.

Cernuus qui terram cernat, dicit etiam inclinatus qui versus eam
partem qua cernamus, Sor. super. x. eneidos.

Certare altercare contendere, certare peruenire, ait donat^r. virgil.
buccol. Nec te certasse priorem peniteat. certare puocare. Teren
tius benedictis, si certasset audisset bene, donatus.

Cyppus et colū nam significat & nomen viri pprium, Valerius li
bro. vi. Senitio cyppo pretori portam egredienti subito veluti cor
nua emerferunt, hermolaus in pli, castiga.

Cisternarum struendarū industria lib. xxxvi. ca. xxiiii.

chironium vlcus est quod non serpit, magnum & tumens maxime
sit in cruribus & pedibus, Cornelius celsus.

Chiragra manū egritudo sicut podagra pedum ad quas dat pli,
multis locis remedia.

Chius insula in ægeo mari, vide ægetum.

Cyanus vide pli, vsurpare p gēma li. xxxvii. ca. ix. Ticturā eē etiā
dicit triplicē, Aegiptiā cypriā & scythicā, Optimam aut ægyptiam
hermolaus in castig.

Ciconia avis est, de quo pli. lib. x. ca. xxiii.

Cymola genus terre que creta dicit mundandis vestibis apta, et
medicamentis, Tortel, vide creta.

Citrulus accedit ad melonem coloris & figure similitudine, eis tñ
frigidior hūores gñā: crudos ī venis Serap. de quo pli, li. xix. c. v.

Cithraria id quod melissa, ait marcius ficinus.

Cicorea, vide sponsa solis

Cyminū semen est puū fortis odoris calidum & siccum ventosita
tes pellens, De quo pli, lib. xix. ca. viii. Et li. xxvi.

Ciathus nomē mēsure ad pōdus vnciarū, iiii, Serap, Pli, dicit, dra
gmarū decē lib. xxi. cap. vltimo, Et etiam vasculum ad bibendum

martialis. Non habilis cyathis et inutilis vualleo. pli. li. xx. ca. xiii.
et lib. xxviii. ca. ix. Contra serpentiū ictus in vini cyathis duobus
vide cardiaca.

Citrum malū siue pomū odoriferum cuius cortex coloris qui dicitur
citrinus accedens ad croci colorē albedine mixtum. Citrum autē
et malū arengium sunt virtute proxima tam cortice q̄ interiori sue
co. Siluaticus pli. de eo libro. xiii. ca. xv.

Cicla des insule in ægeo mari; quia in cicli forma disponūtur. Soli
uius. Seruius dicit q̄ potius longo ordine eas op̄z circuire.

Cylindrus lapis teres. in modum colūne ad aream equādam qui a
volubilitate nomen accepit. virgi. geor. Area cum primum ingenti
equanda chilyndro. Seruius. Est etiam preciosus lapis iuuenalis.
donant archana cylindros. est lapis rotundus varii coloris.

Cilicia regio in minori asia syrie proxima subiecta tauro monti. a
cilice agenoris filio nominata. vide Taurus.

Cilindroides figure nomē est. ait hermolaus de quo pli. libro. ii. ca.
decimo. Cicuta herba est nociua. eius tamen multe assignantur vtili
tates libro. xxv. capitulo xi.

Cicuta vide connisa.

Cinicus id quod caninus. Quod enim canis dicimus greci cynos
dicunt. nomē secte est quorūdam philosophorū qui ideo a cane vo
canrur; quia sint in arguendis viciis mordaces. morali scientie stu
debant. ceteras repudiabāt scientias. huius secte diogenes erat. de
quo pli. libro. vii. capi. xix.

Ciclamīnū herba hedere similis. sed minora habet folia et nigriora;
in quibus albicāt macule. Caule exiguo. floribus purpureis. ra
dice vt rapa. cortice nigro. nascitur locis vmbrosis. perotus in mar
cial. dicit a latinis vocari tuber. medici vocant panem porcinum
inferens ebrietatem. piscatores imergunt radicem tusam in aquā
ad pisces capiendos. non bene tamen sentit pero. cum plinio qui
numerat tuber inter fungi species libro. xviii. vide tuber.

De ciclamine plinius libro. xxvi. ca. xiii. aliqui libri signāt. xii. ca.
Cynorhodos rosa siluestris a Cynos quod est canis quia eius radix
valet contra morsus canis rabidi. Perotus in marcial. de quo plini.
libro. xxv. capi. ii. et li. viii. capi. quadagesimo primo.

Chilo fuit philosophus lacedemonius vnus de sapientibus septē.
De quo plinius libro vi.

Chiron fuit vnus de centauris cui esculapius nutriēdus traditus ē
didiscit ab eo medicinā ait perotus in martialē. Inuenit chirō cen
taureā herbā ab ipso noiatā. De quo pli. li. xxv. ca. vi. vide cētaurea.

Cynanche. vide Sinanche, aliqui siquidē p. c. aliqui p. s. scribi volūt
Cimbri lingua gallica latrones dicūtur, festus, ex quo intellige lin
gue gallice mutationem.

Cynoglossa herba que alio nomine lingua canis, Tortel.

Circius venti nomen, Est aut in gallia impetuofus, Alia sunt vento
rum nomina que incole in suis quicq; regionibus fecerūt quasi pe
culiariū; aut ex locorū q̄ incolūt vocabulis, aul. gel. de quo pli. li. iii.

Citra citerior citimus, Cis etiam habet proximā significatōez, pri
scia, Afranius etia; citer posuit, dicimus eñ cis rhenū citra rhenū
Idem diceretur de secana, Cis secanam aut alio fluuij vel mōre.

Citerior quo nomine pli. frēq̄ter vitur, vide citra.

Citissus frutex est Columela, virg. buc. florentem citissum sequitur
lasciua capella, Seritur in terra bene subacta tanq̄ semen brassicę
De quo pli. vide Brassica.

Cicuris animal est bigeneris vt su es ex apro & porca geniti, Gabri
el in gerentocomia ad innocē. papam octauum.

Cloree vestes quedam, Hermolaus in castig. pli. li. xxxvii. ca. xvii.

Cischum & Cissum aliqui errantes pro eodem habuerunt, Sed pli.
cischum tantum duo genera discernit, Cissi autem multo plura lucu
lenter descripsit, Evtumq; discernit, magnitudine folijs flore; vt
videatur nulla cognatione ipsa preterq̄ nominis vicinitate haberi
Perotus tamē vtumq; inter species hedere locauit, In quo cōcors
est gallienus, Cischum autem ladaniferū est, de cisso loquitur lib.
xvi. de cisco, li. xxiii. vide ladanum, Cissum aliud significat; sed
non ad propositum

Cima summitas arborum aut holerum, Sima per s. adiectiuum est
nasi figuram exprimens, Pli. li. viii. ca. lvi. mares caprarum q̄ ma
xime Simos.

Cicissus frutex cuius modico pabulo oues impinguantur & capre.
Seruius, Virg. buc. florentem citissum sequitur lasciuia capella, De
quo Pli. li. xiii. in fine.

Citonia mala sunt siue poma lanuginem habentia constrictiue vir
tutis, Serap. De quo pli. li. xv. ca. xvii. & a libi

Cyron ventus est, de quo pli. li. ii. ca. xvii.

Ciuitates ab animalibus delete, li. viii. ca. xxix.

Ciperus radix iunci triangularis que est aromatica & cordi confes
rens, Auicē. lib. de vif. cordis.

Cincinatus agricola fuit; cui ferenti et puluerulento; dictaturā po
rom anus misit lib. xviii. ca. iii.

Circulus animalium, vide zodiacus

Cio cis commouere festinare.

Cio cis tertię coniugationis in eadem inuenit significacione. Pli.
li.xx.ca.viii. Dietyrinam succus bete.

Cynnabarin accipit. Iulius Solinus pro antidoto quod medici san-
guinē draconis appellāt. Frequēs equidē committitur pugna dra-
conis cum elephāto qua p̄ importunitatē agilit a tēq; & venē dra-
conis vincūtur sepius elephāti. Qui dū ruunt; dracones obruūtur
magnitudine et pondere ipsius elephātis fitq; sanguinis vtriusq;
bellue p̄mixtio tradit. pli. lib. viii. ca. xi. Et quācunq; partem terre
cruor imbuit; fit medicamentum quod Cynnabarin vocant. de hoc
plinius volumine. xxxiii. ca. vii. Sed Auicēñ. & alii quidam medici
ip̄m sanguinē draconis suecum herbe putauerunt rubee. Cynnaba-
ris etiā metallicū est qđ ab indica. Cynnabari nomen traxit ppter
coloris similitudinē vt vult diascor. qđ duplex est. Quoddā est na-
tiuum qđ in libia nascit. Emathiti lapidi similis. Aliud est metallū
cū facticiū ex viuo argēto & sulphure cōmixtis atq; alteratis. Cui⁹
cōficiēdi rationē bulcasis arabs tradit. Qđ est p̄ctoribus & librari-
is in vsu quotidiano. De vtroq; agit pli. etiam li. xxiii. ca. vii.

Chimera mons in licia noctibus flagrās. De quo pli. li. ii. ca. ix.

Cymindis est nocturnus accipiter auis magna eā gallia q̄ parisiē-
sibus & rothomagēsi finitima est; auem ipsam ducem appellat.
De quo pli. li. x. ca. viii.

Cippus & columnam significat et nomen viri p̄priū Hermolaus.
De quo valerius li. vi. Genucio inquit. Cippo p̄ctori subiboyelut
cornua emerferunt.

Climactericus annus hoc est gradarius & scanfilis quia a septimo
anno incipiēs; vitā hominis quasi p̄ gradus quosdā agat. Propter
rea. lxiii. annum maxime piculosum vt est apud tranquilū qm̄ duo
numeri. s. septem et nouē qui decretorii maleficiq; sunt & ad vitam
succidēdam. In vnū quasi cōfluūt. Nonies eñ septē et nouē septies
sex aginta tres efficiūt. Ita et quinquagesimus quartus & alii mino-
res Climaterici dicūtur quotiens p̄ septem aut p̄ nouē dieunt. Qđ
greci climathericon dicūt. latine exponi potest gradariū siue scala-
riū. Climax eñ grece scala siue gradatio nominat. hec ex hermol.
& beroaldo. Qđ ex quitilia. apparet qui figurā que a grecis climax
dicit; gradationē appellat. Idē cicero. iiii. rheto. vide anaphora. de
hoc pli. li. vii. ca. xlix. Marcilius ficinus libro quē de vita celit⁹ ap-
pellat celestē. de his assignat rationē.

Clarigatio q̄a repetēdo clara voce agat. her. hoc obseruari videt in
publicis edictis cū yno submissa voce legēte; alter clara voce repetit.

Clinia inquit hermolaus. vocabulū est alitis ab auspiciis dicte cli-
nus nam et oīa difficilia & ardua cliniavocabantur, vnde procedit
clinus a celinus.

Clostra & clostrales ludi sūt. hermolaus. in pli. castig.

Claudere includere. virg. georg. Autintus clauo secum ad p̄sepia
seruant. Claudere circūire. virgil. Ecce maris magna claudit nos
obice pontus. Est etiam obsistere. nonius.

Clauorum qui pedum articulos inuadūt medicine li. xxvi. ca. xii.

Cluere pugnare significat. ait hermolaus. Dicit tñ plinius. Clipeū
a cluendo perueria

Clauus relicto vulgari significato quod naturali discipline nō de-
seruit: in pedibus nascitur. nonnunq̃ alibi. Cornelius celsus. lib. v.
precipue tñ ex contuso quo exciso subter rotunda radícula nascit̃
que penitus descendit ad carnē. Est etiam clauus apostoma de san-
guinis superfluitate. alio nomine furunculus. Siluatic⁹ & hermolaus.
grammaticorum subtilitas tractum existimat.

Climathera vide Anaphora.

Corimbus granum hedere. ait ipse pli. li. x. ca. xxxv.

Coaspis fluuius medorum in tigrim fluuium decedens cuius aquā
reges persarum potabant. ob eius dulcedinem & semp secum de-
ferebant. Tortel.

Coagulum materia alba in ventribus aīaliū lactatius inuenta: quo
lac inspissatur ad casei formationē. de quo pli. li. xxvi. & aliis locis.

Coccus grece granum ex arbuscula ilici simili: que ex affrica & lu-
sitania in trans alpinā galliam est trāslata. Silua. vide kermes.

Coccinū oleū quod fit ex cocco. de quo pli. li. xxii. ca. v. vide cocco.

Cornea arbor est cuius fructus sūt oliuis figura similes saporis aci-
di. alio nomine dicit̃ cornus pro arbore. fructus aut̃ cornū. pli. lib.
xiii. ca. xvi. dicit ex eo fieri vinum.

Concha piscis oculis carēs. Solinus dicit optimas reperiri in ma-
ri. indico in quib⁹ reperiuntur margarite. de quo pli. li. ix. c. xxxv.

Congiarium. vide gemina.

Colossus alta & excedētis magnitudinis statua in alicuius rei vel
persone memoriā fabricata. de quo pli. lib. xxxiii. ca. vii. Item ca.
viii. dicit colostreas imagines siue simulachra. hermolaus. i. castig. scri-
bendum esse. ait colosseas. Sed vitrimi⁹ libro de architectura non
colosseas: sed collossicas imagines appellare contendit

Clodere male in oculis habere. pli. libro. xviii. capi. xxiii. clodunt
lippunt ye ab afflatu oues. vide lippire.

ad iiii

Coitum lune capit. pli. p. eius cum sole coniunctione: quia coeunt
 id est simul eunt. pli. libro. xiiii. cap. xxi. vide interlunium. Coitus
 etiam coagulationem significat & inspissationem libro. xii. capitu
 lo. xxxviii. Taurorū inquit sanguis celerrime coit.
 Cogere in vnū colligere. virgil. in buccol. Titire coge pecus Coge
 re mulgere virgil. buccol. Cogite oues pueri si lac preceperit estus
 Cogere stringere. virgil. iiii. georgicorū. Nam frigore mella cogit
 hyems. Cogere vrgerē. Terenti' in eunucho inbeo cogo atq; ipero
 Cocula vasa enea coctionibus apta. Alii cocula dicunt ligna mis
 nuta quibus facile cibaria decoquantur. festus.
 Corimbus fructus hedere. Serap. vide hedera.
 Coriandri vires habens li. xx. ca. xx.
 Colores pictorū ex quibus materiis fiant quibusq; locis inueniant
 habes lib. xxxv. ca. vi.
 Coriadrū herba est frigida fructum ferens eius nominis qui absq;
 preparatione venenosus est preparatum autem nota apothecariis
 prepara aromaticum est. de quo pli. li. xx. ca. xx
 Condere abscondere virgil. ii. eneidos. Scādūt rursus equū & nota
 condūtur in aluo. Condere cōstituere cōstruere. Salustius in Catil.
 Vibē romam sicuti ego accepi cōdidere ab initio troiani.
 Condere in vnū locum dare ad custodiā faciliore. significat etiā
 cōscribere nunc facere; nūc cōponere; nunc instruere. festus
 Condire aliud significat. inde cōdimētū. est aliquid rei alteri per
 mescere saporis aut odoris gratia &c.
 Conditomata sunt fissure ani absq; sanguis emissionē. Siluat. Cor
 uel. celsus lib. vi. dicit q; sūt tuberculū quod ex inflammatione nasci
 solet. Cui passioni dat pli. remediū li. xxiiii. c. xiii. & li. xxxiiii. c. xv
 Colocia a colo breui dicitur. hermolaus vide colica
 Collibos pmutatio pecunie. hermolaus. allegās polucē: a quo qui
 eā exercent polibiste vocātur. Ieronimus tñ collibistas a collib' vo
 catos tradit. Sūt aut inqt collibie vilia munuscula vt cicerū vuar
 passaz. paruorū & paucorū fructuū q; vilis lucri causa venduntur.
 Conuulsa & vulsa idē sunt. ait hermolaus in vocabulo rupta. Est
 aut cōuulsio: vt inqt ipse hermol. id quod greci dicūt spasmus. Qd
 plinio. cōsonat in pulegii mentione. Et in li. xx. vbi de marrubio.
 Spasmus autē aliam cū hoc signat egritudinē. vide spasmus.
 Coaxatio ē cōtabulatio. ait hermol. i. castig. de q' pli. li. xxxvi. c. xv
 Coriū terre in plinio. ait hermol. non tā cutis eius faciesq; summa
 q; tectorū & scatimē quoddā crassius cui aliquod quoq; subesse pōt
 coriū. Nā et in parietibus struendis ordines ipsi laterū. Corta a vi

trūnio dicunt. hoc est quod turba opificum vulgo appellat cursus
hec hermolaus.

Conuexū dī de pte interiori; deue xū de exteriori. festus. hoc intel-
lige de corporibus rotūdis. philosophi tñ aliter loquuntur q cōcauo
cōuexū ex opposito assignāt. cōuexā ei ptē sphere exteriorē dicūt
Collis mōticulus est; siue pars mōtis maioris cui cōiūgat: siue p se
separatus. Iugū ipsa mōtis est arduitas. Inde roma septicolis dicta
quia septem colles comprehendit. Lauren.

Cōuenire apta & cōmoda esse. Donat° in Thereñ. in adelphis. Cō-
uenire placere. noni°. Conuenire colloqui. Terētius in andria.

Conueni hodie quēdā mei loci hoiēm. Cōuenire aptū esse. nonius.

Conuenire obuiū fieri. Itē videre. nonius. Conuenire. colligi cōgre-
gari. virgil. i. eneid. Cōueniūt quib° aut odiū crudele tyrāni. Item
similē esse item placere item interpellare. nonius mar.

Coxendices id est coxas. varro de re rustica lib. p. lata frōte laxis co-
xendicibus. nonius.

Coa vestis est. ait hermolaus in castig. pli. ca. xii. Item li. xi. ca. xxii.

Consectaneus qui in eadē heresi est. hermolaus id est eiisdē secte. Cō-
militone sem. in quibusdam historiis vocātur cōsectanei.

Confarreatio. ait festus. sacrificii genus est quod fiebat farreo libo
adhibito id est pane artificiali ex farre confecto. diffarreatio vero
sacrificiū ad viri & vxoris dissolutionē. de quo pli. li. xviii. ca. iii. &
capitulo octauo.

Coix genus est arundinis. ait hermolaus. Inde coicina sunt tecta vel
texta ex arundine is & iunceis que fiunt in egipto. Theophrastus di-
cere videitur q sit palme species. ait hermolaus.

Coralius lapis est alius a coralo ad medicinā valens. de quo habes
li bro. xxxvi. ca. xix.

Cōpago et impago: id genus marginis & regule significat: quo ti
panū id est quadratū vel alterius figure spacium: in valuis alio vel
opere intestino p ambitū includit vt fere sint q vulgo suppages ap-
pellantur. verba hermolaus. in pli. castig.

Coraxis & coraxinus color est. hermolaus. de quo pli. li. xxi. ca. ix.

Contribulare venit a tribulo vel tribula q instrumentum est teren-
dis frumentis.

Columela li. p. de quo pli. li. xxxvi. ca. xxv.

Conferua herba a ferruminando dicta. ait simpōtinus. Quā satis
describit. pli. lib. xxvii. ca. viii. vide ferrumino.

Comicialis morbus epilentia a grecis dicitur

Comicialis a latinis: quia si quis rome in comiciis eo caderet mor-

bo absoluebatur a comiciis
 Colere diligere amare Ter. qppe forāipulsi nra nos amatores colūt
 Colere ornare. Ouidius de arte amandi ipolito phedra nec erat
 bene cultus amauit. colere inhabitare. colere exercere. Virgi. pris
 mo georgico. fructusq; feros molius colendo. Inde agricole qui in
 agro se exercent. Colere habitare. Nonius in incola et accola. vide
 accola. in coloni q sunt aduene cultores. virg. Tyrii tenuere coloni
 Colligere in vnū redigere. colligere reficere Celare. Supprimere.
 Virgil. lib. xii. Et se colligit in arma poplite subsidens Colligere
 auferre luci. lib. xxx. Colligis omnia furti. Nonius marcellus. his
 significationibus plinius. sed in varia vtitur capitula.
 Colossus statua mire magnitudinis dicta a colosso artifice a cui? no
 mine nomen accepit festus. de quo Pl. lib. xxxv.
 Comiciū erat cōgregatio populi romani vel tēpus ad eligendū ma
 gistratus. vel locus in quo ea fiebat cōgregatio Pl. lib. xix. ca. viii.
 mustum inquit rutatum populo datuz comiciis peractis. Remedia
 dat Plinius morbo comiciali. lib. xxvi. capi. xii. Et lib. xxviii. ca.
 iiii. in principio. et aliis multis capitulis.
 Colica egritudo ventris ex ventositate inclusa in intestino. quā a
 grecis colon nūcupatur Galie idem pene hermodia. Remedium
 dat Pl. in maratri & anisi mentione.
 Cōnisa grece cicuta latine herba cōis pre frigiditate venenosa que
 pota aut comesta interficit. Tibi aut lectori do remediū a Serap. de
 scriptū vinū forte ad vsuz medicine. de qua Pl. lib. xxv. ca. xi. et li.
 xxvii. capi. viii. Corona regia vide mellilotum.
 Cōsolida herba est duplex maior & minor tota estate flores. cōis ē.
 Colera grecū nomē est quod latine bilis dicitur marcius ficinus.
 Colerica passio morbus est ex vehemēti colere cōmōtione per su
 perioreni & inferiore euacuans regionem. Constanti.
 Cometa ignea apparitio in supma aeris regione quo noie greci vtū
 tur Latini vero Crinitas appellant Cicero lib. de natura deorū. de
 quo Pl. libro. ii. capi. xxv.
 Cōnuere oculi motu signum prebere. Pl. lib. x. ca. iiii. Aquilla co
 git pullos. solis radios itueri. Si cōnuētē aīaduertit p̄cipitat e nido.
 Consequi adipisci Cicero. Quod ego meo labore. et vigil. cōsecu
 tus sum Consequi id est sequi. Nonius.
 Consequi exprimere declarare diffinire. Cicero ad Cesarem Extre
 ma quanta et qualia sint verbis consequi non possum. Nonius.
 Conticinium noctis primum tempus: quo omnia quiescendi gratia
 conticescunt. Nonius mar.
 Cōuallis est planicies ex omni pte cōprehensa mōtibus collib? vel

vallibus ex duobus lateribus comprehensa. Planicies. valliculla
eius diminutivum festus. pompe.

Colonus vide colere.

Columbarum duo genera. unum agreste quod saxatile dicitur que summa loca in tectis & turribus altis capiunt propter naturalem timorem: ad quod ex agris advolant. Alie sunt domesticæ que sunt plurimum colore albo. Ex his duabus stirpibus fit tertium genus mixtum. Varro.

Convexum ex omni parte declinatum ut celum quale est celum quod ex omni parte ad terram est declinatum. festus. Sed festo. geometria repugnat que concavum intra assignat et convexum extra ut orbis lune versus regionem ignis est concavus & versus orbem siue celum mercurii: ipsum celum lunæ est convexum.

Conducere colligere congregare significat. varro inquit populum in foro conducit. id est congregat. Locare etiam significat. Cicero. Sepe in nostra res publica: videmus mercede conductos. Prodesse quoque signat Cice. in officiis. potest quod reipublice utile: cuique conducere. id est prodesse. inde conducibile quod cuique prodest. Plinius. nichil rei de qua agimus conducibilis id est utilius. Congiarium vide hemina.

Comissura pinctura visuali grammaticorum significatio. Est etiam morbus capitis dormire faciem aptis oculis: qui a medicis subeth. arabico sermone appellatur. a quibusdam somnus profundus. cogit enim superflue dormire. Cui dat Plinius. Remedium multis locis.

Colirium medicamentum ocularis de quo Plinius multis locis. dicit tamen Columella lib. de agricultura tractatus de cura equorum: quod medicamentum etiam est ad alium subducendum.

Colophonia pix est greca siue fusa. Siluaticus. de qua Plinius lib. xiiii. ca. xx. & lib. xxvi. ca. xi. circa finem. Colon vide colica.

Collecticie sunt in agro frumentario sulci qui sunt fosse lineares ab aratro cavate ceteris maiores in quibus recipiuntur aquæ. Pero. superius mar. Plinius lib. xvii. c. xix. her. vult corrigere Colicie quod tamen illi minus personat significationi. Color celestis mediat inter blavium siue azureum & album Siluaticus. pro quo quique capitur color iacintinus.

Comalaxare exercere mature facere. Nonius mar. vide malaxare. Cominiscor cominisci dictum a com. & mente cum fingunt in mente que non sunt in remiscere. varro donatus dicit superius ter. in hechira quod est dicere & figere. Commetum dicitur a cominiscor quod est fingere. Tereñ. in andria. Atque ipsis cometum placet donatus. No. dicit Cometum per communem. Congruere a gruibus dictus est: que simul volant simul pascunt ait. festus pompe. dicitur de con. quod est simul.

Conpare adequare. Ter. in eunucho haut ne parat hic quod ad illum est. equat No. Conpare etiam atque perstituere ostendere. Ter. in eunucho ita

me comparem non perpeti meretricum contumelias. Item capta
 re confirmare estimare. Terentius in andria: vt malis gaudeant at
 q; ex alienis incōmodis sua vt comparent cōmoda. Comparare ac
 quirere Cicero. de finibus bonorum et malōrum. libro. vi. Oms
 nis auctoritas philosophie consistit in beata vita comparanda.
 Comparare emere. Terentius in eunucho. vbi aurum et vestem &
 alia que opus sunt comparet. Nonius.
 Color purulētus color est sanguinis putridi. Siluaticus.
 Color cyrinus cortici citri similis est vide. Citrum.
 Comarus arbor dicta ficus lupi. Siluat.
 Commentū expositio dictorū alicuius actoris. significat etiā fictio
 nem. Pli. lib. xviii. ca. ii. Alia verba depulsoris alia cōmētationis.
 Commentaculum. festus ait esse virgam qua in sacris vtebantur &
 obuios submoueant.
 Condisi planta calida & sicca cuius administrať radix que a quibus
 dam creditur radix elebori albi. quia mouet sternuramēta que radi
 cula a multis dicit. Sil. Pli. dicit ex eius succo candorē afferri lanis.
 Coclea animal est quoddam terrenū testa coopertū aqueum. siue
 fleumaticum. Eorum quoddam maxime terrestre limacia appellat
 cornibus vtitur pro oculis. Coclea etiā accipit pro testa. ysidorus.
 Coclearium pondus est quattuor aureorum. vide aureus.
 Cordis natura & conditio. lib. xi. ca. xxxvii.
 Cocognidion semen plante camelea dicte arabice mezereon. Sil.
 Cocodrilus serpēs maximus in finibus egipti natus. mouens mā
 dibulam superiorem. cum tamen cetera aialia inferiorem agitent
 immota superiore. de quo. Pli. lib. viii. ca. xxv.
 Collisi contusi contriti egritudines norant fractorum membrorū
 Cornel. celsus quibus dat plini. remedinm libro. xxix. ca. ii. et aliis
 multis. vide Sugillati.
 Colloquitida cucurbita est alexādrina et ex desertis vltra marinis.
 medicina est laxatiua maxime fleumatis deinde aliorum humorū
 Serap. pli. eam Colocyntam appellat.
 Compita quadriua eo q; multe vie in vnū cōfluant. Seruius. Virg.
 ii. georg. Strenuaq; ingentes pagos et cōpita circum.
 Cōponere finire virg. buccol. Ante diē clauso cōponet vesper olim
 po. Est etiā cōstituere disponere Noni⁹. Cōponere cōparare. Salu.
 in iugur. vbi metelli dicta cū factis cōposuit virg. buccol. Sic puis
 componere magna solebā. Componere reficere recreare. virgilius
 georgicorum. iiii. Vix defessa senex passus componere membra.
 Componere colligere. nonius. Componere simulare aut fingere.

Salustius in iugur. non sunt composita mea verba: ipsa se virtus satis ostendit. Item cōiungere. virgilius. xi. eneidos Cōponens manibusq; manus atq; oribus ora.
Concretum sanguinem reddendum alterutra parte. Verba. pli. lib. xxxi. capitulo. vi. id est sanguinem coagulatum circa stomachum per superiorem aut inferiorem regionē euacuandum.
Corilus arbor ferēs auellanas. Virgilius. hic inter dēfas corilos &c. Pli. lib. xvii. ca. xxiiii. dicit vitē odio habere corilum.
Cotrifa passio in naribus ex epilatione & superflui fleumatis descēsu. Constant.
Corruda siluestris asparagus a corruēdo dictus eo q̄ adolescens corruat & decidat. Perotus in marcialem. De quo pli. lib. xvi. ca. xxxvii. vide asparagus.
Colocynta. vide coloquītida.
Cos cotis lapis durus rodens ferramenta pli. lib. xxvii. ca. viii. Gēme inquit facticie cote de prenduntur.
Coturnix vide ortigometra. Et ortigia.
Coruus arbor est. vide coruca.
Cotilidon herba est quam diasco. dicit esse duplicem. plinius dicit eam omnibus notam.
Cotula herba fetida canomile filis quā auicē. vocat ocl̄ vacce. Sil.
Copa pars superior grossior que est super femora. femur enī coxis ē vsq; ad genua quod alio nomine femen feminis dicitur in plurali femina a cuius partis mollicie mulier dicta est femina. Perotus in marci. Vide femina hoc noīe plurali frequenter vtitur.
Coxendis est coxa. Nonius marcellus scribit coxendicas. Quidā dicunt q̄ coxendix est neruus coxe. pli. lib. xxi. ca. xx. neruorum doctoribus neruis & coxendicibus.
Craneum siue cranium capitis est caluarium. ait hermolaus Est aut os summitatis capitis. de quo plinius lib. ix. ca. li.
Concha genus piscis de genere cancerorum siue oculis. Solinus dicit q̄ sunt in india et in eis reperiuntur margarite. vas etiam significat & tubam Tortel. vigil. sexto eneidos. Sed tum forte caua dū psonat aurea concha. Sed significatio parū est ad ppositum.
Conchilia genus pisciū in mari Siriaco & indico Ex quorum incis lacrimis lacrimae manant quibus tingitur purpura. Solinus iuuef. Capit pveneno & adulatione sed non ad ppositum.
Credere confidere. virgil. bucol. O formose puer nimium ne crede colori. Salustius. virtuti satis credebant id est confidebāt. Credere enim dubio assentire. Therentius in Eunuchō.

Crediti immo certe noui ingenium mulierum.
 Credere id est firmiter assentire articulis fidei nō ē ad ppositū
 Cratera vas vini virgilius primo eneidōs. Crateras leti statuunt et
 vina coronant. Cratera etiam est quam nunc situlam vocāt. nonius.
 Crasis. greci dicūt tēperamentū. discrasia distēperamentū. Tortel.
 Cristallo adulterant lapides gēmis nobilib⁹ files .li. xxxvii. c. xlii
 Crassitudo pro spissitudine. vt plurimum capit pli. libro. viii. capi.
 xxviii. Ait vulpem auri ad glaciem apposita eius coniectare crassi-
 tudinē. Et lib. xii. c. xxi. balsami ramus crassior mirto id ē spissior
 Crates instrumentum de virgis ferreis aut ligneis sepatim compo-
 sitis ad aliquid sustinendum siue ad assandum. Inde craticula pli.
 libro. decimosextimo capitulo x. ait. Cato ferreis imponi crateis at-
 q; integri culmo ad frigora arcenda.
 Creticum vide decretorium
 Crabones. vide vespe.
 Cretanus secundum diascor. fructus est herbe duos ramos habētis
 vnus cubiti longitudine locis saxosis et maritimis cum foliis al-
 bis et pinguib⁹. habet semen libanotidi simile magis rotundum
 et odoratum. vide libanotis.
 Crithimen est id quod. Cretanus Siluaticus vide. Cretanus
 Crisocola idem q; borax vel auriglutem. Serap. dicit q; est calida
 et sicca in quarto gradu et est species salis. Pli. videtur capere pro
 aliquo humore ex puteis proueniente libro. xxxiii. capi. quinto.
 Crisogonium secundū diascor. herba virge recte albis foliis et an-
 gustis de qua pli. multis locis.
 Crisolectus lapis auro similis martino tantum aspectu iocund⁹.
 ignium rapacissimus secundū ysidorum. de quo pli. libro. xxxvii.
 Crisidion. Ex diascor. herba cuius virga mollis cubitis duobus tri-
 um angulorum et spinosa cum thursulis purpureis.
 Crepera creperum dubium. Inde crepusculum dicitur dubium de
 luce. Et senes decrepiti: quasi de vita dubii. festus. pomp.
 Crepido abrupti saxi altitudo. virg. xi. eneidōs forte ratis saxi con-
 iuncta crepidine celsi.
 Creta terre genus: que duplex est quarum quedam cymolia dicitur
 cuius significationem virtutes ponit lib. xxxv. ca. xvi.
 Cubitus vide orestes. Cubebe vide kubebe.
 Cuscuta inquit Serap. herba est vt fila: que reliquis herbis heret et
 frumentis. in summitatibus habens fructum subtilem. Qui si in vi-
 no ponatur ipsum fortificat citiusq; inebriat.
 Culcasia. diascor. dicit q; est faba egit piaca. Isaac dicit q; est radix

afra. iunio

De eo pli. lib. xxi.

Cuniculus duas habet significationes. Est enī fera lepori similis de quo pli. lib. viii. ca. xxix. Est etiam terre cōcauitas in terra facta per quā obsessi ab hostibus exire possunt per meatus subterraneos. Nominatur autem a prefato animali quod sic cauare docuit de quo pli. lib. ii. ca. lxxxii. et lxxxiii.

Cultilia insula est natans. ait Seneca li. naturalium questionum. de quo pli. li. ii. ca. xcvi.

Culmus pars stipule siue calami que est versus radicem qua teguntur domus. Inde dicta sunt edificiorū culmina: quia ante vsum tegularum; eo tegebantur domus. Pli. li. vii. ca. x. Atq; integri culmo ad frigora arcenda. Et li. xviii. ca. xxx. Culmum cum inaruerit baculo frangunt sustracta animalium.

Cucumis siue cucumer accedit ad figurā et qualitatem melonis. eo tñ frigidior. De quo pli. li. xix. ca. v. Est etiā cucumis piscis. Siluat: de quo lib. ix.

Culiola cortices nucum viridium. festus pompeius.

Cūctari dubitare manere. virg. iiii. enei. Reginā thalamo cūctantē. Cūctari expectare dissimulare. virg. vi. eneid. Qui nobis cūctando restituit rem.

Curiosolites et lepobti in normādia sunt. Iunianus. Strabonē allegat nunc dicitur normania.

Curculio bestiola in frumentis nata. varro de re rustica. necādi curculiones causa piiciendū frumentum quod curculiones exesse inci piunt. Id enim cū promptū est in sole ponere oportet aque catinos quot eo cōueniūt ipsi se necēt. Curculiones. Multi scribunt Gurgulio. vide gurgulio.

Cucumer asininus. diascor. dicit. q̄ plāta ei⁹ est diuersa a cucumere domestico: q̄a asinin⁹ ē minor et in figura glādis. et q̄d administrat de eo ē succ⁹ q̄ ē in scdo gradu calid⁹ et sic⁹. S; gal. viii. simpliciu pharmacorū dicit q̄ succū fruct⁹ ei⁹ elateriū appellāt. vide elateriū Cumynum. vide Cyminum.

Cupedo nō capacitatē significat; s; cupiditatē gulā desiderii. Idē cupedia apd cicero. ait herm. Pli. tñ li. xxvii. c. ii. de capedine facit mentionē nō de cupedine; nisi herm. velit libri i correctōez allegare.

Culina coquina ē. inue. Captū sue putat nidore culina. pli. lib. x. ca. lx. Culiuarum artes & ce.

Culex volatile puū dictū ab aculeo quo pūgit trahitq; sanguinem. Ari. ait quosdā vino arescēte gigni quos appellat culices vinarios pli. li. xi. ca. ii. ob exiguitatem miratur visum vbi olofactum torq; se sus natura collocauit

De vocabulis incipientibus per D ante A

Dasnoides quod a grecis dicitur: a latinis dicitur laureola. Siluat. dicitur quod alio nomine vocatur sigillum salomonis. vide laureola.

Danich pondus octo granorum hordei. Siluat.

Danubius Strabo dicit libro de situ orbis. danubii partes superiores versus fontes usque ad precipites eius decursus quos cataractas vocant; danabium nominant; que maxime per dacorum agrum delabuntur. Alias vero inferiores usque in pontum per getas Istrum dicunt. vide Ister.

Dasipodes animalia parua leporibus similia que terram cauant. de quibus pli. lib. viii. et lib. x. ca. lxiii.

Daucus alius asininus qui siluestris; alius domesticus qui pastinaca est. Serapion. de hoc pli. lib. xxvi. ca. v. vide pastinaca.

Delos insula in aegeo mari ubi natus apollo & diana. Sic vocata quia repente apparuit de qua plinius.

Demum id est post. Alii demum pro duntaxat posuerunt. festus.

Donatus dicit quod est aduerbium tarditatis. demum ad postremum id est nouissime. Seruius lib. vi. eneidos.

Decidua que cadunt. ut occidua que occidunt. Nonius.

Defrutum venit a verbo defruor. defruui autem est omnem rei fructum percipere. festus. A quo defrutum appellatur: quod est vini generis decoctum. Latini a sapiditate sapa vocant. hoc si ad dimidiam partem coquum est defrutum eo quod omnis fructus ex musto detractus sit. hec Simplicius. Palladius autem libro de agricultura defrutum a sapa distinguere videtur. dicit enim defrutum a deferuendo dictum: ubi fortiter despumauerit. Efficitur carenum: cum tertia perdita due partes remanserint. Sapa vero: ubi ad tertias redacta. de quo pli. libro. xiiii. ca. xix. et ca. xix. & ca. xxi. et lib. xviii. ca. xxx. hoc inquit tempore defrutum coquendum silente luna. Ibi enim facit de musto mentionem. vide fruges. vide passum.

Decretorium sidus tempusque dicitur: ex quo de prouentu futuro aliquarum rerum sumitur iudicium. Decretorii vero dies sunt: quos medici creticos appellant: quibus fit iudicium de egri salute aut de contrario. Iuue. Ob id iudicem appellat creticum.

Desultorii dicuntur equi duo. qui singulis militibus presto erant: ut altero fesso in alterum transilire possent. ex exemplis Cassiodori: de quo pli. li. xxxiiii. ca. v.

Dentium ortus & duratio lib. xi. ca. xxxvii.

Delos. vide ortigia.

Decrepitus est desperatus a crepera dicitur senex ultimo senio. Sic crepisculum extremum diei tempus: quo diei nulla est spes. festus. Donatus di

cit. decrepiti dicti quorū crepitu & plangore familie funera cōclas-
mata fuerūt. Cū hoc puenit deplorati significatio. vide deplorat^o
Deductū suaue lenē. Virg. buc. deductū dicere carmen. Itē delecta-
tione ductū. Virg. buc. Carminavel celo possunt deducere lunam.
Item diminutū iuppressum. Nonius. Itē tenue et subtile; vtyox de-
ducta & ce. Item trahere mouere. Nonius.

Deducere deductio. vide deductum.

Defecata. pura inturbata & sine sordibus & fecibus. nonius marcel-
lus. Vide Elutriare

Delibutusynctus. ait donatus. Terentius. in phor. Si te delibutum
gaudio reddo.

Defrugare segetes dicitur qui vel nimia fætura exinanit agros; aut p-
iusticiā aut negligētiā perdit lacefcitve fruges. Hermo. in castig.
plini. vide defrutum.

Delinitus delectatus Cice. ad cas. Iā biēnium delinitus ilecebris vo-
luptatis. Aliud significat vide lino linis.

Dendrolibanū Plateari^o dicit q̄ est ros marinus. Cōcordat gabriel
in gerētoconia ad inno. pap. oct. quia. f. ros mar. hz odorem olibani
Delūbus a debilitatis aut fractis lūbis dicit. pli. li. x. ca. xxxiii. Per-
drix femina se delumbam simulans

Dentifriciū quo dētes ob emūdationem aut cōfortationē fricātur.
Pli. caput leporis ystū dentifriciū est. Item lib. xxx. ca. iiii. dētifriciū
fit ex caninis dētibz. & ibi multe dentium. emundationes.

Dentium medicine li. xxviii. capi. x. xxxi. ca. ix. & xxv. ca. xi. & lib.
xxx. ca. iiii. Et li. xxxii. ca. iiii.

Deploratus de cuius salute In egritudine desperat. Pli. li. xxv. c. x
deploratū tificū conualuisse. Et li. xix. Cōstat deplorata auriū vicia
Degener qui maiorū suorū moribus nō cōuenit. virgil. georg. Po-
ma q̄ degenerat succus oblita priores. Seruius. Sic Plinius de mul-
tis herbis & arborib⁹ tradit q̄ degniant. Itē de seminib⁹ & frumētis

Sequitur De D ante I

Diabetes siue diabetica; passio renū est cū immensa yrine emissioe.
Constantinus.

Dissinteriayentris fluxus cum sanguine & frēq̄ter cum excoriatio-
ne intestinorum. Constanti. Quod latini torminayocant. Cornelli-
us celsus. Plinius multis locis dat remedia libro. xxx. capitulo. iiii.
et libro. xx. capi. xx.

Dissuria cū quis appetit mingere q̄d vix pōt nisi in pua quantitate.
Hermol. dicit q̄ dissuria & straguria sunt ynus significatōis

Dindimi nerui sunt quibus testiculi suspendunt. Siluati.

*Strangur guttatim. Sur mil. Dissurg p horas
Egrum guttatim Stranguria mingē facit*

Diaphorare resolvere est. diaphoreticum resolutius diaphoresis
resolutio. Siluaticus. hermolus autem dicit q̄ diaphoretica. via
discussoria latine dicitur. Item in verbo cardiacus. dicit q̄ diapho
reticus sudor is appellatur qui sua redundantia corpus debilitat.
& quos medici diaphorumenos quandoq̄ dicunt. Plinius modo
sudatores; modo expauescentes nominat. Ab eadem parte. stoma
chi videtur deduci cardioginos quod est vehemens esuries. Alii car
dioginon p̄ cordis estu capiunt. hermo. in pli. castig.

Diducit; siccatur detrahit. Virg. georg. Collectum humorem bibula
diducit arena. Seruius.

Dioptra dioptra regula est qua antiqui utebantur ad aquas pōde
randas. leuior enim aqua melior est. Ait enim vitruuius lib. viii. de
architectura; librať aqua dioptris. Alibi em̄ scribit dioptra libratia
ue cognominantur. Pli. li. ii. inquit. Nisi terra in medio esset; equas
les dies noctesq̄ habere non posset. dephenderūt dioptra. Est etiā
dioptra instrumētū geometricū ad dephendendū vel explorandū
altitudinem turrium e lōginquo. Vitruuius de architectura li. viii.
Diureticus qui habet vrine vias opilatas. Et est morbi nomē. diure
tica medicina; que p̄dictū morbū curat. est autem aperitiua dicitur
autem diuretica quasi ducens ad vrinam. Siluat.

Dilutum non purum permixtum. dilutius qđ magis permixtū. qđ
mero opponitur. vide merum. Pli. li. xvii. ca. x. amigdalas ferēdas
fimo diluto maceratas. i. cum aqua mixto. diluere etiā purgare aut
mundare significat; sed non ad propositum.

Diares grece passio reumatica. Siluati.

Dianthos a medicis dicit̄ electuarium ex anthos compositum. via
de anthos. Inuenies autem in plinio pro herba que herba capil ve
neris complexione & virtute similis est.

Dissecta in diuersas ptes secta. excuterata. Aristo. ei dicit. Cameleō
aial dissectū spirare diu p̄t. De aialibus dissectis. pli. li. xxviii. c. viii.
Diptānus multas habet spēs; cōtinet em̄ organū pulegiū serpillū.
Serap. Pli. lib. xx. ca. xiiii. dicit diptannum a quibusdam dici pule
gium agreste. de quo iterum. xx. lib. ca. viii. et lib. viii. cap. xxvii. &
li. xxv. ca. viii. aliqui scribunt dictannum.

Disurici; habentes difficultatem respirandi. Siluat. Disuria autem
est ip̄a egritudo qua disurici dicūtur. vide orptonoici & suspiriosi.

Diafragma pellicula est pulmonē cor & epar tegēs. Siluat.

Diopistris filix ē in quereunata alio noīe philitica. Siluat.

Dirdar grece est vlm' latine. ait gabriel in Gereto. ad inno. pa. oct.

Discutere perscrutari est. disiungere penetrare dispergere. Pli. lib.

Ca. iiii. Aquila rapiēdis piscib⁹ discutit pectore aquas. i. penetrat
Alibi multis locis pituitas discutit id ē penetrat diū pargit resoluit
Diffidere discordare est. Ouidius in epistolis. A verbis facies dif-
fidet ista tuis. Plī. lib. iiii. ca. lxxiiii. diffident olores & aquille.
Diomedie aues mirabiles a sociis dio medis appellate iquit yfido.
de quibus. libro. x

Dodrans nomen est pars dodrantalis numeri duodenarii est enim
dodrans tres partes cuiusq; totius siue in pondere siue longitudi-
ne vt intelligitur ex plinio libro. xvii. ca. xxi. Et lib. vii. capi. ii. ait
pigmeos ternos dodrantes nou excedere. vide talentum.

Dodrantale vide dodrans.

Dorignidium herba venenosa in egipto nata perotus in martialē
dicit q; sunt qui eam dorion appellant de quo dorignidio plī. lib.
xxviii. ca. x.

Doronicum radix calida & sicca aromatica. cōfortat cor Auicenna
libro de viribus cordis.

Dragonteam greci dicūt quod latini serpentariam herba est. vide
serpentaria.

Dragma vide talentum. de quo plī. lib. xxi. ca. vltimo.

Druidæ greco sermone noiati sunt: quia inter siluas & quercus ha-
bitabant. Erant quondā gallorū sapiētes: quos lucanus sic alloqui
tur Nemora remotis incolitis lucis. Suetonius ait ab augusto inter-
dictam esse druidarū religionē: ab claudio penitus deletā. Plī. de
his lib. xxx. ca. i. Cesar in cōmentariis de his ample. Vide magus.

Dragma nomen ponderis est vt habes in noīe talentum paruum.
Est etiam numismatis nomen. vide Talentum.

Durare pari sustinere. mala & aduersa pferre. Virg. i. eneidos dura-
te & vosmet rebus seruate secundis. Teren. in Adelph. non hercle
quisq; si sic fiat durare potest. Aliqui enim a duricie diriuari putant
qua firmi sunt ad resistendum.

Dura id est aspera Acrem in horatius lib. carminum. Virgilius. iiii.
georgi. Sin duram metues hiemem. i. frigore asperam.

Dulcem aquam ex salsa fieri: industriam habes lib. xxxi. ca. vi.

De littera E ante B

Ebenū secūdū Serapionē lignū est durū sine lineationibus solidū
vt cornu: quod in india nascit. inuenit in femineo et neutro.

Ebenus enī arbor ipsa est. Ebenū vero lignū de quo. Plī. lib. xii. & li.
xvi. ca. xli. ca. xi. & ca. xxiii. Aliqui aspirant Hebenū scribes.

Ebureum ab ebur sicut marmoreum a marmore. Ebur dens est ele-
phāti. Sic eburneum & eboreum: que tota sunt ex ebore. Eboratum

quod est extrinsecus ex ebore. Sed eburnum quod eboris habet si-
militudinem. Seruius. de quo pli. lib. viii.

Eam inficias id est nego vel negem. vbi. Pli. agit de incertis tempe-
statibus lib. ii. ca. xlii. Terentius in adelpho. Si palam proferemus
ille inficias ibit.

Ebrietatis remedium que est ex paucis potu lib. xxxi. ca. v. Ebrieta-
tem: aque potu fieri lib. xxxi. ca. ii.

Ebulus herba cōis est que a grecis cameactis. Arabes autē meactiō
vocant. Actis est sambucus. versus. Sambucus est actis. sed ebulus
est cameactis. Siluaticus. Pli. autē cameactis species duas assignat:
Echeneis pius piscis est: eum lucanus vocat Echinum. virtutis ad-
mirande est. Nauem enī in suo cursu plenis velis motā stare facit:
quasi immobilem. lucanus. lib. vi. nam pupim retinent euro tēdente
rudentes in mediis enchinus aquis. Policianus dicit q̄ incorrectus
est lucani codex: & q̄ debet legi Echeneis id enī metri necessitate
cogere: quia echinus habet primā breuē. de quo pli. lib. ix. ca. xxv.
Iterum lib. xxxii. ca. pri. inuenitur etiam Echinus pro alio pisce in
quo dicit iuuenalis crispinum delectari et est de ostreorum genere.
Is autē piscis habet operimentū pungens. de quo marcial. Cortice
deposito mollis echinus erat.

Eboratum vide ebureum.

Eburneum. Vide ibidem.

Echites lapis preciosus in aquilarum nidis inuentus ait ysidorus.
de quo. Pli. lib. vltimo et libro decimo. ca. iii. dicitq; a multis gagi-
tem vocari. Vide. Gagites

Edica. Vide hectica.

Edtrophium vide lagophthalmos.

Ecco sonus reflexus siue repetitus est quasi primi soni imago. dici-
tur de icha que apud grecos imaginem significat resonat enī tanq̄
imago. in lucis p̄cipue p̄cauis fit. serui. de quo. Pli. li. xxxvi. c. xv.
Edo verbū comedo declinat es est. virg. iiii. eneidos Est mollis flā-
ma medulas. Eius composita comedo in passiuo. Edor ederis estur
varro ambesa & adesa. Pli. libro in ægipto non estur.

Educere & educare differūt. Educare est nutrire et prouehere. Edu-
cere autem multas habet significationes. Educere extrahere virg.
libro. x. eduxit corpore telum. Educere autem inuenitur p̄ educare
Terentius in adelph. Eduxi a paruulo: habui et amaui pro meo.
Educere erigere. Virg. lib. vi. Celosq; educere certant. Nonius mar.
Edificium siue clano siue ferro libro. xxxvi. ca. xv.

Edera arbor. dicta quia editur scilicet a capris prebetq; eis lactis

abundantiam. Adheret parietibus. Eius sunt multe species, quedā viridis quedā alba, virgil, buccol. Edera formosior alba, de qua plinius lib. xvi. ca. xl. Aliqui hedera scribunt aspirādo, vide Cisthon. Effetus exhaustus, translatio a mulieribus quas part^o debiles reddunt, virgil, b. eneidos frigent, effete corpore vires.

Effimera febris species ex distemperātia spirituum pueniens. Raro ultra tertium extendit diem. Constant. Aliqui textus pliniani habent Ephimerinos, de quo pli. lib. xxviii. ca. x.

Egritudo pprie molestia/ sollicitudo/ angor. Cicero. Egritudo est animi aduersante rōne deinde est corporibus attributa. Egroratio magis est in corpore egritudo in aīa.

Egilopa fistula in angulo oculi diu fluentis Cornelius celsus lib. vii. pli. aut li. xxix. simū colūbarū ad egilopas valere affirmat. Aliqui scribunt Aegilopa Iterū de egilopa lib. xxix. ca. v.

Egilope inuenitur in plinio volumie. xxv. p. siluestri auena qua nec iumenta vescuntur. Ordei morbus est & ordeo innascitur ait pan dulp^o. Plinius aut ibidem ait, hac herba sanari Egilopam predictam que fistula est, hermol. scribit Aegilops. vide morbus.

Egiptus famosa regio in parte asie que ad affricnm accedit Pius in descrip. asie

Egina quam aliqui diptōgo scribunt Aegina filia fuit Asopi boe cie regis A qua noiata est insula egina, de qua pli. li. vi. & xxiii.

Egeum mare dicitur ab Egeo siue ægeo scopulo iter tenedum & chium; capre effigiem alonge reddente, vel q^o in eo mari multe sint insule que pcul aspicientibus capre videant. Siue q^o in eo Aegea matronum regina perierit; siue q^o egeus thesei pater in eo se precipitauit, Festus.

Egre difficulter. Seruius in. iiii. georgicor.

Egroratio egritudo. nonius.

Eger & corpore & animo dicitur. virgil, p. eneid. Curisq^o ingētib^o eger spē vultu simulat, vtriq^o egritudini tā ai q^o corporis multa dat plinius remedia, vide prius egritudo.

Egrotus in eadē inuenitur significatione. Terent. in andria Ipsum animū egrotū plerumq^o ad deteriorem partem applicat.

Egithus avis minima quam gallicum vulgus regē autum appellat quia hyeme asperria sola autum canit, De qua pli. li. x. ca. lxxiii.

Eiectum exclusum, virgil, libro octauo nechō & tarquinius electū porfenna iubeat accipere, Eiectum extensum Eiectus naufragus virgil, iiii. eneid. Eiectum littore egentem excepi.

Elatius herba est, diascor. dicit eam habere folia rotunda aspera

ciii

Nascitur in agris & locis cultis. Pli. dicit q̄ habet ramulos quinq̄
aut sex tenues et folia quasi pilosa.

Electrum alio nomine gagates aliqui etiam dicunt karabe. quod se-
cūdum auicennā confert cordi Croceū gūmi est arboris dicte a gy-
ros. videtur esse gemma qua fieri possunt anulli. nascitur in insulis
septentrionalibus. Siluaticus. de quo pli. li. xxxvii. ca. iiii. & iiii.
De electro etiam tractat inter metalla. Et est aurū in quo ē quinta
argenti portio. Tortelius autem dicit hoc metalum a colore prece-
den gummy vocari Electrum

Elidire inquit Nonius. excludere significat. virgil. viii. eneid. Elis-
fos oculos & siccū sanguine guttur. Elidere suffocare vel occidere.
virgil. Ibidem geminosq̄ premens eliserit angues. Item deicere
Nonius. quibus significationibus variis passibus. pli. vtitur.

Elisium campum in extremis hispanie finxit homerus ppter di-
uitiarum copiam. Quidā philosophi dixerunt esse insulas fortuna-
natas. de quibus pli. lib. vi. ca. xxxii.

Elaterium est medicamentum ex cucumere siluestri confectū. Sila-
uaticus. Pli. de eo lib. xx. ca. p. vbi multas eius assignat utilitates.
Capit etiā p̄ ipā herba lib. xxvii. ca. vlt. vbi de herbarum agit dura-
tione. vide cucumer siluestris.

Elitropium herba cuius flores sequuntur solē dicitur ab elyos qđ
est sol et tropos conuersio se enim semp cōuertit ad solem. Aliqui
scribunt eliotropium. Quo nomine greci vtuntur. A latinis dicit̄
solsequium. Continet autem multas & variorum colorū spēs vt Ci-
coreā penthadactilon & alias. Siluaticus. de hoc pli. li. ii. ca. xlii. &
lib. xix. ca. viii. Simpōtinus tñ dicit errare eos qui elitropium cico-
ream vocant de elitropio. Iterū pli. lib. xxii. c. xxi. vide intybus.

Eliminare/excludere/eicere quasi extra limen ponere. Nonius.
Item exire. Nonius.

Eluuiō corruptus & morbiferi operis tractus. Cicero. ii. de officiis
Collectis ceteris causis eluuiōnis. Nonius mar. vide aluuiō.

Elumbus. vide delumbus.

Elutriare de vase in vas humorem siue liquorē aliquē transferre: vt
purus fiat Columela. de quo pli. lib. xiii. ca. xvii. Idem hermolauis
in castigationibus pli.

Elisphacum grece salua latine. gabriel in gerentocomia ad inno-
centiū papam octauum.

Elichniū quid sit. vide lychni.

Eligma a verbo lingere dicitur. Est autem cu; aliquid ore tenētes
paulatim glutiēdo degustamus. Res autem tales in ore posite. elig

mata vocamus. Actus ipse lingendi linctus dicitur. Petot⁹ in mar
cialem. pli. li. xx. Toracem purgat eodem eligmate.

Eliminare explicare extra limen eicere. Nonius mar.

Elenium a grecis dicitur Enula a latinis: que cāpana cognomina
tur habet folia similia plante flomos: nisi q^d sunt longiora & aspe
riora extendunt super faciem terre, habet radicē magnā bene odo
ratā Serap. de ea macer Enula cāpana reddit precordia sana. Pli.
de ea multa lib. xxi. ca. xxi. vide flomos.

Elephantia lepre genus est: elephātorum cuti simile, crebris sum
ma corporis parte maculis ac tumoribus, rubore paulatim se in a
trum vertēte. Inde elephanticus morbus, de quo pli. li. xx. c. xviii.
Eleborus duplex albus & niger, grecuz nomē est, a latinis veratrū

dicitur. Albus vomiticus est: ita vt etiam caprarum lac eleborum
pascentium vomitum prouocet Nigrum laxatiuum est per inferio
rem regionem, de quo pli. lib. xxv. ca. iiii. circa finem & libro no
no, capitulo primo.

Elithron Serap. vocat erithrodanum est rubeum quo tingunt pel
les Siluaticus. Nam erithron grece, rubeū est latine siue coccineū.

Emblici sunt mirabolanorum species, vide mirabolani.

Emarginat, id est crustas & puluillos & oras vlcerum adimit, ait
hermos, in castig. pli.

Elitrophium siue elitrophia lapis est smaragdo fere similis guttis
resperus sanguineis non adeo tamen viuacis viriditatis, Gabriel
in gerentocomia ad innocentū papam, viii.

Empedocles agrigentinus fuit pitagore auditor: primus arotorie
inuentor: vt zeno dialectice Scripsit tragedias et percis trāsitum
versu Laercius.

Empetrum quod grece dicitur: a latinis autem calcifragum: siue
faxifragum appellatur, foliis ad rutham ferme accedentibus: verū
acutioribus crassioribusq^e, odore iocundo sapore inter acidum ac
salsum: cibi appetentia prouocante Nascitur in collibus petrosis
de quo pli. li. xxii. ca. xxii. Aliqui habent empicus

Emplastra differunt a malagmatis & pastilis emplastra imponun
tur vlneribus. Malagmata supra itegram cutem iniciuntur. Pastil
li aut illinuntur aut alicui molliori cerotoye miscentur, hermolaut.
vide malagmatum, vide pastilus.

Emprostotenus fit mu
sculis in āteriori pte rigētib⁹. Itavt se iflectere nō possit: vt si mētū
pectori ānectit Prout sit i pte posteriori, In opistoteno: vt si caput

e iiii

scapulis hereat. fit autem tetanus si ambe partes rigent equaliter
Sed cornelius celsus dicit: quod quidam minus subtiliter et indiscrete
his nominibus utuntur. Vide Tetanici.

Encolpie venti sunt qui e mari veniunt per sinus. Hermolaus in
vocabulo apogeon.

Empuici qui sanie excreant Siluaticus.

Ematistes lapis violacei coloris: dictus quod sistit sanguinem. Con-
sonat his que dicuntur in vocabulo emothoica. et in vocabulo ema-
gogum declaratur.

Empericus experimentator inquit tortelius. Is causas nescit.

Emina est sextarii media pars. Continet autem Cyathos nouem. ses-
cundum ysidorum est mensura liquidorum continens libram vnam
Aulus gelius lib. iiii. noctium acticarum: capit pro mensura frumē-
ti et pro mensura vini olei et aliorum liquidorum inquit. Si sexta-
rio Emina fusa est: non dimidiatum fustum sextarium dicendum est. sed
medietas mensure dicitur ab Emis. i. semis quod est dimidium. Con-
giarium quoque nomen est mensure. Quinti. de utroque simul libro de
oratoria institutione: fabius inquit maximus incusatus congiario-
rum que amicis dantur exiguitatem Eminarum esse dicit. de quo.
Pli. libro. xxi. capitulo. ultimo et aliis multis. Aliqui scribunt cum
aspiratione. vide talentum.

Emicrania dolor est medie partis capitis ab Emis quod est dimi-
dium. Cephalea vero dolor in toto capite. Cornelius Celsus. Alii
qui per. H aspirant. vide Craneum vel cranium.

Emitritea. febris composita ex duabus febribus quarum vna est ter-
tiana. dicitur ab Emis quod est medium sine dimidium et triteuna
quod est tertium Siluaticus.

Emoptoici qui emothoicam egritudinem patiuntur.

Emothoica egritudo est qua sputum emittitur sanguineum Oribasius

Emagogum id est sanguinem educens Siluaticus.

Emula. vide. Elemum.

Empima egritudo illi propinqua qua sputum emittitur saniosum.
Constanti.

Emodiam greci appellant dentium offensam. que fit ex fructibus
immaturois ait diascor. Cui dicit Plinius. remedio esse portulacam.
Vide portulaca

Emporium urbs est a massiliensi. edificata iuxta taraanem ait Stra-
bo libro. de situ orbis. Plinius in alia capit significatione pro mer-
cato siue emptionis et venditionis negotio dicens alexandriam ma-
ximum esse totius orbis emporium.

Emulatio distat at ab imitatione. Imitatio enim simplex est et sine inuidia. Emulatio autē habet imitandi studiū: sed cum quadā inuidia. Emulus eiusdē rei studiosus cum inuidia. Nonius. Cice. pro marc. marce. Emulo atq; imitatore studiorum meorum.

Enixe dicuntur femine nitendi id est conandi & dolendi l abore pfunctę: siue partu leuate. Nonius.

Enchirista medicamenta liquida que illinūtur Cornellius celsus. & hermolauis in castigationibus plinianis.

Enodis quod sine nodo est. virgilius. ii. georgi. Aut rursus enodes trunci refecantur.

Entecerola egritudo qua intestina dilabuntur. Siluaticus.

Epiplocela cum omentum cadit. hicrocela cum in alterum e testibus humor cōfluit. Omnes has species nostri vocant hernias. Cornelius celsus Plin. tamen dicit in medicinis e cupresso: Entecerolā esse ranicem. vide Ramex. vide iterum omētum.

Enchatis est morbus in angulo oculi & tuberculū quod palpebras parum diduci patitur cui non ad modū ab similis est morbus qui crite dicitur. Hermolaus. in castiga.

Enophias subitus & ipetuosus vetus Aristo. lib. metheor. de quo Plin. lib. ii. ca. quinquagesimo. hermolauis dicit q; latine pcella dicitur quod a grecis enephias.

Encatisma sessio i aqua alicuius medicinalis decoctionis: ob renū vesicę: anit; matricis & ceterarum inferiorū partium egritudinē. Siluaticus. Greci enī cathisme sessionē dicūt. Inde venit cathedra

Endiuiā herba frigida q̄ duplex est qdā domestica q̄ scariola: alia cāpestis que nomē retinet cōe. vide cycorea. vide iterum intybus.

Enchiridion a manu dictum est. q. promptuarium et quod ad manum semper haberi debeat. Ceu in ense capulus. Et in remo pars quam manu naute comprehendunt. hermolauis in plin. castigationibus. hoc appellatur nomine liber vnus augustini. Encheridiō ea de causa.

Eolie insule sunt in siculo mari a quibus nominatur eolica regio. virgilius primo eneidos ait. Eoliam venit. A rege nomine eolo sūt nominate regionis domino. Que etiam et quondam vulcanie nominabant; vbi est mōs ethna. Has insulas Seruius nouē esse dixit. De quibus Plin. libro. iii. ca. vii. Vide Eolus.

Eous oceanus ab oriēte equinoctiali Strabo de situ orbis. Eous etiam capitur a virgilio pro lucifero id est stella que precedit solem in ortum. Seruius. in primo georgi. Virgilius. Aut cum sole nouo terras decorat eous.

Eolus fuit iouis filius vt refert bocacius libro. de genealogia deorum nouemq; prefatis insulis dicit imperasse. Qui ex nebulis surgentibus & flammis ethne montis: ventos veridice prenunciabat. Ita vt a rudibus eos crederetur habere in sua potestate. inde ventorum deus creditus est. virg. primo eneidos.

Eole namq; tibi dignum pater atq; hoim rex. & mulcere dedit ventos & tollere fluctu. Plinius dicit eum ventorum rationem primus inuenisse. de quo pli. lib. iiii. ca. viii. Vide Eolie.

Epmytida egritudo que serpit vt patet ex plinio libro. xx. ca. ix.

Epistiliū trabs que super columnas ponitur. Iunianus Pli. lib. xvi.

Eptapleros greci dicunt quod nos plantaginem quia septem habet nervos siue costas ab epta quod est septem. Vide Plantago.

Epilencia vide Comicialis morbus.

Epidimia ab aeris infectione prouenit: non omni: sed ab ea que de fursum est celesti influxu. Dicitur enim ab epi quod est supra. Sil.

Epiphora reuma est in superiori parte corporis vt circa frontē circa oculos ab epi quod est supra Pli. libro. xx. ca. xi. remedia dat aduersus epiphoras. et. lib. xxv. ca. iiii. et. ca. xiii. & alibi inuenitur etiam in superiori parte ventris. de quo lib. xxviii. multis locis.

Epialos febris genus est que fit ex fleumate vitreo frigidissimo putrefacto. hermol. in castigationib; Pli.

Epistile vel epistilium est capitulum quod superponitur. columnę. Simpontrinus super marcialem. de quo Pli. lib. xxxvi. ca. xiiii.

Epimelida arbor similis mespile fructus habens vt sorba. diascorides.

Ephimera. vide effimera hebetans.

Epmytides vlcus est aciem oculi: & in eius angulo perpetim humor emanans. De quo. pli. libro. xx. ca. vi. Cornelius Celsus dicit esse subliuidas maculas. quod allegat. pli. ca. x. libri eiusdem.

Epithima superpositio alicuius vnguenti: medicine vel emplastri vel alicuius panni succo intincti. Inde epithimare. Siluaticus.

Epithimus id quod super herbam thimum inuenitur ad modum filorum redolentium. purgat coleram nigram siue humorem melencolicum mesue. vide Thimus.

Epithatis planta pua exiguis foliis a quibusdā dī eleborina. Sil.

Ephelide inquit Cornelius celsus a pluribus ignoratur. Est autem asperitas inquit & durities.

Epidromides plagę funiculi discurretes appellatur: quib; rhetia panduntur contracta: & contrahuntur expansa. Plagevero proprie sunt quadrata rhetia. hermol. in castig. pli.

Equitatus non solū habet duas vulgatas apud grāmaticos signifi-
cationes. s. actū equitādū: vt est illud Plinii eqtatu atteri & aduri so-
lēt. Et etiam significatiōē multitudinis equitātū vt notū est: sed
etiam ordinem significat equestrem. vt li. xxxiii. ca. ii.

Equi vt infatigabiles sint. li. xxviii. ca. p.

Equuleus diminutiū ab equo. Cicero in hortē. vt equorū domi-
tores nō verbera solū adhibēt ad domandū: sed cibū ēt sepe subtra-
hūt: vt fame debilitet equuleorum nimis effrenata vis noni⁹ mar.
Est etiā tormentū quoddā penale sed nō ad propositum plinii
Equire dicitur equa gestiens in coitum: sicut porca dicitur subate
quē in coitū gestit. vide Tubans.

Equam cupreā mares ad libidinem excitare li. xxviii. ca. x.

Equanimitas fauor & ppicius aīus. donatus. Equor & de pelago &
de campis dī. Virg. georg. Tellus q̄e q̄ & equora pōti. Mare autē
equor dī q̄n equale est: cum vento nō agitat.

Enchātis est morbus in angulo oculi & tuberculū qd palpebras pa-
rum diduci patit^r cui nō admodum absimilis est morbus qui crite
dicitur. hermol. in castig.

Erisipila species ignis sacri que egritudo exterius est adurens. Cor-
nelius celsus. vide sacer ignis. Hermola. scribere vult erisipila.

Eritha insula circa mare gaditanum. de qua Pli. li. iiii. in fine.

Erithron nomen grecum quod dialeo. erithrodanum. i. rubea tin-
ctorum. ait Siluat. ca. nec. xlviii.

Eregione id significat quod ex aduerso. Nonius marcellus. Cice-
ro. Achademicorum libro. iiii. Nec ego itavos eregione esse nobis
in contraria parte terre qui aduersus sicut contravestigia

Erratio & error differunt. Error animi est & loci in quo erratur. Er-
ratio pedum est. Donatus. Terentius in adelpho. et minor est er-
ratio.

Eruca herba ortensis calida. de qua Plini⁹ libro decimonono. ca-
pitulo octauo. & libro vicesimo. capitulo. xiii.

Erugare rugas tollere. Plinius remedia dat contra rugas faciei li.
xx. ca. xix. & li. xxii. ca. v.

Ernia descensus intestini ad bursam testium. Constanti. Vide epis-
plocele. Vide Ramex

Erithea insula est versus solem occidentem scilicet versus gades.
In qua gerion rex armentis abundabat pinguissimis. quorum cu-
piditate: hercules ex oriente in occidens profectus gerionem vicit
ait Iustinus in epithomate. de quo pli. li. iiii.

Ergastulum apud grecos est tabernaculum officina. descēdit em̄ a ver-

bo greco id significat quod operor. In masculino enim ergastul^o operarius est, ait Tortellius. Sed eius salua pace est seruus coactus. Pli. clare. lib. xviii. ca. vi. Coli rura ergastulis pessimum est: vt quicquid agitur a desperantibus.

Ericiptron grece: latine cyperus. vide Ciperus.

Ericius non solum est animal siluestre circumdatus aculeis. sed etiam piscis aculeis quoque munitus. de quo Aristoteles libro de animalibus quod miram habet figuram contra ceterorum animalium morem: os enim & caput habet inferius: exitum superfluitatum superius. Pli. de eo li. ix. vide Herinacius.

Estimare & existimare differunt. Estimare enim considerare est. Existimare vero iudicare. Prius enim rem consideramus deinde iudicamus. Sic etiam cogito & excogito suo differt modo. Inde dictum est estimare precium taxare quod recte fieri absque qualitatibus rei consideratione non potest. Sic etiam estimata pena ab antiquis dicta: hec sumpta sunt partim ex festo. partim ex valla.

Essedum genus est gestatorii. Ac petorritum: sed essedum est in equo Petorritum in mula. hermolai verba in castigationibus plinianis. Crede si vis.

Estus marini impetus vel commotiones. Virgilius. fundoque estuat imo. Estuaria motus quo mare tum accedit tum recedit. Nonius: de quo Pli. lib. ii. capi. lxxxix. Estus etiam calorem significat. ouidius. i. metha. quarum que media est: inhabitabilis estus.

Esitare frequenter comedere. Pli. lib. xx. ca. ix. I'nes qui brassicam Esitauerit. Aliqui textus habent estimauerit Policianus corrigit Esitauerit. & bene. Dixitque esse Cathonis verba:

Estiua sunt loca vmbrosa in quibus per estatem vitatur solis calor. Seruius in tertio georg. Stacius & vmbrosis patuere estiua licei Eschines fuerunt multi eius nominis viri & philosophi. Primus fuit socratis discipulus laborum patientissimus qui nunquam a socrate discessit Is auditores sibi mercede quesiiuit. ait laercius. Alius fuit orator. de mosthenis emulus: qui capitali eum crimine accusauit. de quo plin. libro. vii.

Esdra herba est a quibusdam marbasia dicta. Siluaticus. hec scandit arbores. Tirsis est numerosa qui sunt vt iunci geniculati.

Esculus arbor gladiifera dicta quod antiqui ex ea sumebant escam. ait Isidorus. de quo plin. li. xvii. ca. xx. que ab esu dicta est. Ideo male diptongo quidam scribunt aesculus.

Estus excessiui moderatio li. xx. ca. xiiii.

Ethilia septentrionalis fluminis permaximus.

& euphrate maior, estate crescens vt nilus a maiori burgaria descēdens in caspiū mare, vide caspii.

Ethesie venti sunt quorū vis satis declarā lib. ii. ca. xlix. de quib⁹ etiam lib. v. ca. ix. Et lib. xxxvii. ca. vi. Strabo. li. iiii. de situ orbis sic ait. Venti spirant subfolani. i. euri qui et ethesie dicunt. libro vero xvii. aliter dicit scz q̄ a partibus flant borealibus.

Ether aliqui diptongo scribunt æther Aether homo fuit qui creditus est deus. ait lactantius libro dinarum institutionū. Phī autē pro elemento aeris qñq. Et magis p̄ elemēto ignis posuerūt: vt aristoteles primo de celo. Ouidius quoq; primo methamorphoseos hec super imposuit liquidū et grauitate carentē Ethera nec quicq; terre ne fecis habentem. Aristoteles etiam qñq; capit p̄ celo. Consonat Ouidius de pontio scribens ad cesarem. Sic terras habitas vt te de fideret ether. id est celum.

Eutrapelos. vide eutrapelos.

Ethiopie due sunt vna versus ortum solis: altera circa occasum in mauritania ad meridiem vbi sol hieme occidit. dicit a colore populorum quos solis vicinitas torret. varro de vtrāq; pli. lib. v. & vi. multis capitulis. Strabo de situ orbis lib. p. Ephorum allegans ait Ethiopum nationē ab ortu brumali vsq; ad occasus extendi Sithia autem e regione huic opponitur que vergit ad eam terre partem q̄ est ab occidēte estiuale ad oriens estiuale. vide Eregione.

Eurus grece vulturūns latine. ait pli. li. xvi. xxxiiii. de q̄ etiā li. ii. Fucratum a grecis dicit q̄ est optima dispō secundum naturā corpori ipsi debitam. Sic complexio eucrata dicit: cuius virtutes actiue ad passinas sunt. p̄portionate principaliaq; membra ipsi cordi & ad inuicē. Gabriel in gerentocomia ad innocentium papā. viii. Euelatum ventilatum vnde velabra quibus frumenta ventilantur Festus pomp.

Europa que est orbis terre pars quarta ab eutropa a genoris filia nominata est. festus.

Eutrapelos q̄si horrētes & adūsatos p̄munē & vsitatū nāte modū. her. Cuius vocis frequentē vsū dicit esse apud grecos. Sed aristoteles vocat. Eutrapelos facetos & sermone iocūdōs: quasi verba bñ vertētes ad sensum iocundum et delectabilem: quod dicit ad virtutem pertinere. Aliqui scribunt Eutrapelos.

Euclides geometra insignis ex opido megaris. Socrati Contēporaneus. Tortellius.

Eupatorium herba aromatica habet folia: vt Canapis. florem vt nenuphar. Auicenna lib. ii. de hac pli. libro. xxv. herba est alia locis

aquosis inuenta. Dicitur etiam generale nomen quicquid epati cōfert, & vocatur eupatorium.

Euadere exire significat vel tendere. Plautus in asmaria. Demissor & quid sit aut quo euadant sine metu. Euadere liberare. virgilius ix eneidos. Nostras ne euadere demēs; sperasti te posse manus. Euadere est permanere. Terentius in andria. Timeo quorū hec euadant. Euadere est per impedimenta & multas difficultates ad intentum peruenire. Terentius in andria. Nimia hec licentia euadet in aliquod magnum malum.

Sequitur de littera E ante x.

Extimus p̄ extremus antiqui dicebant. Priscianus. pli. lib. vi. durachium Camisium apulie extimum.

Extemplo ilico. virgil. p. eneid. Extemplo enee soluuntur frigore membra

Exagium nomē ponderis. s. aurei. Siluaticus. vide aureus. De quo plinius multis libris.

Exarare p̄ ea significatione que est scribere non est ad p̄positū naturale. Significat aut aratro diuidere aut extrahere. pli. lib. xvii. ca. vi. Exaratas filices vomeri arundine imposita nō renasci.

Exicium est interitus destructio. virgil. buccol. Idem amor exicius p̄ cori pecorisq; magro.

Exicialis perniciosus mortalis. pli. lib. v. ca. viii. Athlantes ppli solem intuentur vt exicialē ipsis agrisq;.

Examen non capimus p̄ experientia scientie alicuius: sed ad naturalem mentionē: est apum cōgregatio. pli. lib. xi. ca. x. Cum duo examina concordibus pplis dissimiles ritus. Significat etiam examen piscium congregationē lib. xxxi. ca. p. vide vna.

Examussim id est regulariter Scribitur per y ante s. amussis enim est regula fabrorum vel latomorum Examussim examine ad regulā vel cementū. nonius marcellus. & festus.

Exactū transcursum preteritū. nonius marcellus.

Exoletus qui adolescere desinit. festus. i. adultus. Plautus reliquit domi exoletam virginem. venit de ex oleo exoleui.

Extrarius alienus. nonius scz quia ab extra venit.

Excreabile excreare. vide screate.

Expektorare extra pectus eicere. nonius mar. Extavide precordia

Exercere exagitare commouere. nonius. Item fatigare. Terentius in adelph. Ego te exercebo hodie vt dignus es cilierniū. Item in sequi psequi. vir. iiii. eneid. Otyrii stirpez et gen^o oē exercere odiis Exercere solidare Cicero tufcul. meos casus i qb^o fortuna me exer

cuit. **Exercere** in meliorem vsum formare siue in maiorem vtilitas
tem. virgil. p. georg. Exercetq; frequens tellurem, nonius mar.
Extorris extra terrā vel extra terminos. Salustius in iugurt. Sicuti
videtis ex terrē. patria domo inopem. &c.
Exterminatus extra terminos missus. Cicero genus pestiferū atq;
ipm ex hoīm communitate exterminandum.
Quod in hui⁹ serie lre nō inuenies qre posterius in ordine lre. h.
De littera F.

Fagus vide fago.
Fagi arboris medicine lib. xxiiii. ca. v.
Far vide Ador & adorem a quo venit farreum. de quo pli. libro.
xviii. ca. iii.
Falernus & falernum. vide phalernum.
Fauus mel est cum cera. dicitur a phagin quod apud grecos est co-
medere latine. de quo pli. li. xi. locis multis.
Fastidium egritudo stomachi ex abominatione & nausea Constat
Cui dat pli. multis locis remedia.
Fascinare est per prauum oculum aut aspectū inficere. fascinari eo
modo infici. virgil. buccol. Nescio quis teneros oculus michi fasci-
nat agnos. De quo pli. lib. vii. ca. ii.
Farmachum. vide pharmacum.
Faseolus describitur a diascor. per similitudinem ad herbas michi
ignotas: sed ex ysaac dictis apparet qd sit legumen quod comestū
generat somnia terribilia. de quo pli.
Fauonius. vide zephyrus.
Facies corporis totius forma est: vt ab aspectu facies & a fingendo
figura. Ita a factura corporis facies. plaut⁹ in penulo nutrix qua sit
facie michi expedi. nonius mar. Dicim⁹ enī faciem terre. Alias ha-
bet significationes sed non ad ppositum naturale.
Feminas in viros mutatas videbis ex pli. li. vii. ca. iiii.
Febriū mltā remedia li. xxvi. ca. xii. & li. xx. c. vi. & ca. xxxi. & alibi
Fastis diebus iocūda fari licebat nefastis non licebat. fasti fastorū
libri appellant⁹: in qbus toti⁹ anni fit descriptio. Item fasti dies qui-
bus ius dicit⁹. nefasti quibus non dicit⁹. Priscianus.
Fatigare cohibere cōprimere. Cicero de officiis li. iii. Nō verbis sūt
& disputationes: sed vinclis fatigādi & carcere. Itē cōmouere pertur-
bare. p. eneidos. Que mare q̄ terrasq; metu celūq; fatigat. Itē insti-
gare cogere ad lassitudinē deducere. virgil. v. eneid. veloces iacu-
lo ceruos cursuq; fatigat.
Fagedemea vlcera q̄ serpunt comedēdo dē a phagin qd ē comedē
Sequitur de F ante E

Ferus & ferox differunt. ferus est seuus, ferox fortis. virg. liii. enei.
frena ferox spumantia madit. ferocia inuenit p ferocitate. Nonius
ferus p ceruo & p equo. Nonius fere dicte q omni feruntur corpore
quippe cu quatuor pedibus utantur Priscianus.

Fere p iuxta: qm celeribus oia iuxta sunt & ppe. fere & pene quan
dam vniuersalitatem representant: vt romani fere subiecerunt orbem. i.
quasi totum siue vniuersum

Fera pro bestia. Vide ferus.

Ferox. vide ferus.

Feruor quis pprie fiat ex igne: no tamē fit solum caloris incēdio.
sed inuenit p quacūq; perturbatione. vnde & maris pturbatio fer
uor dicitur. Nonius

Fertilitas terre mirabilis cu sit in regione arida. li. xviii. ca. xx.

Festus festa festum ad dies ptinet: festiū vero ad res. i. locū dū ac
lepidū. vt oratio festiua. Laurēti^o. Terētiū in eunucho. patris mei
festiuitatem ac facilitatem.

Festiuius p festiue inuenitur. Nonius.

Felicula est radix polipodii sic em appellat. Cato lib. de re rustica.
ait Gabriel in gerento conia ad innocentium papam octauum. vi.
de polipodium.

Fermenti optima confectio li. xviii. ca. xi.

Ferme existimationē & cōfirmationē habet & ad facilitatem ptinet
donatus. Tereñ. in andria haud ferme mulieri inuenias virū. Cice
ro ciuitatis facile princeps

Femigrecū semē est corniculosum. A grecis dicitur ynceron qd fo
nat bouis cornu. Siluar.

Femina nō solū qd in vsu est grāmaticorū cōmuni: sed etiam p co
xis habet. Femina pprie est pars interior a cuius mollicie ptis: mu
lier femina appellata est. Cox vero pars exterior. Dicta autem fe
mina quia corpus ferant. Plurale aut est huius nominis femē. Pl.
li. xi. ca. x. femina onerāt apes: ppter id natura scabra. & li. xxviii.
ca. x. feminum impetui. & est genitiui casus pluralis numeri

Femen. vide femina.

Felicitas quorundam hominum. lib. vii. ca. xl.

Ferax fertile abundas eadem habent significationis vim. Pl. tam
ferax bonarū artium seculum videremus.

Ferula arbor est. ait diascor. quam multi anterionem vocāt. Cuius
multe sunt species gumifere. Et scdm earum varietatē gignūt gū
my diuersarum rationum: vt galbanum oppoponacum. Asam feti
dā. Herbam multi esse dicūt que est in italia vulgata. cuius thirsus

a radice ad summam, grossus est cōcatus medula repletus: admodū cicute: sed multo grossior & leuior, quo ferunt puerorū man⁹. De his tribus videbis suis locis, de ea Pli. lib. xiii.

Ferrugo quam fabri ferrarii de fornacibus eiciunt, Pero: sup marcialem. Sed hermolaus aliter, dicit em ferrugo est rubigo ferri, ferrugo quoq; colorem significat, virg. ferrugine tinctus hibera.

Ferriminatio iunctura non omnis est: sed ea q̄ fit inter metalla, Perotus super marcialem. Apud parisiē, & rothomageñ, vulgari sermone dicitur soudeure. Ferriminare verbum qđ eius rei significat actionem. Ad alia tamen extendit vt patet in pli. li. x. capi. xxxiii. Capitur enim quandoq; largius pro conglutinatione. Titus liui⁹ li. xxv. ferriminatis vrbis muris, lauren. proprie tñ est in metallis. Ferrumen gluten quo metalla iunguntur. Pero, in marcial. ad alia tamen interdum extenditur.

Fera femina est que fetum est enixa id est que peperit, virg. bucco. Non insueta graues temptabūt pabula fetas, vt de femina leonis loquit, Pli. lib. viii. ca. xvi. & aliis locis.

Fel homines quidam & animalia non habent li. xi. ca. xxxvii.

Feta que peperit, virg. buc. Non insueta graues temptabunt pabula fetas. Seruius. Feta adiectiue id est plena, virgilius. p. eneidos. Loca feta furentibus austris. Seruius dicit, feta est grauida & partu liberata. Quidam diptongo scribunt foeta foetus.

Festuca dicit hermolaus est arboris nouelle omnioq; infantis pulchulus. Crede sitibi videatur.

Fertilitatis aut sterilitatis future doctrina lib. xviii. capi. xxix. vide Pleiades.

Ferri metalli multa bona & multa mala, li. xxxi. ca. xiiii.

Fex vini multas habet ad medicinam virtutes li. xxiii. ca. iiii.

Fex olei multas prebet vtilitates, li. xv. ca. viii.

Ficus arbor est & fructus, a fecunditate dicitur. Inuenit in scda & i quarta declinatione, pro arbore femini generis, p fructu aliquando masculini, de quo Pli. li. xv. xvi. xvii. ficus etiam egritudo est. tunc autem semper est secunde declinationis, masculini generis.

Cui dar pli. remediū multis locis.

Fic⁹ arboris & fructus medicinales vtilitates li. xxiii. ca. viii. De ficu iterū videbis inferius.

Ficus notam habet significatōe; pro arbore & fructu. Est etiam vicium corporis: patet ex marciali in epigrā.

Fidus & fidelis differunt. Fideles in minoribus dñr negotiis. Ter, in hechi per, pol, q̄ paucos reptas meretricib⁹ fideles euenire ama-

tores. fidus est am'c^o. fidelis seruus. virg. i. ene. vnaq^{ue} licios fidūq^{ue} vehebat oronthe. donatus. & serui^o. Tribuit etiam rebus inaiatis. Pli. lib. xvi. ca. xxxvii. de coma siue calamorum peniculo rimis explendis fidelior pice.

Fingere cōponere effigiare formare facere. Salustius in prohemio Catilinarii. Pecora que natura prona atq^{ue} ventri obedientia finxit fingitur fabulosum. Cicero in de officiis. Fictam et cōmenticiā fabulā prolatā a platone. fingere mendaciū simulare. virg. ii. georg. Non hic te carmine ficto; atq^{ue} p ambages. Tereñ. in andria. Cōfin gunt quandam inter se nunc fallaciā.

Firmando pro firmitate. Plautus in asmaria. Si istam animi firmis tudinem obtines salui sumus.

Fissilis arbor que facile finditur. Pli. lib. vi. Quedam ligna fissilia. alia frangi q^{uam} findi celeriora.

Fibra pars est arboris. s. radix pua potissime vitis. fibra etiam vena est. que deficcata sonū reddit. Sic in hymno. vt queāt laxis resona re fibris. Tradit em̄ musicorū instrumenta. Inuenta fuisse inveteri coclea; cuius fibre post carnis cōsumptionem extense manserunt. Et tacte propter concavitatem resonabāt. In vtraq^{ue} capit pli. signi ficatione. In prima li. xvii. ca. x. Q^{uod} minime inquit rimosam; ne sol penetrans exurat fibras. In secūda significatione li. viii. ca. xxviii Et li. ii. ca. xlii. Soricum fibras. Quod intelligit in iecore. Ait enī Perotus in mar. q^{uod} foricū iecur scdm̄ dierum lune nūerum augef. Findor finderis diuidi est. findi rimosum fieri. pli. li. xvii. ca. x. Ne oppposite meridianis solibus finderentur. Vide fissile.

Ficus iterum non solum pro arbore & fructu apud grāmaticos vsi tatos; sed etiam pro egritudine cū duricie vlcerosa & granulis ficu bus similibus. Siluat. Cornelius celsus. dicit fieri in partibus eor poris que pilis teguntur. De ficu iterum habes superius.

Fistula non solum musici instrumenti habet significationē; sed ali as quoq^{ue}. vna est qua ducantur aque per loca subterranea. alia pro vlcere cauo stricto exterius interius lato. sordidum emittente hūo rem. Cui dat pli. remedia multa.

Fictile. vide plastice.

Fistici fructus quorum optimi e damasco proueniunt. diascor. Aui cenna li. de vii. cor. dicit q^{uod} cōfortant cor.

Ficedula auis parua a ficibus edendis appellata que bis ter ve ano mutatur. videturq^{ue} plures esse specie differentes. Colorem enī mutat & formam. Perotus in marcia. atq^{ue} nomē estate & hieme. de qua pli. x. ca. xxx.

Fiscus regius saccus aut bursa: ubi regis sensus aut tributa reponuntur. Simpont. fiscale est quod ad fiscum pertinet. pli. li. xii. ca. xx. de balsa-
mo loquens. nunc inquit ferit eam fiscus. i. ad bursam regiam venit fructus
agricolis utilitas. li. etiam. vi. ca. xxii.

Fimetum locus in quo reſeruatur ſimus. Pli. lib. xvii. docet qualitates ei conuenientes.

Fidicula aſtrum notabile in celo. de quo pli. lib. xviii. ca. xxix.

Figulina creta terra eſt ex fornacibus figulorum. pero. ſup marci. de eius utilitate. li. x. ca. xxi. & aliis locis.

Formice nomen pluribus ſignificatibus. pli. vtiſ. ſ. pro cōi ſignificato animali. ſ. minimo magne prouidentie: vt li. xi. ca. xxx. & pro p-
uis pultalis que ad citrinitatem declinant & quęq; vlcera ſunt enim
a colera rubea. Eſtq; vt granum milii. Siluat.

Formicarum natura & diligentia. li. xi. ca. xxx.

Fornacalia ferie quedam erant: cum far in fornacibus torreretur. feſtus
virg. i. enei. Hi cererem torrere parant & frangere ſaxo. Prius for-
nacibus torrebatur: quod molendini ſaxo frangeretur. Quo apparet ma-
levirgiliū eos intellexiſſe: qui eum per prepoſteri ordinis figuram
locutum exponunt. de quo pli. li. xviii. ca. i.

Fortunate inſule. pli. de his li. vi.

Foca. vide Phoca.

Flocci ſunt lanarum particule auellere diuſe & euolantes. Floccu-
li diminutiuum eius eſt. Simpont. Pli. lib. xv. ca. xvii. in floccis po-
ſſe ſeruari.

Fleuma. vide pituita

Flauatica arbor fulmine icta. feſtus pomp.

Floralia dies feſti & ludii qui rome fiebant in honore flore. dec: vt
flores benevalerent. Plinius libro. xviii. ca. xxix. floralia inſtitue-
runt ex oraculis ſibille

Flomos vide taxus barbatus.

Fluere minui deficere. fluere latius & ſuperflue excreſcere. virg. ii.
georg. Exerce imperia & ramos compesce fluentes. fluere decurre.
Virg. georg. li. p. Argenti riuos criſq; metalla. Oſtendit venis at-
q; auro plurima fluxit. Nonius.

Fluuiatilis piſcis incolæ fluuiorum ad piſcium maris diſtans. Nonius.

Flaccet languet deficit. Nonius

Flagella ſumme arborum partes ab eo dicte: quod multos ventorum
ſuſtinent ſtatus. virg. ii. georg. flagella ſumma pete aut ſummas de-
fringe ex arbore plantas. Seruius. Alia ſignificat ſed non pertinet
ad libros plinii

Fragare odorem reddere, virgilius .i. eneidos. Redolentq; thymo
fragrantia mella.

Frigila auis dicta quia frigore cantat.

Frondem et frugem, absq; nominatiuis dicimus Seruius in geor.

Frigius fluuius minoris asie: qui frigie prouincie nomen dedit.

Eamq; a caria diuidit virgilius post euerfa frigum &c. Aliqui scri-
bunt phrigia, in ea siquidem regione sita erat troia: vt tradit virg.
troianosq; frequentissime vocat phrigios.

Frugalitas a fruge dicitur, Cicero Tuscul. questionib⁹ lib. iiii. haud
scio an recte temperantia siue modestia appellari possit frugi hoies
strictius a grecis dicuntur vtilis. Cicero vbi prius dicit q; frugi tres
virtutes complectitur fortitudinem iusticiam et prudentiam que
stricta est acceptio.

Frigoris remedia lib. xx. ca. xliii.

Fruges non modo frumeta leguminaq; cōplectitur. sed quicquid
ex terre fructibus in alimoniam conuertimus. Perot. in marc. Sic
frugifere arbores dicit: quecunq; fructus ferunt. Titus liuius. galli
traduntur dulcedine frugum: maxime vini noua voluptate captis
Seges vero eorum seminum ex quibus conficitur panis: inde ter-
ram subactam ad semina segetē vocamus. laurētius. vide de frutū.

Frugum medicinas habes. lib. xxii. ca. xxv.

Frutex densitas virgularum est in arboribus quod per Ethimolo-
giam grāmatici declarant.

Frutex quasi fronde terram tegens. Ouidius de arte amandi. Tur-
pis sine gramine campus. & sine fronde frutex et sine crine caput.
vide quod sequitur.

Fructicans frondes emittens fructicare frondes emittere multipli-
care. Nonius Pli. lib. xii. ca. xxvi. Tondetur fructicans balsamus.
et lib. xvi. ca. xxxii. Cū laurus trunco inaruit recisa letius fructicat
id est copiosius frondes emittit.

Fracescere putrefieri vetustate. varro de re rustica libro. i. de quo fit
oleum congeri acervatim vt ibi mediocriter fracescat.

Fractio membrorum sanatur lib. xx. ca. vi.

Frenesis freneticus. vide liturgia. Quidam scribunt. phrenesis.

Fundus ager dicitur q; planus sit ad similitudinem vasorum. Est
etiam possessio. festus pomp.

Fuligo nigrum corpus ex fumo collectū caminoꝝ parietib⁹ herēs.

Fumaria herba fumus terre vocata quia in magna quantitate vt fu-
mus a terra emittit. vocat eā mesue medicinā benedictam ad puri-
ficandum sanguinem. Fucus. vide phucus.

Fulica avis aquatica. de qua pli. li. xi. Et etiam lib. xviii. vbi agit de
signis tempestatum futurarum

Fumus terre. vide fumaria

Futiles dicuntur qui ea que tacenda sunt silere nequeunt; sed effun-
dunt. Sic vasa futilia sunt que liquorem effundunt. festus. Sic Terē-
tius in eunuchō. Plenus rimarum sum effluo

Fulgetrum est subitum lumen tonitruī soni auditionem preueniēs
quod in libro metheororū. coruscatio dicitur. de quo pli. li. ii. c. lvi.

Fucus herbe genus quo tinguntur vestes. Est etia; terre genus quo
proglutino abutuntur. Est etiam fraus & mendacium. Terenti' in
eunuchō per impluviū fucum factum mulieri. Est etiam musca api
similis que mella deuorat. virgili'. fucosq; a presepibus arcent. De
quo Pli. li. xi. ca. xi. & aliis multis locis & ce. Aliqui scribūt phuc'.

Fungus genus est multa cōprēdens. Sunt autem fungi superflui-
tates a terra emisse cū tecto. q. pileo in summitate. quorū aliq sunt
dubii et periculosi ad edendum aliqui venenosi. Quorum nocu-
mentis dat pli. remediū lib. xx. ca. xxii. & xxvii. c. vii. vide boletus
Fucus musce genus api similis. strabone minor ape maior a pha-
gin grece quod est comedere. vide Phago & fuc'. de quo pli. li. xi.
capitulo. xi.

Fucare est adulterino colore vel ynguēto pingere inde fucatus. fu-
cus autem secū dū hanc significationem: est quod supponit ad al-
terandū rei alterius colorem aut speciem. Pli. li. xxii. c. i. tractat de
fucantibus faciem. & alibi vide fucus

Fulminum & tonitruorum remedia docet. li. ii. ca. vii. Et li. ix.

Furtiua quedam bene provenire vt ruta: quedam pessime vt apes.
li. xix. capitulo. vii.

Nota q̄ que hic nomina in ordine littere F. nō inueneris quere in
ferius in ph.

De Littera G ante A

Gagates. Isidorus dicit q̄ est lapis niger. Sed arnoldus de villa no-
ua. dicit q̄ est duplex glaucus & niger. vide Electrū

Gagites alius est lapis in aquile nido inuentus. Pli. lib. x. capi. iiii.
cuius virtutes habentur li. xxxvii.

Gangiliā vide Melicera.

Gaditanum mare quod est versus occidentē vbi fixit hercules duas
columnas que a quibusdam gades dñr. Alii dicunt gades esse duo
montes: vt pompeius mella quorum vnus est in affrica: alius in eu-
ropa. Inter quos ingreditur oceanus ab occidentē & in orientē fluit.
vide oceanum. de hoc pli. li. ix. ca. v. & alibi.

f iiii

Gades. vide gaditanum.

Gadir: vrbs opulenta circa gades. Strabo li. de situ orbis.

Garamantes populi libie iuxta psylos. Apellationem habuerunt a garamante apollinis filio. homines fugiunt & sunt imbelles. virgilius buc. Ismarus & rodope & extremi garamantes.

Graue secundum frugiferum. Nonius. Graue plenum. non insuetas graues temptabunt pabula fetus. i. plenas. grauis grauida. Virgilius primo eneidos. Donec regina sacerdos. Marte grauis geminam dabit Ilia prolem. graue ponderosum. Cicero primo de officiis. Omni pondere grauior habenda est. gratis constans honore dignus. maturus/modestus. Donat°. grauis molestus. grauis languidus. Terē. in ech. morbo grauis. Alia significat: sed nō adpositū Galgulus auis aduenticia. de qua pli. li. x. ca. xxv.

Gaster & gasterium nomina sunt ysaforum. ait hermo. in castig. pli. Garicifilus species est aromatica effigie clauorum minorum vulgatus est apud apothecar.

Gariofilon grece herba est cuius flos Post natus excedit ante natū Ideo vocatur filius ante patrem ab Auicēna. Nascitur in vere. Flos eius est similis flori croci hortolani

Gangrena caro est mortua: ex vlcere & inflammatione ac rubore fit demum atra sensu amisso hermolao. in castigationibus. plinia. Item gangrena est cancer. Lucanus satyrarum li. p. serperevti. gangrena malo. Nonius marcellus.

Ganglion siue ganglion est nerui contortio aut ex ictu aut ex lassitudine. hermolao in castig. pli. Cui repugnare videtur. Cornelius celsus lib. vii. dicens ganglia meliceride. heromata. Tubercula sunt in capite. vide Tuber

Galanga est ciperus babilonicus. ait Siluatic°. Serapio dicit qd est grossitudinis ligni cassie cuius cortex est subrubeus interius. Calidus & siccus in tertio gradu. vide Ciperus.

Galbas. Perotus super marcia. dicit nil aliud significare q̄ animal mire exilitatis in esculis natum. Salua tamen eius reuerentia inuenitur apud Pli. in alia significatione: scilicet pro fructib⁹ qui sunt de natura nucum aut auellanar: vt li. xv. ca. xxii. Auellanas inquit & galbas prenestinas virides seruari & ce. multiplices autem sunt galbe quedam enim sunt oblonge quedam rotonde quedam sunt medie.

Galbanus succus vel lacrimus siue gummy cuiusdam arboris que est species ferule que a grecis dicitur narticos. Siluaticus. Plinius libro. xix. ca. x. dicit eo culices ab hortis fugari. vide Thimiana.

Gallorum autum facilis castratio li. x. ca. xxi.

Galla fructus nuci similis que secundum diascor. eligenda est parua rotunda & grauis sic est melior medicine. suntq; in egipto & siria copiose.

Galia relictæ regionis significatione: medicina est ex multis aromatis composita: que multiplex est secundum compositionis diuersitatem. Quedā ei dicitur gallia muscata quia in ea plus ponitur de musco q̄ de aliis. Quedā regalis dicitur ut in antidotario auicēne. Quidā dicunt scribi debere per L. simplicē ad gallice regiōis dīa. Gargarizare est os siue fauces per liquorem aliquē in eis cōmotū vel agitātū mundare: aut eorū superfluos humores attrahere. Pli. lib. xxi. ca. xix. Succus rosarum ad gingiuas tonsillasq; gargarizatus. & de eodem li. xx. ca. xx.

Gariofilata herba agrimonie similis: cuius odor accedit ad garionum. Siluaticus.

Garus sal est cui admiscetur alius sapor artificialiter. Inde obsomogarus. Siluaticus. Plinius dicit vinum garo confici. li. xliii. ca. xvi. Et lib. xxx. ca. iii. dicit e vino garoq; confici.

Genialis lectus qui nuptiis sternitur in honorem. Item hospitalis significat. festus.

Genius deus appellatur qui vim obtinet rerum omnium gerendarum. Alii genium putarunt vniuscuiusq; loci deum.

Geniales a gerēdo quia plurimum posse putabant. festus pompeii. Iterum de genio & geniali in sequenti.

Gemini ex eodeztero vno die geniti. virg. Geminio hinc bere: circūcludere pendētes. Nonius.

Gemine. i. due. virg. vi. enei. Sunt gemine somni porte. Geminum simile. Pacu. Par fortitudo gemina confideñ. Nonius.

Gemina multis a plinio significationibus usurpatur scilicet pro ea que est apud grammaticos vsitata scilicet lapide precioso: ut libro xxxvii. multis capitulis. Et pro parte arboris: ut libro. xvii. ca. xx. Seritur inquit binis obrutis gemmis. Est autem id quod primum emittit planta ante fructum & flores. virg. ii. georg. Nāq; de medio trudent se cortice gemme.

Gemmarum lapidearū natura & vires in medicina. li. xxxvii. ca. i. & aliis sequentibus.

Gemmifer in quo gēme plurime oriuntur. Pli. li. xxxvii. ca. xv. docet quibus in locis aut fluuiis inueniātur gemme.

Genium parsimonia. Tereñ. in phor. suum defraudās genium cōparsit miser Festus.

Genialis hospitalis, festus. Item voluptuosus cōiuiialis, qui enim voluptati operam dant; indulgere d'cuntur genio, virg. i. georgic. Inuitat genialis hiems. Sic e contrario qui se voluptate priuant. Terentius, suum defraudans genium. De his habes paulo prius. Generatim id est per singula genera. Sed generaliter id est quod simul omnia, virgilius, ii. geor. Quare agite o proprios generatim discite cultus; Agricole. Seruius.

Geographia terre descriptio. Seruius.

Geometria mensura terre. Capitur etiam pro scientia que est de quantitate continua; parte mathematice. Sed parum est ad propositum hec vltima significatio.

Genua ligusticum Emporium est. hinc incipit Apenninus mons strabo lib. de situ orbis.

Genestra vel genista species mirice quam greci dicunt sparganum. eius flores apibus gratissimi. frutex est omnibus notus ait diascor. cuius semen folliculis continetur & infra semen est aliud minutum vt lenticula. Plin. dicit esse fruticem ex qua fiunt vinculi.

Georgica opus terre. Seruius.

Gestire gestir, qui subita voluptate vel felicitate aliqua exhilaratus siue commotus; nimio corporis motu preter consuetudinem exultat.

Gestire significat etiam letum esse Terentius in eunucho. Cherea quid est quid sic gestis, aut quid sibi hic vestitus querit. Gestire cupere. Nonius.

Gestus est quo iudicatur quid Intus geritur, quod a gerendo deducitur, festus. Laurentius dicit qd est actio et quedam pronuntiatio corporis.

Geniculata herba est multis nominibus appellata, scilicet proserpinaca, Sanguinaria, Centinodia, poligonía. Est autē duplex mas et femina, mas habet virgas rectas nodosas, super faciem terre extenditur; sicut gramen, folia habet vt ruta nisi qd sunt longiora, habet iuxta vnūquodq; folium semen, ea de causa dicitur masculus, femina plantam habet paruam vnicam canne similem, et in nodis folia egredientia; foliis pini similia, nascitur iuxta aquas. Serapio Siluaticus dicit qd a quibusdam vocatur cauda vulpis; ab alijs virga pastoris. Sed non puto eā descriptionē virge pastoris cōuenire. Genciana herba ē a grecis narcā vocata ait Siluaticus. Eā diascor dicit inuentā ab īperatore ilirico Cuius folia que circa radicē sunt nucis habent odorem siliā sunt plantagini; sed subruffa. Et in summo diuisa in speciē ferre; habēs hastam lenē et vacuā, Serap. dicit

non inuenisse medicinam in morsu canis rabidi meliorem. De ea Plinius. libro. xxv. & xxvi.

Geram ò herba est alio nomine cicutaria vocatur a grecis Oxiphilon. latini autem magis perinoniam nominant. diascor.

Gera id est sacra vel diuina. Inde gerapigra a galieno vocata & geralogaudion.

Getismeten nux lybie q̄ facit dormire vsq; ad mortē. Siluaticus. Generetur in muliere mas aut femina prout velis. lib. xxv. ca. iiii. & secundum aliquos lib. ca. v.

Getulia regio affrice. Pli. dicit eam etholorū partē fuisse. Sed pulsi: propriā gentē fecerunt versus ethiopes. Elephantihus abundat. Gerebotanum vel peristerion herba quā greci illis nominibus appellant: a latinis verbenā dicitur. virgili. buccol'. verbenas adole pingues et mascula thura. scilicet ad sacra celebranda. ppter ea a quibusdam sacra herba vocatur. Pli. vernacā appellat. de qua agit lib. xxvi. rami eius sunt tenues angulosi. folia sunt foliis quercus similia minora tamē marcil. ficin⁹ vocat stiaream.

Gessamia terra est in samo isula ait diascor. dicitur enim a ge quod est terra et samo. Eligenda est alba. lenis lingue adherens. fragilis viditur esse illa quam Auicēna lib. de viribus cordis appellat terrā figillatam.

Gessecanna lapis quo aurifices vtuntur ad aurum vel argētum limpidandum. Eligendus lucidus et grauis. Virtus illi frigida & stiptica Stomacho accepta est. Oculorum reuma continet. vulneribus lacti infusus opitulatur Siluaticus.

Gesse impedimentum oculorum est: cum post somnum aperiri nō possunt Siluaticus.

Gerusia in grecis vrbibus vocabant cōuētus senum: vt apud romanos et ceteras italie vires senatum hermola: in castigationibus plinianis.

Giarum insula est in quam exules Romani mittebantur iuuenat. Aude aliquid breuib; giaris aut carcere dignū. Si vis esse aliquid Cuius incolas. dicit Pli. a muribus fugatos lib. viii. ca. lxxv.

Gisqua terra e fornacibus vitrorum qua vtuntur pictores. virtutis est acerrime vrenis valet ad cicatrifandum antiqua vulnera. Sil. Gymneste sunt homines qui centesimum etatis annū excedūt ait gabriel in gerentocomia ad innocentium papam octauum.

Gignosophiste ex grecis dictionibus diriuatur que id significant quod nudus et sapiens. Aliqui dixerunt eos esse caldeorum philosophos. de his meminit iero. in prologo biblie. laertius lib. de vita

philosophorum dicit eos obscure philosophari, Pli. lib. vii. ca. li.
dicit fuisse indorum philosophos vbi de illis multa. vide magus.
Gypsum lapis luminosus in lapide inuentus quem galli plastrum
vocant cuius subtilitas augetur adustione diascor. dicit ipsuz simi
le vitro. de quo pli. li. xliii. Pli. de hoc li. xxxvi. ca. xxliii. dicit opti
mum fieri gypsum ex lapide speculari: squamā vitalem habente. vi
de squama vitalis. Et lapis specularis suis locis.

Glans non solum est fructus quercuum. sed etiam fagorum. Plini.
libro. xvi. capi. vii. fagi glans triangula cute includitur. Sequitur.
glans fagea suam hilarem facit.

Glutinum siue glutem qua ratione fiat quare sit materia libro. vi.
cesimo septimo capitulo.

Glis tria significare ex vulgato grammaticorum versu cognosces
Pro animalis significatione Pli. lib. viii. ca. lxxv.

Gluuiam varro de re rustica. lib. i. folliculū est graui frumenti quod
intus est solidum gluuiā folliculum quod longe eminet vt acus te
nuis. festus dicit qd est etiam ordeī tunicula.

Glicorisa id est quod liquiritia. marcilus ficin^o dicit gliscirisa. de
quo. Pli. lib. xi. ca. liiii. Alii dicunt gliscirison.

Glasco planta siue herba est plātagini similis corpora humana et
lanas tingens siue pannos. eam greci isatidem vocant. diascor. vi
detur dicere qd sit lactuce species. de hoc Pli. li. xxii. et li. xxvi.

Gladiolus herba in ancipitis gladii figurā. id est vtraq; parte scin
dentis cuius radix acorus nominatur aut iris vide nomen acorus
et nomen iris.

Giraphalium herbam tomento similem dicit pandulph:

Gorgias empedoclis discipulus fuit deinde isocratis. patria Sicu
lus fuit. hic auream statuam nō concauam sed solidam: in templo
delphos primus posuit: tantus tunc erat questus artis oratorie. La
ertius. Idem Valerius maximus. de quo Pli. libro. xxxiii. ca. iiii.

Grumus terre collectio tumulo minor siue ager a congerie dictus.
Nonius de quo. Pli. lib. xvii.

Gramen herba quam canariam vocant quia illa se canes per vom
tum purgant. virgilius buccoli Quale sopor fessis in gramine. her
ba vbiq; reperta de hac Pli. lib. xxv. ca. viii.

Grassula herba dicta semper viua minor: que vermicularis cōmu
niter appellatur Siluaticus. vide vermicularis.

Grilus animal paruum retro ambulans venatur formicas. A strido
re siue vocis nomen vsurpauit. Plinius libro. xxix. capitulo. v. auri
bus prodest grilus.

Granguena cancer est. Nonius marcellus.

Griffes animalia magna ferocia; anteriori parte aquilis similes, posteriore leoni, de quo plinius libro, tricesimo secundo, capitulo, iiii. Et libro, viii, pius papa in descriptione asie dicit ea repiri animalia apud sithas, Solinus dicit q̄ stant in terris que dicuntur locupletes; auro et gemis abundantes, sunt enim ultra omnem rabiem sequentes, hominesq̄ dissipant, quasi eorum auariciam plectentes, reddunt q̄ regionem inhabitabilem, de griffibus iterum pli, li, vii, ca, ii.

Graue vide prius.

Grando in naturalibus non solum pro aquis congelatis que e nubibus cadunt; sed etiam egritudo est ex collectione humorum sub cute buboni similis, dicunt et in oculo grandines; cum segnis humor circa palpebras erit; sed ita ut id tuberculum digito huc et illuc impelli possit, hermolaus in castigationibus plinianis.

Grume loca sunt media in quibus directe quattuor conueniunt vie Est etiam gruma mensura qua fixa vie ad lineam diriguntur; ut agri mensorum aut similium, nonius marcellus.

Gummy humor est coagulatus translucidus qui ex arboribus manat. Siluaticus dicit q̄ cum simpliciter ponitur; de arabico intelligitur. Sunt enim multe gummy species Pli, multas de eo utilitates li, xxiiii, assignat vide ferula.

Gurgulio vermis comedens frumenta et legumina Pli, li, xviii, ca, xxx, Surgulionem non descendere ultra quattuor digitos loquens de frumentorum conseruatione.

De littera H:

Hacansistos herba est apud grecos fragens lapide; quam diascor, alio dicit vocari nomine heracleon, vide Eraclea.

Hamon nominatus quia in arena inuentus credatur, Cui cornua assignantur arietis, festus.

Hara porcorum stabulum, Noni^o, Ara sine aspiratione sanctior est, Harenaceus; ex arene materia, Laurentius, habitior pinguior, festus.

Hemicrania, vide, Emericania.

Hemitritea, Vide emitritea.

Hebes retusi acuminis siue absq̄ acumine, Seruius, Hebes id est obscurus, Nonius hebes tardus et tarda, vtriusq̄ siquidē generis est inquit priscianus.

Halitus olfactus est vel fumus suavis odoris,

Halciones aues, de quibus pli, lib. v. & decimo nidificant in mari.
 Tunc enim tanta est tranquillitas vt nichil penitus possit moueri
 quod media contingit hieme. Seruius
 Heraclea, vide Eraclea, & panax, vel panaces.
 Hebenus arbor indie cuius lignum hebenum appellatur Aliqui si
 ne aspiratione scribunt. Est aut lignū durū vt lapis postq̄ ē ab arbo
 re cesum & exicatū. & ē nigrū, vide ebenū, Quidā scribūt hebanū
 Helenium, vide Elenium
 Heminayide Emina.
 Helitropium, vide Elitropium.
 Herisipila, vide Erisipila, Hecyvide in littera E, Quidam enim eas
 aspirāt dictiones, alii nō
 Hedera, vide Edera
 Helectrum, vide Electrum.
 Heraclium diascor, dicit esse speciem papaueris.
 Herinacius, Inquit arist, est aīal vndiq; spinosum, Cuius & mira sa
 gacitas in presagiendis ventis futuris, Cū enim flaturus septētrio
 sit/obstruit eius ptis meatū & aperit partem oppositam & econtra
 rio, vide Ericius & histrix.
 Hermodactylus bulbus agrestis, A grecis Colcichon vocat, florib?
 subalbis, floribus croci figura similibus, Siluat.
 Hernia, vide Entecerola.
 Hēctica; febris est cum humorum consumptione, Constan.
 Hesperus stella serotina est sequens solem, virg. buc. venit hesper
 us ite capelle, Eadem est stella que solem antecedit in aurora, Et
 tunc lucifer appellatur, Ab aristotele, iiii, ethi, quia lucem solis nū
 ciatuentem, de qua Pli, li, ii.
 Hermes, Cicero de natura deorum, li. v. dicit, Eum urbem in Aegi
 pto condidisse; que adhuc hermopolis dicitur, fuit doctrina maxi
 mus; quo trimegistus dictus est; id est ter maximus, Quorum libri
 adhuc extant grece editi, Tortelius.
 Herbarum pictura improbat li. xxv, ca. ii.
 Heraclea herba, vide panax siue panacis, de qua pli, li, xxvi, ca. xii
 Helectrum, Electrum.
 Hercules, varro dicit; olim qui fortia fecerant nomine herculis vo
 cabantur, legimus enim herculem, tyrinthium Argium, Thebanū
 Linium, mos fuit herculis; vt laborantibus etiam non rogatus sub
 uentret, Que est virtuosī & fortis viri proprietas.
 Hyena animal in affrica quod humanum sermonem imitatur, Tor
 telius, de qua pli, li, viii.

Hibistus herba multe viriditatis. Seruius. virgilius buccol. hedo
 rûq; greges viridi compellere hibisto.
 Hesperia quondam hispania dicta a grecis ait. virgil. p. eneid. Et
 ptolomeus secundo libro de situ orbis. Plinius etiam dicit aliquos
 esse ethiopes hesperios lib. vi. videntur hi esse ad quos classis por
 tugalie profecta terram auri mineralem attulit.
 Helioctis herba habes folia aurea. dicitur de helios quod est sol
 & crisis aurum.
 Hemina. vide Emina
 Heleborus. vide Eleborus.
 Hipoplitides statue feminarum armate. ait hermol. in castig. pli.
 Hiosquiamus herba magnis & longis foliis in extremitatibus ve
 luti incis. frigida est. de ea. pli.
 Hircina herba est que nascitur in fluminibus et circa puteos. alio
 nomine herba lactis. diascorides. Plinius. dicit eam valere ad im
 pregnationem.
 Hircus. vide Aries.
 Hirpi. Seruius dicit. xi. eneidos q; erant populi sabini. Quod pli
 nio non consonat. dicit enim fuisse non populos. sed familias pau
 cas que super ignem ambulantes non ledebantur libro. vii. ca. ii.
 Hiperborei montes sunt in sithia dicti quasi vltra boream. pius pa
 pa in descriptione asie. de quibus Pli. multa lib. iiii. ca. xii. populi
 Hiperborei dicti: q; humane vite modum excedant. vltra annum
 centesimum cōmuniter viuendo quod est vltra humanum seculū.
 festus.
 Hipomanes venenum est in fronte equini fetus: ad ficus sicce quā
 tit item. de quo. Pli. lib. viii. ca. xlii.
 Hispidus pilosus grossis & rudibus pillis abundans. Iuuenalis.
 Hispida membra. quidem & dure per brachia sete.
 Hirtus hirsutus proximam cum precedenti habent significationē
 virgil. in geor.
 Hirtasq; capellas. id est rudibus pilis testas.
 Hid: ohobos grece. id est pauentes aquam latine. hermol. in ca
 stiga. Pli. nam quem rabidus canis momordit si aquam paueat ma
 lum signū. Philosophi dicunt. de hoc pli. in remediis contra mor
 tum rabidi canis. Hirmidinum multe medicine lib. xxx. ca. iii.
 Hisginum color est crocineo similis ait hermol. vide iacinthus.
 Hipagon est nauigium conuehēdis equis aptum festus ait. de quo
 Pli. lib. vii. ca. lvi.
 Hipemenia: oua sunt que latine irrita dicuntur quia sunt ad pullos

rum generationem inepta. De quo .pli. lib. x. ca. lx. & ca. lviii.

Hiena inquit Solinus in affrica gignitur Aristo. lib. de animalibus dicit q̄ est ad ludi magnitudinem. habet in collo pillos ad modum equorum & super omnia spondilia duos & fortes. pastores et canes singultando: & quasi latrando illudit. Sic pecora comedit. Se pulchra cauat & comedit cadauera. De quo Pli. lib. viii. de eius medicinis lib. xxviii.

Hircania regio in asiatica sithia: tigribus vel tigridibus pardis et pantheris abundas de qua. Pli. lib. viii. et alibi.

Hirci sanguine frangitur adamas lib. xxxi. ca. vi.

Hirudo sanguisuga est. horatius nō missura cutem nisi plena cruoris hirudo. de quo. Pli. lib. xxxii. ca. vii

Hidargiron grece sudor est argenti latine. Tortel. de quo Pli. lib. xxxiii. ca. vi. & viii.

Histris. ait iheronimus contra Iouinianum: animal herinacio simile: cum spinis in tergo. De quo Pli. lib. viii. Abundat autem hoc genus animalis iuxta flumen Istrum. vide hister.

Hidranlis adiectiue sumendum est habetur in historiis scolasticis et in iosepho antiquitatis. q̄ babilonii adorabāt draconem. Eum autem daniel strangulauit globis pinguedine et pilis animalium commixtis immittendo in os eius. Excitabatur draco ipse per hidranlia id est vasa pellibus cooperta ex percussione somni reddentia. de quo danielis ultimo. Pli. lib. ix. ca. viii. Delphin musica arte mulcetur precipue hidranli sono.

Hierobotanum. vide verbena. Siue Gerobotanum.

Hidra vel hidrus. vide hidris.

Hipocrates chous fuit pythagore discipulus qui primus medicie precepta scripto edidit. De quo Pli. lib. xxii. & aliis multis libris.

Holor auis alba aquatica dicitur. quia totus albus est Tortellius.

Hirculus herba est nardo similis que cum eo nascitur. de qua. Pli. libro. xii. ca. xii.

Horror est timor vehemens Sed ad propositum naturale plinii est passio ex forti frigiditate proueniens: quēadmodum in febre euenire videmus que rigor & horripilatio dicitur. Siluaticus. Pli. lib. xx. ca. xiii. dat remedia et lib. xxvi. ca. xii. in fine et alibi.

Hora cū aspiratione ps est diei. Sine aspiratione. multa significat sed ad ppositū nafale regio ē. de qua pli. frequēter li. iii. iiii. v. & vi.

Hortorum morbi & remedia lib. xix. ca. xi.

Horti pensiles. lib. xxxvi. ca. xiiii.

Hortus locus est in quo arbores olera et alia manu et arte hominū

fata nascuntur. venit de orior oriris. Perotus in marcial. de quo
Pli. lib. xix. plura tradit multis capitulis.

Hordei medicine lib. xxii. ca. xxv.

Horoscopus apud gtecos: solarium est apud latinos nominatum.
Tortelius Est autem instrumentus quo numerus horarum diei ad
solem conspicitur. Plini. libro. iiii. vasa inquit.

Horoscopa in trecentis stadiis longissime mutantur. de quo etiam
libro. ii. ca. lxxv. & lxxiiii.

Humanitas preter communem acceptionem: comitatem etiam ac
beniuolenciam significat. Preterea studiorum honestorum et bo-
narum artium disciplinam. Que ideo humanitatis nomine signi-
ficatur: quia nulli animanti preterq̃ homini sit concessa. varro. Ci-
cero pro archia Omnes artes que ad humanitatem pertinent, ha-
bent. q. quoddam cōmune vinculum.

Que in littera H. deficiunt inuenire poteris in ordine litterarum.
A. E. I. O. Eorum siquidem multa cum a quibusdam aspirentur: ab
aliis sine aspiratione proferuntur.

De littera I ante A

Iacinthum florem & lapidem preciosum significare habes ex li-
bris grammaticis pro floris siue herbe significatione: diascor. di-
cit q̃ est herba florem habens purpureum et radicem bulbo similē
Vide bulbus. de ea Pli. lib. xxi. ca. xxvi. vbi dicit plinius: de iacin-
tho loquens: hoc ibi loco Isginum tingit: hermolaus corrigit hoc
ibi pro Cocco Est autem isginum color similis coccineo colori qui
ex cocco conficitur Addit hermolaus q̃ iacinthus est id quod va-
cinium. Quod non satis consonat virgilio dicenti vacinia nigra
esse. vide mando. Pro lapide de eo tractat Pli. libro. xxxvii.

Ianus proprio sensu mundus est siue celum: dictum a semper eun-
do ianum: q̃tia celum semper eat: dum in orbem voluitur et ex se
initium faciens: finemq̃ attingens: rursus in principia redit ma-
crob. Ianus etiam historico sensu. rex fuit qui regnavit cum satura-
no. Macro. in saturnalibus.

Iacit preter vulgarem significationem: ponerere significat collo-
care. construere. Cicero philip. libro. i. in quo templo quantum in-
me fuit iecit fundamenta pacis.

Iactare fatigare. virgilius. primo eneidos. Iactatos equore toto. Ia-
ctare superbe gloriari. virgilius. bucolli. Studio iactabat inani. Ia-
ctare excutere cōmouere. et alia que parū sunt ad p̃sentē expōnē.
Iacere emittere. Nonius. Verum est vt est tertie coniug. sed iacere
secunde coniug. aliud significat non ad p̃sens propositū.

Iberus fluuius est hispanie nauigabili cōmercio diues. Oritur sub radicibus montium pireneorum: a quo tota olim hispania hiberia dicta est. Ait Solinus. De quo pli. lib. iiii. vide Celtiberi.

Iberis herba est que circa prefatum iberum abundat. de qua pli. li. xxvi. ca. xii.

Ibis auis ex egipto proueniens. versus nilum que serpētibus vescitur. Medicos docuit ventrem purgare. Alio nomine ciconia dicitur. de qua plini. lib. x.

Ictericia. vide Ittericia. Quidam enim p. et. scribunt: alii p. duplex t. Iconas vel icon grece: effigies est latine siue statua. Perotus in marcia. Quo vocabulo vititur pli. li. xxxiii. ubi multa de imaginibus. Icharus dedali filius qui mari submersus ei nomen dedit apud chretham. Solinus.

Idumea regio in siria palmis abundans. virg. georg. Primus idumeas referam tibi mantua palmas. de qua pli. li. v.

Idra. vide ydris.

Idoneus aptus ad omnia siue bona siue mala. donatus. Terent. in andria. Adeo vobis videmur idonei quibus sic illudatis.

Idromel. vide Melicratum

Iera. vide gera.

Ignis miracula. lib. xxvi. ca. vltimo.

Ignis sacer. vide Sacer ignis. Et de remediis ibi

Illicere illaqueare. Nonius mar. Allicere significat. Terent. Adolescentulos rerum imperitos fraude illicis in libidinem.

Ilex arbor glandifera. Virg. buc. Forte sub arguta confederat ilice daphnis. de qua pli. li. xvi.

Il libatum intactum inuiolatum integrum. pli. lib. ii. ca. lxy. Natura venenorum genuit cuius facillimo hauritu. Il libato corpore extinguemur. i. non violato vel fracto pervulnera.

Iliacha est intestinorum passio cum frequentivomitu et dolore vehementi. Constat. venit de ileos & illeosis. de quo vide li. xx. c. iiii.

Ilitum deriuatur a verbo ilino. quod componitur ex simplici verbo lino linis. Linere autem est remyngere cooperire inficere: ut calce superposita alteratur parietis color. Pli. li. xix. ca. viii. Seri radices ilitas fimo. Alias habet significationes que non sunt ad propositum. vide oblino oblinis.

Iligneus & iliceus ab ilice dicuntur. Terentius in adelph. lectulos iligneis pedibus. vide ilex.

Illitus ab illinio dicitur penultima correpta. priscianus

Illuies sordes. Nonius. virg. iii. ene. dira illuies denussaq; barba

Iliosi dicuntur qui morbum patiuntur a dolore gracilioris intestini
ni. Iliaci nomen idē significat, hermolai in correctio. pli.

Impendium est pecunia que in fenore vel fœnore sorti accedit. Ci
cero in epistolis ad acticum, fœnus inquit & impendium. Sidoni^{us}
Apollinaris postea nominatv suras, de hoc li. xxxiii, ca. xxx. scdm
hermolai correctionem qui pro verbo intēdi ascribit vult impendia
Est etiā id quod impensam vel expensam dicimus. Sic capit pli, li.
xviii, ca. xii, i. Lupinus inquit nullo impendio constat.

Imbutum quod cuiuspiam rei succum perbibit, festus, pomp.

Implexum, implicatum, quod greci implemenon dicunt, festus

Immanis ferus & magnus, festus.

Ignis sacri remedia li. xxii, ca. vi. Et, li. xx, ca. xx, dicit adustio mē
bri ab sꝑ ex tero igne.

Inimicitie inter aliqua aīalia & aues naturales, vide li. x, ca. lxxiiii.

Inuoluus per duplex u. vermiculus est qui se inuoluit pampino.
festus. Aliqui libri habent inuoluolus.

Imbuere educare. Cicero primo de officiis. Plerūqꝫ parentū prece
ptis imbuti; ad eorum consuetudinem moresqꝫ deducimur Imbue
re inficere maculare. Salustius in catilina. Ea quasi venenis malis
imbuta; corpus animūqꝫ virilē effeminat. Imbuere Instruere; erudi
re. Ci. ad hortensium; litteris ante excollī animos; sic ad sapientiā
concupiendam preparari decet. Imbuere profundere madefacere
Seruius.

Immane prauum, virg. p. eneid. Pigmalion scelere ante alios. Im
manior omnes. Cicero primo de officiis. Quo detestabilior illorū
immanitas; qui lacerauerunt omni scelere patriā. Itē asperū signi
ficat, virg. p. eneid. tenet ille immania saxa.

Impetigo infectio cutis ex colera subtili. Siluat.

Impetiginum multas species. Cornelius celsus assignat lib. v. mi
nimeqꝫ malam dicit eam; quē similitudine scabiē reprēsentat. Cui
dat pli. remedium multis locis.

Impendium est id quod impensam vel expensa dicimus cōmuniori
sermone. Pli. li. xviii, ca. xiiii. Lupinus nullo impendio constat. vi
detur tamen ex cicerone qꝫ impendium sit pecunia que in fenore
sorti accedit. Ait em̄ in epistolis ad Acticum, fœnus & impendium
De hoc iterum pli. li. xxxiii, ca. iiii, secundum hermolai castigatio
nem qui pro verbo intendia corrigit impēdia.

Incitati mensis; est mulier; cuius menstruus sanguis commotus in
fluxu est. Pl. li. xvii, ca. xxviii, de hoc vbi remedium dat contra eru
cas, ambiri arbores a muliere incitati mensis.

Infantem non solum in animalibus: sed in arboribus quoque reperiri. Plin. li. xviii. ca. xxxiii. Alia robustis profunt alia infantibus.

Infecti non est adequata significatio venati aut corrupti aut putre facti: sed etiam non factum significat aut non completum. Cesar de bello gal. re infecta discesserunt. Significat etiam aliquid a propria qualitate mutatum. Plinius libro. xxi. capitulo. v. Mirum ita tingi aliquid: ut nascatur infectum. vide ilitum.

Inficias ire id est negare. donatus. Terentius in adelpho. Si inficias as ibit testis est mecum anulus. Plin. li. ii. ca. non eam inficias

Incesaria herba similis arnoglosse: sed asperior odorem thuris habens: & in costis pilositatem & albedinem.

Inanima id est inanimata. Cicero in hortensio. Cum omnis solertia admiranda est: tum ea que efficit ut inanima que sunt: viuere & spirare videantur. Vide Mola.

Interpolare. ait hermolaus. est rudia polire. aut vetera nouare ut vestes veteres ut videantur noue. Et serui veteres interpolantur ut vendantur pro iuuenibus. Parietes similiter. Plautus. Interpolabo tibi in os. Nonius etiam dicit quod apud alexandriam interpollabantur thura. ut politiora apparerent. Alia est in vulgato grammaticorum usu significatio quam relinquendam censui quia non est ad propositum.

Instar nomē indeclinabile. Seruius. virg. ii. ene. Instar motis equū Instaurare ab instar dicitur cum aliquid ad priorem similitudinem reformatur. festus. Instaurata edificia dicuntur: ad antiquam similitudinem facta. Seruius.

Insomnia. i. vigilie. Et somnia terribilia. virg. iiii. ene. Que me suspensam insomnia terrent. Seruius tamen dicit quod insomnia in femina novigiliam. In neutro id quod somnium dicimus. virgi. Siquidem ibi capit in neutro. Raro tamen inuenitur in femineo. Plin. dat Remedia li. xxx. ca. v.

Inaccessus inaccessibilis: vel ad quem nō dē accedere. Serui. vii. ene.

Inanima. i. inanimata. Cicero. iiii. de officiis que ad vitam tuendam pertinent. partim sunt inanima. ut aurum argentum & cetera

Inter trigvide inferius.

Inane vacuum sine pondere. virg. in georg. Atque illis iam sepe recte ducunt inani. Inane inutile absque effectu. Ci. in oratione pro plautio. Quid tu inanē dignitatis iudicē putas esse populū. i. inutilem Indoles ē significatio future virtutis ut in pueris. Aliquā pueris virtutis ut in pueris. transferret etiam ad irrationalia. Liuius. in pecudibus &

frugibus. non tantum semina ad seruandū indolem valent: q̄tum
terre proprietates celiq; sub quo aluntur.

Inimicitia naturaliter inter aues quasdam et alia quedam animalia
inuenitur vt libro. x. ca. lxxiiii.

Interlunium coniunctio lune cum sole. Plinius lib. ii. ca. xlii. Alibi
coitum lune. Alibi lunam silentem vbi agit de formicis

Interlucatio fit recidendo que sunt nimis densa in arboribus. Pli.
libro. xvii. ca. xxvii. interlucatio arboribus prodest.

Intestina secundum Auicennam sunt instrumēta expulsionis gros-
sarum superfluitatum. vide precordia & viscera.

Inedia proprie inopia cibi dicitur de non et edo. vt li. vii. ca. xlii.

Informis sine forma. deformis turpis. Pli. lib. vii. ca. xvii. leena. nō
leones: sed carnes parit informes. Idem dicit de vrsis libro eodem
ca. xxxvii. vide leena.

Intertrigo passio neruorum maxime in brachiis. de quo Pli. libro.
xxiiii. ca. viii.

Iocinus apud grecos est quod nos epar dicimus Cornelius celsus
lib. iiii. Et habet in genituo iocinoris hoc verbo semper pli. vtitur
de epate loquens.

Intybus. Oulus est partim hortense quod satiuū est. quod a quibus-
dam Seris vocetur. Aliud spontaneum quod siluestre dicitur. Ad la-
tucam accedit longioribus tamen foliis et asperis. Sapor ad ama-
ritudinem vergens verba sunt virgilii. 'Et amaris intyba fibris. Sil-
uestris autem alia est species que dicitur cicorea ait perottus. Sim-
pontinus. ipse tamen scribit intubum. Prior autem siluestris spe-
cies intybi laudabilis est: scilicet herba que vulgo a medicis Endi-
uia dicitur. De quo Pli. lib. xix. & xx. capitulo. viii. humore inquit
hortentia gaudent precipue lactuce et magis intybi. Alia est intybi
species dicta ambugia. a Plinio Cornelius autem celsus. dicit am-
bubeiam: sumptum vtrunq; nomen: quia ad motum solis ambire
videatur Cicorea dicitur a Columela non eget descriptione quia
vulgata est. Assignatur autem a multis heliotropii species. vide Eli-
tropium Sed ne quis ex nominis varietate turbetur. Apud quosdā
intubus scribitur. vt apud Simpontinum. quia grecum ypsilon se-
pe in. v. latinum conuertunt.

Intrita ait hermolaus videtur esse calx. sed illa maxime que nō ex
gleba statim ad opus confertur: sed tempore maceratur atq; fermē-
tescit. Eo autē noīe videntur varro et Columela. de quo Pli. li. xxxvi.

In libro aut. xxxv. ca. xliii. iuenit pro terra ex qua lateres fingunt.

Intergerini parietes nomen habent ab intergerendo id est ferens

do. sustinendoq. hermolaus in correctionibus Pli.
Intercisio: stomachi videtur esse rosto Quod ex diascoride colli
gi hermolaus dicit. Et ex plinio in pulegii mentione.
Inoccatio. vide Occatio. Inoccare similiter hec scribuntur cū C duplici
Inficias. vide Eam inficias in littera E in principio.
Iouis barba. vide vermicularis.
Ipericon herba est colore subruffa. folia habens rute similia. flores
tenuem viole similem. Semen nigrum in forma hordei: odorem re
fine. vires habet acriter stringentes et mittuales. diascorides. apud
medicos vocatur herba perforata. Et etiaꝝ Scopa regia. Siluaticus.
De quo. Pli. lib. xxvi.
Iposelmō ait ysidorus: est holeris genus. odoratum sic dictū: quia
durum sit & austerum. De quo. pli. lib. xix. & xx.
Irpices instrumentum ligneum cum pluribus dentibus. quod vt
plaustrum iumenta trahunt: vt eruant vel minuāt in agro terre gle
bularum que restāt. Quod ex Var. colligitur Rastelli a multis vt a gal
lis vocantur. de quo. Pli. lib. xviii.
Irriguus qui rigat. virg. iiii. geor. Irriguumq. bibant violaria fon
tem Seruius.
Iris a greco nomine descendit quod id significat quod admiratio
que ex tam ampla figura et colorū varietate provenit. Tortelius.
Capit etiam Plini. pro herba cuius radix odorata est. Vide yreos.
Iringus herba spinosa locis nata lapidosis: cuius radix aromatica
videtur eā esse quā auicēna libro. de virib⁹ cordis appellat secacul.
Isgidiaci sunt qui coxendicum morbum patiuntur.
Ischias autē ait Simpontinus super marc. morbus ipse greco no
mine. Remediū datur a. Pli. lib. xxiiii. ca. viii. vide coxendix. Ali
qui scribunt ischiadici.
Intertrigo proximam precedenti habet significationem. dicitur
enim ait hermolaus ab intercedendo. Est autem id malum cum fe
mora equitatu aliave fili cā atterunt. Cui dolori dat Pli. Remedia.
Ister maximus totius europe fluuius. Alio nomine. danubius. Oritur
de pontho limpe vicina binomius ister. Oritur in germania.
versus septentrionem et in oriens tendit: per multas gentes et ter
ras defluens. Immensa aquarum augmentatione: in iliricū veniēs
mutato nomine dambii: ister dicitur. Tandem longissimo peracto
cursu: in septem secundū Solinū Separatur fluuios: et in mare pona
ticum ingreditur. Aristo. libro. metheor. tanta esse illa septem ora
siue fluuios: vt sexaginta milia passuum longitudinis mare vincāt
De quo Pli. lib. iiii. ca. xii.

Ictericia cutis defecatio cum croceo colore: que a Plinio morbus regius appellatur Siluaticus. Cui consonat quod ait Cornelius celsus. Color maxime morbum regium detegit quibus quod album esse debet et cetera lib. suo iiii. capite. xxiii. dicitur aut regius: quia apparatu regio per lauticiam per ludos & lasciuiam: & omnino per ea que exhilarare possunt curatur. ait hermolaus Pl. lib. xxi. capi. xxi. dicit q regius morbus curatur mulso. vide luteus. varro auris ginofum morbum appellauit fortassis ab auri colore Eius morbi remedia. lib. xxvi. ca. x. et alibi.

Iulio polis hermolaus corrigit heliopolis significat solis opidum Est enim opidum inter alexandriam & coptum. Itinere per nili ripas. in castiga. plinii.

Iugum cum multa significet naturali voluminis tamē propositos valet ea significatio: que est montis cacumen. virgilius buccol. dū iuga montis aper fluuios dum piscis amabit Pl. lib. xvii. ca. lxxvii. in iummis iugis erumpente aqua. Et ca. lxx.

Iuglās arbor est: species nucis. de quo Pl. lib. xvii. ca. xviii. & aliis locis. Nonius marcellus dicit esse nucem agrestem. videtur ex plinii dictis q sit nux magna cōmunis quod michi cōfirmavit frater iocundus. vocariq iuglandem: ad differentiam aliarum nucum. s. auellanarum & preneunarū de quibus etiam habetur libro. xv. ca. xxii. Gabriel in gerentocomia ad innocentium papam octauum: allegat macrobium dicentem. q nux iuglans vocatur aut quia iuuat aut quia ioui dicata sit.

Iuba coma equina est. Plinius libro. x. ca. lxiii. Equarum iubas tonderi vt asinorum patiantur humilitatem. Iube etiam leonum sunt vt libro. xi. miramur leonum iubas. iuba etiam auctor est quē allegat Pl. multis libris.

Iudei de his Pl. lib. xiii. ca. iiii. & xii. capi. xxvi. & de iudea libro. v. ca. xiiii. & de regionibus iudee finitimus in aliis capitulis ibi iusquamus. vide hiosquamus.

De littera K

Kalendula herba est quam Pl. satis ample describit. confortat. siccacat dentium dolorem statim cessare facit Siluaticus.

Kamedreos arbor habens folia admodum quercus. Siluaticus.

Kermes grece grana tinctorum latine Est arbustum medium inter arborem & herbam Peior affertur ab hispania. Serap. vide Coccus Kubebe fructus est niger rotundus: piso grossior. aromaticus calidus & siccus. Nascitur ex arborib⁹ indie. diascor. Pl. dicit duplex.

De littera L

g iii

Laberinthus structura admiranda pro maiori parte subterranea-
viarum ambagibus adeo inflexa: vt qui ingressus esset exire nequ-
ret. De quo Pli. lib. xxxvi. ca. xiii.

Labrum vide labrusta.

Laxum vide lassum & laxare.

Laxare remittere liberitis efficere. virgilius primo eneidos. Et pre-
mere & laxas sciret dare iussus habenas. Item laxum non angustū
sed spaciū maioris. laxare spaciosum facere. Nonius vide lassum.

Larix arbor est de qua agit Plinius. lib. xvi. ca. xl.

Labra labrum. vide labrusca.

Lateres ex qua materia quoq; tempore optime fiant lib. xxxv. ca.
xiii.

Laboriosum: in quo laborem capimus vel quod labore plenum est
Laurentius. C Cecilius ait laboriosus non vt apud grammaticos
vulgo dicitur qui laborat. sed in quo laboratur. Durum inquit rus
fugite & laboriosum.

Labrusca vitis agrestis ait Seruius. virgilius buccoli. Sparfis raris
labrusca racemis. de quo Pli. lib. xiiii. quia in terre marginibus na-
scitur. labra autem non solum sunt hominū aut animalium: sed eti-
am margines & fines dicuntur Seruius

Lactaria sunt que ex lacte fiunt nam qui lacticia dicunt barbara
voce vtuntur & vulgari ait hermolaeus. Inuenitur tamen apud hie-
ronimum.

Lactis natura. habetur. lib. xi. ca. xli.

Lactare est lac mulgere Item inducere & decipere Cicero tusculan-
nis. iiii. malicia lactans: alieno malo delectatio. Nonius.

Lada herba est. vide. ladanum.

Ladanum gummy est aromaticum. de quo Plinius libro. sexto. ca.
duodecimo. & alibi inuenitur ladanū pro herba. Plinius lib. xxvi.
ca. xii. dicit ladanum quod in segetibus nascitur cōtūsum et cetera
Perottus super marcialem dicit in cipro oriri. In quo plinio con-
sonat qui dicit ladā herbam inueniri in cipro in. xxvi. volumine.
Cui pingue illud infideat ex quo ladanum fiat. Et ibi enumerat la-
dani vires. Ex aliis tamen plantis oritur ladanum quia lib. xii. di-
cit ladanum a pastu hedere barbis hircotum herere.

Lassitudinem ne quis ex labore nimiam incurrat libro. tricesimo.
capitulo. sexto.

Lane virtutes & medicine lib. xxvii. ca. ii.

Lane quarundam aquarum potu colorem mutant. xxxi. ca. ii.

Lacinia vestis lacerata siue panni veteres. Perottus in marci. Pli.

libro. xix. capi. vii. Porrum & allium serunt in laciniis colligatum.
Laborare cōmuni significatione est cum fatigatione aliquid age-
re. Capitur etiam per quandam methaphoram pro male habere
Sic Plini. hiosquiāmi succus podagra laborantibus prodest.

Larix arbor est. de qua Plini. lib. xvi. ca. xl.

Lapa duplex est. maior & minor. maior alio dicitur nomine barda-
na latis foliis semine carens. Lapa minor semen habet carduosq;
vestibus herentes. Siluaticus

Langor torpor inertia. Tullius de officiis libro primo. Nichil ma-
gis cauendum est senectuti. q̄ ne langori desidiēq; se dedat. Est eti-
am defectio & dissolutio. virgili. ix. eneidos purpureus veluti cum
flos succisus aratro languescit moriens.

Lactucarum vtilitates ac vires habes libro .xix. capi. vii. Et libro.
xx. ca. vii.

Lapidicine vbi ceduntur lapides siue exciduntur Nonius. de quo
Pli. libro. xxxvi.

Lassum quod est animo & corpore fatigatum ex laboris molestia.

Laxum magis ad inanimata pertinet: que mollia sunt & lenia. vt
corde siue rudentes aut reliqua ligamina laxantur Laurētius Pli.
dat remedia aduersus lassitudinem & fatigationem.

Lasar est idem quod asa fetida Siluaticus. vide Asa.

Lappacium herba est duplex lappacium acutum quod longiori-
bus foliis & acutioribus constat. lapacium rotūdum dicitur cuius
folia quāuis sint oblonga minus tamen acuta. vtrūq; oritur iuxta
aquas valet ad scabiem & impetiginem acutum maxime Sera-
pion.

Lathiris herba est cathaputia: cuius descriptionem vires & figurā
Pli. assignat. lib. xxii.

Lapsana vide arboracea.

Lacertus piscis est ex quo salsamentum fieri potest. Cornelius Cel-
sus. De quo pli. lib. xxxii. ca. vii.

Lacuna c ante v aque collectio. Perottus super marcialem Plini.
lib. xix. ne lacune inquit stagnet.

Lapides preciosos numerat & de earum naturis tractat libro. xxx
vii. multis ca.

Lapides quosdam augeri lib. xxxvi. ca. xv.

Lapides mortuorum corpora statim absumentes: cum tamen alii
quidam conseruent lib. xxxvi. ca. xvii.

Lazuli lapis coloris celestis cum corpusculis siue maculis au-
reis. purgat humores melancoli. mesue. Quidam scribunt lazuli.

Inuenitur in mineris maxime aureis. Ex eo fit preciosus color qui
ad celestem accedit: qui a gallis azur appellatur
Lapatum duplex est. siluestre & hortense quod dicitur rumex. Ait
Pandulphus. de quo pli. lib. xix. ca. vltimo. vide Rumex.
Lanugo cotoneorum ad multos vsus valet. lib. xxiii. capi. vii. vide
Cotoneum.

Lagolaginis. Olus est siluestris quod in vsu tibi venit. ait pandul-
phus. Et q̄ est herba quam multi corrigiolam vocant. de quo plini-
us libro. xxiii.

Lagophthalmos dicitur a leporibus qui apertis oculis dormire cō-
sueuerunt. Cum superior palpebra non descendit. Cui vicio contra-
rium est. Edropium cum inferior palpebra parum fursum attolli-
tur. sed pendens hiat. nec cum superiore committitur ex Cornelio
celso.

Lacticia qui dicunt barbara & vulgari voce vtuntur. Hermolaus
in correctionibus. Videtur autem vellet lactaria dicamus

Laureola planta est laura similis. cui⁹ folia sunt similia foliis mir-
ti aggregatis: nisi q̄ sint maiora molliora & albiora habet fructus in
foliis rubeum magnitudine ciceris. radices odorifere sunt ad rube-
dinem tendentes. nascitur in locis montuosis. Et illud quod de ea
administratur est precipue radix. Serap. libro aggrega.

Lactis vires & vtilitates habentur libro. xxviii. capitulo. vii. & ix.

Lencomata sunt albugines oculorum. hermolaus in plinianis ca-
stigationibus.

Lentus archadie mons est. Strabo. Lentus lentum flexibile. virgi-
lius buccolic. lenta salix: lentus frigidus. virgilius primo geor-
gic. Nocte lentus non deficit humor. Seruius.

Leptophilon species tintimali. Vide Tintimalus

Leptos grece paruum vel minutum latine. Siluaticus.

Lens legumen est. de quo plinius libro. xix. in qua significatione
capit lenticulam. diascorides fertilis.

Letus hilaris non est ad propositum. letus ferax. Virgilius primo
georg. Quid faciat letas segetes. letus fauens vel graciosus. Virgi-
lius primo eneidos. lumenq; inuente: purpureum & letos in ocu-
lis afflarat honores letum plenum distentus. Virgilius tertio geor-
gicorum.

Leta magis pressis manabant vbera mamis. Seruius. & Nonius.

Aliqui scribunt diphthongo lætum. Letum substantiue id est mors.
non est ad propositum.

Lexipiretos femineo genere. prouinciatur potius q̄ lexipireta.

Greci medicinas ita nominant: que febres finiunt, Hermolaus in plinianis castigationibus.

Legere scripta siue volumina: non est ad propositum. legere colligere. Virgilius buccolicis. Qui legitis flores & humi nascuntur fraga. legere preterire. Virgilius tertio eneidos. Littoraq; exiri legimus. legere eligere. Nonius. Virgilius buccolic. Ipse ego cana legam tenui lanugine mala.

Lenticula siue letigo multitudo corpusculorum viridum aque supernatantiū. Inuenitur etiam lenticula pro vase. ait Cornelius celsus. in qua etiam significatione vititur Pli. q. pro disco aut scutella Inuenitur etiam lenticula pro legumine lenti similis. est etiam egritudo ex vicio cutis nata. Hermol. in castig. plini.

Letalis letale id est mortale: a verbo leo les dicitur: qd non est in usu: sed sua composita usitata sunt. dicitur a lethe fluuio infernali cuius potus inducit obliuionē. Inde prouenit liturgia morbus in posteriori capitis parte quod obliuionis causa est.

Lete. vide prius letalis.

Legumina dicta sunt quia manibus leguntur cum cetera annone secuntur. Ex plinio patet libro. xviii. capitu. xvii. Idem varro de re rustica. vide Annona.

Lentiscus arbor est ferens masticem: habet carduum seminis plenum. Perottus in marcialem. hermolaus libro castigationum dicit: qd lentiscus herba est cuius radix valet ad dentifricium lib. xiiii. & xxii. & lib. xviii. ca. xv.

Lexonii populi gallie quorum diocesis subest rothomagensi metropoli. hos nominat li. iiii. ca. xviii.

Lennia rubrica dicitur a lenno insula: quia optima in ea nascitur. de quo pli. li. xxxv. agens de natiuis coloribus.

Lencographida species lapidis galathites. de quo plinius. libro. xxxvii. Est etiam herba habens virtutes lapidi eius nominis similes. de qua pli. li.

L

ante

I

Liber pars corticis que ligno adheret. Virgilius decimo eneidos. Hinc natam libro: & siluestri subere clausam: implicat. unde & liber dictus in quo legimus & scribimus: quia antevsum charte volumina fiebant de libris id corticibus arborum. Liber etiam bacchus dicitur. Seruius. quia in liberis ciuitatibus libertatis deus habitus est. Liber etiam sol a romanis appellatus est. unusq; est & idē deus: Apollo & liber. Orpheus siquidem liberum & solem vnum fuisse deum demonstrat. macrobius in saturnalibus.

Librare pōderare est. Plinius libro. xi. Apes si oriatur procella: apprehensis lapillis se librant.

Ligusticum herba dicta quia multa in liguria nascitur & apud montes qui sunt alpibus vicini. Eam incole panacem vocant eo quod panaci similis est odore & virtute. virgam habet longam nodosam si milis est aneto. diascor. vide panax.

Limacia. vide Testudo.

Lingua bouis herba est latis foliis spissis pilosis que a grecis bu glossa dicitur. ait Hermolaus. Quidam eam nominant aleptophilon quod grecum etiam nomen est. ait Siluaticus. Gabriel in geretocomia ad innocetium octauum dicit quod lingua bouis alio nomine dicitur Eufrosinum. vide Solea.

Libanotis grece ros marinus. ait perotus in marcialem. Serapio. nominat tres eius species. Nominatur etiam Androlibanum. Ait Siluaticus. de libanotis. Plinius lib. vicesimo. capitulo ultimo. vide dendrolibanum

Lien id est splen. lienosus in splene patiens. Siluaticus. Plinius libro. vii. capitulo. ii. dicit pirri regis pollice sanari lienosos tactus: cui passioni dat remedia multis locis. lienis magnitudo: tardos facit. habetur de lienis proprietate & conditione li. xi. ca. xxxvii.

Litargia apostema in posteriore capitis parte. Estque ex eo inexpugnabilis somni necessitas. Aphrenesi autem loco non differt: sed materia. Nam phrenesis fit ex materia colerica. litargia ex fleumate multum frigido. hermolaus. Aliqui scribunt letargia.

Litargiriū res est metallica ex adustione causata. inquit Serap. Est proprie purgamen argenti. Quoddam etiam fit ex purgamine auri Plinius libro. xxvi. capitulo. xi. Cicuta cum litargirio valet ad podagram.

Ligustrum quidam dicunt quod est volubilis habens flores albos. alii caprifolium quod in sepibus inuenitur. virgilius. Alba ligustra cadunt. Seruius dicit. quod est flos candidissimus. plini. tamen li. xxxiiii capit pro arbore ligustrum. inquit eadem arbor est que in oriente cyperos.

Lino linis litum delino delitum. Cicero ad caluum. Tuli moleste quod littere delito michi a te reddite sunt.

Linochitis herba est quod dicitur mercurialis. ait Siluat. vide mercurialis.

Limen omnis ingressus: non solum quod sub pedibus est: sed etiam quod superius. Nonius. virg. ii. enei. limen erat ceceque fores & prius usus.

Libanus arbor gummy proferens: quod olibanus dicitur. Est etiam mons illis arboribus abundans. vide olibanum.

Linceus vir acutissimi visus iuxta senecam in tragedia medee.
Lilifagus salvia minuta. Siluaticus.
Liquidum purum significat. Virgili⁹ vi. eneidos liquidum q³ per
aera lapse. liquide pure et manifeste. Que enim pura sunt et defes-
cata liquida sunt. Terentius in andria vt liquido possim iurare. Et
liquet pro liquidum est constans et manifestum. donatus. Liquidū
suaue dulce. Item prosperum nonius. liquidū molle et fluxum. vir.
primo eneidos. Aut cum liquentia mella stipam. Liquidum parum
dulce canorum horatius. libro carminum. Cui liquidam iupitervo
cem cum cithara dedit.
Lienteria ventris est fluxus. cum egeritur. cibus eadem quantitate
parum immutatus. Constant. vide dissinteria vel dissenteria Corne-
lius Celsus. li. iiii. ait lienteria lenitas intestinorum est.
Linofitis a grecis dicitur quod nos mercurialem appellamus. vi-
de. mercurialis.
Libanus arbor a qua manat olibanum. est etiam mōs talibus arbo-
ribus abundans. de quo pli. lib. v. ca. xx. mōs siquidē est inter ara-
bes et phenices. Strabo.
Lidia regio est. de qua pli. lib. v.
Linx. Seruius dicit super eneidem fuisse regem sithie: qui missum
a cerere Triptolenium: vt hominibus eius regionis frumenta mōs-
traret: susceptum hospicio vt in se tantā gloriam assumeret interis-
mere cogitauit. Quare fingitur cererem in lincem eum varii colo-
ris feram mutasse. Est autem quadrupes habēs in tergo maculas vt
pardus: sed lupo figura similis. Virg. georg. Quid linceus bachi va-
rie et genus acre luporum. de quo pli. li. viii.
Liuor. liueus. liuentia. liuidus. vide sugillati et sugillare.
Limi sunt sulci crebri minores. inde limeta. Sulci autem maiores
porce vocantur. vide porca. Item vide sulcus.
Lyncurius lapis est medicine efficax vsibus: lincā lotio id est vrina
in arenis recepta genitus ait Panduph. aduersus medicū plinii re-
prehensorem. de quo plinius libro xxxvii.
Licodendrum greci dicunt quod latini coralus.
Lichene sunt albedines cutem inficientes cum siccitate. Simponi-
nus. Cornelius celsus dicit q³ sunt impetigines: quarum remedi-
um plinius dat lib. xx. ca. xix. Et li. xxiiii. ca. xi. Et lib. xviii. ca. iiii.
Lichni. hermolaus castigat lychnuchi dicens q³ sic grece nomina-
tur: quicquid lucernas sustinet quasi lucernifer. Elichniū enim fus-

niculus est papiraceus aut canabinus aut stupeus: qui stās in oleo
 perturitur hec hermolaus. de quo pli. li. xxxiiii. ca. ii.
 Liqueat liquefit. vide liquidum.
 Litargirium spuma est argenti in lapidem cōuersa argento similis
 Diascor. de qua pli. li. xxxiii.
 Longum diuturnum perseverans. Virgilius iii. eneidos. Et longū
 Andromache testentur amorem. Longum perniciosum Virg. iiii.
 eneidos: Et longum infelix dido bibebat amorem. Item planum
 porrectum altum vir. xi. eneidos. Stant longi innixi hastis et scuta
 tenentes. Nonius.
 Lippire lippitudo oculorum passio. lippus qui eam fert passionem
 habetur in genesi q̄ Iya vxor iacob. prima: lippa erat. Pli. li. xviii.
 ca. xxxiii. Ne contra septentrionē oues paueris. lippunt enim ab
 afflatu.
 Limphatio insania est ex apparentia alicuius fantastice imaginis:
 Pli. vbi de eleboro agit medetur inquit morbis comitialibus. me-
 lancolicis et limphaticis. Et libro xxxiii. ca. xv. prefixos in limine
 a sepulchris euulsos clauos aduersus limphationes.
 Lichinius. vide. fu. et serpilum.
 Lira et lireta pro fulcis capitur ait hermolaus. de quo pli. lib. xviii.
 ca. xviii. vide fulcus.
 Longe preter cōmunem significationem: precipue significat Cice-
 ro. homini esse longe optimum. longe valde aut maxime. Cicero
 de officiis libro primo in his et nobilissimi philosophi lōge princi-
 pes. Item temporis et loci prolixitatem. Nonius.
 Locusta a quibusdā dicitur animal paruum volatile lōgis pedibus
 frugibus aduersum. hec a grāmaticorū multitudine datur signifi-
 catio: que ē a multis doctis credita. Sed iuxta plinii historiā parū
 non est: cum earum inueniantur oua et fetus multisq; locis milita-
 ri imperio necari cogantur. vt patet lib. xi. ca. xxix. nec facile credi-
 derim baptistā christi precursores: tam immūdo vsum cibo. Error
 autem fluxit ex greci vocabuli ignoratione: a quo locusta nomē de-
 riuatur.
 Loligo piscis est inquit varro: eo q̄ volitat se super aquam efferēs
 Pli. lib. xviii. ca. xxxv. de eo mentionem facit.
 Lothos a grecis dicitur quod alatinis agrifolium. Diascor. Pli. di-
 cit q̄ est granum simile iunipero. multi autem fabam grecā. Silua-
 ticus. Marcellius ficinus libro de vita celitus. dicit q̄ arbor est natu-
 re solaris Cuius ponit signum. quia eius folia nocte claudūt: die
 explicantur. suntq; cum fructu rotunda.

Loram dicebāt antiqui: cum in vindemia mustum expressissent ab acinīs. Et folia in doliis cōiectassent. Nonius varro dicit q̄ est confecte potionis genus grandeus aptū id est senibus. quod nō intelligas in gallicis vinis: sed in aliis fortissimis.

Lota expressi acini in dolia iniiciuntur eque additur aqua. Sic vocata: q̄ loti aqua operariis hieme dantur Varro de re rustica. Columella dicit q̄ fit ex aqua super vinaceos posita post vinorū expressiōnem aliqui priscam vocant.

Lonchitis secundum diascor. species est gladioli folia habēs porro similia: sed latiora et subrussa.

Lolium hiero. dicit latine vocari quod greci zizaniā. vide zizania Lotium vide vrina.

Lomentum est idem quod tritum ait hermolaus. de quo pli. li. xxxiii. agens de coloribus.

Lothus feminini generis arbor est. Nympham siquidem amatam priapus deus hortorū cū insequeretur. vt in ouidio nono methar. ea fugiente deorum miseratione. in arborem sui nominis conuersa est. de qua pli. li. xiii. Et circa finem xvi. pro herba etiam capitur li. xxii. greci lothos dicunt. Seruus.

Lothoplagi populi ad sirthes quidam: quidam ad austrum vsq̄ ad tritona fluuium. de quibus pli. li. vii. et alibi.

Sequitur L ante V:

Lubricus qui labitur ex manibus tenentis. virg. Lubrica conuoluit sublato pectore terga. Lubricus locus est in quo firmo gressu consistere nequeas. inde similitudine adoleſcētia lubrica dicitur. quia faciliter labatur. Laurentius.

Lucanum a luce dicitur. Antelucanum quod ante lucē Pli. li. xviii. ca. vi. e flumine antelucas in salubres auras.

Luscinia est philomena ait papias. sic vocata inquit isidorus. quia cantu diei surgentis signet exortum. Eadē Acradula alio nomine de quo pli. li. x. ca. xxix.

Luo luis. vide perlui.

Luteum pars est oui mediā aurei coloris. Pli. li. xxiii. ca. viii. partē oui vnā luteum aliam candidum. et li. xxix. ca. iii.

Luteus color est colori prefate oui parti medię similis.

Lupinus legumen est pīso in colore simile. nō tamē rotundus: sed latus amari saporis. vt patet ex virgilio geor. Tristesq̄ lupini. gustum enim amaritudine contristant. Gal. simpl. phar. de quo pli. li. xviii. ca. xiiii.

Luculentum pulchrum a luce dicitur. Nonius plautus. in cornicu

laria pulchrum et luculentum hodie euenit prelium.
Lumbago viciū et debilitas lumborum festus pomp.
Lupi ne ad agrum accedant: neue cuiq̃ animali ibidem noceant li.
xxviii.ca.xi.

Lucubrationes vigilie sunt que ad lucubrum fiunt id ē ad lucernā
Lucubrare idem pli.li.xviii.

Luteum colore croceum quo nomine pars oui interior a pli.li.xix.
ca.iii.

Lustrare vide lustrum.

Luridum squalidū tabidum acron. Horatius libro car. doletq̃ par-
tus fulmine luridum missos ad orchum.

Lubrica hec dictio in libris impressis habetur li. xvii.ca.xvii. her-
molai corrigit rubrica et bene. vide rubrica

Luxum id est vulsum et loco motum. inde luxuria q̃ a recta viuen-
di via sit exclusa nonius. vide. luxata et luxuria.

Luciosi qui nocte ad lucernam non vident. Varro disci. libro viii.
vespere non videre quos appellat luciosos vide noctilopa.

Lumbrici vermes sunt terreni hi manifeste conferunt neruis inci-
sis. Serapio Sunt etiam vermes in ventribus animalium nati. vide
Tinee.

Lupulus vide volubile.

Luxata sunt dislocata membra in quibus compago vel iunctura si-
ne debito ordine ē extra debitum situm. festus quod colligitur ex
dictis hermolai lib. viii. Ea greci dicunt strēmata. Ad cuius passio-
nis curam multa plinins assignat medicamenta: vt lib. xx.ca. xxi.
et libro xxii.ca. xlii. et alibi.

Luxurie non est ppria significatio voluptuosus carnis actus quod
vulgus grammaticorum opinatur. potius. superfluitatem quandā
placidam significant vt in vestibus et reliquo apparatu. Sic dici-
mus luxuriare comam. Et illud hiero. Coctum aliquid comedere
luxurie sit id est superflue voluptatis: luxuriant etiam segetes. Vir-
gilius primo georg. Luxuriam segetum tenera depascit in herba.
vide luxum prius.

Lutra animal. varro dicit illud esse quod radices arborum in ripa-
dentibus secant. plurima inquit reperiuntur in ripis boristensis & sa-
maria tota. Aliqui scribūt lytra prima acceptio gallico sermoni cō-
uenit. de quo plinius li. xxxii.ca. viii

Lustrum quinquennii tempus sic vocatum. quia post quinquēnium
vnaqueq̃ ciuitas lustrabatur. Lustrare enim circuire ē. virg. Lustrat
auentini montem. Seruius Varro dicit. vocari lustrum a luendo: q̃

quinto quoque anno vectigalia et ultro tributa per cēsores soluebā-
tur. Lustrare est etiā perspicere cognoscere. Virgilius viii. eneidos
Ille os oculosque loquentis. iādudum et totum lustrabat lumine cor-
pus. Item lustrare expiare. lustrare circuire. Item circumspicere. Itē
patefacere. virgilius quarto eneidos. Postera phebea lustrabat lā-
pade terras. Lustra etiam ferarū habitacula. virgilius ii. georg. Nō
absunt illis saltus ac lustra. Lustra etiā lupanaria sunt. Nonius. Sed
non ad propositum huius voluminis.

De littera M: ante A.

Macis cortex nucis. muscate. Fligitur ille qui est coloris fusci. Se-
rapio.

Macerari frequentius ponitur a plinio pro humectari vel balnari
vt lib. xx. ca. xi. pedes inquit macerētur in succoverbenace et alibi.

Magice artes et earum origo libro xxx. capitulo primo et secundo
Item de magica habes libro xxvi. ca. iiii. vide magus

Magorum artes menstruorum tactu irrita fieri libro xxviii. capitu-
lo vii.

Macet id est macilentus est. Nonius marcellus.

Macilentus macie tenuatus. Festus.

Machina dicitur vbi plus manus atque artis ratio quam materie conside-
ratur. Asconius.

Magisteria in omnibus rebus dicuntur apud eos qui plus possunt
aut sciunt festus. Magister equidem nō solum artium speculatiua-
rum; sed etiam magistri equitum collegiorum operariorum. Capi-
tur sepe magistrare pro moderari. Festus.

Magistri cuiuslibet discipline preceptores appellantur. Magistrā-
tus qui potestate publica reliquis sunt potentiores Plinius libro
xxviii. capitulo sexto. Caput aperire in conspectu magistratuum.
et cetera.

Macritudo pro macie. Plautus in captiuis. ossa atque pellis sunt mi-
sera pre macritudine.

Mare caspium. Vide. Caspii montes.

Magus idem quod sapiens hoc nomen latini ex persico sermone
sumpserunt. A grecis dicitur philosophus. Drindas olim vocauer-
e galli. vide. Drindae. Ginosophistas indi dixere. vide. Ginosoph.

Plinius autem libro xxxv. Magiam in malam accipit signa

ficationem vbi magiam damnat: magi enim postea malefici dicti
 sunt: vt qui elementa concutiant: mētes hominum turbant: etiam
 siue veneno et vi carminum. Vt in buccolic. Carminavel celo pos-
 sunt deducere lunam Carminibus circe socios mutauit ylixis.
 Matella matulla, mateolavasa sunt ait hermolaus vt sunt vasa vis-
 naria.
 Magnes lapis est trahens ferrum. de quo plinius. libro. xxxiiii.
 ca. xiiii. Et libro. xxxvi. ca. xvi. Et lib. xxxvii.
 Malacia dicitur in stomacho debilitas et in mari tranquillitas ait
 hermolaus in castigationibus Plinii.
 Magia olim sapientiā significabat. deinde aliud. Vide magus. Et
 magice artes.
 Malcolus relicta vulgari acceptione: palmes est nouellus ab arbo-
 ris trunco separatus propagationis siue renouationis causa quod
 est Sarmentum Simpontinus in marc. de quo libro. xvii. vide Sar-
 mentum. Pl. etiā libro. xii. ca. xxvi. maleolis feri dicitur balsamus
 Malagmatum Idem quod cathaplasmatum vinctum. Siluat. pl. li.
 xxiiii. ca. viii. Resinayuntur ad malagmata. Vide Pastillus. Vide
 Emplastrum.
 Marita est arbor semine carens. Pero. in marc. Pl. lib. xvii. capi. x.
 Maritasylmos autumnno ferere ytilius.
 Marcidus arefcens languens. Marcere languere siccari. Macresce-
 re eius inchoatiū est. pl. li. xxi. ca. vi. Celerrime marcescit crocus
 Maratrum grece feniculus latine. marcilus ficinus.
 Maguderis frugis genus id est siliginis. alii caulis. Plaut' in rud.
 Tibi confidis fore multram maguderim.
 Maiales porci castrati. varro de re rustica.
 Mala gena est que per diminutionem dicitur maxilla. laurentius.
 Mala poma. Seruius.
 Maluaceum quod ex malua confectum. Laurentius.
 Malus arbor est que vulgo pomus dicitur. Malum fructus est eius.
 virg. Malo me galathea petit lasciuia puella. frequentissime apud
 plinium inuenies malum granatum: malum citrinū: malu citoniū.
 Malum punicum est idem quod malum granatum. Ilaac de dietis
 Ideo autē punicū dicitur quia in punica regione que est pars affri-
 ce hi fructus abundant. virg. p. ene. Punica regnavides & ce. Mala
 granata ideo dicuntur quia granis intus abundant. sine arilis. Vi-
 de Arilus.
 Marcere. vide Marcidus
 Mandragora herba est folia hñs vt lactuca pinguis. grauis odoris

multe frigiditatis. Serap. Auicenna, libro ii, dicit q̄ eius radix est
similis figure hominis, somnū causat superfluum. Quod autem in
genesi recitatur, Rachel putasse mandragoram conceptum adiuua
re, Augustinus dicit scrutasse diligenter eius herbe pprietates nec
inuenisse. Macropiper est piper, longū, macros enim grece longū
latine, hinc macrologia.

Malacticum id est mollitium, saniem faciens, Siluaticus, Aposte
mata equidem dura in saniem ducendo mollia reddit.

Malaxare mollificare Siluaticus Nonio consonat, Commalaxare
exercere et maturum facere.

Malta genus cimenti, simul enim tractat de malta & calce, Plinius
libro xxxvi, Festus dicit; q̄ malta est pix et cum cera mixta, prima
tamen acceptio magis consonat plinio.

Mango grecismus dicit q̄ sit equorū custos quod prouenit ex di
minuta grāmaticorū exilitate, Simpontinus autē super marcialē
allegat affraniū dicentem, Mercium appellatione hoies non conti
neri ob eam rem māgones non mercatores venalicios appellēdos
censeret; qui seruos hoies vēdūt, quod apparet ex pli, li, xxi, ca, x xvi.
Quos māgones dicit p radicē herbe iacithi pubertatē ftardare quo
empticii serui iuniores videātur, sed nō displiceat Sympontino ne
dum māgones appellantur qui hoies vendunt, sed, etiam res alias
vt ex pli, li, xxxvii, ca, xv, Excusant inquit māgones gemmarū, Et
lib, ix, ca liiii, Mangonifatas villas vendendo, vt aut ex plinio mul
tis locis deprēditur; māgo est qui rem exornat aut pālliat, vt maio
ris precii videatur, Sic enim potest mangonifari domus pingēdo,
vestis res vel alia fucando, vide, fucare, vide adulterare.

Mauritania in extremis orbis partibus ad occasum sita est; finisq̄
europē, betice finitima; ad montē athlantem vsq̄ ad fretū athlan
ticum ad herculeas colūnas; quo extrarium mare cū mediterraneo
coniūgit Strabo, vide, Athlas, vide betica.

Manes anime a corporib⁹ separate, Virg, iii, eneidos, Manesq̄ vo
cabat hectorē tum ad tumulum.

Marica iūci quedā spēs ex q̄ texūtur vasa, de quo pli, li, xxi, c, xviii
Maciana mala sunt siue poma; q̄ sic a loco noīnant ait isidor⁹. Sed
diasco, dicit q̄ maciana sunt cū adhuc imatura, et colligūtut veris
tempore, Siluatic⁹ dicit q̄ sunt mala siluestria Auicēna dicit libro
de viribus cordis q̄ confortant cor.

Manna siluatic⁹ dicit; res ē super arborē cadēs dulcis, coagulat vt
mel, exliccat vt gūmy, Auicēna dicit māna diuersificari secūdū ea
sup q̄ cadit, ex hoc diuersas retinēs virtutes, q̄ multū pli, cōsonat.

h

Marrubiū herba calida vrtice figure ppinqua/ minus tñ viridis: s3
albedini accedens. fortis odoris

Marrubiastruz predicte similis est nisi q̄ eius folia nō sunt rotūda
suntq; modicum pilosa. diascor. vide prassum

Matrissilina herba est latine dicta quā greci splemon appellant. vi
de Splemon.

Maiorana herba odorifera q̄ a grecis dī amarachon vel amaracus.
Aliter etiam dicitur latine sansuccus. secundū marc. ficinū. de qua
plinius tractat li. xxi. sub hoc nomine amaracus

Malua herba frigida & hūidavulgatissima. de qua plī. mirāda dic.
li. xx. c. xxi. Est alia malue species althea nomine. que vulgaris nō
est. vide Althea

Marinū a maritimo differt. dicimus marinū piscē marinā auē. Est
eū qđ mare p naturā incolit. aut qđ ex mari est. maritimā aut orāz
siue regionē dicimus. Gētē maritimā nō marinam urbem. bellum
maritimum. plī. dicit vitulū marinū fulgure pseruo. vide Tonitru
Marinarū aquarum medicine li. xxxi. ca. vi.

Marite arbores que semine carent. li. xvii. ca. xi.

Maturus celer. virg. i. ene. maturate fugā. maturū pfectū digestum
virg. buc. Triste lupus stabulis maturis frugibus imbres. Maturus
vsu idoneum. Festus. Item grauis sapiens. Tullius de senectute. fā
constantis etatis & senectutis maturitas

Maturare errāt q̄ dicūt pperare: nisi addāt. cū discretōe & modera
tōe vt nec p̄cipitater qđ fiat. Cū ei neptunus vētis p̄cipit apud virg.
vt maturent fugam. Iubet vt flandi mediocritatem teneant ne eorū
discessu classibus noceant

Mature. Au. ge. allegat nigidiū hoīez in oīm bonarū artūū discipli
nis egregiū. Mature inqt factū est qđ neq; citius neq; serius: s3 me
diū qđdā & tēpatū est. Maturare em̄ & pperare sunt plane cōtraria
Malachiū & nigela idē. Gal. simpl. phar. Vide Nigela

Mastix gūmy genus est. dias c. dicit q̄ eligēd⁹ cuius color alb⁹. plu
cidus. hīs granū graue siccū: cito frāgibile boni odoris. Pius i de
scriptōe asie dicit nasci in isula chio. alibi minime. de quo plī. li. xii
Quidā libri hnt mastiche alio noīe vocat Silphiū. vide Silphium.

Megarī ciuitas de qua plī. li. xvi. ca. xl.

Meliceravlceris genus. Cor. cel. li. v. Idē li. vii. ait Gāgilia melicea
ride. heromata. tubercula sunt in capite. omnia hec inquit ex pūis
lo incipiunt: & diu paulatim crescunt.

Mediterraneum maxime de mari dicitur. vide Oceanum.

Mediastiniviles sūt serui siue mācipia agros colētes. her. Ci. in. ca.

Magnope inqt cōtēno exercitū collectū ex rusticis mediastinis &
decoctoribus & c. Hora. his cōsonat dicēs. Tu mediastinis tacita p̄

cerura petebas. Inuenit et mediastinus p balneatore, apud noniū
marcel. Ex quo coniector generalem eius nominis significationē:
mediastinos dici qui vilita queq; exercent officia siue ieruntia.

Melon grossus fruct^o paulū oblōgus latis & pene rotōdis foliis fri
gidus et humidus qui pepo a multis dicit^r. Siluati.

Melōgiavel melōgiana fructus oblōgi medii iter rubeū & nigrum
generant opilationes i epate et sp ene: ideo in cibo mala sunt; sed
valent medicine. Serapion.

Menta herba cōis odorifera calida et sicca cōis est crescēs i hortis
Galie simpliciu phar. li. dicit Calamētum speciē eē mēte nō adeo
aromaticam. Est autem menta siluestris siue agrestis Calamentum
montanum a quibusdam pulegium dicitur.

Meditari est discere edoceri. Meditari excogitare. Teren. i andria.
venit meditatū aliunde Nonius. Itē meditatio exercitatio. Laurē.

Mediterraneū mare quod p medias terras effundit. Ingredit^r inter
duos mōtes occidētales. Abilam qui ē in mauritania Et calpe i be
thica eos mōtes colūnas herculis antiqui noīnarūt siue gades. vi
de Gades. Festus dicit q meli^o mediteriā q mediterraneā dicimus
vide oceanū. vide Gades. vide Mauritania.

Melisphilum est apiastrum dictū: quia sit apibus gratum. de quo
pli. lib. xx et xxi.

Mēphis vrbs egipti cōdita ab ogdor egipti rege: ābitus stadiorū
centū quīquagita: rebus oibus venalibus oportunissima. super ni
lum fluuiū vbi diuiditur nilus ipse i multas partes. Diodo. lib. ii.

Medicine absq; materie exhibitione que ab hoīs animo vel actio
ne magis ac sola dependent libro xxviii. ca. iiii. et vi.

Medicos arguit in eos q iuehit lib. xxix. ca. p. Et libro xxvi. ca. iiii.

Mediciveri et docti a pfatis inuectiuis excusant^r: i vicesimi libri p
logo ab huius expositionis auctore edito.

Medicinas multas docuerunt animalia bruta pli. li. viii. ca. xxvii.

Mentastrū mente simile ē. sed foliis ad rotōditatem accedentibus
spissioribus pilosis subalbis: fortioris odoris: nascit^r sponte in cam
pis. Aliquod autem in locis aquosis.

Melōchia grece dicta spēs aromatica ē q latie dē cassia lignea. Sil.

Mellatio mellis vindemia est. Pli. lib. xi. Estiua mellatione decimā
partem apibus relinqui. vide vindemia.

Mellis generatio & preparatio libro eodem ca. xiiii. et xv. xvi.

Mellis plurime pprietates et vtilitates libro xxii. ca. xxiiii.

Melanchium. vide. nigela.

Medica. Serap. dicit q ē herba nata cū feno filis trifolio Semē ge
rit vt lenticula: cuius oleū confert tremori mēbroz. medica vocata

quia apud medos copiosa est & ab eis ad grecos trāsſata est. De hac plinius libro. xvii.

Mercurialis herba est quam diascorides dicit esse duplicem mares & feminam. Non multa est inter eas differentia. Sponte nascitur. Cuius elixatura cum iure carniū deponit humores crudos & coſerā nigrā. Plurimū etiā clisteribus valet. De qua pli. li. xxv. ca. iiii. Mellilotū herba duarū ſpecierū ſecūdū diascoridē cuiuſq; flos creus ē. Siluat. dicit nomē eſſe cōpoſitū de mel & lothos quod ē triſ foliū. De quo pli. multis locis maxime vbi agit de coronis Meliſphilum eſt apiaſtrum: herba habens mellis ſaporem apibus grata. ait virg. in georg. de quo pli. li. xx.

Meroe inſula eſt in ethiopia. de qua pli. li. v. ca. ix. & li. vi. c. xxviii. Et aliis locis. Vide iterum inferius

Meroes aues virides pēnas hñtes. Alio nomine Apiaſte dñr. quia apes comedūt. virg. iiii. georg. Meropes alieq; volucres. Seruius. Methrodorus athenis pictor & philoſophus queſ pli. frequenter allegat. De eo ſpecialiter facit mentionem li. xxxv.

Mergi aues quedā in aqua natātes. Iſidorus ab aſſiduitate natandi & mergēdi mergos vocari. Hi demiſſo in profundū capite: aurarū ſigna ſub fluctibus colligunt: & preuidentes maris tempeſtatem: cū clamore ad littora tendūt. de hiſ Pli. li. x. Itē lib. xviii. ca. xxxv. Mergi anateſq; pennas roſtro purgantes ventū ſignificāt.

Mela. vide vitiligo.

Menſtruū dicit quod euenit ſecūdū curſum mēſis hoc aut nō ſolū eſt corruptus ſanguis a muliere fluens: ſed etiā alia quecūq; ſecundum mēſes veniētia. Pli. lib. xviii. ca. xxxii. Maxime inter mēſtrua dimidiaq; ſtercorato. Menſtrua muliebria tēpeſtates & celi violēciā auertere habes li. xxviii. ca. vii. & multis aliis.

Menſes vt plurimū p muliebribus mēſtruis capit. pli. vt li. xxviii. cap. vii. Ex ipſis menſibus dira & infanda iudicamus. Et lib. xxii. dat remedia ad purgandos mulierum menſes.

Merū adieſtiue idē qđ purū vel ſolū: cui. ſ. nichil eſt admixtum. Tereñ. Nichil habet niſi ſpē merā. Merū etiā ſincerū. Noni⁹. Reſtrīgitur tñ ad vinum purū: cum ſubſtantie ſumitur. vt in pli. li. xii. in principio. Romani arbores mero nutriebant. Vide Elutriare.

Merula ab antiquis vocata. quaſi modula eo qđ ſonora voce moduletur. de ea plinius libro. x.

Mellicratū vinū cum melle coctū vel mixtū: cōponitur eñ de mel: & crathon grece qđ id ſignificat qđ potens vinū Sic idromel cōpoſitū eſt ex melle & aqua ab idros grece qđ eſt aq latine. vide muſcū

Messis vocatur cum seges est iam matura & colligitur. Semētis est
satio siue seminatio. Laurentius

Messalina femina romana que tate extitit libidinis vt eius stimulis
furere videret. De qua iuuenas, Satyra. Credo pudicitia. Et pli.
Methrodorus fuit pictor & philosophus atheu. de quo Pli. libro.
xxxvi. Et multis aliis locis.

Meroe insula est in fluuio Nilo. in qua est ciuitas eius nois. Diodo-
rus dicit q in ea effodit ferru. es auru/ argentu/ & gemme multe.
maxia est oim insularu que sunt in Nilo. logitudine. iiii. miliu. ha-
bet latitudinē. m. de qua Pli. lib. ii. & lib. v. ca. ix. Et li. vi. ca. xxviii.
vide Nilus.

Mina pondus libre vnus & ptis quarte. Et secundu alios pondus
centu dragmaru Siluat. vide Talentu. Festus dicit q h3 ciclos. lx.
qui faciunt obolos mille. cc. Pollicianus dicit oēs errare q minā di-
cūt. cū. mnā scribere ac pñciare debeāt absq i. Minophilō grece
millefoliu latine Pli. eam cōformiter describit ad diascor.

Misceos terre spēs in metallicis inuenta. de qua Pli. multa
Miliu granu minutu a multitudine fructus vocatu. Semel eni iactu
fructum affert centesimu. de quo Pli. lib. xviii. & lib. xxii. ca. xxv.
Miltos spēs ē rubrice siue minii. her. in calti. de quo pli. xxxv. c. vi.
Miniu3 coloris rubri terra est. a quo dicitur aqua maris rubri tingi
de quo tractat Pli. lib. xxiii. ca. vii.

Miagus herba est Siluaticus. de qua Pli.

Midriasis apud grecos passio oculi: cū pupila effunditur & dilata-
aciesq eius hebescit. Cornelius celsus lib. vi.

Minerua dicit quia bñ moueat. Festus Cice. de natura deorū quasi
vim minef. Grece pallas dicit a vibrādo. vñ palladiu3. de quo Pli.
lib. vii. minerue quinq3 fuerūt Idem Cice. vide iterum inferius

Miracula ex quorūdam hoīm corporibus lib. xxviii. ca. iii.

Mirabolanu. medicina laxatiua q vbi laxauit. post cōstringit. Sunt
aut eius quiq3 spēs. diascor. Quidā dicunt q sunt ad auellane ma-
gnitudinem paulo maiora. de quo Pli. lib. xii. Marc. ficinus lib. de
vita longa scribit mirabolanas in genere femineo.

Miletus vrbs Iouie capitalis in qua sunt optima vellera virgil. iiii.
eneidos. milesia vellera Nymphe. de quo Plinius lib. v.

Minerua latina dictio. q. vim minef. Pallas a grecis dicta: a verbo
greco id quod vibro significāte: eo q hastā vibrare pfueuerit & do-
cuerit. Tortel. de qua Pli. li. vii. Cice. tñ pro natura capit prio offi-
nichil inquit decet in vita minerua obstante id est aduersante et re
pugnante natura Vide iterum prius de minerua.

h iiii

Mirra fuit Cyrene regis cypriorū filia: que grauida infcio patre fa-
 cta: eius fugiēs irā iuit in Sabbeā orientalis arabie plagā: vbi cum
 placari p̄t nollēt: deorū miseratione in arborē sui noīs trāsfornata
 est per ouidiū. x. methamorph. Ea vero arbor gignit gummy eius-
 dem noīs aromaticum. calidum & siccum. de quo Pli. lib. xii.
 Mirice siue mirica arbor est humilis foliis minimis flore flauo na-
 scitur tam in locis aridis q̄ aquosis ait Ambro. de quo Pli. xxiii.
 virgilius. Non omnes arbusta iuuant humilesq; mirice
 Mirhina lapis est de quo pli. libro. xxxvii
 Mithridates rex ponti fuit A quo noīatur antidotū valens aduer-
 sus venena & frigidas passionēs. Qui postq̄ aduersus romanos an-
 nis sex & quadraginta bella gessisset: tandē tribus bellis: felicitate
 Sile: virtute luculi: pompeii magnitudine supatus: cū mortē sibi in-
 ferre decreuisset: violēta sumens venena: prefati antidoti bñficio:
 necari nō poterat. Tandem gladio se transfixit. hec tradit iusti. de
 quo Pli. lib. xxv. ca. ii. & alibi.
 Misēn' mōs i cāpania vocat' a miseno tubicīe enee ibi sepulto fest'
 Minophilō grece quod latini millefolium appellāt. habet folia fe-
 niculo similia. vulnera solidat. de quo plinius.
 Mirthus herba aromatica suavis odoris virgi. bucco. Et te p̄xima
 mirthē: Sic posite qm̄ suaues miscetis odores. veneri cōsecratā po-
 ete finxerunt: vel quia in littoribus nascitur: vel q̄ mulierū neces-
 sitatibus apta sit. de ea Pli. libro. xv.
 Mirthetū locus i quo herba mirthus abūde nascit. Plautus tñ po-
 tulit in feminino gñe. Nescio inquit quis seruus e mirtheta p̄siliit.
 Mittere omīssa vulgari significatōe nūcios mittēdi: mittere omī-
 tere est. Tereñ. in apelp̄. Hera lacrimas mitte. Item dimittere. Te-
 rentius me missum face. Mittere finire pmittere donatus.
 Mitis tranquilus placabilis virg. ix. eneidos. mittis vt in morē pla-
 cideq; paludis. Mitis matur'. vir. buc. Sūt nobis mitia poma. No.
 Mimus ait hermolaus i castiga. est sermonis & factorū cuiusq; imi-
 tator vel fabularis inde pantomimus. pantomimorū: duo assignat
 hermolaus genera in castiga. Pli. Que paḡ sunt memoratu digna.
 Mixtura moderatura. varro lib. i. de vita patrum. Nonius.
 Morb' in frugib' leguminibus & frumētis: q̄tū ad plantas p̄tinet:
 t̄pale est nocumētū & tolli remediis pōt: vt loliū siue zozania tribulū
 lapa. Aera egilopē pelecynū. Viciū vero p̄petuū ipedimētū est: qd̄
 nō p̄feti cura: s; p̄cedēti vitā. Atq; iō medicari semina: Columela.
 virg. & pli. docuerūt: ne expectata seges vanis eludat auenis. Noci-
 ua enim que seminibus accidunt itavt degenerent aut malas fru-
 ges producant: vicia ab accuratissimis scriptoribus vocant. In his
 aborcio: luxuries: vanitas: bromus: auena: yrtica: siligo numerant.

Nocumēta vero q̄ frugibus oīs gñis a celo pueniūt illud nūc malū
nunc iniuriā vocat pli. vt sunt grandines v̄ti imbres nebule rubi
gines. dānā vero q̄ a terra pueniūt frugū pestes dicit. In quibus est
vligo. Caries. Eruca. Culex. Limax. Talpa. Phalangus. Atq; eius
modi bestiole. hec pli. noīa sine cōfusione diligēter & accurate ob
feruat. de quibus li. xviii. ca. xvii. Et li. xix. c. x. Ex quib⁹ vides mul
tum referre inter morbum vicium malum: iniuriā: pestē de frugi
bus & plantis loquendo.

Morbi arborum li. xvii. ca. xxiii. & ca. xxvi. & xxvii.

Morbofus morbo affectus. festus.

Morbus est habitus cuiusq; corporis cōtra naturā: qui eius vsum siue
opationē facit deteriorē. Hec cōis est descriptio morbi in plātis &
animalibus. Aulus gelius. vide morbus in frugibus

Morborū totum corpus occupantiū medicine. li. xxviii. ca. xii

Morborum quadrupedum remedia li. xx. ca. xiii.

Morborum quis grauissimus li. xxv. ca. iii.

Morsus animalium sanatur li. xxviii. ca. iiii. & alibi

Moles id est magnitudo. festus. moles difficultas. virg. p. ene. Tātē
molis erat romanam condere gentem

Moliri parare. iii. eneīd. Phrigie molimur montibus ide. Seruius.

Moliri pagare. virg. vi. eneī. inde datū molis iter. moliri regere gu
bernare. Serui. Itē facere. p. ene. Res dura & regni nouitas me talia
cogit moliri. Itē retinere repugnare morari. nonius. moliri cōstru
ere. p. eneī. Moliriq; arcem & manibus subuoluere saxa dēmoliri.
ecōtrario. Ci. de offi. li. iii. Demoliri ea quorū altitudo officeret au
spiciis. Nonius.

Mola plāta quedā est. Itēq; mola supfluitas dura inaiata q̄ invētre
format muliebri: q̄ ē carnis frustū informe. de quo pli. li. vii. c. xv.

Et li. x. ca. lxiiii. festus dicit. q̄ mola etiā est far tostū & sale sparsū
Idē Seruius. Item mola a molari lapide

Monumētū. i. memoria a mētis motōe. Serui. virg. iii. ene. Accipe
& hec manuū tibiq; monumēta meae sit puer. & li. v. ene. Quā cā
dida dido esse sui dederat monumentum & pignus amoris. Item
historia significat. Seruius

Molibdena est plūbūvstū. dias c. aut vocat sterc⁹ auri & argēti. meli
or aut q̄ hz colorē argēti. estq; in tritura lucida & ruffa. idē fere pli.

Monopoliū est cū vnus sibi vēdicat rei cuiuspiā vēdēde sol⁹ ptātē.
ex arist. iii. polit. pli. viii. c. xxxvii. vt in Sicilia monopolium fit de
alumine. Ad hipponam. in affrica de coralo bitumine in iudea. Sa
lee in gallia. de quo pli. li. viii. ca. xxxvii.

Morion est mandragore semen quod consonat pli. Quis Siluati.
dicat esse mandragore speciem. h iiii

Morbus regius. vide Ictericia.

Morphea cutis infectio eius colorē mutās naturalē. **Cōstān.** **Morphea** morbus est in cute qui colorē mutat. **morphosis** em̄ a grecis mutatio dīr. inde **Oui.** **methamorphoseos** tractat de trāsmutatōib⁹. **Monedula** avis ad furtū prona: & ad ipsa furta recondēda. **pli. li. xvii. c. xiiii.** **monedula** condentem semina in arbore docuisse arborem. In aliam alterius speciei inferere.

Molle relictū vulgari significatione que duro opponit̄. **Molle** dulce est atq; iocundū. **virg. ii. georg.** mollesq; sub arbore somni. **molle** placidū. **Nonius.** mollis facilis. **virg. iii. georg.** **Castalia** molli diuertit̄ orbita cliuo. **mollis** clemēs tepid⁹. **Serui. i. iii. georg.** mollis in hoīe male sonat: qui. s. neq; fortis neq; cōstās. **Laurentius.** **molle** recēs nonū. **virg. buc.** sunt nobis initia poma castanee molles. **Mugil** mugilis piscis velocissimus in mari. de quo **pli. li. ix. ca. xv. & xvii.** de quo etiā **li. xxxii. ca. ii.**

Mulgere lac a pecudum siue aliorum aīalium vberibus extrahere. **virg.** Hic alienus custos oues bis mulget in ora. **Seruius.**

Mulsum fit ex melle & vino: melius vetere q̄ nouo. ait **Siluat.** Fit simili mō aqua mulsa. de qua **pli.** multis locis. de vtroq; **lib. xxii. ca. xxiiii.** Et **ca. xiiii.** **Isidorus** autem dicit: quod nos mulsum dicimus: greci dicunt melichratum.

Multra tempus in quo mulgentur oues aut boues. i. ab earum māmīs lac extrahitur.

Multrale vas in quo mulget̄. **Seruius. virg. buc.** Ego hanc vitulam ne forte recuses: bis venit ad multram.

Mulierū ptus vt faciles sint. Et medicine egritudinū que partū sequunt̄. **li. xxviii. ca. xvi. & li. xx. ca. xiiii. & xiiii.** Et **li. xx. ca. xxi.**

Mulierū fasciā virū ad incolumitatē ligare **li. xxviii. ca. vii.**

Mulierū m ulte passiones sanantur. **li. xx. ca. xiiii**

Mulus cū multa significet: piscis est marinus vocatus. inquit **isid.** q̄a mollius sit carne tenerimus ac delectabilis. **pli. li. ix.** dicit inueniri in mari rubro. **lxxx. librarū.** in septentrionis & occidentis cōfinibus oceani gigni: sed binas libras ponderis raro exuperare. **Mumia** obsequia sunt ex lege debita immunis aut̄ qui ab eodē obsequio liber est. **pli. li. xviii. ca. xxvi.** Nec illo tpe vocant̄ ad mumia agricolae. **Nonius mar.** dicit esse officia q̄d nō multū a p̄dicta distat acceptione: si laboriosum est officium.

Mūmia. Inquit **Serap.** est humana caro: mirra balsamo & aloe cōfecta ab antiquo. Quidā capiūt pro mumia: humana corpa: in arenis mobilibus desertor̄ arabie multis ab annis sepulta.

Mucro vulgari significatione acumen est gladii. Sed etiam alia res acumen est. Serui. Pli. li. xxviii. ca. x. bubuli coruus mucronem exustum. Muria liquor est ex sale liquefacto cum carnibus qui coctione in salis effigie redit. pli. li. xxxi. ca. vii. festus scribit muricies. vide muries. Murena genus est anguille. meliores sunt in freto siculo. Iuue. bis rhoni murena dat quod maximavenit. Gurgite de siculo. quam etiam ipse iuuenalis suspectam dicit de coitu cum colubro. de ea pli. li. ix. c. xxxii. Muries dicebatur sal in pileo sum & in olla fictile coiectum: in furno quoque percoctum: quo dehinc in aqua misso: virgines vestales utebantur in sacrificio. festus.

Murium & muscarum fuga li. xxv. ca. iiii. li. xxiii. ca. viii. & xi. & li. xxx. ca. iii. murium caro cibo salutaris li. xxx. ca. iii.

Multipes vide Scolopendra

Murium mira multiplicatio unde proveniat. li. x. ca. lxxv.

Muria convenit cum garo. Siluat. vide Garum Her. scribit murina. festum populeum allegans. Est inquit murina genus potius quam mulieres vocant muriolam. Quidam murratum quod vino tribuitur. dicitur ei vinum murratum. Murina genus potionis quam vocant muriolam quidam. quod vino tribuitur scilicet vinum

Mus grece sorex latine: a corrosione sono dicitur. ait Tort. est autem mus maior & minor. Minorum quidam araneus a plinio vocatur: cuius morsus tanquam venenosus per medicinam consulit li. xix. c. iiii. & alibi. Cum Tortelii tamen reuerentia non sunt idem mus & sorex: cum non tota hieme lateat mus. Sorex autem tota latet hieme. ait pli. li. viii. ca. lxxv.

Musculus fortis est odoris aromatici. ex animalibus manat quod dicitur gazelle colore subniger ad rufedinem tendens. Sed multis modis sophisticatione. ait Serap. Tort. dicit musculus ab animali puenire quod est ad similitudinem muris: Iuxta cuius symbolum nascitur sanguinem apostema quod musculus continet siue conficit. pandulphus dicit quod excrementa illa quod musculus vocatur: ex pardorum genere animalium sunt petrarum saxorumque erasa verticibus. Musculus etiam viridis lanugo quod locis humidis nascitur. Seruius. virgil. muscoli fontes. Item herba est quod circa arborum cortices nascitur. Seruius de his omnibus. plinius in diversis libris

Mustum non solum vinum novum: sed et novellum in rebus aliis quicquid est mustum recte dicitur. Neni in gymnastico: non vidua: sed virginem ducere si musta est. id est si novella est non corrupta. noni mar. hoc modo adiectie sumitur. Musculus multa significat: sunt enim musculi capita nervorum in nodo sa carne: quod magis apparere in brachiis & tibiis rasis. pli. li. xx. ca. xx. Musculi nervis articulis imposuit altheam: musculi etiam sunt mures pui. Pli. li. viii. ca. xviii. ruinis imminetibus musculi praeferuntur grat

id est prius recedunt aut fugiunt!

Mutilum aial quod quauis a suo genere sit cõiter cornutum, cornibus tamẽ caret vt in capris aut ouibus quibusdã. pli. libro viii. ca. lyiii. mutilum in sexu vtroq; vtilius. vide mutilare.

Mutilare est aliquid rei cui piã detrahere. Teren. in hechira. Quin spolies mutiles laceres. est ei mutilare iminuere. dona. vide mutilũ

De littera N

Nabatheia regio oriẽtalis ad arabiam et mare rubrum vbi maximi nascuntur elephanti. Tortelius.

Napus radix est esui vsitata. de quo plinius li. xvii. xviii. xix. xx.

Napocaulẽ plinius dicit ex diuersis oleribus compositum herbã. habet enim caulis saporem. napi quantitatem.

Napellus herba similis eleboro nigro cuius radix ordinatẽ ad modum rethis herba venenosa cuius remediũ est cõfectio. dyamuscus napellus etiã est aial muri simile habitãs circa radicẽ napelli. et est ririaca contra ipsum napellũ herbam. Auicẽna lib. ii.

Nardus. vide spica.

Narbonensis prouinciẽ morbus peculiaris est carbunculus. plinius lib. xxvi. ca. primo.

Nare ponit pro natate. nonius. li. vii. ca. primo: natate autẽ est frequentatũ eius verbi nare. festus. Est etiã ablatiuus huius nominis naris quibus etiam vtitur plinius variis locis.

Nasturciũ herbã ẽ q duplex secũdũ diasco. scz domesticũ. illud enĩ crescit i hortis herba calida et sicca. semẽ hñs rubeũ. Aliud agreste aliud aq̃ticũ. i locis nascit aq̃sis. frutex ẽ ad cubiti lõgitudinẽ; hñs folia minuta ad rotõditatẽ accedẽtia. de his pli. li. xx. c. xiii. & alibi

Nassa piscatorii vasis genus: quo cum piseis intrauerit exire nõ potest. plau. nunq̃ ex ista nassa hodie escam petam. festus.

Nausea appetitus vomẽdi: propter cibi aut potus aut prauorũ humorum abundantiam in stomacho. Constant. vide. fastidium.

Nectar potus ex vino et melle Siluaticus. Et etiã ex zuccara et aromaticis. Virgilius bucol. Vina nouũ fundam calathis anisia nectar aliqui scribunt alnisia. alii aruisia.

Nefreis vrinandi difficultas que est quandoq; ex renibus viciosis quandoq; ex vesice indispõsitione. Constant.

Negligentia plantis aliquibus prodest libro xviii. ca. xv.

Nenuphar herba in aquis nata cuius maior filiorũ pars ẽ in superficie aque cum albis floribus Serap. pli. multis eam locis nymphem vocat lib. xxvi. ca. xi. et alibi frequenter. et ca. xi.

Nepita siue nepeta herba calida et sicca pulegio filis. Pli. li. xx ca.

xliii. et li. xliiii. et li. xliii. ca. xxi. Nepete et pulegio societas. vide pulegium.

Nereides sunt quas cirenas vocamus humanā in superiore corporis parte effigiem habētes. dicit Albertus. de quo pli. li. ix. ca. v.

Neruorum egritudinem patientium medicine libro xxvi. ca. xii. & xlii. Et libro xxviii. ca. x.

Nespila fructus cōmunis multos habens nucleos. vide Sorba Neupmaticus. vide pneumaticus ex hermolao.

Nichomachus: viri fuerūt huius noīs multi. vn^o fuit aristotelis frater arte medicus ait Tortelius. Alius aristo. ipsius filius cui scripsit libros ethicorum. Alius est autem nichomachus quem plinius lib. xxx. dicit fuisse egregium pictorem.

Nictilopa. vide noctilopa.

Nidor est odor rei toste vel aliter cocte sine alicuius cibi Iuuenalis Captū te nidore putat ille culme. Pli. libro xxiiii. Serpentes fumū ex nepeta nidorem q̄ fugiunt.

Nymphaea. vide nenuphar.

Nygris: nygrim in accusatiuo fluius ethiopie occidentalis est. de quo pli. libro iiii. ca. viii.

Ninia herba est tribus foliis contenta. vide Trifolium.

Nitrarie sunt terre spacia pollita q̄ sunt circa nilū. vt cū eo inundāte aquā receperint: retentam ac dēfatam sol in nitrum cōuertat. de quo pli. libro xxx. ca. x. vide Sal.

Nitrum species est salis. vide Sal. Pli. li. xliii. c. xx. Cinis. fecis vini vires habet nitri.

Noctilopa passio visus q̄ vespe adueniēte ipedit visū. cui passioni dicit valere iecur capre. rōem assignās li. viii. ca. xlix. Itē li. xxix. ca. v et libro viii. ca. lvi. Aliquī textus habēt nyctilopa. Est autem nomen grecum ait hermolao.

Noctua avis noctevolans. de qua plinius libro x. ca. xvii.

Novie vlcera sunt q̄ depascunt vorātq̄ corpus serpēdo. ait hermo.

Noualis ager a nouādo dī. varro de re rustica. fest^o dicit quia noue relictus semēti. Seruius dicit q̄ noualia dicuntur que per singulos annos noua proferuntur: vel per semina renouātur virg. bucol. Impius hec tā culta noualia miles habebit. Item dicit Seruius nouales sunt terre tunc primum proscisse.

Nox terre vmbra est eius partes assignat varro q̄ pars prima vespera dicitur. Secunda crepusculum. Conticinū deinde galli cantus siue galliciniū. Lucifer matutinū. Crepusculū ē dubia lux. Greci enī creperon dubiū vocāt. potest enim iūgi principio noctis aut

fini. Serufus tamen dicit q̄ vsus obtinuit vt matutino iungatur.
Nuginendos plautus dici voluit: oēs qui aliquid mulierib⁹ appro
priatum vendant. Oia enim talia que mulieribus vendūtur nugas
appellat. Nonius.

Numidia a dictione oritur greca que est idē quod pabulū ait Sym⁹
pontinus regio est in affrica confinis ethiopie a parte meridie quā
Salustius ample describit in historia belli iugurtini. de qua plinius
libro v. ca. iiii.

Nummus est denarius siue ex auro siue argento sit cōpositus siue
cupro. A nomine nūmus dicitur. quia principis nomine effigiatur
Pero. in marcia. Alii dicūt a numa pōpilio qui primus italis sic or
dinauit nominari. De nummo pli. lib. xxxiiii.

Nusticiosus qui oculorū vicio parū videt. quiq̄ plus vesperi q̄ me
ridie videt. cui passioni cōtraria est noctilopa. vide noctilis.

De littera. O.

Oaxis fluuius velocissimus. virg. bucol. Et rapidū crete veniemus
oaxem. de quo pli. lib. vi. ca. xvi.

Obesitas pinguedo quasi ob esum vt li. vii. ca. xxxiii. Et li. xi. ca.
xxxviii. obesis min⁹ copiosus sanguis. quia absumit. Item li. xvii.
ca. xxiii. infestatur arbores morbis obesitate. i. nimia pinguedine
Ser. dicit iii. georg. q̄ obesus plus ē q̄ pinguis aut crassus Obolus
pondus xii. granorum ordeī. vide Talentum.

Obelistus lapis ē magnus lōgus i methe modū qua agroꝝ termini
signari solēt paulati gracilescēs figura quadrata. Multi rome fue
runt a diuersis orbis partibus aduecti. de quo plinius lib. xxvii. ca.
xxxv. Et lib. xxxvi. ca. ix et x.

Obtalimia. vide lippire.

Oblinio nis. cōpo. ab hoc verbo lino. Aliqui scribūt linio. et oblia
nio. Pli. li. xix. ca. viii. beta trāssert⁹ & oblini radices fimo. vide ilitū
Obiter aduerbiū deriuatū obeo obis. quod latā habet significōem
Obire enī est ire i mortē. sed magis ad propositū: exequi significat
vt obeo legationis munus. i. exequor legationem vel pago. in obi
ter aliquid agere. ē id perfecte exequi. pli. li. xxii. ca. v. Sonos icere
tos et tinitus obiter discutit. i. perfecte. scilicet oleū amigdalinum
Obitus mortē vel occasum significat vir. primo georg. Nec frustra
signorū obitus speculamur & ortus. obitus etiā aduentū significat
Nonius. festus etiam dicit q̄ inueniuntur pro aditu.

Obsoniū grece salsamētū est quo cetera cibaria itingunt Pero. sup
marcialē. sed in alia significatione capit Teren. cui magis plinius
concordat: videtur enim capere pro his que cum pane eduntur.

Obtalmia passio oculorum, constanti.

Obruere operire sicut aqua vel terra, pertinet etiam ad animum. **Quintilianus** Tot voluptatibus obruere possunt vnum dolorem. **Dicimus** etiam obrutus vino aut cibus, et est crapulari. **laurentius**. **Obnubere** cooperire velare. **Translatio** est a nubibus quibus celū siue aer tegitur. **Seruius**, ii. **eneidos**

Obstrata pisces in coeleis degentes de quo genere sunt limaces, **Siluaticus**.

Occasio temporis oportunitas, casu proueniens festus **pomp**.

Occare, **P. marcus** in interpretatione **ciceronis** de senectute, dicit per sincopam scribi, a verbo oceare Est autem semina in terrā iacta terra cooperire inde occasio. **Cice**, libro eodē de senectute. Cū gremio mollito & subacto terra sparsum semē excepit, primū id occasum cohibet ex quo occasio notata est, quasi executio: quia terra obruitur **Ostigem**, i. octingentē per sincopam **Laurentius Pli**, multis locis in, iiii, v, vi, lib.

Oceanus mare est magnū vniuersam circūiens terrā. A grecis **Amphitrites** dicit, vide super hoc **ocius** Qui ab occasu solis terrā irrūpens habitabilē: iuxta colūnas herculis inter hispaniā & mauritaniam vbi q. hostio facto limen aperire videtur ait **pomp**, mella. Et inde mediterraneis finibus vsq; in orientē propellitur. Ea aut pars que profundū hispaniā: mare hibericū dī, vide **Iberus** **Iberia**. Circa **Siciliā**: **tirrenū** mare dicitur **virg**, primo **eneidos**. Gens inimica michi **tirrenū** nauigat equor. Circa **venecias** **adriaticū** dicitur, pro ampliore doctrina, vide **Gades**, vide etiā **therme** **thermarum**. **Ocymū** herba hortēsis **ozimo** similis cui⁹ flores diuturni sunt **diascor**, hec est q. vulgo dicitur **basilicū** ait **Perottus**, super **marcialem** de qua herba salubris ne an nociua esset: diu ab antiquis dubitatū est, vt patet ex **Pli**, lib. xx, ca. xii, & ca. xiii. De eo etiā multū lib. xix, et alibi **ysidorus** dicit **Ocymū** esse nomen grecum: eiusq; originem latinis incertam.

Occatio est glebarū fractio, de quo **Pli**, lib. xviii.

Oculorum passionibus occurrit liber, xxix, ca. v.

Oculorum significationes & signa lib. xi, ca. xxxvii.

Oculorum passionibus & remedia lib. xxix, ca. v, & lib. viii, ca. xlix, & lviii, & lib. xx, ca. xiii.

Ocius aduerbiū est cito & prōpte significās **virg**, iiii, **eneidos**. **Oci⁹ oēs**: imperio leti parent. **Iuuenal**, Exi ocus & ppera sicco venit altera naso. **Seruius**, viii, **eneidos** dicit **Ocius** positiū esse antiquū, nec posse cōparatiuum esse ybi nulla est cōparatio. Sed arguendus

videtur Seruius, cum plinius in cōparatiui significatione posuerit
et ei appellatiuū assignauit Ait enī lib. mercurii sidus inferiori
circulo ferē ocior ambitu, mō ante solis exortū mō post occasum.
Item li. ix. ca. viii. delphin^o ocior volucre & lib. viii. in suppellatiuo
ponit. multi inquit extiterē: q nō nasci optimū censerēt: aut q̄ ocis
sime aboleri Sic etiam Cicero in prima tusculana

Ocix ocicis auis quam cuculū cōiter dicimus Pl. li. x. ca. ix. de eo.
Odor cōmutatione littere dicitur olor, hinc venit olere olet. vide
Olentis inferius.

Oestro apes ceteris grandior de quo libro. xi. ca. xvi.

Oesippū est pinguedo ex lana succida pcedēs. Aliqui medicorū.
Et quidā textus pliniani hyfopū scribūt. Et male, quia in lib. xxix.
ca. vi. vbi agit de oesippo: nō de medicinis herbarū agit cuiusmōi
est hyfopus: sed ex medicinis q̄ ex aīalibus proueniunt: cuiusmodi
est prefata lane pinguedo

Offa pultē significat: et quicquid ē in pultis modū redactū Perot.
super marcialē dicit pueibiū antiquū esse: multa inter os et offam
interuenire posse Pl. autem in alia significatione capere videtur.
lib. xiiii. ca. xvi. scilicet pro fasciculis herbarū paruis simul ligatis
qui in vino facticio infundūtur vt odorē nouū acquirat vt est in li.
xiiii. ca. xvi. Offis inquit in mustū aut dulce vinū defectis. Colume
la tamen videtur peroto conuenire dicens impinguādas gallinas
forma ordocea offas illis dando.

Offringi terra dī cū semel arata: iterū ex trāfuerfo sulco arat. festus
Olea arbor est. de qua nascit oleum Oliua eius fructus. Oleum fru
ctus ipsius succus, ait ysidorus Pl. lib. xv. ca. viii. Oleā si capra de
paterit priō germinatu sterilefcere. Inuenitur Oliuum pro fructu.
Et oliua pro arbore Seruius bucco.

Oleaster est olea siluestris ait yfido. nec diminutiue dicit ait lauren
tius. dicta quia sit foliis oleē similis: sed latioribus. infructuosa est
arbor & amara. Si vero illi inferat oleē ramus vim mutat radicis &
sic facile fructuosa. vide Olea.

Olee virtutes ad medicinā libro. xxiii. ca. iiii.

Olee cultura & olei natura lib. xv. in priō mult. ca.

Olei multe ad medelā proprietates lib. xxiii. ca. v

Oliua vide. Olea.

Oleum simpliciter positū in lib. medicorū pro oleo oliuarū intel
ligir. Nam olei nomē ab Oliua est. vide Olea.

Olitor qui hortū holerū exercet laurentus Est etiā hortulanus qui
olera vendit Seruius.

Olor auis magnaprealba aquatica qñe cignus dicitur: de qua, Pli.
lib. xxiii, ca. xxiii.

Oleander siue oleandrum secundū Auicennā; frutex est notus, Est
autem duplex fluuiialis & siluestris.

Olus vnaqueq; herba satiuā est qua vescimur ait Tortelius ab alen
do dicitur, ysidorus: quia oleribus quondam alebantur homines:
ante frugum & carniū vsum.

Olibanū ait diascor, lacrimus est arboris que a grecis libanus ap=
pellat Alio noie thus vocat. Quoddā afferē de arabia qđ candidū
est: aliud de india quod rufus; Est & tertiū genus minutū quod mā
na thuris dī. Eligīt olibanū optimū quod masculū vig. bucco, ver
benas adole pingues & mascula thura: subruffum; rotundū; lene:
pingue; frangibile: quod ab igne cito incenditur: odorem suauē &
copiosum emittens, de quo Pli, libro, xii, capitulo, xiiii. Et ca. xv.
vide libanus.

Olimpus mōs altissimus in thessalia & macedonia. Alter eius nois
in gallo grecia. Strabo Pius in descriptōe asie qđ est in mytica qđ est
circa bithiniā in vertice siluas habet ingētes. Olimpia neutri gene
ris certamina sunt, in feminino genere locus est in quo certamina
fiunt, Seruius

Olusattrū est idem quod iposelmon ait Pli, lib. xx, vide iposelmon
Olentis rei appellatōe: nō solū venit qđ fetet: sed etiā quod qualē
cunq; p̄bet odorē. Ad suauē enī extēditur, odorē virg. bucco. Et flo
rem bñ olentis aneti Pli, li. xxi, ca. vii. Rosa recens a lōginquo olet
Sicca, pius pris, dicit qđ oleo facit olui & oleui: nec differunt signi
ficatione Sic redoleo redolui & redoleui.

Omentū intestinum est ventris Cornelius celsus libro, vii.

Onager asinus siluestris, virgilius, iii, georgicorum Sepe etiā cura
su timidos agitabis onagros Seruius.

Oneratus absq; aspiratione, scribi debet quia ab onere venit. Est
autem pondere aliquo pressus, Seruius

Onix lapis vngui similis de quo parua vasa ad vnguenta fiebant.
Acron super horacium.

Oppoponax succus ē croceus et p̄guis odore grauis & amarus: ex
herba profluens que panaces dicitur ait isidorus, vide panaces.

Oppobalsamum aliqui per b. ante p. scribunt. Est autē succus bal
sami, quod enim succum dicimus: greci oppos dicunt, aliquando
autem capitur pro quocunq; vnguento, Iuuenalis in hirsuto sonāt
oppobalsama collo vide, balsamus.

Opaca ymbrosa, festus.

Opilatio meatuum obstructio et venarum, Siluaticus.

Operatio et operari pro eo quod est rem diuinam facere aut agrū colere compertum omnibus est, verba sunt hermolai, in castigatio nibus plinii Addit q̄ recentiores philosophi & medici; p̄ eo quod greci energiam vocant vsurpauere melius facturi si functiones et opera dixissent, Crede si velis.

Ophiogenes grece id significat quod serpentibus geniti, fuerunt siquidē parui homines circa helespontum; qui ictus serpentū manuum attractione sanabant, de his pli, lib. vii.

Ops id est terra, varro, Ops dicta est coniunx saturni per q̄tā veteres philosophi voluerunt terram significare, quia omnium opum humanarū terra datrix est, opesq̄ tribuit, vnde et opulēti terrestribus rebus copiosi, Et hostie pingues opime dicuntur, Festus.

Opiparum magnarum opū apparatus, festus pompeius.

Opis possibilitas potestas, Virgilius primo eneidos, Non opis est nostre dido, Etiam pro auxilio sumitur, Teren, fer opem serua me, opes in plurali diuitie sunt, Virg, primo eneidos, Auxilio tutos dimittā opibusq̄ iuuabo, Seruius, Opisthion morbus est, Policianus dicit interrogasse multos phisice professionis celebres viros; quod morbi genus esset; vnde opisthionici dicti; nec repertus est qui fateretur se vsq̄ p̄ā legisse, verū cum id nomen plinius sepius exprimat; vno dūtaxat loco hoc ait Opisthion dolorem esse inflexibilem, Policianus tamen non satis accurate plinium inspexit cū ei dolori remedium li, xxi, ca, xxi, scripserit.

Ophthalmos a grecis oculus dicitur; quo in cōpositiōe vsus est, vt opthalmia egritudo oculi est, et triophthalmus; lapis qui tres simul oculos exprimit, de quo lapide plinius agit li, xxxvii, Adophthalmie passionem dat remedia multa

Ophites genus marmoris maculas habēs serpentinas, Siluaticus de quo pli, li, xxxvii.

Opido valde, Nonius, Opido vero vel statim significāt, plaut⁹ red didi omne aurum opido Seruius in ar.

Opidum dictum q̄ homines opes suas illic conferant, festus pom, opidum; q̄ opem prebet, festus, Item ab opi dictū, quia quod opus est ad vitam gerendam habeāt tuta oppida, Varro.

Ora sine aspiratione; ad propositum regio est; cū aspiratione pars diei vicesima quarta.

Orbita vestigiū rote ferre impressum, dicitur ab orbe et rota, pero, super mare, pli, li, xxix, ca, iiii, Terra inquit exorbita, & alibi ferunt non transire orbitam; scilicet a mure araneo;

Orestes vir fuit agamenonis & clitennestre filius. Cui socius fuit fi-
dus pilades, oui. Sēper habet pilades aliquē qui curet orestē. Dicitur
orestes ab oros grece quod est mons latine. Is enim montis instar ma-
gnus erat. Nam pli. li. vii. dicit ca. xvi. septē cubitos fuisse. Cubitus
autē geometrica ratione pedem & semis continet

Orexim, appetitum Siluaticus significare dicit superfluum quod cani-
nus dicitur. Sic enim grece designari. Iuue. vero pro vomitione. Ait
enim hinc surgit orexis, hinc stomacho bilis, vide bolismus

Orix fera est cuius pili ad caput vertuntur cum tamen brutorum ce-
terorum a capite ad posteriora procedāt. De ea scribit deuterono-
mi. xiiii. declinatur. orix origis, de quo pli. li. viii. ca. liii.

Orptomia egritudo quam patientes difficulter spirant recti tamē
stantesque spirant, ait hermolaus. Est autem species asmatis, ait Sil-
uaticus. orptonoici dñr. Hermolaus autem in castigationibus pli-
niani scribere vult Orptonoici. Causat autem anhelitus difficul-
tates, de quo pli. li. xxxii. ca. iiii. Et li. xx. ca. xliii.

Orptonoici, vide orptomia & suspiriosi

Orithia ventus est nominatus, ait Nonius. Ab Erithei regis filia
eius nominis que rapta fuit a ventis, flat autem ab auentu auium.

Hermolaus corrigit orinthiam quia auis nominatur a grecis orin-
thas, de quo pli. lib. ii. ca. xlix.

Ortigia insula est in egeo mari que a grecis vocatur delos dicta or-
tigia ait Solinus, quia in ea primū vile sunt coturnices. Eas siqui-
dem greci ortigias vocant, vide ortigometra.

Ortigometra est coturnix que gregem ducit et est ceteris prestans
tior. Eam autem terris appropinquantem accipiter rapit. Quibus
consonat pli. li. x. ca. xxiii. vide ortigia

Osiris filius iouis. Ex niobe phoronei filia: qui egyptios suo sub-
misit imperio. Idem autem ymachi filiam que prius yo diceba-
tur: sibi matrimonio iunxit Cuius monitis oliris, Et litteras rudes
eius loci homines & alia ad humanum usum vitilia docuit. Ex quo
diuos honores est adeptus. De quo tibullus poeta. Primus aratra
manus solerti fecit osiris Pomaque nō notis legit ab arboribus. Tā-
dem a typhone fratre occulte occisus: & ab uxore iside diu ques-
tus: cum non inuenirentur eius membra in fletus quotidie prorū-
pebat. Ait Seruius sexto eneidos. Inuentum deinde cadaver studu-
it in loco sepelire tutissimo ac difficillimi transitus: scilicet in insu-
la abathon: que inaccessibilis interpretatur. Quia est in palude li-
mosa & papiis vndique implicata. paludem illam greci stygiam vo-
cant latine merorem. Si quis autem ea palude deperisset: centum

annis reperiri non posset. virgilius approbat sexto encidos. Centum errant annos volutantq; littora circum. Sed cum deinde ibi cepisset apparere bos niueus: crediderunt egyptii osirim esse atq; ut deum adorarunt. Et commutato nomine apim dixerunt. bos enim egyptia lingua apis dicitur de quo tibulus. Te canit atq; suum pubes miratur osirim. barbara memphitem plangere docta bouem. pli. de eo multa. li. viii. ca. xlvj.

Ossifragus avis est dicta ut ait isidorus. quia ossa ab alto dimittens ea frangit. Similis est aquile ut apparet ex plinio li. x. capitulo. iiii. De eius medicina tradit li. xxx. ca. iiii.

Ostentum quicquid contra naturam est. duo sunt ostentorum genera. vnum quotiens contra naturam quid nascitur ut cum duobus capitibus sex aut septem digitis. Alterum quod prodigiosum est. Labeo de ostentis prodigiis. habes li. ii. ca. lviii.

Oua hipemenia sunt que absq; maris concubitu femine pariunt. de quibus li. x. ca. lx. de ouis item eodem li. ca. lii. liiii. lv. & li. xxix. c. iiii. Oxirema vel oxiremia est eructatio acetosa. Gabriel in gerentomia ad innocentium papam octauum.

Oximel confectus humor ex melle & aceto ut satis patet lib. xliiii. ca. xvii. vide Mellicratum

Oxichenon iuncus marinus cuius plura sunt genera. math. Siluaticus. de quo pli. li. xxi.

Oxistoe non iuncus marinus. de quo pli. lib. xxi. Alius iuncus qui dicitur melachius id est fuscus Cuius usus ad nallas. vide nassa. Aliud triangulum quod cypenem Tor. de quo pli. li. xxi

Ozena odor fedus est siue vlcus circa nares pluresve cruste. Cornelius. de quo pli. li. ix. ca. xxx.

De Littera

P

Pager piscis quem galli brochetum aut luciū vocant. de quo pli. li. bro. xxxii. capitulo. vi.

Paganus a pago dicitur. festus. pagi autem dicti a fontibus quod eadē aquavteretur. Aque enim lingua dorica page appellantur. Torte. dicit quod pagus est villa. Nam villa iuxta fontem pagus dicitur. Inde paganus villanus a villa. pli. scripsit. lege pagna mulieres & ce. li. xxviii. ca. ii. persius initio Satyre scripsit Semipaganus

Palma multa significat versu contenta palma manus. palma est arbor victoria palma. pli. utitur pro arbore. palmes ramus est maxime vilis vel sarmentum. Seruius in georg.

Palmetum locus palmis confitus

Palmes ramus vitis in quo pēdet vva. A maleolo differens. Est enim maleolus ramus siue sarmentum a vite diuisum. de quo pli. li. xviii.

Pala & palaca locus anuli latior in quo reponitur gemma. Cicero in offic. de quo pli. li. xxxiii. ca. iiii. & lib. xxxiii. ca. xiiii.

Palinus duplex est minor est digitorū quattuor palestes grece ductus. Maior digitorū duodeci ait vitamius. Est enī nomen mēsure. **Palmarium** palma dignum. donatus Terentius in eunuchō id vero est quod michi puto palmarium.

Palantes vagantes. fusi. Cicero in veteri rethorica. Homines inīcio palantes deinde per eloquentiam in vrbibus congregati.

Palearia pelles ex gutture boum pendentes Seruius. virgilius. iiii. georg. Crurum tenus a mento palearia pendent.

palumbus palūbos iuenitur in macrobio lib. de saturnalibus. Sed virgilius in femino scripsit & declinatione tertia in buccoli. rauce tua cura palumbes Columbe sunt siluarum.

pampinus pampini sunt teneri surculi foliosi absq; vuarum fructu Qui auferendi sunt nisi sit opus protectione vuarum ab ardore solis. Columela. ysidorus aliter Sunt inquit pampini folia quorum subsidio vuae a frigore & solis ardore defenduntur. pampinare superfluos pāpinos teneros refecare qui nō sūt ad ea subsidia necessaria Columela. de quo pli. lib. xvii. ca. xxi.

Pampinus folium vitis Seruius in georg. pli. li. xiiii. multis locis.

Pampinariū congeries pampinorū virentium nō locus in quo nascunt pāpini. Seruius aliter dicere videt pli. lib. xiiii. Palmes inquit qui e duro exit: materiāq; in p̄ximū annū promittit. pāpinariū vocatur. Lauren. dicit q; in hoc palmite multi pāpini sunt.

Panaces herba ē fragrātis odoris ex qua fluit succus q; oppoanax dicit cuius virtutē elculapius inuenisse tradit. A greco verbo dicit quod sonat oēm molestiā pellere: quo noīe oīm morborū remedia promittit: vt apparet ex plinio lib. xxvi. ca. xi; & xii. & alibi. Aliqui scribunt panax.

Panariciū apostema est paruum acutum & dolorosum circa vngulas digitorum. Mat. Siluaticus.

Panicum quodam annone siue grani genus pli. lib. xviii. Miliū et panicum nisi in stercoratione & cetera.

Panus panis tumor inguinū. No. marc. dicit quia is tumor est ad figurā panis ait her. de quo pli. lib. xx. ca. xiii. panos discutit cū pice detrahitq; corporis aculeos. scilicet nasturciū Scribitur per. N

Pargma ludus est. descēdit enī a verbo greco quod idem est quod ludo Perot. Quo vtitur pli. li. xxxiii.

Papauer herba superius capita semine plena quod duplex est pli. de eo li. xviii. & aliis multis locis & lib. xx. ca. xviii.

Papiri pro charta in qua scribitur inuentio & formatio, plinius lib.
xiii. ca. xii. & xiii.

Papirus genus est iunci. Quidam enim sunt tam magni q̄ ex eis
fiant naues vt in ysaya. Mittit in mare legatos in vasis papiriis. i.
nauib. patet etiā ex pli. lib. vi. ca. xxii. Ex quibsdā autē fit char-
ta in qua scribimus que inde nomē traxit. De vtroq; loqui videtur
lucanus in. iiii. li. Conscribitur bibula memphitis Cymba papiro.
pli. lib. vi. ca. xxxiii. dicit pro re singulari gigni papirū in insulis
fortunatis & li. xiii. ca. xii. vide scriptorū materiā in littera S
Parotide hermolauus dicit q̄ sūt collectiones sub auribus. Para eni
grece apud significat. Et ora aures ex quibus nomen componitur.
Cornelius cellus dicit lib. vi. q̄ passionēs sunt in gingiues pli. lib.
xxii. ca. xiii. dicit vrticam parotidis mederi. pli. autem lib. xxv. ca.
iiii. vbi agit de eleboro. Capras purgari pasto eleboro. datoq; lacte
earum sanasse parocidas furētes. Beroaldus vult corrigere p̄tidas:
dicit eni eas fuisse preti filias que a furia sunt eo potu sanate
Parnasus mons thessalie altissimus. de quo secūdo methamorpho:
oidius mons ibi verticibus petit arduus astra duobus nomine par-
nasus. superatq; cacumine nubes. de quo pli. multis locis.
Partus facilis efficitur libro. xx. ca. xxi.

Paralipsis dissolutio membrorum & laxatio constanti. Cornelius
cellus li. iiii. paralipsis grece resolutio neruorum latine interdum to-
ta corpora interdum partes infestat.

Paraleli sunt linee vel circuli omni parte eque distantes. Euclides
in geometria. & aristoteles in libro metheororum.

Paraxange viarum mensura apud persas. festus

Parthemon grece mercurialis latine de quo lib. xxv. ca. iiii.

Parere aliqua dicuntur que etiam non concipiunt. Nonius virgi.
lib. xi. Egregias aīas que sanguine nobis hāc patriā peperere suo:
Parius lapis candidus dictus quia in paro nascitur insula. virgili.
niueamq; paron Acron in horatio.

Passum frequentis vuis tribuitur a philosophis dicitur autem quia
patitur a sole vel calore pli. lib. Quin & patientia nomen

acinis datur passis vide acinus vide vua passa.

Pastinaca radix comestibilis napo longior dicitur a pasco pascis
ysaac de dietis.

Passum quod sole calefactum & aliquantulum siccatum vt vae di-
cuntur passe. Dicitur etiam vinum passum quod fit ex vuis passis.
de quibus lib. xiiii. ca. xxi. & alibi.

Passus liquoris quod ex vua passa exprimit. Noni. virg. ii. georg.

nec passo scythia vtilior. Passum dispersum dissolutum Terentius
in phormidus pes capillus passus vita horrida. passiones pro mor
bis dici reprobatur hermolauus dicens veteres ante plinium hac non
fuisse usus significatione. quia tamen utitur pli. lib. xx. in mentione
Staphilim quod ilitus passionibus mulierum prodest.

Pastilus relinquendo puerile acceptionem que non est ad propo
situm aliquid est superpositum corpori admodum cataplasmatibus
ait perottus. Differunt tamen pastilus et emplastrum Emplastrum enim
est suppositio rei humide ac mollis. pastilus aridum est medicamentum
quod aliquo eget humore misceri greci trochicum vocant quod nomen iuxta
est medicorum pli. lib. xx. ca. xiiii. & xviii. & alibi vide malagmata.
Patolus fluuius in mysia auri rameta ferens. ait pius in descriptio
ne asie. de quo pli. lib. xxxiii. ca. iiii. vide Ramenta Dicit tamen ipse
pius quod nunc auri vena defecit.

Patina vas est latum & apertum condiendis aut coquendis obsoniis
aptum. perottus. de quo pli. li. xxxv. & li. xix. ca. v.

Pecudes non solum animalia quadrupedia sunt. sed animalia omnia. Nonius
marcellus. virg. iiii. georg. de apibus & pecudibus custodia solers.

Pecus pecudes non solum oves & boues. sed etiam animalia reliqua.
virg. iiii. georg. ignauum fucos pecus a presepibus arcet. Nonius
Est enim pecus animal quod sub hominis imperio pabulum terre pa
scitur ut bos caballus asinus mulus hinulus Camelus. virg. Capri
genusque pecus nullo custode per herbam

Pectorales medicine lib. xx. ca. xvi.

Pedamentum adminiculum est arborum quo sustentantur. ait perot.
non solum vicium pli. li. xvii. ca. xx. de Esculo

Pediculum capere pro vermiculo ex humane cutis putredine nato non
est ad propositum. sed pro cauda qua fructus arboris pendet ut videbis
multis locis lib. xv. ca. xvii.

Peloris peloridis piscis est marcialis Tu lucra voras me pascit
aquosa peloris. Est autem concha de quo. plini. lib. xxxii. ca. vii.

Peniculus cooperimentum est. penulam pro eo quo tegit capit. perot.
penula etiam dicitur a pene quod proprie caudam significat propter quod pu
denda viri honestiore vocabulo penem a caude similitudine vocant ait
perot. Cui consonat pli. li. xvi. ca. xxxvii. loquens de calamis agricis
peniculo crassiore coma pro plumis strata. lecti replentur videtur
enim virga virilis cannarum summitati similis lanugine tecta. pe
nula etiam alia significat. sed non ad naturale propositum.

peniculum instrumentum quo pictores pingunt quia fiunt ex can
datum extremitatibus de quo pli. lib. xxxv.

Peplion est id quod portulaca que sponte prouenit pli. lib. xx. ca. xx. vide portulaca.

Pergula baculus est ligneus quo res aliqua sustentatur aut suspenditur quod ptica dici solet vt ad sustentandū vitē pli. li. xvii. c. xxiii. Et lib. xxxv. ca. ix. A pelles picturā suam pponebat in pgula transeuntibus; ac ipse latens vicia q̄ notarentur auscultabat.

Penula vide peniculus.

Perna perne coxe sunt tam priores q̄ posteriores perot. super marcialem. pli. li. viii. ca. lix. de hoc.

Permones pedum passionēs ex nimio frigore ait perot. qđ vulgus galicion mulas vocat calces magis infestās. Cui pli. dicit. Rapū domesticū feruēs pdesse. lib. quoq; xxii. ca. xiii. pmonibus cum oleo dicit vrticam valere. de quo lib. xxvi. ca. xi. & xii.

pernitas velocitas est.

perpendicularū perpendicularis linea est q̄ recte cadit sup rectā q̄ a geometris dī fortissima pli. li. xxxv. ca. xiii. Latericii parietes sunt eterni si ad perpendicularū fiant. Asconio. pedē dicit perpendicularū linea est laterum equalitatem a summo ad imum latitudinē pbans. Nonius marcellus dicit perpendiculari sunt norme.

pes gallinaceus planta quā diascor. vocat daspiū dicitur a quibusdam pellicaria. quā pli. capuos appellat Mat. siluaticus.

peregrinus qui aliūde aduenit. Cicero de officiis. peregrini officiū est. minime de aliena republica sollicitum esse pli. libro. x. ca. xxiii. agit de peregrinis auibus.

perluivngi infici humectari. pli. lib. xv. ca. xvii. aqua dulci plui. verbum luo luis alia multa significat non ad ppositum.

pensilis vua q̄ pdeat in aere. lauren. Eas laudat. pli.

Periplemonia. Calidū ex calido reumate apostema pulmonis. matheus Siluaticus.

Pes coruinus dyasc. frutex est farmetosa duabus palmis ascendēs folia habet herpilo similia; florem prassio.

Pēcedanū grece latine cauda porcina; herba capillos hñs herētes pperadices Stipites similes plante maratri. nascit in mōtibus ymbrosis Serap. de quo pli. lib. xxv. ca. viii. in fine & libro. xxvi. ca. v. et ca. xiiii. & lib. xxxv. ca. iiii.

Peplion portulaca agrestis Siluaticus. de quo pli. lib. xx. ca. xx.

Perpetuū diuīnū longū Ser. vir. ppetua soluēt etiā formidie terras periodus circulus vel ambitus cōprehensio circūscriptio vel cōtinuatio nonnunq̄ anfractus & terminus Tortelius.

Periñ aduerbiū similitudinis Ser. in arte Laureñ. dicit q̄ requirit post se

actiuel atq; si. significat etiā ita. Suetonius de vita galbe aduētus
eius non perinde gratus fuit id est non ita.

Periculū id est experimētū Teren. periculū fieri in filia dicit a peri
or verbo antiquo vñ venit perit⁹. Periculū facere rēptare. donatus
Pessi feminarū sunt medicamēta que in molli lana naturalibus ea
rum immittuntur. medici moderni pessaria appellant.

Pentaphilō grece; quinquefoliū latine herba ē. hñs quīq; folia. de
qua pli. li. xxv. et lib. xxvi. ca. v. Nō habemus autē eā equā plinius
describit. Dicit enim penthafilon fraga id est fragis similes fruct⁹
ferre quod non est in herba nostra.

Pelicinum morbus est frugū. vide vocabulum. morbus.

Peonia Serap. dicit esse arborē que duplex est mas et femina. Mas
habet folia similia foliis nucis. femina habet ī summitate ramorū
grana rubeavt sanguis filia granis granati. et scū illis semina nigra
Calefacit parum desiccāt fortiter. de quo plinius libro xxv.

Petrocelinū. Tortelius dicit petrosūm apiū a petra; quia inter pe
tras ortum melius est. Consonat isido. quia Silenon grece apiū dis
citur latine. plinius assignat eius multas species lib. ix.

Petoris is mathematicus fuit. de quo iuuenalis Aptior hora cibo ni
si quā dederit petoris is. de quo plinius libro ii. et septimo.

Pezice fungorū species qui sine radice nascunt. de quo pli. lib. xix.

Pensile leue pēfile etiam quod ī pēdulo ē. perotus. pli. lib. xiiii. ca. i
durant vñ per hiemē; pensili concamerate. modo de horto pensī
li agit lib. xxxv. capitulo xiiii.

Periclymenos vide splemon.

Peristeron est idem quod verbena vel hierobotanum. vide vtrūq;
Phalanx secundū Seruiū. Super xi. eneidos legio dicitur. virgilius
Agamenonīq; phalāges Seruius magis specificat dicēs viii. eneī.
quod est pprie exercitus ambulans Si aliter dicat abusive est. Pha
langas fluuium capere dicit. Tortelius pro fustibus lib. vii. dicēs p
lium affri contra egīptios facere fustibus quos vocant phalangas.
Concordat Noni. marcel.

Phalangia egritudo est ex nimio calore mēbri ad quam dicit vales
re. pli. vini fecem. libro xxiii. ca. iiii.

Phalāgus vel phalāgiū. Marcilius ficinus q; sit aīal īctu aut morsu
eam īstingens egritudinem quod aīal dicit esse in apulia īctuq; vel
occulto spirītu; animū repētino stupore pmutare hec ficinus li. iiii.
vbi agit de vi imaginū. de phalangia iterum ficinus vbi agit de vi
que est in cantu Qz tacti ab eo animali iacēt donec cer
sum quisq; suū audiat. Audiens autem saltat et conualescit.

i iiii

Phalāga. vide phalāx. her. di. q̄ phalāge sūt gen^o mēsure & pōdes.
Phadegena vlceratio est vsq; ad ossa penetrans cum sanie & odore
fedo mortem afferens. ait hermol^o.

Phalernū in neutro iuenit: & phalernus in masculio vtrinq; capit
p̄ vino forti. Teste Tibulo poeta. Nō michi fumosos veteres affer
te phalernos. de quo pli. li. xiiii. phalernus etiam mons est campa
n iello vino abundans

Phago grece māduco latīe. Et phagos grece edax. phagoledoros
turpiter edēs. hiero. sup̄ eze. Vereor ne eueniat qđ grece significā
tius dī phagoledori. inde venit phagus arbor ab eo qđ ē comedere
dicitur. Et phucus musca api similis que mel comedit. vide Fucus.
de fago habes li. xvi. ca. vii.

Phalāgus est aranei gen^o. vide phalāgia. de quo pli. li. vii. c. xxvii
Pharmacū grece medicina est laxatiua apud oēs medicos. Est aut
dictio greca q̄ venenū latine dī qđ ex caio iuriscōsulto agnoscem^o.
Inquit em̄ qui venenū dat edicere debet. vtrū malū an bonū. Nā &
medicamētavenena sunt; quia eo noīe oē qđ cōtinet qđ adhibet;
naturā eius cui addit mutat. Apud equidē illos tā medicamenta q̄
nocēt hoc noīe cōtinent. virg. Egloga antepenultima has herbas
atq; hec pōro michi lectavenena. Ipse dedit meus. his em̄ venenis
amantē ad se allicere cōtēdebat. pli. quoq; li. xiiii. ca. xxii. Irritamē
ta excogitantur & bibendi causa venena conficiuntur

Phoenicia pars sirie iudee finitima. phoenices eius regionis ppli.
Terra est fertilissima. pli. li. xvii. Ab ea regione fuit dido. quā phe
nicem. vir i. appellat. Seruius. Strabo dicit q̄ phoenices sunt his
spanie & affrice medii potest esse nominis equiuocatio.

Phlegma. vide fleuma

Phlegmon tumor. Tortelius.

Phis a grecis natura dicitur. phisicus autem naturalis

Phisonomia nature rgla. vt astronomia rla de astris siue disciplina.

Phidias fuit statuari^o clarissim^o de quo pli. mltis li. xxxiii. & xxxvi

Philos grece amicus latine. Inde philotimus preciosus amicus

Philozophia amor sapiētie verbo p̄dicto philotimus. pli. vti. livii

phima phimatis. Cornelius celsus li. v. dicit furmiculo simile est;
sed rotundius & planius. Sepe etiam maius.

philtera veneni mali species est amorem ingerentis atq; frequenti
us infaniam. Ouidius libro de arte amandi. philtera nocent animo.
vimq; furoris habent. Iuuenalis quoq; philtera quibus valeat men
tem vexare mariti. Tradit plinius virum poculo amatorio peperit
se libro. xxy. ca. iii.

philomiū a grecis philtene dicunt et sunt triū sp̄rum ait hermola
us pli. vocat eruptiones pituite. vide pituita.

phisonomia iudicabat appelles philozophus & pictor eximius ho
minum mores aut cōiectabatur libro xxxv. ca. ix.

phingites lapis preciosus duricia marmoreus cādidus atq; trāslu
cens. ait ifidorus. de quo pli. libro vltimo.

phrenesis phreneticus. vide litargia.

phrinitim est idem quod phrenesis.

phigetron Cornelius celsus dicit tumor nō altus latus in quo ali
quid est simile pustulis.

phoca piscis ē qui vitulus marinus nōinatur in terra perit spirat &
dormit qđ testat virgi. in georgi. Sternūt se sōno diuerso in litore
phoce. de quo pli. li. ix. et li. ii. ca. vii. dicit cōtra fulmen et tonitrua
valere si tabernacula pellibus beluarum tegantur quos vitulos ma
rinos appellant: quia hoc solū animal ex marinis nō percutiat alia
qđ eo loco assignat aduersus fulmina.

phlomo grece latine verbaston ait pandulphus. vide verbaston.

phisetres quasi flatores ait hermolaus legendū tamē potius dicit
phiseteres. de hoc pli. li. xxxii. ca. vii.

phucus volatile est maius ape strabone minus dī quasi phag^o a co
mestione. Apū enī labores depascit nec mellificat. virg. georg. Im
munisq; sedēs aliena ad pabula phucus. de quo pli. li. xi. ca. xi. Et
etiam phucus color adulterinus pli. enim agit de phucantibus fa
ciem. vide adulterare.

Pinguitudo Serui^o dicit qđ nec pinguitudo nec pīguedo nōia sunt
latina. Sed varro nulli latinorū postponē^o (Quippe qđ de origine
lingue latine probatū a doctis oībus opus) ait Sus pre pinguedine
carnis surgere nō posset. pli. aut qđ latinā linguā locupletauit. li. xi.
ait. in corde summa pinguitudo est quedā letis extis. Item dicit in
plerisq; animalibus est pinguedo sine sensu.

Piatū purgatū nudatū a verbo piare qđ ē mūdare purgare. pli. li. ii.
vbi de cōetis. vir. vi. enei. duc nigras pecudes ea priā piacūa finito
Piaculum a pietate dicitur qui proprie est diuinus cultus: aliqñ ta
men capitur pro contaminatum pollutū vt sacrum aliqñ ponitur
pro execrabili. Virgilius. Auri sacra fames Sic pli. lib. xxv. ca. viii.
Domus in qua sata est betonica existime^o tuta a piaculis omnibus.
piceleon oleū quod fit de pice arbore qđ picē distilat. pli. li. xxv. c. iiii.
picus auis vncorū vnguim ac rostro durissimo quo arbores cauat.
de quo mirabile recitat pli. libro x. ca. xviii.

pilula a rotunditate dicta quasi parua pila Siluaticus.

Pina apud grecos piscis est in quo margarite generantur. Interdū
 capitur pro ipsa margarita. Siluat.
 Piscina locus in quo seruantur pisces pli. li. x. ca. lxxvii. In piscinis
 cesaris gñā pisciū ad nomē venire. Ideo false piscinā p cōt rariū qā
 piscibus careat multi pueri a grāmaticorū interptatione credunt.
 Piscatorum rhetia lupi frangunt li. x. ca. viii.
 Piscium facilis captura. li. xxv. ca. viii.
 Pisciculum nauem sistere maxima m. li. xxxiii. ca. i.
 Piscis cui no nē torpedo fortissimi viri currētis pedes sistit. libro
 xxxii. capitulo. i.
 Pisces auditum habere. li. x. ca. lxx.
 Pinaster pinus est siluestris. de quo pli. li. xv. & xvi.
 Picea arbor ē pino filis q picis copiā sudat. inqt Isi. de q pli. li. xvi
 Picare a pica dī. ait herm. quia hec auis multa solet appetere more
 prenatiū. Sed videf potius a pice dici & ptinet ad vas avinaria q pis
 cata a pli. dicuntur. vt vinū melius seruetur li. xiiii. ca. xx.
 Pigas vocant morbos natibus agnatos pius in asie descriptione.
 Piralis non videtur verum quod dicit perotus pfunde doctrine vir
 q sit vermis in igne viuēs. Cū notū sit auē esse ex pli. li. x. ca. lxxiiii
 Pigmei hoīes cubitalis magnitudinis. de quo Iuue. Pigmeus puus
 currit bellator in armis. Mox in pa hostis raptusq p aera turnis. A
 seua fertur grue. de quo pli. li. vii. ca. ii.
 Piramis a pir grece ignis latine structura est in seruis lata paulatim
 gracilescens sic dicta a figura ignis quia superius vt ignis acuitur
 Fuerunt in egipto piramides ex quadratis lapidibus admirande
 vltra omnem excelsitatem fatigate que manu fieri posset. ait Soli
 linus. Sub illis vero reges sepultri sunt. Lucanus lib. ix. Non michi
 pyramidū tumulis euulsus amasis. Diodorus. ii. historie li. inter ni
 lum & libiam in egipto esse pyramidem artificio & operis magni
 tudine mirabilem que stuporem aspicientibus affert annis vigin
 ti ab hominibus trecentis & .lx. milibus fabricatam. de quo multa
 pli. li. xxxvi. ca. xii.
 Piramus adolescens erat qui job tisbe perditum amorem se necauit
 de quo ouidius. iiii. methamor.
 Pirata nomen fuit latronis proprium qui latrociniis mare primus
 infestauit. A cuius nomine sequaces appellati. Torteli. de his pli
 ni. li. ii. ca. xlviii. & .xlix. & aliis locis
 Piretrū herba medicinalis cuius radix calida & sicca in tertio gra
 du. Dioscorides. dicta alpit quod est ignis quia i neā habet virtutē
 Piralis volatilis est siue mnsca ex erariis fornacibus nata. perotus.

de qua pli. li. xi.

Piralis volatile est musca maius in fornacibus cupri nata aut in eis volitans in igne viuens. de quo pli. li. xi.

Pirgoteles insignis gemmarum. de quo pli. li. iii. & xxxvii.

Pireneus mōs hispanie a crebris fulminibus. a thirreno mari in borealem oceanum protenditur quod tamē aliquantum vergit ad occidentalem. fuit etiā propriū viri nomen vt patet ex ouid. li. v.

Pistacia arbor est dicta quia eius cortex nardi pistici habet odorem Isidorus. de qua pli. li. xv.

Pireneus a pir quod est ignis dicitur mons in hispania a crebris ignibus & fulminibus nominatus. Diuidit autem hispanias a galliis. de his plinius

Piravbi mortua corpora cremabantur; vt patet in virgilio quarto eneidis. de pira mentio fit li. xxv. ca. v. scdm correctionem herm. cum tamen textus impressi pirum habeant

Pirrus duo eius nominis famosi fuere primus achilis filius dictus q̄ capillos flauos haberet siue subruissos. Pirro enim greci dicunt quod latini flautum. Seruius. Alter pirrus eacidis filius. Epirotarū rex hic multis preliis cum romanorum ducibus. cōflicxit de hoc secundo. pli. li. xxxvii. ca. i. & li. vii. ca. ii. vide Lien

Pirgoteles eximius gemmarum sculptor. de quo pli. li. xxxvii. Pirritides lapis qui marassita dicitur. diascorides. pli. li. xxxvii. dicit piritem. Et intelligit durum lapidem qui re aliqua durissima excutit ignem.

Pipinella herba saxifrage similis harum duarū differētia habet ex versu medicorum. pipinella pillos saxifraga non habet vllos.

Pituitam peruersa grammaticorum restrictio putat solum passionem significare que caput aggrauat gallinarum. pli. autē semper eo nomine pro fleumate vtitur & Cornelius celsus. Marcilius ficinus. dicit pituitam latine significare id quod greci dicunt fleuma.

Pistris cum x. piscis est cum s. naus. ait Seruius. iii. enei. priscian. autem vult apud grecos semper in s. terminari. Nam vbi agit de s. consonante dicit. sepe s. a nostris in x. commutari. vt aiāx pro aias pistris pro pistris. pli. autem capit solum pro pisce. li. xxvi.

Pisto mulier fuit eloquentissima quā horatius suadela. Ci. leporum. Ennius suadem fabius persuadendi deam vocauit herm. vult corrigere pitho. de quo pli. li. xxxiii. ca. viii.

Piscinarii qui piscinas piscibus repletas habuerunt vt lucul^{us} & hortentius. Macrobius

Pithacus mithileneus synus de septem sapientibus. Laercius

Planetas greci stellas appellant easq; a latinis stelle dicuntur erra-
 tice ait iulius firmicius lib. mathaseos.
 plastice fictoria vel figularia. diriuat enī a verbo greco quo est fin-
 gere Tarquini prisci romanoꝝ regis tpe iouis effigies in capitolio
 fictilis posita est. Quod exp̄ssit iuuenal. Argēti quod erat solis ful-
 gebat in armis fictilis & nullo violatus iuppiter auro. de fictilibus
 pli. lib. xxxv.
 plinius vixit tpe neronis vt patet lib. xxx. ca. ii.
 plantaginis medicine lib. xxvi. ca. vii.
 plumbi natura & vsus habetur lib. xxxiiii. ca. xvii. & xviii.
 placa place quid significet habes in vocabulo Strigil.
 plaga spaciū terre amplissimū & est ager latissimus siue Ora. No.
 Est etiā amplissimū celi vel aeris spacium virgi. i. eneid. Etherea
 quos lapsa plaga iouis Ales ab alto Sunt etiā vulnera et partes le-
 cti sed parum ad propositum.
 planetæ ab errore dicti sunt. Nam qñq; versus austrum qñq; versus
 meridiem mouētur. Aulus gelius virg. lib. iiii. Cylenius erret in or-
 bes. de mercurio planeta loquitur. de quibus pli. lib. ii.
 platanus arbor quia patula est & ampla a platos grece quod est am-
 plū nascit iuxta aquas que oīa scriptura clare exprimit. Quasi pla-
 tanus dilata sum iuxta aquas in plateis. de qua pli. lib. xvi.
 pleuresis apostema lacertorum seu panniculorum interiorū iuxta
 costas Constantinus.
 plantago est herba duplex maior & minor vocatur arnoglossa her-
 ba vulgaris est cuius virtutes medicinales lib. xxvi. ca. vii.
 plantarius nō locus plātarū dī sed ipse plante etiā si euulse aut nō
 cōsite sint. lauren. Seruius tñ dicit q; plātaria sunt plāte ex semini-
 bus nate que cū radicibus in aliā terrā transferunt Concordia pōt
 inter eos quia hic plantaria; ille plantarius scripsit.
 platea vide angiportus.
 placenta panis ex rebus variis mixtus vel qđ in panis formā com-
 positum est. de quo pli. inter medicinas
 plectoria humoꝝ repletio ē Corpus plectoriciū repletū dī. mat. Sil.
 Pleiades stipule fuerūt atq; athlātis filie vocate a pleione eaz; ma-
 tre. Eas iuppiter fingit a poetis ī astra mutasse Tortel. He ab astro-
 logis. ī signo thauri assignāt Oririq; vidētur ī vere circa vicesimā
 marci diē. virgilie autem a latinis dicūtur lucēt in kalēdis iunii nō
 multo plus quāta hora. deīn ampli^o succedēte tpe vsq; ad septēbrē
 et octōbrē qbus mēsibus horis duodecī lucēt vsq; ad finē ianuarii
 quo tpe abscōdunt. Nicholaus orefine decanus rothomagēsis sup

pollitice dicit esse astrorum aggregationē quas pastores galinam pullinariam appellāt: dicit quoq; per eas agnosci futurā fertilitatē aut sterilitatem. de quo plinius libro xviii. ca. xxix. ad longum. Pneumatica id ē spiritalia ait hermolaus pli. li. xix. ca. liii. Eputer inquit perticis pneumaticisq; organis dicit etiam in musica ratio pneumatica.

Pogoma Cometa barbatus a barba dicitur. de quo pli. libro ii.

Portulaca de ea pli. agit li. xx. ca. xx. Est herba frigida et humida in tertio gradu inquit diascor. foliis strictis pisis succo plenis alio nomine dicitur peplion.

Pomata ubi poma nascuntur.

Pomaria ubi poma feruantur. Ser. in georg. Aliqui scribūt pome-
ria. Liuius capit in alia significatione q̄ non est ad propositum.

Podagre remedia. libro xxvi. ca. xi.

Populi arboris medicīne libro xxiiii. ca. v.

Poliū herba aromatica cōis ē in mōtibus autē nascēs. Diascorides Polipodiū nascitur ait diascorides i parietibus humectis & circa radices arborū vetustarū Medicina est laxatiua paruis radicib⁹ filis.

Politricon vide Adiantos.

Policletus statuarius sui tēporis precipuus. de quo pli. lib. xxxiiii.

Policrates fuit samy rex qui vt ait valerius ita fortunevsus ē obsequio q̄ oīa succedebāt ad voluntatē. Ne igit malū aliquod magnū ei fortuna ex tanta p̄speritate reseruaret gēmam preciosam in mare iecit. de quo pli. libro xxxvii. capitulo primo.

Polygon ait Siluaticus cōpositū nomē ex poli quod ē plura. et yon quod ē viola herba laudata est. de qua pli. libro xxi.

Polipus nō solū p̄ grosso fedo q̄ humore ex narib⁹ cadēte: sed potius ait Cornelius celsus li. vii. feda caro i naribus nata q̄ ferro curāda est acuto. piscē quoq; significat magnū qui et multiplex dī fēpie quo ad vētris mēbra similem. de puo pli libro ix. remedia in feda narium carne habes in verbo draguntea.

Pocalo amatorio a femina ad alliciendum dato. pli. volumine xxv ca. iii. vide pharmacum et philtrea.

Popiū inquit hermolaus habitatio ē publica ad eandem figuram concipitur odeum a cātu dictū: est etiam loci nomē vt ipse hermolaus ait. de quo pli. libro xxxv. ca. xi.

Pomorū lata ē significatio. nō enī solū quod grāmaticorū exilis restrictio vtendū nobis dedit sed et pira atq; amigdala atq; alia p̄p̄redit. pli. li. xvii. ca. xxvi. de amigdalīs loquēs nec infinitas circūfode re oportet priusq; valide ferre ceperint poma. et li. xxiii. ca. viii. de

piris loquens decoquuntur folia cum pomo ad eosdē vsus de cera-
 sis similis libro xvii. ca. xxviii. varro libro primo varro dicit poma
 vocari. quia in eorū incisione potu idigēat. de re rustica Aquam ad
 di quod die vesperi et quia potu idigeret poma dici possunt.
 Porphirites marmor rubrum cum cādidis punctis quod in egipto
 inuenitur. de quo pli. libro xxxvi.
 Portus dicitur conclusus locus quo iportantur merces. et inde ex-
 portantur que superfluant. inde angiportus. vlpianus de verb. sig.
 Seruius dicit q̄ portus est vbi naues hiem ant.
 Prodigia multa lib. ii. ca. quinquagesimo octauo et aliis libris.
 Pone pro iuxta. pli. libro iiii. ca. xii. pontina palus amplissima circa
 volscos in italia est. de qua pli. libro iii.
 Pori prima breui significat meatus subriles prima longa tofi sunt
 ait hermolaus. vide Tophus.
 Porrigo dicitur i capillo barba supercilio quotiēs iter pillos quedā
 quasi itamule resoluuntur ait hermolaus i plinianis castigationibus
 Porrigo porriginis Cornelius celsus li. v. passio vbi iter pillos que-
 dam quasi itamule surgunt interdū madent sepius sicce sunt.
 Porca maxime in plurali porce rari sulci appellantur aque deriuās
 de gratia ait festus dicti q̄ portant id est prohibeāt aquam nocere
 frumentis. vide limi. Item vide Sulcus.
 Porphirites lapis. de quo pli. libro xxxvii. Porphiris autem insula
 est. de qua pli. libro tercio.
 Prassium diascor. dicit esse marrubium Est autem vt dicit frutex ex
 vna radice multas virgas habēs albas asperas quadras gustu calie-
 das et siccas. de hoc pli. libro xx.
 Praelum pars est torcularis trabs magna quayue premuntur dicitur
 quia pre aliis longum. de quo pli. libro xiiii.
 Precox id est prematurus per diptongum fructus pre aliis coctus.
 pli. praecoces fructus ledi. lib. xviii. ca. xxix.
 Prematurus ante tempus maturitatis collectus laurētius. inde pre-
 mature fieri aliquid dicitur quod fit ante tempus oportunum.
 Presepia non tantū quibus inuenta pabulātur sed et alia loca clau-
 sa. ait nonius marcellus. virgilius primo eneidos. Ignauum sucos
 pecus a presepibus arcent.
 Prefocatio vulue fit cum matrix resiliēdo afficit vitalia Si cor et co-
 rebrum vexat. vide vulua.
 Prestare vtile esse Nonius Item antecellere siue precellere Salustius
 Catil. Omnis homines qui sese student prestare ceteris animalibus.
 prestare exhibere. prestare beneficium dare Noni. prestare me

ius esse aut superare.

Presens propicius. virgilius. Nec tam presentes alibi cognoscere diuos. presens proximum in futuro. Virgilius primo eneidos. presentem q; viris intentant omnia mortem. inde presentaneum quo vocabulo frequenter vtitur. plinius. presentaneum inquit remedium est.

Preuentum veteres malarum rerum dici voluerunt. Lucilius libro xxvi. que adeo me accipiunt et preueniunt male Nonius.

Prela trabes sunt graues quibus vinum p̄mirur. Seruius

Pressum id est subtile. Cicero in hortensio Quis vnq̄ fuit in rebus definiendis aut explicandis pressior id est subtilior.

Pressum onustum grauatum. virgilius primo georgicorū. Ceu presse cum iam portum tetigere carine Nonius.

Prassion grece porrus. latine Auicēna siquidem coleram prassiūa dicit esse colore viridem instar viridis eris.

Proluuius immūdicia. virg. xii. eneidos Fedissimavētris proluuius Terētius in heātumer. panis obsita immunda neglecta illuue. proluuium profusio. Terentius in Adelph. Quod proluuium que hec largitas Nonius.

Promontorium mons in mari p̄minens. Laurentius.

Promissum lōgūvt̄ p̄missum capillū barba p̄missa. festus. p̄missum pollicitum et p̄mittere polliceri Ouidius in arte amādi. promittas facito. quid enim p̄mittere ledit. pollicitus diues quilibet esse pōt Differunt tamen inquit Seruius p̄mittere et polliceri. quia p̄mittimus sponte. pollicemur rogati.

Promptum manifestum apertum. Ennius in sat. Eo' iquit ingenio natus sum: vt amicitiam atq; inimicitiam in fronte promptā gero. Aulus gelius.

Propagare. vide p̄pages.

Propages p̄genies. propagare: vt rustici cum vitē vetulam suppr̄munt: vt ex vna plures faciant. festus. de. quo pli. libro xiiii.

Presegmina superfluitates vnguuium que presecantur Nonius: idē significat resegmina. vide resegmina.

Pratum dictum quia paratum ad fructū capiendum. falce dūtaxat opus est nō alio seminādi aut arandi labore Nonius.

Prepetes aues dicunt̄ que se ante auspicantes ferunt. prepetere si quidē est ante ire. festus. Male scribunt quidam per diptōgū: quia prepo'itio non diptongatur.

Presagire acute sentire vt canes sagaces qui ferarum cubilia p̄sentant. Et sagaces anus que multa sciunt. festus.

Precordia sunt pars viscerū scilicet membrana qua exta hominis separantur Sic dicta quia a corde protenditur. vide viscera & intestina. Quorum dolores leniantur li. xxx. ca. iii. de precordiorū natura & offi. lib. xi. ca. xxxvii.

Proceritas altitudo dicitur q̄ procedat in altū. procerus long⁹ formosus. pli. li. vii. ca. ii. Arbores tantum proceritatis vt fagittis suaperari nequeant.

Procax audus petitor importunus. plinius li. xxii. c. vi. Ne proca ces manus raptant

Prodomos. i. precursores. Ait hermo. vult tñ corrigere prodomos Propago propagas extēdere est multiplicare maxime vitis regnatio. virg. ii. geog. Siluarūq; alie flexo propaginis arcu. De quo pli. libro. xvii. capitulo. xii. Et tamen habet primam longam. cum autem breuem. progeniem significat

Proserpinaca herba de qua pli. li. xxvii. ca. xi. vide geniculata.

Procumbere non solum significat iacere in loco intimo sed etiam finire terminari ac desinere signat vt sunt latayna parte. que in alia stricta sunt vt in triangulis & mucronibus. pli. de arūdine li. xv. folia inquit ab internodio plurimū desinunt procūbuntq;.

Pronosticum signum est alicuius futuri. de pronosticis tempestatū pluuięventorū. pli. li. xviii. ca. xxxv. De p̄nosticis fertilitatis aut sterilitatis future lib. xviii. ca. xxix. Vide pleiades

Psilium. Serap. dicit esse herbam in foliis & virga pilosam cui⁹ flores caninis capitibus similes que multum frigida est. pli. de hoc li. xxvi. ca. xiii. & alibi. de ipsa autem fit muscilago ad infrigidandū

Pfori species vitrioli quā aliqui psuriā dicunt. Ait Math. Sed corneli⁹ cellus dicit q̄ nulla est simplex medicina que pfori nomine tur sed mixta est ex cadimia & aceto.

Pfora pfore egritudo est de cuius medicamine. pli. lib. xxvi. multis locis

Pterrigium grece vnguis oculorū. Cornelius celsus. vii. li. Est aut pellicula que quādoq; oculi pupillā cooperit. Est etiam digitorū egritudo cum caro excrescit certam vnguem. Redimia aut idem signare. festsus tradit. de quo pli. li. xxx. ca. iii. vide redimia

Ptisis sylvus pulmonis cū totius corporis consumptione humoris. Constañ. Cuius passionis dat pli. remedia li. xxviii. ca. x. Et li. xxx. ca. iii. vide Catarrus

Ptiriasis morbus est pedicularis. Nam greci ptira pediculum nominant. pero. sup marc. ptiriales. qui hoc patiunt. pli. li. xxiii. c. x Semen tritum ptiriales cohercet. Si semen sileris

Ptergium egritudo in digitis Cuius Remedium dat plinius libro.
xxvii.ca.iiii. dicitur a medicis Panaricium. vide Panariciū Aliqui
scribunt ptergium duplicis significationis.

Ptolomais oppidum est in margine rubri maris in quo ad meridiē
ymbre iaciūtur per. xlv. dies ante solsticiū & per xlv. dies post. de
quo pli. lib. ii. & lib. vi.

Pubescere Pubem habere Pubes siquidez est lanugo siue pilus cir
ca partes genitales pli. li. x. ca. xli. Pubescit homo solus quod nisi
contingat sterilis gignendo est

Pubes puer qui iam generare pōt. incipit enī in viris anno. xliii. in
feminis ab anno. xii. festus Pubes cū iuuentutē significat facit pu
beris in genituo Cū lanuginem significat barbe facit pubis. Ser
uius in ar. virg. v. eneidos. ipubis iuli. Cicero. iiii. inuecti. filium im
puberem legatū a patre missum.

Pudet & piget differunt q̄ pudet in his est q̄ turpiter fiūt: piget in
his q̄ cum dāno aut dolore Teren. in adelph. fratris quidā mei me
pudet & piget. Pudet quod turpe est. piget quod dolet.

Putam ē alicuius rei recisio superfluitas pli. lib. xvii. ca. xxiiii. fabe
putamina venena sunt arboribus. Sic Concharū & ouorū coptula
illis fractis tanq̄ putamina piciunt & vt supflua abiiciūtur. vt lib.
ix. ca. xi. Testudinū putamina. Et li. vii. ca. ii. Cassas pigmei ouorū
putaminibus construunt. vide resemina.

Pulpā pro neruo accipere pliniū dicit hermolaus in noua correcti
one libri. xvi. ca. xliiii. Quāuis in aliis duobus iueniat significatis
nā marc. ficinus dicit pulpā anseris boni eē nutrimentū. & inuenit p
medicina laxatiua q̄ frequenter a medicis colloquintide iungitur.

Pulicū Remedia lib. xxx. ca. iiii. & li. xxxiii. ca. viii. & li. xx. ca. xiii.

Pueri ne in lecto mingant li. xxx. ca. v.

Putei inuenendi signum li. xxxi. ca. iiii.

Pulpa her. dicit capi a plinio p neruo. Theophrastus dicit iter pul
pas & venas discriminē facile. vene latiores sunt cādidioresq̄ pulpe
fissilibus insunt. Alia sup addit her. vide de hoc pli. li. xvi. ca. xliiii.
Pulpa etiā iuenit cōiter pro pte carnosā. vt pulpa anseris. Pauonis
Puniceus sanguinei coloris. hora. Puniceus inuecta rosis. Actō ho
ratii expositor.

Putis p puro inde dī putare arbores. q̄ recisis ipedimētis pure ma
neant aurūq̄ puratum. i. expurgatum. Nonius.

Pueri nomē tres habet acceptiones ynā cum omnes seruos pueros
appellamus. Terentius in andria.

Puerum inde abiēs Cōueni Chremis itē cū puelle cōtrarium signi

ficamus Tertio etatem puerilem. Seruius
Pumex lapis qui urit & terit ad oculos egros lapis est cauernosus
dicitur a spuma quasi spume densatione fuit. perot. de quo pli. li. xxx
vi. ca. xix. & li. xxxiii. ca. v.

Pulmo secundum constantinum membrum est complexione frigidum & humidum
in substantia molle ac tenerum in forma cauernosum & spogiosum mo-
uetur autem duplici motu. scilicet dilatationis & constrictionis. dilatationis. scilicet
attrahendo aerem & cordi ad refrigerium caloris eius ministrando Item cor
a superfluis fumis depurat eos a corde recipiendo & extra pellendo quod
facit per motum constrictionis de quo pli. li. xi. ca. xxxvii.

Punica vide malum punicum.

Pulegium herba aromatica. calida & sicca Quoddam regale dicitur quod ma-
gis est in usu Aliud quod dicitur agreste a multis nepita dictum sed falso Con-
tinet etiam diptanum. Mat. Silua. de quo pli. multa lib. xx. ca. xliii.
et miranda. vide bruma

Purpura piscis ex cuius liquore elicitur color eius nominis pli. lib. ix.
ca. xxxvi. Est autem piscis concha vestitus

Pustula parua inflatio ex collectione malorum humorum superficie
cutis. a pus id est putredo

Putare vites est eas superflua refecare. de quo sepe. li. xvii. & li. xliii.
Pus sanies est vel quicumque humor in putredinem conuersus in purulentum
id est sanie vel corrupto humore plenum. inde putreo putres. Perot.
putor id est fetor a putere quod est fetere. de quo pli. li. xx. ca. xliii.
Putris & hoc putre. i. putridum. putret putridum est Nonius. marc. vir.
georgi. Quadrupedante leuis putrum ferit ungula campum pli.
lib. xix. ca. viii. in putribus et calidis locis

De littera

Q

Qualus. vide Calus

Quadrat consentit Translatio a lapidibus quadris qui sibi bene con-
ueniunt Seruius. ii. georgi.

Quadrifariam quadripartiter varro lib. xx. retho Que ad mortales perti-
nent quadrifariam disparcierim in loca in tempora in homines in res. nonius
Quoniam pro quoniam vel quidem Tereñ. in adelph. Quoniam conscia michi sum a me
culpam hanc esse pecculi. Quoniam per siquidem Tibi fabor est quoniam hec cura remordet
Quando est aduerbium temporis cum acuto accentu profertur. Cum
profertur graui voce est coniunctio. festus.

Quatior quateris promoueri peccuti passiuum verbum est li. ii. ca. lxxxii. pli.
Quinque folium. vide penthaphilon.

Quicquid prorsura quadam iuenit in plinio li. xliii. ca. iiii. her. podus
etiam significat. vide Talentum paruum partem etiam significat here-
ditatis. Iuue. prius satira. vincula pecculeus habet sergilo deuncem. quod

ex iure ciuili sumit. i. quo certa pōderū noīa ad portiones vsurpātur
Quicūcialis herba ē a mēsurā dicta. sūt trientalis herba ē. hermo.
Quilibet preter vulgatā significationē. vile etiam et obscurū aut
sine fama significat Pli. lib. vii. Neq; enī cū quolibet hoste res fuit.
simile est illud horatii. Non cuiusuis est hoīs Corinthum ire.

Quinquatrium pprie quinq; porticuū vel viarū ambitus ait Pe-
rotus vel locus publicus ad quē quinq; attri vel quīq; vie cōcurrūt
vbi est cōcursus populi iuuenalis. Eloquiū demōstrans totis quīn-
quatribus optat. Quinquatrii tñ noīe in vitibus. Pli. vititur per assi-
milationem ad priorē significationē vt li. xvii. ca. xxiiii. vitium in-
quit generosarū pergulas quīnquatribus putādas.

Quimatus etas quinq; annorū. pli. libro viii. ca. xlv. bobus in quī-
matu robur; vide Trimatus.

Quisquilū apud pliniū. vermiculus. i. ipsū coctigranū dicūt. verba
sunt hermolai. Quisquile ait festus quicquid ex arborib; minutis
furculorū foliorū q; decidit Ob id ceclius q; squillas volātes dicit.
Querit qui ad plenum iuenit. queritat; qui vix iuenit quonidie īqui-
rendo Tcren. in andria Lana ac tela victum queritans. Donatus
Quistis vlcus est vel fistula in angulo oculi ppetuo manās. Siluatiō

De littera R

Rabula vel rabulana spēs picis obscura subnigra. Math. Pli. libro
xiiii. ca. xix. leuitatē vino excitat italia rabula pice hermo. vult cor-
rigere radulana a radendo. de quo multa dicit non magno pere re-
tinenda q̄q̄ non inutilia

Ramex pars virge virilis. Iuue. in satyris iacet exiguus cum rami-
ce neruus vide Entecerola.

Ranarum mirandi effectus libro xxxii. ca. iiii. et vi.

Radius virga phōrū q̄geometre lineas iudicat. virg. buccol. descri-
psit radio totū qui gētibus orbē; Est etiā textoris istrumētum. Ser.
Rationē habere. i. respectū maxime ī rebus bonis vt habēda ē rō sa-
lutis nō periculi Cico. ii. de offi. sine habenda ē ratio cōstantie virtu-
tisq;. sed in ablatiuo negociū est Cicero libro de senec. rationem
habent cum terra id est negociū aut cōmercium

Radix rapa raphan; radices sūt esui apte. Raphan; aut grece quā-
radicē vocamus ait isido. eo q; tota deorsū mittat. cū reliqua olera
sursum magis p̄siliāt Cuius seīne macerato si quis manus vnixerit
serpētes tractabit impune. diasco. Ebur etiā ipsius fricatione albe-
scit. de quo. pli. li. xix et xx. Rabiei remedia li. xx. c. ii. et li. xxix. c.
iiii. Et li. xxxii. ca. iiii. et vi. et li. xxxiiii. capitulo xv.

Radicula vide Conditi.

Ragadie fissure in labiis et aliis partibus Cornelius celsus libro vi.
de quo pli. libro xxviii. ca. vi. dat remedium

Rha nomen ē fluis et radi⁹ ex asie siquidē descriptōe a papa pdata
in sithia oriēali vastissima regione magnū esse fluuiū Tanais noīe
qui europā ab asia discriminat huic vicinus ē amnis Kha. noīe Cir
ca quē gignit radix ad multiplices vsus medele cōgruēs. hec est in
clita illa radix quā per hec tēpora cōis medicorū appellatio reubar
barū vocat. diasco. vero reuponticum dicit. quia ex pōthi regionis
bus afferat Sed re vera illud est barbarū cū sithica q̄ circa ponthū
est regione nulla sit barbarior Quāvero radicē mercatores rheupō
ticum appellāt vulgaris est radix ait Pādolphus quā cōstat nasci i
gargano monte plurimā. vide autē esse vt idē dicit Centaurea ma
ior. huic enī oīa q̄ de centaurea scripta signa dicit cōuenire Et ex co
rheupōtici appellationē credit cōuenire. ipse tñ pius alium noīat
fluuiū res noīe qui sithiā ab oriēte claudit lōgissime a flumine Tas
nais distantem quē dicit ab occidente Sithiam claudere.

Kamusplāta parua in vallibus nata et circa ortos habet virgas spi
nosas Eius multe sunt species. omniū aut folia cathaplasmatibus
adhibita ignem sacrum extinguunt. diasco.

Ramenta sunt acerui subtilis arene rapido fluuiorū motu aggrega
ti circa littora Apparet ex pio in descriptione asie vbi dicit q̄ circa
misiam et pergamum patolus multa auri ramenta adducit. de quo
pli. lib. xxxiii. ca. iiii.

Katimena inquit festus porta est appellata ab illius noīe qui in cer
ramine ludicro iniurius victor a veris cōsternatis equis excussus ro
me perit qui equi ferunt nō ante cōstitisse q̄ puenirēt in capitoliū
Rallum. vide rulla.

Recaluafter qui fronte calua est nō toto capite. quasi recaluatulus
quod diminutiuum est. Laurentius.

Reddere receptum restituere. Teren. in phor. Si quis quid reddit
magna habēda est gratia. Reddere reponere. Itē exponere et dare.
Nonius Regia domus in qua rex habitat Ouidius metharmorpho
seos. Regia solis erat sublimibus alta columnis.

Reges et strenuissimi iperatores terram colunt. libro xviii ca. iiii.

Regulus. vide basiliscus serpens inficiēs solo visu. Isidorus.

Resupinare est caput ad posteriora deprimere pli. lib. x. ca. xxxiiii.

Turtures bibendo colla non resupinare sed bibere more iumētorū

Regius morbus. vide icteritia.

Reuma fluxus humorum a capite ad mēbra. Math.

Resina generali noīe appellat gūmy genus oē a resudādo. Sed cū
additionibus diuersificat vt resina pini Timiamatis mirre put e di
uersis distilat arboribus Serap. diasco. dicit resina lacrimū est arbo

ris, Et q̄ oīs desiccāt calefacit diaforat, sed magis et minus & secundū arbores a quibus manat de qua pli. li. xiiii.

Resipere est redolere īquit hermolaus in correctionibus Plinianis quo verbo frequenter vti Pli. dicit

Religio multa significat, deorū culturā vir. vii. eneidos Religione patrū multos seruata p̄ annos Religio metus vel sollicitudo. virg. viii. eneidos. iā tūc religio pauidos terrebat agrestes Scrupulosum etiam significat, Tereñ. in andria, Dignus cū tua religione es odio nodū in turpo q̄ris Stacius, prim⁹ in orbe deos fecit timor, de quo pli. li. xii. ca. xiiii. & alibi, Religiosus etiā pro eo qui caste atq; obseruandi cohibēdiq; se legibus astringit in qua potius significatione capit pli. ca. allegato.

Realgar metallicus est ex sulphure calce viua & auripigmento q̄q; mortiferū sit venenū interius sumptum tamen valet medicine extra appositum ad corruptam carnem rodendam, Math. sil.

Retoma herba similis costo nigro paulo minor magis ruffa eadem vino trita colorem reddit mat. pli. dicit afferri epontho.

Regia substantiue est regis aut regine domus Ouidius. ii. metha. Regia solis erat sublimibus alta colūnis, pli. lib. xxxvi. ca. xiii.

Repagulū obex est q̄b ad trāsītū īpediendū opponit siue sera siue ostium ait perot. pli. li. xvi. ca. xlii. Abies valuarum repagulis & ad intestina opera aptissima.

Repastinato, vide Repastinare.

Resegmina sunt q̄ ab aliquo rescantur tanq̄ inutilia. pli. li. xviii.

ca. i. omnia persecuti vsq; ad resegmina vnguim, vide putamen.

Redinia morbus circa digitorū vnguē ait festus, dictū a redinēdo. est aut redinire resoluerē ait perot. sup̄ marcia. pli. li. xxviii. ca. iiii.

ita et redinia sanari Aliq; scribūt redimia, vide pterigiū & ptergiū.

Rescibilis dī seges & cuius fecūditas, in sequētē restat annū palibastō greci vocāt Sic biēnio semel serit ait her. salua aut hermolai reuerētia nō solū de segetib⁹ dī; sed etiā de arboribus; q̄ cū moriēdī cām habuerit Annis tñ sequētib⁹ viuūt; vt apparet ex pli. li. xvi. c. xxxiii. Platan⁹ circūdolatis laterib⁹ rescibilis spōte facta; viteq; restituta, varro dicit etiā agrū rescibilē; q̄a restituit & reserit quotānis Rediuiua que post interitum redeunt Seruius in. ar.

Repuerafcere ē; pristinā puerilē dispōnē ac naturā reuerti. Cice. de oratore. Eos incredibiliter repuerafcere essem solitos; cū rus ex vrbe tanq̄ ex vinculis euolassent. Et ī catone maiore Si quis deus michi largiat; vt ex hac etate repuerafcā atq; iterū incunis vagiā.

Rigeō greci dicūt fluxū menstruorū, fm̄ dialcor. ybi agit de salua.

Rigor, i. frigus aliorum rigere frigere. significat etiā idurari q̄ signifi-
 catio depēdet ex priā quia qui ifrigidāt durefcūt ait perot. pli. li. x.
 ca. lxxviii. Salamendre tantus rigor vt ignem tantum extingat.
Rima fissura difiūctura Tereñ. Plenus rimarū sum hac atq; illac ef-
 fluo Rimofus rimis plenus. pli. li. xvi. ca. x. Q̄ minime rimofus sit
 folū ne fol penetrās exurat fibras. & li. xxvi. c. xii. Pedū rimis fibra
 Rhoice mulieres sunt quarum vulue reumatismo fluxionibusq; la-
 borant. hermolaus.
Rodendron est affodilus ait. Mat. ysidorus dicit q̄ est arbor vene-
 nata de qua pli. li. xvi. xvii. & xxiii.
Ros ciriacus id quod sumach. vide Sumach.
Rosmarinus. vide libanthis & drendolibanum.
Rostrū nō solū in auib⁹ sed etiā ī aliis brutis. Q̄d nomē pli. Canib⁹
 tribuit li. viii. ca. xl. Itē piscib⁹ li. ix. ca. viii. delphio nisi rostrū & c.
Robur roboris relinquo p̄ fortitudine. Capif autē ad p̄positū p̄ ar-
 boris sp̄s cuius lignū durū & firmū de quo pli. li. xvi. c. xli. & xlii.
Rosaceum quod ex rosa fit vt oleū rosaceū. cōserua rosacea. laureñ.
Rubigo non solum ferri morbus est. sed etiam segetum pli. libro
 xviii. ca. xvii. & xxix.
Rumbus piscis planus de quo iuue. facit longum processum in pri-
 ma satira. pli. de eo lib. ix. ca. xx.
Runcari est herbas superfluas vtilibus nocentes euellere secūdum
 Perottum. pli. li. xix. multis locis
Rudus rudens materia est q̄ relinquit ex veteribus parietibus diru-
 ptis Perot. Simpontinus
Ruderatus ager dicit quiveterū edificiorū abundat materia Perot;
 in marcialē. Pli. li. xxi. ca. iiii. Ruderatum agrum amat rosa
Rubrica herba est ait perot. ruber tingēs colore. pli. dicit Rubricā
 abigere formicas & ca. xvii. in cretoso rubricoso & aquosiore agro
 qui non sit herbidus feri.
Rubeta sp̄s rane venenose q̄ iter arbusta morat iō vocat rubeta a
 rubo pli. lib. xviii. ca. xxix. Obruatur rubeta. rana in media segete
 de hac multa lib. xxxii. ca. iiii.
Rubus oibus ē not⁹. galienus de eo folia sūmitates flores & fruct⁹
 stiptica p̄cipāt qualitate. ysidorus dicit q̄ est morus siluestris. de
 quo pli. lib. xvi. & li. xxiii.
Rumex herba ē nota chenopos grece dicta ad figurā pedis anseris
 ait perot. pli. aut li. xi. dicit ex oibus floribus & plātis mel cōfici ex
 epta rumice & chenopos Quare Salua Pace peroti diuersas repu-
 tat herbas rumicem et chenopos. vide lapatum.
Rūpere defatigare rūpere diu tacitū p̄ferre vir. x. encidos. Cur me-
 gila silētia cogis; rūpere. Itē introire. Itē significationē habet notā

rumperere frangere Nonius.

Rubeus non solum vulgata significatione color dicitur. **S**ed et a ru-
bo adiectiue id est spineus.

Kulla pro ferro capit pli. quo vomores purgantur in arado ait her-
molaus vult tamen ipse corrigere Rullum a radendo.

Kutabulum inquit hermolaus proprie quo rustici vtuntur in pme-
do igne panis coquendi gratia. id etiam dicit festus.

Rucine i pli. iquit her. sunt ferre maiores qb⁹ secant magne arbores

De littera **S**

Sapa dicit garinus. eē vinū dulce acetosum vel acidū. salua tñ eius
reuerētia male plinio cōsonat sup quo vide defrutū Sapa enī poti⁹
est decoctum mustum vt ex Plinio apparet li. xxiii. ca. iiii.

Sacer ignis spēs est cācri vrens mēbrū. Cornelius celsus ait. lib. v.

Sacer ignis malis vlcerib⁹ ānumerať. pli. li. xxi. ca. xix. dat remediū

Rose iquit semē igni sacro valet. itē eodē ca. itē li. xxii. ca. iiii. & ca. vi.

Sacros ignes cū cera aceti fex extiguit & alibi mītra rem. li. xx. c. xx

Salpa pilcis ē ait perot. sup mar. pli. li. xxviii. c. iiii. di. torporē i ferre

Salacitas libidine pruriēs dī quia & salax quia mēbrū facile salit.

perot. iō herba q̄ salax dī libidinē mouet Oui. de arte. bulbus & ex

horto q̄ venit herba salax. pli. li. x. ca. lix.

Gallus vnus quinq; sufficit coniugibus Cum bine aut singule fue-
rint corrumpitur salacitate fecunditas.

Saliare ample cene sunt ait hermolaus in pli. castigationibus

Sanguinis profluuium restringitur li. xxvi. ca. xiii. & ca. xiiii. & li.

xxii. ca. viii. & li. xx. ca. xiiii. in fine. Et li. xxxv. ca. xv.

Sagina piguedo. saginatio ipiguatione saginare ipiguare & hoc p in-

dultriā & artē nō enī dī aīal saginatū qđ p seipm pigue est vt ptz ex

Pli. lib. x. ca. i. femine nō ad saginā eligūtur. de gallinis aut loquit

Sagmina quasi sanctimīna qm e loco sancto res aliqua capiebatur

legatis ad bellū indicēdū. aut fedus capiendum. festus

Sanguinis conditio & natura li. xi. ca. xxxviii.

Sanguinaria vide geniculata.

Sanguis drachonis fit ex arbore eiusdē noīs .a qbusdā dī egilops

frigidus est. & ficcus in. iiii. gradu. Serap. vide Cymbari in littera. C

Sanguisuga vermis genus ē in aqs viuēs. Auicēna in. iiii. primi ca-

nonis ait. Quedā sūt venenose q̄. i. hñt capita magna. quaz etiā co-

lor niger aut viridis & q̄ lanuginē hñt. Queq; hñt colorē lazuli. vi-

de lazuli. & q̄ sunt diuersorū colorū ex quarū morſu puenit aposte-

ma. Sincopis sāguinis fluxus febris. Eligere volēs bonas capiat ha-

bētes ventrē rubeū dorsum ad viride declinās precipue si ex aquis

fuerint currētibus et per diē vnū anteq̄ applicētur eas cōstringe vt

cuomāt quod est in earū ventre. de quo pli. li. xxxii. ca. vi.

k iiii

Sardonix lapis preciosus Cōponit a sardo qui est rubeus lapis et
 onix greco noīe quod est vnguis Tortelius. de quo pli. lib. xxxvii.
 Sardinia insula in mari Tirreno Strabo de situ orbis
 Sardanapalus assiriorū rex qui ob nimīā voluptatis dissolutionē
 regno pulsus est. Cuius tumuli inscriptionem iustius tradit.
 Sardoā vī Sardona herba ī sardinia nata filis apiastro Hec os hoīs
 et labia tristi dolore cōtrahit et quasi ridētes iterimit Seruius ī buc
 colicis virgilius. Ibi immo ego sardonis videar amarior herbis.
 Saculū a serēdo ac sartiēdo istrumētū ē rusticū. varro li. de re rustica
 Saluber est cibus. salutaris est locus siue salutifer. sanus est homo.
 Salutare etiā quod prebet sanitatē. Laurentius. Quibus frequēter
 Pli. vtitur a libro xx. vsq; ad xxx.
 Sapho nomē est femine poetisse. de qua pli. li. xxxv. ca. xi.
 Salamēdra aīal sua frigiditate extiguēs ignē. de quo pli. li. x. c. lxvii
 Sabini populi italie. de quibus plinius libro tercio.
 Saltē Simpōtinus ait. quod antiqui dicebāt salutē. Et enī cū aliqua
 petita sint et nō īpetrata hinc solemus q̄si extremū aliquid petere
 quod negari minime debeat. dicimus hoc saltē debere fieri aut īpe
 trari oportere tāq; salutē postremo petētes qd̄ īpetrare sit equissimū
 Saliūca herba. de qua virg. in buccol. Puniceis humilis quātum sa
 liunca rosatis. flores habet viole similes et plurimos. Nascit̄ locis
 lapidosis. de qua pli. li. xxi. hec parū accedit ad nardū gallicum ait
 Pandulphus. Multa tamen est inter eas differentia Nascit̄ in pāno
 nia alpium q; apricis Seruius dicit q; est spica romana.
 Samara samare. semen ē vlmorum Pli. libro xvii. ca. xi. de ea.
 Salebra loca īculta aspera. Itē salebrofa idē scilicet iuculta horrida
 Sarcina collectio ē vtēfiliū et eorū q; ad cultū et ornatū et ad ceterū
 vsum pertinet. inde sarcinula quā milites colligūt itinere. Aceru^o
 est rerū paruarū collecta multitudo vt frumētū leguminis pomorū
 Strues. lignorū aggregatio. strages cadauerum īterfectorū siue ho
 minum siue bestiarum vno ī loco iacentiū. Lauren. Conueniunt in
 hoc q; collectionem significant.
 Sandix herba feniculo similis. ex ea fit color qui sandicinus dicit̄
 vt dicit serui^o in buccol. de quo virgilius sponte sua sandix pascē
 tes vestiet agnos. de qua pli. libro xxii. ca. xxxv.
 Sansuccus. vide maiorana.
 Saporum species Pli. xi. assignat libro xv. ca. xxvii.
 Sarcocola hernie species cū succretione carnis. hermola^o. vide her
 nia et Entecerola.
 Sarcofag^o lapis ē qui carnē humanā absumit. de quo Pli. li. xxxv.

ea, xviii. sarcocola. dialco. Gummi arboris spinose simile est olibano. Cali. et siccū i primo gradu. virtus eius glutinat abstergit maturat resoluit incarnat.

Sarrire purgare herbas circūfodere nociuas herbas euellere, vt li. xix. pluribus locis vide runcari.

Sarculum instrumentum ad sarriendū pli. lib. xviii. ca. xxvi. Tunc leni sarculo purgare poti⁹ q̄ fodete descēdit a p̄dicto verbo sarrire. Satirus aīal est ad figuram hoīs inuenitur in cōfinibus ethiopie circa canopū hieroni. illud describit historiā scribens Pauli heremite homunculum dicit ad uncis naribus in fronte cornutū Cui corporis extrema in caprarum pedes deficiebant. de quo pli. lib. v.

Saltus ad ppositum sunt silue ferarū habitacula. Serpius i georg. de quo plinius libro xix. ca. ii. saltatio autem hominum: Laurētius Statureia herba calida et sicca aromatica minutis foliis cōis est in gallia. de qua plinius libro viii.

Saliua hoīs ieiuni multas habet virtutes. libro xxviii. ca. iiii.

Safurion grece latine cauda tremula auis est de minimis Color ei⁹ est iteryridē et ciuericiū. volatus eius brevis et statī quiescit Cauda tremat. expellit potēter lapidē a renibus & vesica. Math. Siluati. Salis multa sunt genera quoddā dicit sal nītrum: quod multiplex est quoddā naturale ex minera pueniēs quod petrificat. Aliud artificiale multorū colorum: sapor eius est inter salsedinem et acetositatem. Serap. de hoc pli. li. xxviii. ca. vi. et libro xxxii. ca. xi.

Sal armoniacū sic nominatur quia eius magna quātitas inuenitur in armenia. vide armoniacum.

Sal gemma dicitur: quia clarum et splendidum est vt gemma vena est terre calida et sicca.

Sal minerale species est in mineribus mōtūm inuēta. de quo pli. libro xxxi. ca. vii.

Sal indum dulce est vt mel siue zucara. habet autem salis effigiem. hec siluaticus. de his pli. libro xxxi. ca. dcc. xxix.

Salis multe varietates. libro xxxi. ca. vii.

Salis medicine libro xxxi. ca. vii.

Salse aque ad multas vtilitates valent libro xix. ca. xi.

Saline spacia sunt terre planata ac pollita i quibus aqua maris recipitur et i sal p solis desiccationē cōuertit. de quo Pli. lib. xxx. ca. x.

Salinum vas precipue fictile in quo diis primitie cum sale offerebantur Acron super horatium.

Sandaraca. arab latine vermix gūmy ē siue lacrim⁹ ex arbore manāsiuniperi. Serap. pli. etiā capit p colore quo pingit qui locis

inuenitur mineralibus et his in quibus nascitur auripigmentū ait
diasco. de quo pli. libro xxxv. capitulo vi.

Sandallus est duplex albus & rubeus lignum est frigidum et siccū
inuenitur etiam rufus Serap.

Sandalum pro calciamento nō est ad propositum

Sauromate populi sunt versus septētrionē de quibus varius est ser
mo in historiis. flor. hiltoricus. sarmate iquit nil pter niues raras
q siluas hnt Cōsonat iuuenalis satyra ii. vltra sauromatas et glaci
alem oceanū. herodotus dicit q īcipiūt a p̄fundo paludū meotida
rum versus boreā. Pius in descriptōe asie dicit q multi extendūt
nomen ad totum septētrionem a teutonibus et germanis vsq ad
oriens estiuale. Ptolō. de situ orbis sicut flor.

Sarmatas no minat per sincopam. de quo pli. libro iiii. et vi.

Salamendra animal ignem extinguēs. de quo pli. li. x. ca. lxxvii.

Satiriasis passio virge virilis ex violenta eius erectione. Constant.

Saxifraga a virtute frangendi lapidem nominata papinele herbe
similis differens tamen quia hec pilosa est alia non.

Satirion radix ē ad figuram testiculorū duplicium quasi binarum
oliuarū A quibusdam dicantur testiculi vulpis. Serapion

Sciarea est idem quod Gerobatanum ait marcellius ficinus lib. de
vita longa. vide Gerobotanum.

Scamonea. latine grece diagredium lac. est eiusdē plante Calidior
est pipere et est fortis medicina laxatiua diasco. de qua plinius lib.
xxvi. ca. xii. vocat autem Scamonium. vide volubile

Scabiosa herba est. de qua macer. Urban^o i se nescit p̄ciū scabiose

Nā purgat pectus qd cōprimit egra senectus & cetera. herba ē cōis

Scabrū scabra pilosa aspera orō scabrosa quoq dicit que rudis in
suauis inornata q est Pli. libro xi. ca. x Apes femina habēt natura

scabra vide femina. Itē li. xxxiii. ca. vi. horridior est mas scabriorq

Scandula. scandule sunt tegule lignee tenues quibus domus tegū
tur. de quo pli. libro xvi. ca. xi.

Scarificatio apertio ē cū aliquid scalpī vt aliquid in facilius exeat
vel mūdet. pli. viri interempti dēte ginginas i dolore dentiū scarī
ficari. Appollonius efficacissimū scripsit i lib. aut xviii. ca. xv dicit
fenugrecū scarificatōne seri. i. modicū terrā scalpēdo aut verrendo
nō p̄funde fodiēdo. et lib. xxxvii. ca. xv. veras gēmas nō scarificāt
Scandulata herba frugibus inimica que eas hedere in modum im
plicando nec ar. festus.

Scaber asper. vnde scabies a corporis asperitate. virg. priō georg.

Exesa inueniet scabie rubigine pila. Nonius.

Scannū p sede nō est ad propositū pars terre in agro est arato que
nō est perfecte aratro diuisa qđ arādiviciū pgula p agrū ducta de p
hendi f Columela. de quo pli. li. xvii. ca. xxi.

Scorpionum ictus sanantur. li. xx. ca. xiiii.

Scabies animalium mundantur lib. xxviii. ca. x. & li. xxxi. ca. vi. &
libro. xxv. ca. iiii.

Scia passio ex frigido procedens reumatismo invertebro coxe ses
pius sinistro greci pisadam vocāt. Oribasius est id qđ sciatica. vide
Scādulaca genus herbe frugibus aduerse que admodū hedere eas
implicat. festus

Scariola species lactuce siue endiuie. vide Endiuia

Scithia oriētalīs regio ē ad septētrionē vergēs. Diuidit aut p fluiū
tanais qui relinquit vna ptem in Europa minorē alterā & maiores
in asia. qđ pars est a fluminibus immunis. ab ea processerunt femine
bellatrices. de quo pli. li. viii. vide Amasones. vide itē Rha. Pius in
descriptōe asie dicit qđ scitharū noīe cōtinent oēs qđ sunt innumera
biles hnt em ab occidēte fluiū Thanais ab oriēte Rhas fluium.

Scirpus iūcus est lenis absq; nodis. Tereñ. Nodū in stirpo queris

Scila due fuerūt femine eius noīsvna fuit nisi regis filia. Et cū my
nos obsideret potētissimā nisi regis ciuitatē rñsumq; habuisset nō
posse eam expugnare qđiu nīsus capillos purpureos haberet scila
amore mynois capta capillos scidit patris. si e patrem prodidit.

Screare spuer. Noni. Terē. in heantu. Gemicus screatus tussis. pli.
dat multis locis remedia ad purganda expellēda pectoris supflua.

Scatebre ebullitiones que fiunt cum in aliquas rimas terre aqua de
fluens est. seruius. Scatebrisq; arentia temperat arua

Sciopodes monstruosi hoīes in desertis indie qui humi iacētes vna
brase pedū ptegunt aduersus calores de quibus pli. li. vii.

Screare est grossa pectoris fleumata naturali conatu pellere. A quo
execrare. pli. li. xx. ca. xiiii. Pulmonis vicia execrabilia facit Puleg.

Sciatica egritudo circa anchas quā boeci⁹ in sua musica dicit sana
ri posse cantu. Sciatica etiā herba est. de qua pli. lib. xxvi. capi. v.

Scoriavide spuricia.

Scolopēdria herba cōis. diase. nascit in petris nō habet florē neq;
semē folia sunt lōga stricta subtus pūctuata Alio noīe vocat lingua
eruina. Confert spleni

Scolopēdra est aīal e terre vermibus quod millepedū vel multipes
dū vocat vñū genus arcuatim incedit aliud nō. hoc secūdū veneno
sum est qđ scolopēdra vocat. Primū non venenosum quod valet ad
aurium remedia. de quo li. xxix. ca. v. & li. xxx. ca. iiii.

Scotosis siue scothomia. subitavifus obtenebratio. Math. siluati.
Scrophule multitudo paruorum apostematum. vt eniz scrophula
ro paritvnum porcellum: ita scrophule semper sunt plures.
Scrumosi sunt. ait Perotus super marcialem. qui scrophulas patiū
tur & strumas. ad quas dat remedium. pli. li. xxii. ca. x. vide struma
Scrupulus apud naturales pondus est granorum. xx. Hermolaus
autem dicit q̄ est pars dragme tertia dicta a grecis grāmaria quīs
alia significet sed non ad propositum. vide Talentum

Scopa regia. vide Ipericon

Scotomia. vide scotosis

Scordiū est alliū agreste. Math. siluaticus. de quo pli. li. xxvi. ca. xi
Scobs scobis virgula est arboris extrema ex qua fiūt scobe qb' mū
danť vie. pli. li. xxiiii. c. xi. hebeni scobē oclis mederi. vide heben.
Scriptorum materiam in qua litteras depingūt siue papirum siue
pelles animalium siue arborum cortices siue tabulas qui primo in
uenerunt. pli. li. xiii. ca. xi. Et quo tēpore. Et de modo cōficiēdi pa
pirum habes eodem li. ca. xii. vide Papirus

Sedulitas assiduitas diligentia sedulus diligens assiduus. Sedulo
aduerbium assidue sine intermissione. Pli. li. xi. ca. xxx. Quid pos
sit qualibet in re quantulacunq; sedulitas

Secundare prosperare. virg. lib. vii. dii rite incepta secudent. Cū
enim dicimus res secunde; non a numero dicuntur quia primas se
quantur. sed quia sequantur que optamus Nonius. Item secundus
est idem quod iuxta. virg. iii. georg. Pascūtur numero siluas & pra
ta scdm: flumina. Seruius. Item scds obseqns sed nō ad ppositum.
Seculū longissimavite hoīs duratio. & est spaciū annorū centū a se
ne dictū quia longissima est senectū. varro. de quo pli. li. vii.

Sexcuplum ex li. ii. ca. xxii. i. sexquialterum quod greci hemiolis
on appellant. hermolaus. Ipse autem corrigit sesquiplum

Sedulo diligēter assidue. noni. Itē sedulo sine dolo. dona. i. terentio

Secreta qdā nature occultissima qualiter sint inuēta. li. xxxvii. c. iiii

Secordia differt a segnicie. ē ei secordia tarditas at ignauia pfulēdi

Segnicies autē agēdi. Tereñ. in andria. nichil loci est segnis segne.

Infecūdū segnicie neq; secordie inutile. i. spine. fetib' ipinis. noni.

Sensus & sensa differūt. sensus ei ex sentiēte est. sensa autē que senti
untur. Cic. de oratore. proxime exprimere dicēdo sensu possumus

Nonius. huius noīs sensus significata provisu tactu & c. relinqm'

Senicion siue senacion herba a grecis Erigeron dicta. ait siluatic.

ca. ccxlvii. nascitur secundum disc. in testis & petris. habet folia vi
ridia & densa. a quibusdam dicitur cardo benedictus

Senacion etiam inuenitur pro nasturcio aquatico. Vide nasturciu.
Selencides aues sunt peregrine, de quibus pli. li. x. ca. xxvii. rē dīc
dicit mirandam.

Secundā capit plinius p pelle secūdina. Ea est qua puer in matris
vtero inuoluitur; vt li. xx. ca. xiii. & alibi. Secundas dicit. hermol.
pluraliter quia geminis pellibus inuoluit puer. interiorē aut dicit
tenuissimam & mollissimam allegans empedoclem

Secacul. ait Auicenna li. de viribus cordis secundum veritatez che
mys est propter subtilitatez & caliditatem humiditatem etiā addit
inuitutem spiritus. Siluaticus autem dicit q̄ dicitur alio nomine
sigillum sancte marie

Seges segetis nō solū p frumētis sed etiā aliis granis inuenit̃. Pli.
li. xvii. ca. ix. Nichil est tytilius lupini segete ad impinguandū terrā
nec mirū segetē ad illa extēdi q̄a seges dī sero seris. Illa enī serunt̃
Sene fructus est arboris habens vaginas longas & tenues in quib⁹
sunt semina herentq; ramo pedicule subtili. Medicina est purgans
coleram & melencoliam. serapio. vide pediculum

Semiramis fuit assiriorum regina que viro suo nino mortuo cūz ha
beret filium viri sumpto habitu simulat se filium. Sic sexum men
tita magna facinora gessit. Quibus gestis confidens tandem se fe
minam declarauit. Ait iustinus. Pli. de ea.

Semis inuenitur pto nomine pōderis & est pondus vnciarū sex in
cōmuni aut significatione dimidium est quia libra romana. xii. cō
stabat vnciis. vt nunc etiam apud medicos. Ideo semis pro ponde
re est libra dimidia que sex continet vncias. vide talentum

Seres sunt populi sithie que est pars asie. Aliqui scribunt seras. Ar
bores eorum non solum folia sed lanam proferunt que ab eis de
nominata sericum dicitur. virgilius georg. velleraq; vt foliis depe
xunt tenuia seres. de his pli. lib. vi. Pius in descriptione asie dicit
q̄ sunt ad oriētem estiuum vltimi populi. Ceres per C. Aliud signi
ficat. Erat etiā femina que grecos frumētis suz docuit. Ob hoc dea
credita. bocacius li. de genealogia deorū. virg. ii. georg. dicit q̄ ta
les etiam arbores ad ethiopes inueniuntur. Nemora ethiopum le
ni cauentia lana.

Sesostris herodotus dicit fuisse regē egipti qui alueum fecit ex ru
bro mari in nilū vt aque maris permixtione Nilus qui potum sua
uem prebebat amarus fieret. de eo Pli. li. vi.

Serpentaria herba est que duplex maior & minor. Maior est dragō
ia. diascor. dicit q̄ eius virga vel hasta duobus cubitis est lōga. Et
payaria serpenti similis liuores. i. maculas purpureas habens soli

dasvt' digitus In qua est semē qđ post maturitatem colorē h̄s crocō
 similē. Minor vocat' grece aaron h̄s folia maiori filia sed minora
 Sesterciū inquit herm. est idē qđ sestercius nūmus qđ a semisse tertio
 videt' appellatus qđ nō duos asses tm̄ sed semisse quoq; tertii cōtia
 nebat assis. Postea sestercium quattuor asses valuit semp̄ tñ quarta
 pars erat denarii. vide talentum. de his pli. li. xxxvii. ca. ii.
 Sexcuplum. hermolaus corrigit sexcuplum hoc est sexquialterū
 quod greci hemyolion appellant. verbū aut' sexqui vt augustinus
 interpretatur pro eo quod est se absq; videri potest
 Sextatarii asses. ait hermo. qui sextantē. i. duas vncias ponderant.
 Sēsuū excellētia ī qb' aī alib' inuenta ē vt visus audit' &c. li. x. c. lxxix
 Sescuncia est vncia cū dimidia. ait herm. dicit etiā significare duo
 rum digitorū quantitātē. idem sequialtera significat totū & mediū
 totius. Pli. his vtitur vocabulis li. xxxvi. ca. xxv.
 Sescuns sescuncis. vide sescuncia
 Serius tardius a sero dicitur. festus
 Serū quod non ioco factum aut dictum sit. sed grauitate. Macro.
 in saturnaliis. Nunc te scio non ludo; sed serio ferari.
 Serpilus herba quā greci herpilon dicūt. dicit ei serui. qđ in grecia
 nominibus aspirationē h̄ntibus ponunt s. pro aspiratōe. hex. sex.
 hepta. septem hemitheos. psemideus. serpil'. dicitū. qđ terrā serpit
 Sexagesimū tertiuū vite annū multa hoīm memoria obseruatū. senī
 oribusq; expertū; cū periculo aliquo & clade venire; aut corporis
 morbiq; grauioris; aut vite interitus; aut auiū egritudinis varro lib.
 de vita patrum. li. ii. de quo pli. li. vii. ca. xlix.
 Seruitium multitudo seruorū. Seruitus seruorū cōditio. donatus.
 Seriphus thracie lacus; in quo rane non coaxant quod faciūt si ali
 bi deportentur. Strabo.
 Seres populi asie in sithia hoīes mites sunt & geti. Arbores h̄nt la
 nā subtilē & delicatā ferētes a qbus sericū dī. nō egrediuntur suos
 terīnos. Strabo. de quibus Ouid. Ignoti facies sed notivellere seres
 Ser' grauis. vir. vi. ene. Seraq; terrifici cecinerūt omnia yates. Ser.
 Serus tardus. serus magnus. virgi. iiii. georg. Ille etiam seras distu
 lit vltimos. Seruius
 Serpentē siue aspidē in sui perniciē quidā educauit. li. x. ca. lxxiiii.
 Sertores in Pli. li. xxxiii. volumine. Inquit hermo. sunt bellatores
 a ferenda pugna
 Serpigo ifectio cutis scabiei filis. Cōstā. fil. di. qđ ē idurata ipetigo
 Serapū scdm diasco. est gūmy sile galbano vna de spēbus ferule.
 Serpilū herba sic dicta qđ sup̄ terrā serpit herba hūilis cū foliis & ra
 mis origano filibus alioribus tñ san succi odore fungētibz. hec

disc. herba est esui apta. de qua virg. buc. fessis messoribus estu allia
serpilū & herbas contundit olentes. Pli. li. xix. ca. x. Ocymum de
generat in serpilum. vide tu Serui.

Serum pars lactis aquosa qui ex caseo distillat. Grammatici aliam
assignant significationem adiectiue capiendo sed non ad ppositū
de quo Pli. li. xxix. ca. iiii.

Sexquilibra li. xiiii. ca. xx. Sexqui. grece totū latine & est integra
libra vt sexquipedale continens totum pedem. Oracius proficit
ampulas & sexquipedalia verba

Seuū p. u. duplā substantiue pignedo est q̄ ex renib⁹ sumit & ē solidū
orvt seuum bubulum seuum vitulinum. de quo pli. li. viii. ca. ix. & x.
& alibi. vide Axungia.

Senes minime sentire pestilentiā. li. vii. ca. l.

Sideritis herba q̄ latie pitaria dī de q̄ varia scribūt & cōfusa. mat. di
cit vnā eius spēm esse cētrū galli aliā eracleā in tectis dī nasci quā
pli. efficacē dicit ad sistēdū sangiem exvulnere. de quo pli. li. xxvi.
ca. xiiii. & alibi. Itē de siderite li. xxii. ca. xvi. dias. dicit. q̄ sideritis
alio nomine dicitur heraclea & habet folia prassio similia Itē sīde
ritis lapis ferro similis. de quo pli. li. xxxvii.

Sicomor⁹ arbor ē fico silis. ficos ei a grecis fic⁹ dī a q̄busdā vocat fi
c⁹ fatua & sicophāta ficuū cōestor. de q̄b⁹ pli. li. xvi. & li. xxj. c. viii
Siliqua legumē q̄ddā significat. quo in siria & affrica porci impin
guant. virg. i. geor. Siliq̄ q̄stante legumē. Itē siliq̄ arbor ē dicta a xi
lon grece q̄d est lignū & liqon q̄d ē dulce fruct⁹ ei eius arboris dul
cis ē. de quo pli. li. xiiii. c. xvi. dicit q̄ ex siliqua fit vinū. In hac etiā
significatione capit li. xvi. vinū inquit fit e siliqua piris malorūq̄
omniū generibus. Siliqua quoq̄ aliud significat. vide talentum
Seruius. Item dicit q̄ siliqua sunt folia legumintum.

Signa future pluuię ventorum & tempestatum. inuenies li. xviii. c.
xxxv. Itē li. ii. ca. xlviii. xlix. l.

Signa future sterilitatis aut fertilitatis habes li. xviii. ca. xxix.

Signa mortis proxime inuenies li. vii. ca. l.

Signa morū humanorū. Per phisonomiam li. vii.

Simplices medicie sūt ppositis certiores li. xxii. c. xxiii. & c. xxiiii

Sinauche pfocatio ē maxime nocturna ex pituita siue ex fleumate
grosso in fauces ceruicē q̄ delato. ait polux. & hermolau. videtur
esse passio quam medici squinantiam vocant

Sisam⁹ plāta ē. ex ea plāta fit oleū q̄d sisamynū appellat valēs. du
ricie neruorū Comedit ea plāta s̄z stōacho mala ē facitq̄ oris fetorē
Siene vrbs in finibus ethiopie. versus meridiem sub tropico can
cri. de quo pli. li. ii.

Sidus est forma conspecta ex plurib⁹ astris Stellas aut erraticas di-
 cit singulares que sole feruntur, vt sidus in ariete dicitur & thauro
 et aliis signis, macrobius de quo in secundo libro.
 Sidere deorsum descendere inde venit desido, subsidio; quorū pre-
 teritū desedi subfedi resido refedi, assido assedi, Saluti, in catilina:
 Postq̃ cato assedit Sed sisto & sto steti, habet preteritū Sistere enī est
 facere fugā stare vel gradū, inde stator dictus qui sistit fugā militū.
 Item sistere est se p̃sentare; siue sui corporis p̃sentia exhibere siue
 cōparere, vt in iudicio sistere, virgi, patrio te limine sistā, Seruius
 Sil pprie limus est inquit hermolaus videtur esse materia picture
 dicit enī vitrimius Sile instituere pingere, Et idē vitrimius lib. ix.
 ex attramēto inquit subigendi sunt atq; polluēdi silaceis atq; mi-
 naceis interpositis, Declinat aut Sil, filis, limus aut quem signifi-
 cat inuenit in metallis de quo pli, lib. xxxiii, ca. xii.
 Sicilire est cū falce secare Perot, super marcialē, videtur enī aduers
 fari Plinio p̃fata expositio, dicit enī li. xviii, ca. xxviii, Quotiēs enī
 secta sint sicilire oportet, Quod enī iam sectum est; nō est ob id ite-
 rato secandū, de hoc li. xviii, ca. xxviii.
 Siler genus est virgulti idem quod yimen yiminis, de quo pli, lib:
 xxiiii, capi, x.
 Silphium mastix est secundū pium in asiatica descriptione Siluati
 cus autem dicit esse plantam, ferentem asam fetidā vide asa, vide
 Item lentiscus.
 Silurus paruus piscis, de quo pli, lib. vi, ca. xxxii, & li. ix & li. xviii,
 ca. xx, Siluri inquit carnē leuiter vri a vento & cetera.
 Singultus est quasi spasmus stomachi repleti & qñq; inaniti veluti
 suspirantis, Siluaticus vide spasmus.
 Simulax grece taxus latine, perot, in marc, de quo pli, libro, x;
 Serapion aut dicit esse hedere speciem flore candido; odoris lilio
 proximi, caulibus spinosis fruticosis ramis de quo Pli, lib. xvi, ca.
 xxxvi, vide, fruticans.
 Sinopsis terra est rubea sumens nomen a loco ponthi, in quo oritur
 nomine sinope, de qua pli, lib. xxxv, ca. vi.
 Siri⁹ stella est q̃ oritur in xxix, gradu cancri, s. circa mediū mēsis iu-
 lii & circa mediū occidit septēbris, Terras & hoīes calefacit iō iuue-
 nalis ait in priā satyra Sirius ardet, Tūc in cellis feruēt yina, herbe
 q; arescunt, de quo pli, libro, ii.
 Siphon siphonis vas est ad humorē continendū iuuenalis, Effigie
 q; dee longis siphonibus iplent, Erat enī idolū cōcauū, Capiē etiā
 p̃ tubat quia longā habeat tuba cōcauitatē, de hoc pli, li. ii, ca. lxxvii

Silua generale uomen est. continet enim lucum qui proprie locus est arboribus cōsitus manu. saltus autem locus est silue inuius nec transcuntibus peruius ubi estate umbram captant: hieme ventum euitant. Nemora uero voluptatis causa cōparata et plena amenitatis Cedua silua est cuius lignum ceditur uel aptum est cedi. lauren. vide Cedua et saltus.

Simus naribus pressus: inde dicta simia & simie animalia nota. Seruius. de quibus pli. libro viii.

Simpodium conuiuium. Marcilius ficinus in libro quē plato composuit qui simpodium nominatur.

Sinus in hominibus est. Est autem in pectoris brachiorūq; cōplexu: etiam uestium laxarum. Sinus etiam in littoribus est marinis q̄ curua sunt et quasi brachiis naues amplectens. Gremium est intra complexum fermorum ac ventris circa que et pueros concipiunt aut pueros sedentes excipiunt inde Cicero libro de senectute. gremium terre dicit q̄ semen cōcipiat. virgilius primo eneidos. heret et interdum gremio fouet infans dido. seruius dicit. cum sinus primam producit sillabā uasis genus ē. virgilius in buccol. Sinum laetis et hec tibi liba priape quot annis. In priori autē gremii significatione eam corripit.

Sirtes sunt loca maris periculosa circa fines affrice uersus egiptū: que videntur nauis trahere. A trahendo cognominate. ut patet in salustio libro de bello iugurthino. virg. primo eneidos. In breuia & sirtes urget mirabile dictu.

Siphac panniculus continens intestina: calefaciēs ea sua spissitudine et vinctuositate. prope ventris cutem existens. Siluaticus

Siseleos greci dicūt: quod latini siler montanus Eolia habet similia foliis feniculi sunt tamen longiora et grossiora. habet hastā longam: in cuius summitate est corona in qua est semen longū. habēs angulos. saporis est acuti. fortis odoris. valet ad impregnationem hominesq; a frigore defendit. ideo valet itinerantibus. Serapion **Sirialis** quandoq; distilatio quandoq; adustio dicitur a plinio. ait hermolauus. dicitur autem a sirio astro feruētissimo

Sicilicus semūcia est ait Columela. fest⁹ autem dicit propterea sic vocari: quia vnciam secat.

Sinthesis ethica senectutis est: que fit ex frigidityte et siccitate. **A** quo dicitur patiens syntheticus ait siluaticus. synthesis autem sine aspiratione est quando nutrimentum non digeritur neq; conuertit in substantiam mēbrorum ait Siluaticus.

Siniphes musca parua: adeo ut pene effugiat uisionē: acuto pūgēs

aculeo. Alio nomine culex dicitur. Et est nomen indeclinabile ait Sil.
Sirus granarium est sub terra in speluncis quas sirus vocant ut in ca-
padocia thracia hispania citeriore neque absque periculo introitur re-
centi apertione. Ita ut quibusdam interclusa sit anima varro libro.
de re rustica. de quo pli. lib. xviii. Alia significat sed non ad propositum
Silphium mastix est ait Pius papa in descriptione asie. Nascitur in
quit in chio insula que nunc est in potestate genuesium: ex quo sil-
phio magnum habent emolumentum Sunt qui scripserunt non alibi
nasci Strabo autem dicit in libia affrice regione Cyreneis proxima
Silphium gigni. vide mastix.

Sisimbrium dicit ianuensis medicus in apotecariorum sinonimis: quod
est mentastrum. de quo pli. lib. xx. Platearius dicit quod sisimbrium.
alio nomine dicitur herpilum. Gabriel in gerentocomia ad inno-
centium. viii. dicit quod sisimbrium est menta hortolana. de quo Pli.
libro. xx. ca. ix. vide menta.

Sincerum purum. impermixtum verum pli. lib. xii. ca. xii. de nara-
do loquens: dicit sincerum leuitate deprehendi. A melle dicitur quod
purum est cum est absque cera. Terentius in eunucho Si istuc crede-
rem sincere dicit: quiduis possem perpeti. donatus.

Sicosis dicit Cornelius celsus lib. vi. ca. iii. vlcus est in quo caro ex-
crescit sub quo due species continentur.

Simphitum greci dicunt quod consolidam latini: que duplex est maior
et minor. Sil. herbe sunt communes de quibus Pli. multa. dicitur autem
Simphitum precipue de consolida maiore

Sinonum dicitur pes milui. diascor. dicit quod est sicut apium & aureos et e-
petrocil. macedonicum. habet semina apio similia & ameos. Siluati.
dicit vocari sinonum quia nascitur in siria macedonie puicia regionis

Similax arbor que est species hedere patet li. xvi. ca. xxxvi

Smyrnas diascor. dicit quod est herba similis matrissiluie habens fo-
lia aspera cuius virge se implicant Semen vuis simile quod cum est
mattirum nigrum est Siluaticus

Soda egritudo capitis ex nimia caliditate & siccitate Siluaticus

Soleam latine dicimus quod buglosson id est bouis linguam vocant
ait hermolaus de quo Pli. lib. ix. ca. xvi.

Somni auxilium habes lib. xx. ca. xviii.

Somnus & somnia lib. x. ca. ultimo

Soboles ab adolescendo dicta id est crescendo. festus

Solatrum secundum Serapionem quattuor habet species: una co-
meditur alie non. Comeditur domestica. Eam vocat vnam vulpis.

Medicina est frigida inter siccum & humidum media. Galienus di-

est q̄ ea est somnifera, habet proprietatem apii sed debilem. Plāta
est habens ramos multos spissos difficiles ad frangendum plenos
foliis in quibus humiditas que adheret manui Similantur foliis ci
tonioꝝ. flos rubeus vt sanguis semē cuius croceum est. nascitur lo
cis asperis & petrosis. vna eius species vocatur morela. Siluaticus.
Soldanella. v. soldana. herba similis vsue: nisi q̄ ē maior Serapiō.
Solsticium solis statio que est bis in anno scilicet cum sol est in si
gno cancri mense iunii & in signo capricorni. de quo libro secūdo
vide bruma.

Sorba fructus arboris qui est pīrispui similis galie de cibis. Sorba
et nespila stipticāt: sed plus nespila. de his. Pli. li. xiiii. vide nespila
Solsticialis herba est de qua Pli. li. xxvi. sic appellata vel quia die
solsticii floret. vt herba pulegiū. vel adurationis breuitate. patet ex
Plauto in pseudulo dicente: quasi solsticialis herba paulisper fui.
repente exortus sum: repentino occidi. Pli. etiam libro xiiii. facit
de ea mentionem. Acinoꝝ. inquit labrusce pars est moritur: prius
q̄ reliqui qui solsticiales vocantur. Ex quo intellige non vnā tan
tum herbam que solsticialis vocetur. Quedam enim tales sunt aci
nose alie non vt pulegium. vide acinus. vide bruma

Solifuga animal est formice simile venenatum hermolaus. in ca
stigationibus.

Solinus autem dicit. q̄ est aranee similis: in metallis argentariis:
occulte reptātes: & imprudentes opprimit.

Sorex foricis diascor. dicit q̄ est planta Cuius due sunt species
vna agrestis et spinosa. altera non spinosa que est ad comedē
dum apta: valet estuationi et tumori stomachi. Animal etiam si
gnificat. de quo plinius libro. ix. ca. lvi. Et libro. ii. capitulo. xlii.
vide mus.

Sopitus sōno captus forti Pli. lib. xix. ca. vi. Allū que deuorauere
aues stupentes. manu capiunt Et si paululū cōmorauere resopite.
Sonticus morbus quid sit videtur Simpontinus dubitare Super
marcialem. dicit q̄ sit morbus. qui cuiq̄ rei agende impedimento
est vt febris. Si tñ quaternā habet diurnā qua nō ostāte negociis
suis omnibus intēdat. dicitur sonticum non habere morbum. thec
Simpontinus. Sed salua eius pace significat idem quod habēs no
ta & longa interualla. vt patet ex Plinio lib. xxxvi. ca. xix. dicit enī
q̄ gagates lapis deprendit sonticum morbum id est an perpetuus
sit an interualla habeat. Simile dicit diascor. de comesto iecore ca
pre q̄ probat morbum caducum. Si quis enī ad comicialē mor
bum sit dispositus: faciet eum cadere. vide Comicialis.

Sparagus vide. Asparagus quia idem sunt;

Spasmus dolorosa neruorum contractio Cui passioni dat pli. multis locis remedia.

Spirioli sunt animalia latentia de murium genere. Et glirium Gabriel in gerentocomia ad innocentium papam octauum

Sponsa solis a multis dicta solsequium: multiplex est. vna domestica que scariola dicitur accedens ad lactuce naturam Alia agrestis que vocatur Cicorea Serapion. vide Elithropion. Item vide intybus Spelta granum est ordeo simile. Alio nomine dicitur Elica. Siluaticus Splenon herba est que alio nomine teucra appellatur Siluaticus. de qua pli. lib. xxv. ca. iiii.

Spinges statue sunt admirande magnitudinis de quibus Pli. lib. xxxvi. ca. xii. Aliud significat sed non ad propositum

Speculum vnū vno aspiciente populū representat li. xxxiii. ca. ix.

Specularis lapis est duplex scilicet per se nascens segmenti modo hermolaus corrigit cemēti; alter saxo inclusus vt gipsum vterq; autem pollitus est & relucens. de quo Pli. li. xxxvi. ca. xxii. aut xxiii. vide Gypsum

Spurcicia imundicia superfluitas. vide inferius.

Spectatus probatus virgilius. primo georgi. vide lecta diu & multo spectata labore; degenerare tamen Seruius Spectandus. probandus in eadem significatione. inde spectare probare. Seruius Cice. in officiis. Nō igitur ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt hinc specula & speculum; q; in eo specimus imaginem.

Specimen documentū. item exemplar seruius virg. ii. georg. Tale dabit specimen. Est autem specimē aliquid modicum quod quasi exemplar in mercibus emptori ostenditur: vt in pānis vel in cibis aut potibus. solet autem capi ex optimo Cicero in Tusculanis.

Spica relicta vulgata grammaticorum acceptione quam prius in ariste vocabulo habuisti Tres sunt eius species secundum Serapionem. Quedā dicitur spica nardi que est inda. Alia est spica romana: que dicitur celtica. Quos enī celtas greci dicūt latini gallos vocant ait Pādulphus. Alia dicitur montana. Eligitur melior que est recens leuis pinguis rubea boni odoris. Pli. lib. xii. ca. xii. multa dicit de nardo gallica. ysidorus dicit Nardi speciem vocari celticam a regione gallie. Et pādulphus dicit q; nascitur sepius in ligurie alpibus ad ptem australe narbone & massilie. de his Pli. lib. xx. ca. xx Nicolaus seruitor medicorū componit oleum nardinum & yngnū nardi pistici preciosi.

Splemō vel periclomenos grece; matrissilua latine. frutex est in cis

cultu habens folia alba hedere similia virgas tenuēs in quibus est
semen cubebis aut hedere simile. Siluaticus

Specular fenestra est. pli. lib. xv. ca. xvi. Ad poma seruanda austros
specularibus arcere.

Spōgias (quod mirū est) dicit pli. li. ix. viuere aīal q̄ esse idē. yfido.

Spadix color est quē hermolaus dicit capi ab euripide p vario. Ab
aliis p colore palmeo qualē dicit esse equorū apud maronē

Squama vitalis vtitur ea voce pli. lib. xxxvi. ca. xxi. Gypsum di-
cens optimum fieri e lapide speculari squamam vitalem habente.

Sed cauendum ne lectio viciata sit: quādoquidem vetustī codices
sic habent: Ex lapide speculari squamam vitalem habente. Est enī
specularis lapis duplex hec hermolaus que sunt itellectu difficilia
nisi vides dictionem specularis lapis et gypsum

Squilla herba habens folia maiora lilio. Cepam habet in radice ex
qua fit acetum squiliticum. Eam latini vocant cepe muris: quia in
terficit mures. Miras habet operationes secundū diuersas eius pre-
parationes. diascor. de hoc pli. lib. xxiii. ca. ii.

Squinatum arundo subtilis in finibus affrice nata quam libenter
edunt camelli Platearius

Stomachi cruditates remedia suscipiunt li. xxvi. ca. xii.

Statua cui primum aurea dedicata est li. xxxiii. ca. iii.

Statua cuprea septuaginta septem cubitorum magnitudinis lib.
xxxiii. ca. xvii. De statuīs iterum lib. xxxvi. ca. iii. & v.

Stramentum a stando vt stramē dictum putant Alii a stratu quod
pecorī subternatur. varro

Stomachi sunt qui cibos non continēt hermolaus in plinianis ca-
stigationibus.

Stricture sunt sintile que de ferro feruēti exeunt: q̄ aut stricte emitt-
tantur id est celeriter: aut q̄ oculos sui fulgore peritringant. virgil.
libro. viii. Stricture calibum & fornacibus ignis anhelat. Nonius.
Stato. i. statuto & deterinato & certo pli. li. ix. ca. xxi. in principio.
Stagnare est aquam stacionariam habere vel recipere plinius libro
xix. ca. v. inquit ne lacune stagnant. vide lacuna

Stranguria passio qua eger gutatim mingit. Constant. Pli. dat res-
media li. xxiii. ca. viii. Cornel. celsus dicit q̄ estyrine difficultas li.
iii. diffuria eādē habet significat: onē. ait hermolaus. vide diffuria
Staphisagria alio nomine pedicularia: quia pediculos necat. Plan-
ta est secundū diascor. habens folia similia foliis vitis agrestis: in-
cisa vt folia malue. flores coloris quasi celestis: habet fructū in va-
ginis viridibus vt cicer: habētia tres angulos asperos: cuius color

ad rubedinem et nigredinem decliuus: sed interius albus. vñus eius
est ad multa iuuamenta.

Stips minimū pōdus quod stipendiariis distribuebatur. Pro obo-
lo etiam ponitur aut minimo nummo Plī, lib. x, ca. lxiii. Ancillam
e prostitutis mercennarie stipis.

Stilphius est mastix ait Pius in asie descriptione.

Stibes siue stibeos grece scabiosa est latine, ait siluaticus

Struthion conuenit cum heraclio, alio nomine passerulum: quia
longe vñsum speciem passeris representat. siluaticus

Stomathicos dicit hermolaus qui cibos non continent id est qui-
bus debilitata est virtus stomachi retentiu

Sterilitatis aut fertilitatis future doctrina. vide Pleiades.

Stalagmium, ait hermolaus Calchanti species est purissima

Strige sunt ordines rerum coniunctim inter se collocatarū a strin-
gendo appellate. ait festus

Stercorum brutalium vtilitates & medicine lib. xxviii, ca. x.

Steatonia tuberculum in quo pingue aliquid est collectum sub cu-
tem. fit in capite, ceruice, alis, lateribus, hermolaus in castigationi-
bus plinianis.

Stubi sunt fistule siue ligna cauata ad aquarū ductus. Plī, lib. xvi.
hermolaus dicit q̄ potest pronuciari tubos

Stare certum esse. virgilius. x. eneidos

Stat sua cuiq; dies. Stare expectare. virgi. iiii. eneidos. stat sonipes
et frena ferox spumantia mandit. item adesse Seruius. Item esse pri-
mo eneidos Omnis in ascanio cari stat cura parentis.

Stare eminere. sexto eneidos stat ferrea turris ad auras. Item Pla-
cere. seruius virgilius. stat cōferre manum: stat casus renouare om-
nes. seruius inde venit stolon. vide stolon.

Stramenticiū quod est ex materia straminis. Laurentius.

Strideo strides strido stridis. Idem significant. priscianus

Stella pro pilla. de quo Plinius libro. vi. capi. xxviii. Item lib. vlti-
mo capitulo. v. Nam stella apud veteres significabat letum et pro-
sperum hermolaus

Stelle errantes sunt planete septem. Erratice quoq; dicuntur. vidē-
tur enim errore quodam moueri: quia motus irregularitate earum
ad inuicem & ab astris distantia continue varietur. Plinius libro.
xviii. ca. xxxv.

Si stellarum errantium orbes incluserint pluuiam significat. Item
de eisdem libro. ii.

Stix stigis herodotus libro. vi. dicit stigem esse paruum fluuium in

archadia ex petra profluens aliquos vidi textus plinii qui habent in archacia, fingitur a poetis fluuius infernalis: quia quanuis non sit colore aut sapore abhominabilis ilico tamen potantes necat. Pisciculi ex ipso etiam fluuio ilico perimunt comedentes. de quo Plinius lib. ii. cap. cvi. & li. xxxi. ca. yltimo. & libro. xxxi. capitulo secundo. vide Osiris

Strignum idem est q̃ solatrum siue morella secundum plateã. vide solatrum.

Sticados herba tenuis: minuto semine. floribus flauis foliis thimo similibus, oblonga: subamara conferens cerebro. diasco.

Stipticus stipticum id constrictiuum austerum desiccatiuum coadunatiuum. Marcellus ficinus lib. de vita longa. vide Aromata Aromaticum. Stiptico nomine vtitur pli. li. xxiii. ca. xiii.

Stragulum est vestis vel cooperimentum. pli. lib. viii. ca. lxvi. Cubilaria inquit vidimus stragula. Et li. vii. ca. li. Signa letalia, fimbriae curam & stragule vestis plicaturas

Storax pinguedo mirre recentis. ait diascor. Et est aromatici gummi species. multiplex tamen. Nam quoddam dicitur storax calamita. Eligiturq; sicca rubea; que assimilatur massi. deterior arida & nigra. de quo pli. lib. xii. ca. xxvi. Aliqui textus habent stirax. Antiqui enim vocales mutabant frequenter vt scrupulus pro scrupul^o adulescens pro adolescens

Staphiloma a grecis: a latinis oculi. Cornelius celsus fit inquit cū summa tunica in oculo sic attollitur vt similis forma fiat vt acino Stria striare striatura. Aliud sunt striae aliud strige. ait Hermolaus.

Sunt enim strige quas festus interpretatur ordines rerum coniunctim inter se collocatarum; a stringendo appellate. Strie autē sunt in columnis partes & vt ita dicam femora sunt que prominēt. Greci exocas vocant: sicut ipsa caua hoc est caualiculi; strigiles ab eodē vitrimio dicuntur libro quarto.

Strigiles quoq; a stringendo hoc est exterendo nomē traxere quarum vsus non homini tantum ex crassa & runida laciua sed etiam iumentis quotidianum frictum e ferro.

Strige. vide stria

Strigiles ibidem

Strignum herba est quam dicit macer a latinis morela; vocari. Siluaticus scribit maurelam. vocatur etiam a diascoride solatrum

Striges dicuntur inauspicate aues q̃ grece sirnia nuncupant a quibus nomen inditum maleficis mulieribus. Ait festus. de quibus multa dñr que pli. fabulosa putat li. xi.

Strigofum animal dicitur male habitudinis & nimis gracile. her-
molaus in castigationibus plinianis. Videtur tamē capere pli. pro
ruga siue rugis pleno. li. xvi. ca. vii.

Stilicidium liquor cadens vel stilans siue a quo vel in quo cadit Sti-
la gutta liquoris est. ait Perotus super marciales scilicet dum cadit
vel cecidit. pli. de vtroq; li. xvii. ca. xii.

Stila. vide stilicidium

Stirps relictavulgatiori significatione: truncus est arboris aut ra-
dix. Pli. libro. xvii. ca. xiii. Celerius inquit adolefcunt arbores vñā
in stirpem redactis alimentis.

Stolon. stolones sunt rami parui circa inferiorem arboris partem
nati. pli. lib. xvii. ca. xiii. Omnia celerius adolefcunt stolonibus ab
latis. Item li. xvii. ca. x. Auulsi stolones &c.

Strigil strigilis. ait Perotus super marcialem. Instrumentum est ad
radendum corporis sordes: quo veteres in balneis utebantur. Per-
sius. I puer & strigiles Crispini ad balnea defer. de quo plinius li-
bro. xxviii. capitulo quarto circa finem. Aliam longe significatio-
nem strigilis Hermolaus assignat scilicet strigiles sint parue au-
ri natiui massule. palace vero arte quesite: vult autem dicere q; in
quibus tegionibus nascitur aurum inueniuntur parua auri frusta
quandoq; ad quantitatem digiti. Palace vero arti ficiose fiunt
quod vulgus gallicum vocat lingot. de hoc plini⁹ li. xxxiiii. c. iiii.
Strigmenta non solum dicuntur intestinorum in dissintericis velut
ramenta: sed & gynnasiorum quoq; sordes. Qñ non strigmenta
plurimis codicibus: sed stramenta plurimis codicib⁹ fedissime scri-
ptum est. verba sunt hermo. in pli. castig.

Staphilinum semen est. vide vocabulum passiones

Stalagmium calcanti species stirie siue gutte simile. vnde & gen⁹
quoq; in aurium Cecilius stalagmium vocauit. Est & spathalum in
ter ornamenta feminarum a spathe dictum. hermolaus in pli. castig.

Stegene febres sunt cum forti constrictione. Cum sint quedam fe-
bres cum forti fluxu. Siluaticus. de quo pli. li. xxiii. ca. viii.

Staphilinum est idem quod pastinaca secundum gabrielem in ge-
rentocomia ad innocentium papam octauum

Striata striate est conche genus. ait hermo. in pli. castiga.

Struma. Cornelius celsus dicit q; est tumor in quo subter concrete
ex pure & sanguine quasi glandule oriuntur & febres mouent. Pe-
rotus super marciales dicit q; sunt scrophule. vide scrophule. her-
mo. dicit q; sunt tumores inter carnē & adipē. greci vocāt adenes Oriū-
tur circa ceruicem alas & inguina. Item latera & mamillas quando

q̄ feminarum. vulgo scrophule dicuntur de quo pli. li. xxiii. c. viii.
Stupor est sopor membri; ex frigidityate proueniens vt nichil senti-
at cruciatum. his dat pli. remedia multis locis. Quandoq; est in
cerebro & tūc causat passionem cum somno superfluo quam nomi-
nat Auicenna Subeth. Est etiam piscis qui tactus etiam lenissime
membrum tangentis reddit stupidum. Ait Albertus libro de ani-
malibus. de quo pli. li. ix.

Strena. festus Ait. Munus est quod dabatur die religioso; boni os
minis gratia Quod apud gallos in vsu est die kalendarum ianuarii
Nonius autem strenam a strenuitate deriuari putat.

Suber arboris species habens grossum; ac spissum corticem & lenē
qui ponitur sub calciamentis.

Subeth. vide stupor superius

Sucus humor cuiusq; corporis eidem innatus; quo maxime abun-
dant benevalentes. virg. in buccol. Et succus pecori & lac subducit-
tur agnis. Tereñ. in eunuch. Corpus solidum & succi plenum. do-
natus. est etiam viriditas & pulchritudo corporis. Acron.

Sufficere subministrare. secundo georgicorum ipsa satis tellus suf-
ficit humorem. Sufficere substituere. vnde & suffectos consules di-
cimus. serui. iii. geor. Atq; aliā ex aliā generādo suffice prolem

Suffire subfumigare. virg. iiii. geor. Aut suffire thimo. Seruius

Sugillati sunt confusi collisi contriti; qui ex percussione casuve; do-
lorem maculāq; contrahūt. Cornel. celsus. Que macula liuor dici-
tur. Inde liuidus color appellat. Pli. li. xx. ca. vi. Sugillata aut liuē-
tia; ad colorē reducit porrus. & li. xxii. ca. v. sugillatis prodest oleū
laurinum. vide Collisi

Successus felicitas. ii. ene. Atq; hic successu animus exultatq; cho-
rimbus. seruius. Aliud significat non ad propositum

Sublucare arbores est earum ramos subputare & veluti subtus lus-
cem mittere. Conlucare est intercisis arboribus locum luce imple-
re. festus. vide interlucatio.

Sub temperamētum aut diminutionem significat vt subridere; nō
plene ridere. Tereñ. in Andria. Subtristis visus est. Sub. i. per. piro-
ene. Ibant obscuri sola sub nocte per umbram. seruius. alias habet
significationes que note sunt.

Sulphuris natura et quibus locis inueniatur. xxxv. li. ca. xiiii. Sul-
phuris medicinales vires Ibi

Sublustris nox est habens aliquod lucis. ix. ene. Et galea eurialum
sublustris noctis in umbra; Prodidit. seruius.

Substilum; tempus est ante pluuiam & post pluuiam; cum frequen-

tes gutule cadunt, nec plene pluit, festus.

Succidia succidie Caro porcina ē in quotidianū vsum, reposita A
suis enim edēdis dicit. Nā id pecus primū fuit quod occiderunt
domini, et vt seruari posset salterūt, varro de re rustica per similitu-
nē hortus succidicia dicit; quia ī eo inueniunt olera ad vsum quoti-
dianū, Cicero libro de senectute iam hortū agricolae succidiā alterā
vocāt, Seruius prime significationi magis concordat, gabriel ī ge-
rentocomia ad innocentium papā octauum.

Sumach plāta nascēs locis saxosis, fructus ei⁹ sunt racemis paruis
similes, vt sanguis rubei, diascor, vide acinus et acinosus

Sulcus fossa ī terra longa nō pfunda per lineā rectā ab aratro factā
Pli, multis locis spāliter li. xviii, varro priō li. de re rustica; quod ī
ter duos sulcos terre eleuatū est Porca dicit, virgilius ii, georg. Au-
sim vel tenui vitem committere sulco.

Sulcare; sulcos facere, simpontinus in marc.

Supinus ad posteriora reuersus, ad dorsum īclinatus ex opposito.
Pronus ad anteriore partem īclinatur Pli, li. vii, ca. xvii, de vtroq;
virore iquit cadauera submersa fluitare supina mulier um prona
vide resupinare.

Succida lana; qualis ab ouibus puenit āte eius lotionē; cū succo et
humore pingui; q̄ ex ouis corpore cōtrahit, de quo pli; li. xxix, c. ii.

Surculus paru⁹ et tenuis furcus. Est aut lignū gracile versus extre-
mitates ramorum, Surcens autē est arboris trūcus, varro lib. de re ru-
stica, de quo pli, libro x, ca. ii, fenicem iquit casie thurisq; surculis
replere nidum.

Surcus vide prius, surculus.

Suspiriosus; qui spirādi patiūtur difficultatem, Greci Asmaticos vo-
cant, Suspirare ē spiritum ab imo pectore trahere.

Suspirium ipsam spīrationē significat aut spirādi difficultatē, Sim-
pontinus snper marcialē, de quo pli, libro xxx, ca. iii.

Suspiria pro ipsa passione sumitur ibi.

Subdiala, que ad grauia sustinendū apta sunt, Perotus in marc, Pli-
nius libro xvi, ca. xli, Iuniperius inquit subdialibus aptissima

Suspirare, suspirium, vide suspiriosus

Subās subātis porca clamore coit⁹ appetitū accusans pli, lib. x ca.
lxiii, verres subātis voce audita cibū non sumere vsq; ad maciē nisi
admittat, qđ ex verbis hieronimi apparet, ad sabinianū diaco num
scribētis sic, subātē te ac lasciuiētē huc atq; illuc rapiebat voluptas
Subito ē nomē, vt primo eneidos, Cū subito assurgens cursu nimis
bosus orion, Est etiā aduerbium breuissimi temporis, Donatus.

udor super reprimitur, libro xx, ca. xiii.

De littera

T

Tabes putredo, sanies maxime cadauerū Pli. lib. ii. ca. iiii. Capitur etiam tabes pro eo quod greci ptisim dicunt ait Cornelius Celsus libro iii. Seruius dicit octauo eneidos quod sanies ē mortui Tabes de viuo et est sanguis corruptus. virgilius ibi, Et sanie taboq; fluentis Priscianus dicit quod tabi et tabo iuenitur, alii casus vsui deficiūt, her molaus de nomine tabes dicit quedā intellectu difficilia. vide si vis in castigationibus plinianis.

Tablinum, lib. xxxv. ca. ii. proxime atrium locus erat Greci Pinacothecam vocāt, differentia tamen ē: quia in pinacothecis: tabule pictae; in tablino rerū in magistratu gestarum monumenta continebantur, verba sunt hermolai, in cast. ga. pli.

Tagus flumi⁹ qui alio nomine dicit hermus: i hispanie finibus oritur, versus affricam Abūdat arenis aureis. Et est eius aqua turbida: Iuuenalis. Tanti tibi non sit opaci omnis arena tagi, de quo pli. li. iiii. ca. xxii. et libro xxxvi. vbi agit de auro.

Talea frustū ligni p̄cisum exytraq; parte serēdi grā ait Perotus in marc. pli. li. xvii. ca. xx. Sābuc⁹ taleis seriē, ita vt popul⁹ & aliis cap. Tamia arbor similis viti agresti, Perotus super marcial em, de qua plinius libro xxvi. ca. xiiii.

Talētū pōderis nomē ē, duplex fuit apud ātiquos, magnū & parū quod exprimit clare in phormione Teren, si quis daret inquit talētū magnū, Magnū autē vt apparet ex titoliui ab vrbe cōdita, li. xxxvi. octuagita libras habet, Priscianus autem estimās ad nūmos romanos: sex milia romanorū denariorū valere dicit, quod ex vi ita tis apud romanos pōderibus cognosci pōt. Nā infimū pōdus siliqua vocatur, Est enim pōdus grani leguminis quod ē siliqua, vide siliqua, supra siliquā obolus, supra ipsum est denarius qui pondus habet dragmevnius Ait ipse plinius li. xxi. ca. vltimo, Dragma ex tribus scrupulis cōstat, super hec vncia dragmas cōtinēs octo libra yncias duodeci cōprehendebat, dragmas autē nonaginta sex, hec a latinis as assis: a grecis, mna dicta ē, quam i, interposita minā vocamus ait Tortelius:

Taleare icidere a talea dicitur cuius greca est origo sed nomē factū est latinum inquit hermolai, hinc et talea nūmaria sermone militari dicitur que clarigatio dici potest, vide Clarigatio.

Talentū parū continet libras sexaginta, Seneca i epistolis: xxiii. sextercia inquit id ē talentū acticum parū, pli. li. xxxv. ca. ix, Appelles docuit neminē miore talēto ānis decē, Ex quo appet magni

existimandum talentum; quia tantifaciēs picture artem; preciiū magnum exigebat Talenti etiam valor estimari potest ex libro xxxvi ca. xii. festerium duas libras cōtinet cum media ait tortelius. Talētum autem parū fuisse; ex homero probatur. Nā i ludis funeribus patrocli; minora premia dicit fuisse duorum talentorū. Dodrās est pondus nouem vnciarum, semis est pondus vnciarū sex. Semis si quidem media libra est, que apud romanos erat xii. vnciarū vt nūc etiam apud medicos. Quicuns vncie quinq. vide in littera Q vocabulum quicuns;

Talorum dolentium medicine, libro xxvi. capitulo xii.

Taphos grece sepulcrū latine inde Epithaphiū, de quo pli. li. vii.

Tartarum corpus est yasis vinaris adherēs, de quo habes in ethearoclitis alexandri grammatici.

Tartari masculini generis significatio non est ad propositum.

Tamariscus arbor alta relictinea fructum habens rotundū. Est autem duplex domestica et siluestris. Serapion.

Tarsus vrbs famata in cilicie regione vnde natus est paulus apostolus Ait pius in descriptione asie, de quo plinius libro quinto.

Tapus arbor est quam diasco, dicit simile palme; folius et altitudine. Nascitur in italia et cāpania neapolitana.

Thanais fluui⁹ magnus asiam diuidens ab europa. Est nilo contrarius qui a meridie fuit septētrionem versus Thanais vero a septentrione in meridiem ait Pius in descriptione asie, de quo pli. libro

Tampobrana insula est mirabilis que sita creditur vltra tropi cum cancri, de qua Pli. li. vi. ca. xxii. et libro vii. ca. iiii.

Tapsiā greci herbā vocāt. Cuius folia sunt maratro similia; ramos habens subtiles in quorum summitatibus sunt corone; aneti coronis similes; habet florem album citrinitativicinū acuti saporis, herba calida est, hec diascor. Siluaticus dicit q^d a latinis dicitur ferula siluestris, de qua pli libro xiii.

Tamarindi sunt fructus prunorum fructib⁹ similes, Sunt autē subtilioris et minoris humiditatis. Serap.

Taurus relictā aīalis significatione mōs ē in oriēte lōgissimus; quibusdā in locis altissimus. iuxtaq^{ue} ipsum varie sunt regiones multis nominibus appellate ac sermone differentes, ait Pius in descriptione asie, de quo pli. libro. v. ca. xxvii

Tamaritia est idē quod mirice vel mirica ait isidorus. vide mirice.

Tapus barbatus a grecis flomos vocatur phisici duplicē assignant marē et feminā. herba est magnis folijs; vna parte lanuginē albam habentibus. vulgaris herba est.

Taxus sine addito arbor est ex cuius ligno fiunt arcus. virg. Tax
cernant in arcus. pessimi est influxus ratione eius frigiditatis. viri
gilius in georgic. Amant sua frigora taxi. de qua pli. lib. xvi. ca. xi
vide toxicum

Tenontes recti quidē & valentes nerui sunt. a rigore dicti collū cō-
tinentes: sine quibus caput sustinere non possent ceruicis vertebra
Siquidē horum inter flexus alter semper intentus: prolabi supiora
non patiūtur vt in celfo. vbi ait Cerotas eos neruos a grecis appel
lari scribendum arbitratur. hermos. in correcti. pli. non cerotas sed
tenontas in ipsis quoq; pedibus neruum quendam latum qui a po
plite demissus procumbit in calcem appellant tenonta

Templum mirabile li. xxxvi. ca. xiiii.

Teucrie herbe virtutes miro modo inuente li. xxv. ca. iiii.

Tempestat pro tempore ab antiquis accipitur. Sic capit salustius.
frequentissime. varro de endimonibus. Cum sermone cenula; variam
interea tonuit tempestate serena. Tempestiuitas in eadem sumitur
significatione libro de senectute. Cursus inquit est certus etatis &
via nature: eaq; simplex: suaq; cuiq; parti etatis tempestiuitas est.
Item est tempestat aeris & maris vehemens commotio. virgili. iii.
enei. dii maris & terre tempestatumq; potentes

Teda lignum luminibus aptum. de quo Pli. li. xvii. ca. xxiiii. Arbo
res inquit nimia pinguedine in tedam mutantur. de quo etiam ca.
xxvii. Patet ex virgilio q; sit arbor quarto eneidos Tedis inquit ac
ilice secta. Et. vi. eneidos. in sepultura miseni Principio pinguem
tedis ac robore secto. vide rob ur.

Tenasmon appetitus egerendi cum magno conatu: modica ege
stione. Constan. Cornelius celsus dicit q; est nomen grecum. A la
tinis dici. tormina Eque inquit vt in torminibus: frequens deside
di cupiditas: descendunt autē pitiuit. mucifq; similia. vide tor mi
na li. xxviii. Pli. ca. x.

Terpigo piscis stupefactius adeo vt si quis vel lenissime tēgat mē
brū illi co stupefacit id est membri motum pene perdit. Etiam si se
lo baculo aut virga manu accepta tangat. ait Marcius ficinus. Re
medium tamen est habenti sorda; cum caput patientis ab eo pisce
tangitur. diascor. vide Stupor

Termantica id est calefaciendo dissolutiuā virtus quedam est. Sil
uaticus

Tetaniici fiunt musculis presertim qui secundum spinam sunt ri
gentibus. Itavt se inflectere non possint. Cornelius celsus. de quo
Pli. li. xxxii. ca. iiii.

Thelephiavlcera sunt, ait hermo. in castig. pli.

Tenontes recti sunt & valentes nerui: a rigore dicti collum continentes: sine quibus caput sustinere non possent ceruicis vertebrae: ait Cornelius celsus quos dici a grecis Cerotas appellari

Theatrum grece spectaculum latine: locus in specie semicirculi constructus. Athenienses primo. deinde Romani edificium magni conceptum cogitatione construxerunt, de quo pli. li. xix. ca.

& li. xxxvi. ca. xv.

Tendere dirigere gressus proficisci. virgilius. p. eneidos. Pervarios casus per tot discrimina rerum. tendimus in latium. tendere extendere laxitatem siue rugas tollere. virgilius libro. viii. Tendunt vela nothi. Tendere insidiari. Terentius in phor. Quia non recte accipitri tenditur aut miluo. In eadem significatione est decipere. Item contendere niti. virgilius sexto eneidos. Locum tendunt superare priorem.

Tenere inhabitare. Seneca. tragedia prima. Pellices celum tenent Item prohibere. Nonius. Itz dirigere. primo eneidos. Quibus aduenistis ab oris. quo te necis iter Tenere intelligere. Terentius in andria. Tu autem ne ducas illam rem tenes. i. capis intelligis. Alias notas habet significationes

Therionia. ait Cornelius celsus li. v. vlcus quod quq; per se nascitur. Interdum vlceri ex alia causa facto superuenit. Hermolaus dicit in castigationibus plinianis quod est vlcus virilium. Interim & fœdis multo & nigro sanguine mali odoris. Atra sit caro & corrodit. Ex quo nasci quandoq; solet herpestiomenos quod corpus ossa vsq; deuorat.

Teredo teredinis vermiculus lignum penetrans. Perotus sup' marcialem. vt autem lignum ab eis preseruetur dat plini. remedium libro. xv. capitulo. viii. Teredines quoq; in carnibus. Plini. assignat libro. xxviii. capitulo. xi.

Teres teretis rotundum cum longitudine ad differetiam orbis aut sperici. nec inepte. ait grecismus dicitur hasta teres proprie pomum q; rotundum. Virgilius buccolic. Incumbens tereti damon sic cepit oliue.

Tempestatum cause & signa Plinius assignat. libro secundo capitulo. xlii. & capitulo quinquagesimo. & lii. & tertio. Item volumine. xviii. capitulo. xxxv.

Terebentina. vide in vocabulo Terebinthus

Terebra. vide in vocabulo Terebrare

Terebrare foramen facere aperire. virgi. ii. enei. Aut terebrare ca-

nasvteri & temptare latebras Inde terebrū & terebra est instrumē
tum ad perforandum. Pli. volumsne. viii. Terebrato iuxta aurem
cornu.

Terram propriis manibus colunt reges. et principes. libro octauo
capitulo tercio.

Terra dicitur quia teritur id est colitur Varro. Terra in singulari to
tum corpus terre vel orbem dicit. terre in plurali partes eius aut re
giones significat. Seruius.

Territorium vniuersitas agrorum circa ciuitatē et colonis cōmune
Varro de re rustica.

Teres teretis vas ex iunco factū siue textum quēadmodū vasa fica
ria et racemaria. de quo pli. libro xxi. ca. xviii. A tegendo dicitur.

Terebinthus arbor brevis fruticosa flos ei⁹ racemosus vt oliue sed
rubeus lignū eius nigrū splendidū. Gūmy ferens dum preciosum
siue resinam que terebentina nominatur. Glosa super ecclesiast. de
quo pli. volumine xii. xiii. ca. vi. et libro xxiiii.

Testudo iueni⁹ pro domus parte q̄ sursum cōcaua obliqua curua q̄
alio noīe lacunar dicitur. iuuenalis doctus spectare lacunar satira
prima vulgari significatione dicitur vulte. Testudo etiam signifi
cat animal testam habens quod terra marisq; inuenitur. de quo pli.
libro ix. ca. xi. limacia quādoq; testudinis nomine appellat. Lima
cia tamen proprie sine testa est: testudo cum testa. vide coclea.

Therme thermarum: a greco nomine quod calidum signat deriva
tur. Tortelius. Balnea sunt siue lauachra. que magnificarum vrbū
in morem constructa erant: ad solacium et luxuriā populi romani.
de quibus pli. libro xxxvi. hermolaus dicit in castigationibus pli
nianis q̄ ab antiquis balneum oceanus dicit si magnum ppter tu
multum et strepitum balneātium similem marine tēpestati.

Tenus prepositio ē: semper postponitur ablatiuo vel genitiuo mo
re greco. vt pubetenus hactenus verbotenus significat finem ali
cuius actus vel vsq; ad et non vltra. Quintilianus.

Thimus herba est odorifera cuius pastu mel optimum apes confi
ciunt. Virgilius primo eneidos. Redolentq; thimo fragantia mella
de quo pli. libro xi. ca. xv. Itē li. xxi. capitulo. xxi. vide Epithimus
Cornelius celsus dicit q̄ thimus etiam verruce est species: ad fabe
egyptie magnitudinem scabra et subrubeus: cuius summa pars flo
rem thimi representat in genitalibus. sede feminibus que pueros
ma x me infestant. idē pene hermolaus. vide femina.

Tinnitus auditus impedimentum. cum intra caput acuti soni aus
diuntur. Constant. Cui passioni dat pli. remedia.

Tirſus eſt omnium olerum et herbarum medius frutex qui ſurſum
aſcendit, vide frutex.

Tineæ ventris animalia ſunt Elminthes greci dicūt ait Cornelius
celſus, ſunt inquit i figura vermium in extremo recti iſteſtini vt plu
rimum inueniuntur, multe ſunt eorum ſpecies, omnes tamen Cor
nel, Sunt etiam vermiculi qui veſtes viciant, in libro iob, quaſi veſ
ſtimentum quod comeditur a tineā: que ne veſtimēta conſumāt: ha
bes remedia, li. xxiiii, ca. iiii.

Tintimalus ſeptem habet ſpecies. Conueniunt autem q̄ ſunt her
be lactice i quarto gradu calide & ſicce, purgatiue ſunt ſleumatis
et colere vomitusq; prouocatiue Serap, de quo pli, libro xxvi.

Timiama lacrimus eſt qui a grecis vocatur Cancamon: quod cum
coagulat eſt granulofum, grana autem ſunt parua, leuia alba, quaſi
ſi thus album, Ab arbore pcedit, cuius fructus oliue ſimilis, nucleo
carens nigri coloris, Siluaticus, Thimiama quoq; cōpoſitionem ſi
gnificat artificialem, quā deus moyſi precepit in ſacris fieri vt ha
betur in exodo, Sume inquit tibi ſtaſtem, Onicha, galbanum boni
odoris, Thus lucidum equalis ponderis, Prohibuitq; ibi deus talē
in vſus hominum fieri cōpoſitionem

Tigris animal velociffimi curſus ferox, Serulus dicit i armenia, hīc
cantia, india abundare, de quo pli, libro viii, ca. xviii, Tigris etiā flu
uius eſt orientalis citiffimi fluxus ab eius animalis celeritate appel
latus, fluit per medium lacus maxime nomine Aretyſa ſuumq; cō
tinuat curſum nec cū lacu miſceſ, de quo ample pli, li. vi, ca. xxvii.

Tonſile glandule ſunt, ait Perotus ſuper marc, guttur autem infe
ſtant, hermolauſ dicit q̄ ſunt inſlāmationes quas greci vocāt An
ciades, Cui morbo dat Pli, remedium libro, xxi, ca. xix, et lib, xxii,
ca. x, et libro xxx, ca. iiii, et libro xxviii, ca. iiii.

Torrere non eſt vrere vt patet ex pli, libro xxvii, ca. primo, quia far
torrebant in fornacibus anteq̄ motedino frangerent antiqui roma
ni, virgilius primo eneidos, Hi cererē torrere parant & frangere ſa
xo, quod male quidā exponunt: quia virgilius per figurā grāmati
calem ordinem peruertat.

Thorax pars eſt pectoris ſuperior et anterior a collo vſq; ad ſtoma
chum, Siluat.

Tonus relictā muſicorum ſignificatione, ad propoſitum noſtrum
ſpaciū vocatur quantum diſtat a terra circulus lunaris, quod mar
cianus dicit eſſe, Centum viginti milium ſtadiorum, de quo i fine
ii, libri ſimili modo videretur tonus ſignificare ſpaciū p̄portionē
inter reliquos celos, De quo pli, libro ii, capitulo xxi.

Tonitruorum & fulminum nature cause & preservationes. lib. ii. capitulis. lii. iii. v. vi. viii

Torpedo piscis est qui a quibusdam, vide Terpigo

Tonus spacium vocatur illud: quantum abest a terra circulus celi citius hoc est lunaris: quantum cetum scilicet viginti sex milia stadiorum, auctore Marciano fine secundi libri. Quoniam ut in sonis minimum intervallum cum legitima quantitate fit ex duobus sonis inter se diversis ita ut in celo minimum a terra spacium ad lunam tonum appellare placuit, huius mensure ad dimidium hemitonion. Tonus vero cum hemitonio: proportionem facit sexquiplam hoc est sexquialteram, de quo pli. li. ii

Tormentila, vide bistorta

Tomentum genus vestis cum sectione vel incisione, perotus in marcialem, dicitur a thomos grece: latine diuifio. Ex pli. libro. xix. ca. ii. Alii dicunt quod est molle aliquid siue stupa que ex fullonum arte carduis aut forpicibus trahitur ad culcitra facienda aut replenda. Quod plinio satis consonat, a quo non multum distat Gabrielis sermo in gerentecomia ad innocetium papam octauum dicens quod est cubile penniceum quod tomentum dicunt

Tormina passiones ventris, Cornelius celsus dicit lib. iiii. cap. xv. Intestinorum mala: tormina esse consueuerunt: dissenterion greci nominant: intus intestinavulcerantur: ex his cruor manat. Quibus dat Pli. remedia li. xx. ca. xiii. & li. xxx. ca. iii.

Trapetum machina molaris qua premuntur & nuces & reliqui fructus ex quibus fit oleum, virgilius. ii. georg. venit hiems teritur si conya bacca trapetis, Pli. li. ix. ca. xxxv. Trapetis inquit frangunt Trasmuenus lacus perusinus qui semel totus arsit, ait plini. lib. ii. Thracia europe regio Sithie pars cuius populi feroces Nam a greco nomine descendit quod ferum significat & temerarium, Strabo lib. de situ orbis, de qua Pli. li. iiii. ca. xi.

Tragelaphus dicitur ab elaphos grece quod est ceruus latine inquit torilius, de quo Pli. li. viii.

Trasmuenus lacus est italie: quem dicit Pli. totum arsisse. circa finem libri. ii.

Tracia regio europe circa scithiam a tracin grece quod est ferus & temerarium sunt in ea homines feri & aspero cultu de quo plinius libro quarto

Thraceas venti nomen est, Arist. li. metheororum. post argeten ventum inquit flat Traceas. Aliqui scribunt Tracias.

Tranant, i. natando transeunt, li. viii. ca. xxxiii

Tricenus adiectiue id est vel tricesimus ordinem autem significat
 In plurali id est terdecem siue triginta. Pli. li. vii. ca. xv. menstruorū
 fluxum tricenis diebus euenire: vel est idem qđ de tricesimo in tri-
 cesimum siue a diebus triginta in alios triginta dies
 Trimatus trium annorum etas: sicut bimatus duorum dicente Pli-
 nio lib. vii. ca. Cuiuslibet homini in trimatu certum est dimidi-
 am esse altitudinis mensuram Necyt quidam putant est trius men-
 sium etas. Non enim habet homo trium mensium dimidiam alti-
 tudinem. & li. viii. ca. lviii. trime minus vtiliter generant.
 Trachoniavocať scabricia palpebrarū interior sicut in eadē pte gla-
 britas hoc est defluuiū pilorū madarosis & Milphosis. verba her.
 Tribulorum medicine li. xx. ca. x.
 Translaticiu id est promiscuum: vulgare/publicum indifferens.
 Pli. li. vii. Recte hoc translaticium appelles. Auctor est donatus In-
 uesticia quoq; translaticiā vocamus aliquando. vt pli. li. x. Transla-
 ticia sunt & verba per methaphoram in alienum migrantia. Sunt
 & sacra translaticia secundum macrobium. hermolaus in pli. castig.
 Trimorion a tribus signis dictus est. tria vero signa partibus nona-
 ginta constant. Erit ergo trimorion pars ab oro stopo geniture no-
 nagesima. Itemq; a firu lune pars nonagesima. vnde vaticinium vi-
 te substantiarumq; sumatur. verba hermol.
 Trifolium herba est habēs tria folia per singulas ānotationes. Eas
 greci lothos appellant. Situaticus. de qua pli. li. xxi.
 Triton fluuius in affrica ea parte q̄ lybia dicitur. in qua est cartago
 Triton etiā fuit neptuni filius pro deo maris habitū. de quo pli. li. x
 Triūphus erat honor: qui romano duci post victoriā de hostib⁹ ha-
 bitū maximus exhibebat: qui i trib⁹ erat Primovniuersus populus
 romanus obuiā illi cū laudibus & salutatioib⁹ ibat. secūdo idueba-
 tur tunica iouis. sedebatq; in curru aureo equis albis vesto. Tertiū
 q̄ victus hostis. cathenis vinctus precedebat Ceteri captiui ligatis
 post tergum manibus nobiliores et elegatiores currum sequeban-
 tur. de quo iuuenalis copiose Satira que incipit omnibus in terris.
 de quo pli. libro xxii. vide Tropheum.
 Trebi⁹ piscis niger: lōgitudine pedalis latitudine digitorū quin-
 q; Tantā illi vim iesse. vt sale seruatus: aurū qđ in altissimos puteos
 deciderit. ad motus extra hac et nature faciat Colore hieme ex ni-
 gro i cādidū mutat. i oceano naues rostro pforat isido. de q̄ pli. li. ix
 Triton homo marinus. de quo pli. libro ix. ca. v.
 Trientalis herba est. vide. Quicuncialis
 Trimestria annone sunt: que tribus mensibus pueniunt vt ordeum

Auena et cetera. Cui consonat agricolarum dictio in quibusdā gal-
lie locis. de quo pli. libro xviii. ca. xxvi.

Tropheū victoria ē de hoste fugato. dī atropos grece cōuersio latīe
quia hostē victor in fugā cōuertit Nontus dicit Tropheū ē id quod
fuga hostiū apud grecos. inuenit etiā pspoliis victi hostis. Et pro-
poite quo inscribunt victoris gesta. Quod testatur Seruius vndeci-
mo eneidis allegans historiam salustii dicētis. Pompeius deuictis
hispanis: trophea in pyrenei iugis cōstituit. vide triumphus.

Troglodite sunt populi quidā affrice eius que ad meridiem vergit
circa ethiopiam ait Solinus. de his pli. li. ii. ca. lxxii. et ca. lxxv. Et
libro iiii. et libro v. ca. v. et viii. et libro xii. ca. xx.

Trochicus. vide pastilus.

Tube fictiles idem q̄ fistule. de quo pli. li. xxxi. ca. vi. vide fistula.

Tuber quedam fungi species que a tumore deducitur Sed ab aliis
fungorum speciebus differt: quia pedem habent sursum eleuatum
a terra: tubera autem terra circundantur et operiuntur. de quibus pli.
libro xviii. et xix. ca. iii. aut iiii. vide fungus. vide boletus: vide Cī-
claminū Tuber quoq̄ aliam habet significationem. Est enim infla-
tio parua Tuberculum inflatio adhuc minor per diminutionē Cor-
nelius Celsus multis locis de vtroq̄ agit pli.

Tuberculum. vide Tuber.

Turbo turbinis ventum ipetuosum significat. Est etiam figure nō
men inferi⁹ late: superius ad stricturam vergētis. perotus in marc.
pli. li. inquit. Turbinator piris figura q̄ malis. in qua signi-

ficatione. capitur lib. xxxvi. ca. xiii. et libro. ii. ca. x.

Turbinatus. turbinator. vide. Turbo.

Tussilago herba est nominata. quia precipuum sit aduersus tussim
remediū. vide q̄ quibusdā q̄ sit nasturciū non aquaticum. multū esse
cū eius se ineyalet aduersus tussim. de quo pli. li. xxvi. ca. xvi. vel xiii
Tussis medicine ibi. et ca. v. et vi. et libro xx. ca. xxi.

Tumorum remedia. libro xxvi. ca. xiii.

Turbith diasco. allegat quosdā dicentes q̄ eius flos ter in die colo-
rem mutat. mane siquidē albus. meridie ad purpureum declinans
Sero rubeus. mesue docet eligere illud cuius lignum ē subtile me-
dicina est laxatiua precipue fleumatis.

Thus. vide Olibanum Item libanus.

Tuthia res mineralis Serap. vide.

Turdus auis est. de quo pli. libro x. ca. xxx.

Turdetania vt apparet ex ptholomeo vbi tractat de sexto climate
in sua geographia pars est. bethice. vide bethica.

Varices ventris quedam passionēs Cornelius celsus lib. vii. hermo-
laus. Lōge aliter sunt inquit intumescētes plus equo venē in tem-
poribus: ventre: testibus: inguinibus. Quibus dat Pli. remedia. li.
xxii. ca. x. & alibi.

Vari lenticule sunt in facie Cornelius celsus lib. vi. hermolau-
s dicit vari pedes sunt contrario q̄ valgi sunt habitu. hoc est obortis in
curuis ve cruribus. auctore festo. valgi autem qui diuersas furas ha-
bent. hoc est in diuersum actas de qua similitudine instrumentum
quoddam rusticum ad areas complanandas valgium Plinius ap-
pellat libro. xvii. Seritur inquit mense aprili area equata cylindris
aut valgīo. Varii quoq; nominantur varroni. qui pedes extortos ha-
bent. vt britāni: et galli fere transalpini. quod apud strabonem di-
cit hermolauus se inuenisse

Valeriana latine: a grecis lichimus dicitur. Siluaticus dicit etiam
alio vocari nomine latino. serpilum maius. serapion dicit arabice
vocari. fu. Spica inquit ē siluestris. habet stipitem longitudine bra-
chii. Color declinat ad purpureum. radix subrufa in modum par-
uuli digiti. Quod de ipsa administratur est radix cū comis suis. ha-
bet odorem nardo proximum. hec serap.

Vanitates multe que apud vetustos credite fuerūt quibus nūc quo-
q; plebs adhibet fidem. libro. xxviii. ca. ii. et iiii.

Versura dicitur quod greci Campen vocāt. flexus angulorum ī edi-
ficiis et parietibus exterioribus ppter hoc et crura ipsa in iumētis
gambas vocatvegecius. quasi Cāpas. Nam et aristoteles Cāpen no-
minat in pedibus qua suffragines poplitesq; habētur. in plauto vi-
detur esse instrumentū nauticum: ex quo soluti cognoscerent vnde
flarent venti et an mare admitteret Cuiusmodi fere apud nos ma-
gnetis vsu ī eo vase quod pixideculavocatur. hec hermolauus. Aliā
dat significationem quā non satis capio.

Vergilie dicunt aviriditate: quia in ortu earū plantevirescunt Ali-
qui scribunt virgilie. Oriuntur autem sex diebus ante idus maias.
Pli. lib. ii. ca. xlix. vide pleiades.

Velicatus Pannulus vilis quo aliquid ligatur aut velatur. ait. Pero-
tus super marcialē. Pli. lib. xxviii. ca. vi. Extremitates aurium veli-
catibus perstringi

Veratrū a latinis dicitur quod greci eleborus dicunt. vide elebor^a.

Vertigo. in anteriore capitis parte passio est. vide scotomia.

Velocasses populi sunt rothomagenf. dioces. cōmunitervulcassini
appellati. Ager gallico sermone appellatur yeuguessin. de his pli.

libro.iiii.ca.xviii.vbi agit de gallie situ.

Ventorum ratio traditur et nomina.libro ii.ca.xlix.

Venarum officium et colligatio libro xi.ca.xxxvii.

Veneris abstinencia remediaq; aduersus libidinem.libro xxvi.ca.xi.Et libro xxviii.ca.x.Et libro xxxiiii.ca.xviii.et libro xxx,capitulo quinto.

verbenavide gerobotanum.

Vermicularis herba est,minuta sempervirens absq; foliis sed loco foliorum habet extremitates minutas humore plenas,que alio nomine semperuiua dicitur,oritur super muros et loca lapidosa herba est frigida,virtutem habet iouis barbâ proximâq; crescit super tecta rusticana habens pro foliis frusta ad modum et quantitatem extremitatis pollicis spissa,succi plena.

Veruex mas est ouium castratus.Nā qui ad sobolem faciendam est integer,aries dicitur,sic caper mas ē caprarum,sed castratus,hirc? vero integer ad prolem faciendā,Perotus super marcialem,de his pli,libro octauo.

Ventris vicia siue gulositas cuius causa plurimos sumptus faciūt homines.libro xxvi.ca.viii.

Verminalio a vermibus forrasse dicta est.vermia inquit festus dolores coporis sunt cum quodam minuto motu quasi a vermibus scindatur.Seneca,morborem inquit primaverminatio vexat,impetus mora extinguitur,hermolaus in correctionibus pli.

Venter multorum impedimētorum causa est laborū impense morborum libro xxvi.ca.viii

Verberādi vt ex ictu mituis doleant,libro xx.ca.vi.

Verberum vestigia que vibices appellantur,quomodo deleātur,li.xxx ca.iii.in fine.

Veternosum grāmaticuli quidā putauerunt a decrepita etate dici, quorum ignoratio per Terentium deprēditur,dicit enim de eunucho hic vetus veternosus senex,Non enim cum decrepitum nominasset,cum postea senem diceret,veternosi autem quibusdā videntur letargici Sunt etiam qui veternum interpretantur morbum qui ex ignauia et ocio nimio contrahitur,sesto autem veternosus videt qui graui premitur somno Catoni vero ydropicus;qui cū plurimū bibat,maxime tamen sitit,sed plinius a letargo morbum facit diuersum;vicesimo voluine i medicina raphani Cū eo tamē cōuenit Vespe& crabones musce sunt apibus similes eis maiores,de quib? pli,libro.xi.ca.xviii multe earum venenosas inferunt punctiones quarum habes remedia,libro xx.ca.xxi.et libro xxx.ca.vi.

m iii

Veternia non a vestitate, ait Perotus super marcialem sed a vehen-
 do Animalia siquidem sunt; que onus vehunt, Pli. li. xvii. ca. xxiii.
 Inquit veternia a iugo Canes a cursu
 Verbaston herbayer bene similis que sepe fallit pro ea capta dias.
 Est tamen verbaston herba spicata, ait hermolaus Ab aliquibus vo-
 catur blactaria, vide Gerobotanum
 Venenatarum herbarum visum mulieres inuentrices fuerunt libro
 xxv. capitulo. ii.
 Veneni remedia li. xxv. ca. ii. & li. xxix. ca. iiii.
 Venenum veneno curatur li. xxvii. ca. ii.
 Veneni infectio quorundam hominum tactu curant. li. xxviii
 Venalici, de quo habetur li. xxi. ca. xxvi. Hermolaus corrigit vena-
 licus, dicit autem mercatores significare Ciceronis & Nonii testis
 monio, venalicum quoque dicit significare rem venalem ut seruus
 venalicius dicitur.
 Versuram facere inquit hermo, festum pomp. allegans est pecuni-
 am mutuas accipere quia initio qui mutuabantur ab aliis non domum
 ferrent; sed his quibus debebant soluerent quasi verterent aut sum-
 mouerent creditorem, de quo pli. li. xix. ca. iiii.
 Victoriatum pondus est, Pli. li. xx. ca. xxiii.
 Vitrum ut conuertatur in lapidem habetur industria libro. xxxvi.
 ca. xxvi. Ibi de vitris multa
 Vindemia non solum quod grammatici ieiuna restrictione vuarum
 collectionem dicunt; sed ad alia quoque colligenda extenditur, ut ad
 mella, Pli. li. xi. ca. xiiii. Prima mellis vindemia melior, & li. xv. ca.
 primo. Consequens oliuarum vindemia est
 Vilosus vilosissimus, i. pilosus pilosissimus, Pli. li. viii. ca. lviii.
 Visus auxilia, habes li. xx. ca. xiii.
 Virus pluuio ab italia provincia narbonensem discernere. Pero. su-
 per mar. de quo Pli. li. iii. Item virus per humore genitali, ut li. ix. ca. i. In
 quibusdam voluminibus capitulum est quadagesimum nonum Item sepius
 per venenovirg. Ille malum virus serpentes addidit atris, virus. Item si-
 gnificat asperitatem odoris & saporis, Pli. li. Aqua marina vetusta
 et virus deponit id est amaritudinem & salcedinem, Vm etiam na-
 turalem occultam significat, Pli. li. xxiiii. c. xiiii. Sola hec materia
 virus ab eo lapide accipit, s. ferrum a magnete, vide Pharmacum.
 Victimilie locus in italia in quo sunt aurifodine, vide Aurifodina.
 Viscera non tantum intestina dicimus, ait Isido, sed quicquid sub
 corio est, Specialiter sunt viscera vitalia cordi circumfusa; eo quod ibi
 vita, i. vitales spiritus maxime contineantur, Ait marc. ficinus, via

de intestina & precordia, de quibus Pli. li. xi. ca. xxxvii.
 Viscus est ramulus viridis; cum foliis breuibus & densis natus su-
 per arbores. Quando autem simpliciter ponitur quercinus intelli-
 gitur. Ianuensis medicus in sinonimis. de quo pli. lib. xvi. Viscus
 etiam alia duo significat; scilicet corpus molle glutinosum; quo
 aues & musce retinentur. Est etiam vinum commixtum ex acinis
 in qua etiam significatione. Pli. li. xvi. vide Actinus
 Vinerraynerre animal quod lepores & cuniculos scrutat in fove-
 is. beroald. de quo Pli. li. xi. c. xlix. dicit qd habet testiculos offeos
 Vite diuturne & brevis signa. li. xi. ca. lli.
 Viticela, diascor. arbor viti similis haitis & foliis sed a superiora sunt
 & minora. Alio nomine dicitur brionia. Greci empleos vocant ha-
 bet plurimas & miras virtutes
 Vitiligo Alphi & mella; passiones sunt cutis que ipsam viciant &
 decolorant. Cornelius celsus lib. v.
 Vitulia dicuntur, ait hermolaus, quaecumq; sic lenta sunt vt flecti pos-
 sint auinciendo dicta. vt vimina & caprioli. de quo pli. lib. xix. vbi
 agit de cucurbita. vide Caprioli.
 Virga pastoris species est herbe spinose folia habet lactucis simi-
 lia sed aspera. Serap. Quidam eam dicunt carduum fullonis.
 Vinariū a multis capitur pro locovbi pisces clausi seruantur viu-
 tes. vt li. ix. ca. xxiii. Murenarum viuariis pollio immergit damna-
 ta mancipia. verum etiam viuaria Pli. capit pro locis in quibus alia
 quoq; animalia maxime fera seruantur. De ceruis enim loquens
 dicit in viuariis vt apparet ex Pli. lib. vii. c. xxxvii. seruatos cornu a
 mutare li. viii. ca. xxxiii.
 Vinaceum est quod facta vini expressione remanet Columela. Pli.
 li. xiii. ca. p. v. seruantur doliis incluse stipate vinaceis. de quo et
 ca. xix. Columela etiam capere videtur pro arilis. vide Arili
 Vinū non solū succus fructuū vitis est; sed quicūq; succus potabilis.
 Strabo de situ orbis libro tertio. Ordeaceo inquit vtuntur vino. Nā
 ex vite inopia summa laborant
 Vigiliarum superfluarum medicine habentur li. xxvi. ca. xli
 Vinum an pluribus profit aut noceat & viceversa lib. xxiii. cap. ii.
 Vinosi homines qui sunt. li. xxiii. ca. ii.
 Vlcera capitis manantia sunt que imperitum vulgus teniaz vocat.
 hermolaus in correctionibus pli.
 Vlmarium locus vlmis abundans. Est autem vlmus arbor magna
 vulgatissima. Pli. li. xvii. ca. x. de ferendis vlmis loquens; de ferenda
 da inquit post annum in vlmaria

Vlmi arboris medicine lib. xxiii. ca. v.

Vlgo naturalis terre humor siue pinguitudo que ei semp assistit Simponinus, sed Pandulph. dicit, vliginem danum esse frugibus eueniens, vide morbus. D.

Vlginosa terra Pinguis naturaliter humida: non pluuiarum / accidentaliter accessu, Pli. lib. xvii. ca. v. & lib. xvi. ca. xvii.

Vmbilicus non solum quod est in communi grammaticorum vsu pro parte ventris: sed rei cuiuscunq; pars est media, Pli. lib. xviii. ca. xiii. de lupino agens, vermiculi inquit vmbilicum eius in sterilitate castrant. Item lib. xviii. ca. xxxiii. Circumscribi circulo paruo qui vocatur vmbilicus. Et lib. xi. ca. xxxvii. in vmbilico venarum nodoso coitu.

Vnde viginti numerus est nouenus & denarius id est vno de viginti ablato, Pli. lib. xviii. ca. xxix.

Vncta, vide Talentum paruum

Vnguis oculorum dicitur pars eorum cornea sugillato similis efficitur et figura vnguis.

Vnio masculini generis lapis est margarita, vt lib. xxxii. ca. ii. Et lib. ix. ca. xxxv.

Volucris volucer adiectiue leuis Celer. si substantiue sumas, vide Auis.

Volubilis herba scandens sepes et arbores sic vocata: quia circa herbas & plantas voluitur. Multas habet species: ex cuiusdam earum lacte fit scamonea. Alia est que lupulus dicitur, vide lupulus. vide scamonea.

Vomitiones marine multis egritudinibus profunt, lib. xxxi. capi. vi. Et lib. xx. ca. xiii.

Vomitionum superfluarum remedia lib. xxvi. ca. vii.

Vox eadem per resonantiam que a grecis echo dicitur septies red dita lib. xxxvi. ca. xv.

Vomica est apostema Tortelius Pli. lib. vii. ca. i. Phalereus iam deploratus a medicis vomice morbo: in acie vulneratus medicinam inuenit ex hoste. iuenitur etiam vomica pro receptaculo siue pro magna concavitate, sed ex similitudine quadam ad priorem significationem, Plinius in mentione metallorum lib. xxxiii. vomica inquit liquoris eterni. Nonius quoque dixit loca caua & vetustate exesa vomica nominari, hermo. dicit vomica de vomendo: quia pus in manet: vel quia qui habent: saniem reiciant, nam & pro receptaculo ex eadem similitudine accipitur.

Vrna, vide Amphora.

Vrina nomen grecum est quod latine dicitur locium, ait Tortelius vna eius nota est significatio. Alia est pro humore genitali, iuuenalis loquens de mulierum libidine auribus atq; oculis concepta vrina mouetur hoc modo capit Plinius libro, viii, ca, xliii.

Vrina tā hominū q̄ brutoz vim habet medicinalē li, xxviii, ca, vi.

Vrine difficultas sanatur, lib, xxx, ca, iii.

Vrinarum signa in morbis agnoscendis lib, xxviii, ca, vi.

Vrceus vas fictile. Oratius in poetria Currēte rota cur vrceus exit.

Pli, lib, xix, ca, viii. Tirfos vrceis conditos, vide Tirfus.

Vri fere sunt tauri figura similes quaduplo maiores Solinus, de quibus Albertus libro, de animalibus, xxiii, ait tantam esse cornibus robur ac vastitatem: vt hominem cum equo ventilent, de quibus Pli, lib, viii.

Vrtice herbe communissime remedia & medicīne, li, xxii, ca, xiii.

Vstorum membrorum, remedia, lib, xxviii, ca, x.

Vua non solum pro vinee fructu: sed etiam pro gutturis parte: que etiam dicitur vuula, Pli, lib, xx, ca, xx. propter incompatibiles vae morbos. Et ca, xxi, vuulas et cibo et ifusione emollit: scilicet althea Est etiam vua egritudo siue dolor in illa gutturis parte: vt pater, lib, xxx, ca, iii. vua & faucium dolor mitigatur. Ex quibus itellige q̄ vua non est morbus, vt pretendit hermolaus: sed pars gutturis cui talis accidit egritudo Quod ex platearii designatione patet. Inquit enim, Vua siue vuula a palato dependens est superius lata, inferius acuta. Relaxatur autem ab humore fleumatico, vnde sequitur tussis et impedimentū vocis, vua etiam habet ad ppositum aliam significationem. Pro apium examine quod vas consuetum exiit globo collecto & pendēte: ad vitis vae figuram, sic capit, Pli, lib, xi, ca, xvii.

Vuula, vide vua.

vua passa que siccata sole est: in passa a sole dī. Passum etiā vinū dī quod fit ex vuis diu sole siccatis, perottus, in marcialē, de quo Pli, multis locis.

Vuarum medicinas habes lib, xxiii, ca, ii.

Vuluam nō vulgari grammaticorum dictione nominat Pli, sed pro matrice libro, xxii, capi, xiii. Procidentes inquit vulus, descendit enim matrix & ascendit contra debitū situm cum magno mulierū dolore. Et ibidem hipocrates vuluam purgari poto eo pronunciat Vua lupina quā greci Strigium; pli, vocat, Canalistum. Nascitur in hortis: vires habet refrigerandi & constringendi. Siluaticus

Vultur auis magna: duplo fere aquila maior, de qua Pli, li, x, ca, vi.

Vulturnus ventus flans ab oriente hyemali eorum greci vocant. de hoc libro ii. ca. xlix.

Vulcanalia sunt solēnia vulcani: quē admodū bacchanalia solēnia bacchi. Iuue. Qui curiosi simulāt et bacchanalia viuunt. Capiunt etiam pro tēporibus ipsarū solēnitatum: vt apud nos paschalia tēpus designant. Sic pli. libro xix. ca. v. Seritur circa vulcanalia

Vulnera sanātur et clauduntur. libro xxx. ca. iii.

De littera x.

xanxifraga. vide Saxifraga.

xeria emplastra sunt ait hermolaus in plinianis castiga.

xeroptalmia cū opthalmia: quia opthalmia lipitudo est cū humore. xeroptalmia vero cum siccitate: hermolaus. vide Ophthalmia.

xilobalsamum. vide balsamus. xilos enim grece lignū. xilo aloes est lignum aloes.

xiphion est gladiolus segetalis: cui⁹ folia sunt foliis yreos similia: nūi q̄ sunt breuiora et strictiora: cuius sūmitate ē flos duplicatus purpureus a grecis phacasmō dicit. Siluaticus. de quo pli li. xxvi. ca. xi. Silphium autem aliud significat. de quo vidi in littera S.

xisimbriū herba ē alio noīe balsamita calida ē et sicca aromatica.

xizimbrium est balsamita. Siluat.

xilomartho cortex celsi. Siluat.

xilocassia est cassia lignea Siluat.

xiliqua est pondus quod karath dicitur. Siluaticus. vide siliqua.

De littera y

yleos dolor intestinorū: ex angustia yli inferioris phibēte egestionem Constā. Cornelius Celsus dicit q̄ ē tenuoris intestini morbo.

ypentoreon grece yerbena latine.

ypericon. vide Ipericon.

yreos herba cuius flos est albus ad celestē declinans. purpureū aut florē habet yris. Gladiolus florē habet croceum. harū omniū radices odorifere sunt et fere similes. vide Acorus.

yris. vide yreos.

ydantide vesicule in matrice. Siluaticus.

ydragogum greci vocant medicinam humoris aquei purgatiuam. Cornelius Celsus. ab ydros quod est aqua.

ypagici gummy edere. Siluaticus

ydomel potus aqua et melle confectus. de quo pli. multis locis.

ydromalum potus ex aqua et malis macianis mixtus.

ydea pro theologali acceptione reliquimus. Ad ppositū naturale herba ē secundū diascor. folia habēs myrthe similia. Radix ē redar

gūentis virtutis sanguinis fluorem et quēlibet fluxum restringit.
ydris apud grecos. a latinis coluber viuēs ī aqua appellat. Aliqui
scribunt ydra. Alii ydrus. iuuenalis in satyra. que incipit. Et spes &
ratio: Cadent omnes a crinibus ydri.

yctericia. vide morbus regius

ypostasis sedimē vrine id est humor quidam spissus ab ypos quod
est sub & stare

yposeca a grecis nominatur herba quam latini caudam equinam
appellant Siluaticus.

ysticus porcus spinosus alio nomine hericius Siluaticus

De littera z

zedoara vel zedoar herba cuius radix zizimberi similis figura colo
re & sapore propinqua nisi q̄ paululum ad amaritudinē declinat:
sed non que gustum cōtristet. Calida et sicca est. Confortat cor ait.
Alicenna lib. de viribus cordis.

zephirus ventus flans ab occidēte: qui latine fauonius dicitur Oui
dius de tristibus. Nunc zephirus sero vespere missus adest. de quo
Pli. lib. ii. multis capitulis.

zerefis pictor sua etate excellentissimus de quo Pli. lib. xxxv.

zerna. vide impetigo quia sunt idem ait. Siluaticus

zeuxis nomen pictoris eximii. de quo Pli. lib. xxxv. multa dicit
zeta. & zetecula est locus capax vnius lecti cum sellis duabus. her
molaus in Pli. castigationibus.

zinziber herba est cui⁹ radix spēs aromatica est ciborum cōdimētis
zirbus panniculus cooperiēs intestina Siluaticus

ziniar corpus est viride quod per artificium ex vasis eneis efficitur
Gabriel in gerentocomia ad innocentium papam octauū

zizania dicitur herba supflua inter segetes nata q̄ latino noīe lolīū
dicitur. virgilius buccol. infelix lolium et steriles nascuntur auene
iero⁹. super mattheum hoc approbat dicens: q̄ inter triticum & zi
zaniā quod nos lolium appellamus grandis est similitudo: q̄ diu
herba est: & nondum ad spicā venit.

zodiacū greci dicūt qđ nos aīale vel aīalis. Tortel. Circulus enī si
gnorū est: q̄ animalīū effigie figurantur. Eo q̄ sol intrans ea signa:
effigiatorum animalium proprietates habet. Arietis scilicet Thau
ri & reliquorum. in obliquo autem celum totum cingit. Quod vir
gilius testatur. primo georg. Obliquus qua se signorū verteret or
do. de quo. Pli. lib. ii.

zopassa ē. erasa maritimis nauib⁹ pix cū cera multo efficacior ad oīa
quibus pices refineq̄ profunt. hermolaus diascor. allegans

zona quāuis multa significet; ad historie tamen naturalis propo-
tum; celi partem significat. Et ei correspondentes in terra plagas
Sunt autem certe latitudines terre; qualitatibus longe differentes
quia inhabitabiles sunt quedam propter frigus. Alie propter estū
inclementiā inhabitabiles. Alie sunt medie & in qualitatibus trif-
q; temperate vt habitari possint. de quo est inter philosophos con-
trouersia Multi siquidem opinantur q; inter tres partes qualitatibus
excedentes: sunt due temperate; vna a polo artico ad tropicū
estiualem. quod certum est. Alia a tropico hiemali: cum sol mouet
sub signo capricorni ad polum antarcticum. Cuius opinionis fuere
de sacrobosco in libello de spera Et ou. i. methamor. Quinq; inqt
tenent zone celum &c. Sed nicholaus oresme decanus Rothoma-
gens in questionibus super libros de celo & mundo pulchras ad-
ducit rationes quib; probare nititur q; pars terre que est versus po-
lum antarcticū sit duabus causis inhabitabilis: scilicet propter estū
nostra hieme; & propter frigus nostra estate. Que nunc breuitatis
causa relinquo

zoroastes rex fuit bactrianorum inuētor multarum artium. Quidā
historici scripserunt eum fuisse Cham noe filium. de quo pli. li. vii.
in prologo. & eodem li. ca. xvi. & li. xxx. ca. primo.

Explicationis terminorum naturalis historie plinii difficiliū / que
multas poetrie / philosophie / medicineq; obscuritates elucida.

Finis.

h
singule
sunt a m
bus non
plimani
liqui int
testimon
si quid a
minis ex
dum in e
varia in c
in alio sep
luminum
in biblioth
tulorum de
ptum. mul
discrecor
runt: cur
it: in du
hanc di
libris d
neglige
nis vite
primas
ad me
mea op
agnou
dem q
que ip
rato ne
non in
q; exp
uliorac

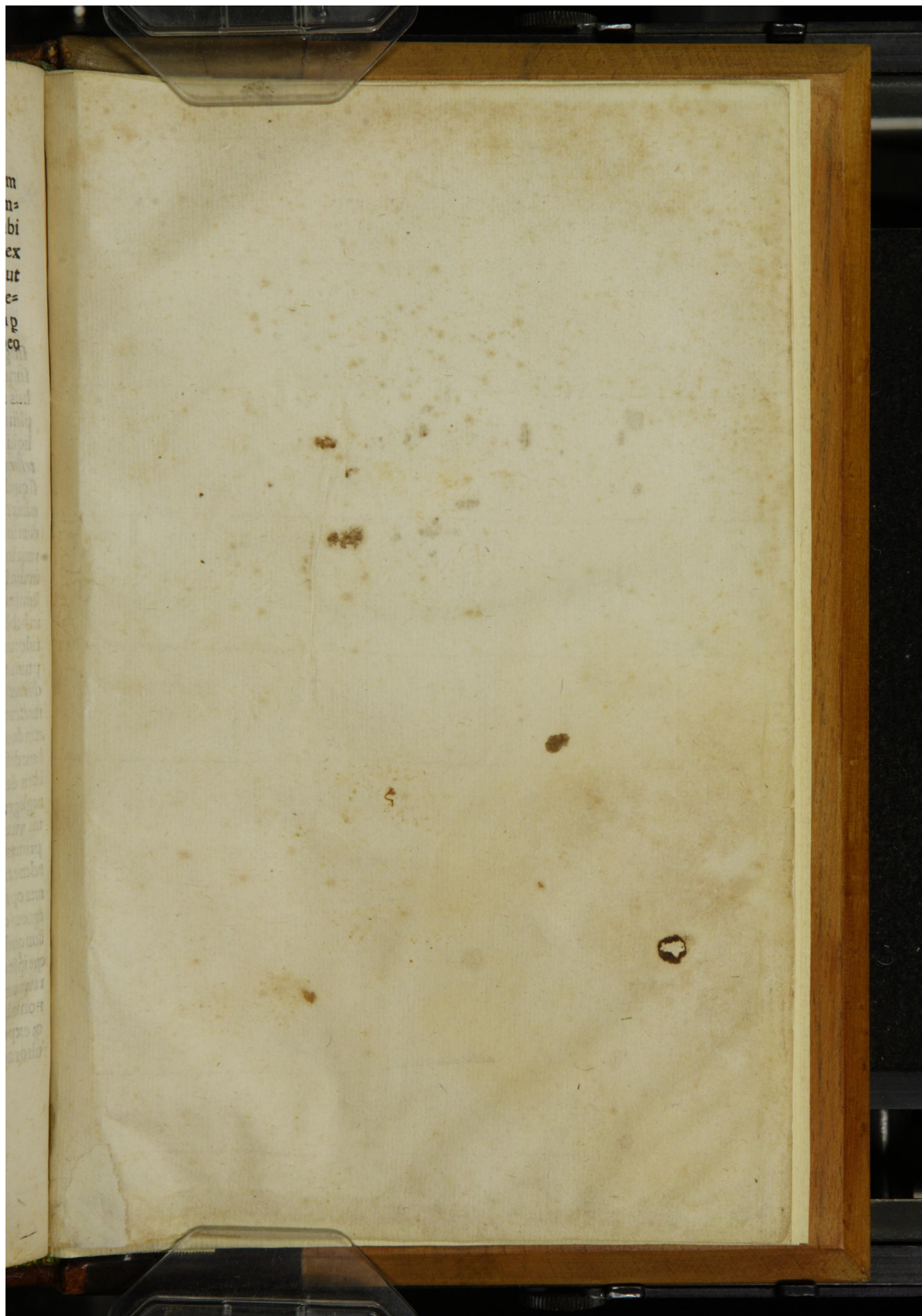
Roberti de valle Rothomagenſis, finalis in
plinii prefatam elucidationem conclusio.

Abes eminentis doctrine presul Regnate que ex amplis-
sima & pene infinita nominum difficultate & rerum con-
fusa obscuritate explicare potui. Non profiteor integrā
singulorum vocabulorum expositionem protulisse. Multa quippe
sunt a me relicta que inuenire mea sollicitudo in probatis auctori-
bus non potuit. Precipuum enucleationis mee extitit propositus;
pliniani mei compendii difficilia vberius tractare. Cuius pauca re-
liqui intacta: nisi quorum explicationi nō satis legitimū pateret
testimonium: aut que lector littere progressu facile intelliget. Verū
si quid a me fuit inuentum quod ad reliqua pertineret totius volu-
minis explananda (quis extra prefatum compendium) negligens-
dum in exacto opere nō duxi. Sed non turbet lectorem / capitulorū
varia in diuersis plinii libris designatio. Cum quod in vno sextū /
in alio septimum signetur. Magna profecto est / & impressorum vo-
luminum inter se / & ab antiquis manu scriptis varietas. Extat enī
in bibliotheca rothomagensis ecclesie plinii volumen absq; capi-
tulorum designatione elegāti et vetusto caractere nitidoq; descri-
ptum. multis vocabulis a nostris impressionibus discrepās. atq; in
discretionē capitulorū ineptiā impressi libri manifestam pre se fe-
runt: cum res vna siue tractatio que simul vno capite tractari debu-
it: in duo sine perfecte sentētie consummatione separetur. Augēt
hanc difficultatem nouasq; multas affert mendarum in plinianis
libris deprehensa: multitudo librariorum scilicet vicio maxime
negligentiā ve contracta. Quas emendare omnes vnus homi-
nis vires excedit. Hermolaus tamen latine et grece eloquentie
primas: opus castigationis edidit vtile ac magnificandum: cuius
ad me tarda peruenit agnitio. scilicet prioris expositionis libello
mea opinione pene absoluto. Eius profecto hermolai dicta legens
agnoui quedā ac multa meis fuisse codicibus iam inserta: q̄ ex eis-
dem quibus ipse antiquorū fontibus sollicitē exhauserā. Ea tamē
que ipse copiosus aut certius expressit operi meo ipius commemo-
rato nomine (ne deprehendar in furto) in supplementum inserere
non indignū duxi. In his autem prefatis per me vtcūq; scriptis at-
q; expositis nichil decerno aliorū potius ingenia ad ampliora sub-
tilioraq; inuestigandum excitare curavi: vt nostra hec legentes ali-

quid adiciant quā cōmuni utilitati conducant. Non enim eis solum
debemus gratias (tradente in methaphisicis aristotele) qui in om-
nibus absq; reprehensione dixerunt / sed eis quoq; qui & probabi-
les sententias afferentes profundioris inuestigationis radicē & ex-
citationem sequentibus seculis dederint. Si per negligentiam aut
minus digestam assertionem culpam contraxi: facilius atq; inge-
nue peccatum agnosco. Tuiq; correctionē qui rerum difficilium p-
spicacissimus es cognitor: aliorūq; peritorū sine cōtumacia subeo
Illis acturus gratias, qui certiora scripserint & meliora.

VALE

2887853 A

2887853A

BMC. VII 126
H. 15.837

